

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
June 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงสัญญาว่าลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมอย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกจะไม่เคยมีความสงสัยเกี่ยวกับแม่และพ่อ และลูกจะเป็นผู้ที่เชื่อฟังและทำตามศรัทธาเสมอ
- คำถาม:** ประเด็นใดที่ลูกต้องระมัดระวังให้มากขณะที่ชกมวยอยู่กับมายา
- คำตอบ:** ขณะที่ชกมวยอยู่นั้น จงระมัดระวังให้มากกว่า ลูกไม่ได้พัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับแม่และพ่อ หากมีความหึงหวงใสที่ไม่บริสุทธิ์ หรือความผูกพันยึดมั่นที่ไม่บริสุทธิ์ หรือความละโมภ สถานะภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกควรมีความละโมภที่บริสุทธิ์เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของตนจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและมีการผูกพันยึดมั่น ต่อพ่อผู้เดียวอย่างเต็มที่ ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต "ฉันเป็นของพ่อผู้เดียวและฉันจะรับสิทธิ์ในมรดกของฉันจากพ่อผู้เดียว" จงสัญญาสิ่งนี้กับตนเอง จงมาเป็นลูกที่แท้จริงและจะมีการบรรลุผลที่ไร้ขีดจำกัด เมื่อลูกมีความสงสัย ลูกจะสูญเสียสถานะภาพ
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน!

โอมซานติ ความหมายของ "โอม" นั้นง่ายดายมาก นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นคือความเงิบ แน่หนว่าดวงวิญญาณเป็นอมตะ ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด มีลูกเป็นจำนวนมาก ในบรรดาลูกเหล่านั้นเช่นกัน มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านคน และมีเพียงไม่กี่คนในกำมือเดียวนั้นที่จะเข้าใจ ลูกๆ รู้ว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกมีค่า เพื่อที่ท่านจะสามารถให้มรดกของความสุขที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก เมื่อเราเคยเป็นเทพ เราเคยเป็นผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเคยเป็นนายที่มีค่าของโลก บารัตเคยเป็นนกกกระจอกทอง บารัตในเวลานั้นมีศีลธรรมจรรยา เต็มไปด้วยกฎระเบียบและมั่งคั่งร่ำรวย 100% พ่ออธิบายสิ่งนี้ แท้จริงแล้ว เราเคยมีค่ามาก เราเคยเป็นนายของโลก เวลานี้พ่อกำลังให้สิทธิ์แก่เราเพื่อที่จะปกครองทั้งโลกได้ มายาได้ทำให้ลูกล้มละลายจนไร้ค่า ลูกเพียงแค่แสดงการกระทำที่ไร้ศีลธรรมเท่านั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูกถึงสิ่งที่เกี่ยวกับศีลธรรมจรรยาและท่านยังเป็นสัจจะด้วยเช่นกัน ลูกเคยร้องเพลงให้แก่ท่านว่า ท่านคือแม่และพ่อ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัวและกำลังเพียรพยายามเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดจากท่าน ลูกรู้ว่า ลูกเป็นของท่าน พ่อยังพูดอีกด้วยว่า ลูกเป็นของพ่อ เวลานี้ ไม่มีใครรู้จักพ่อ บางครั้ง ลูกพูดว่า ท่านอยู่เหนือนามและรูป บางครั้งลูกก็เอาพ่อใส่เข้าไปในทุกนามและรูป และพูดว่า พระเจ้าอยู่ในกรวดหิน มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและมีความคิดเห็นจำนวนนับไม่ถ้วน ดังนั้น บาบาก็พูดว่า จงทิ้งศาสนาทางกายทั้งหมดนั้น ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันคือคริสเตียน ฉันคือมุสลิม ลูกต้องล้มศาสนาทางกายเหล่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่รัก เมื่อลูกพูดว่า "มาว่า บาบา" ไม่มีใครจะล้มมาว่าและبابาได้เลย ที่นี้ความมหัศจรรย์คือ ลูกล้มแม่และพ่อเช่นนั้น ผู้ที่ลูกได้รับมรดก 21 ชาติเกิดจากท่าน ลูกจดจำพ่อแม่ทางกายของลูกชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกมีศรัทธาว่า แท้จริงแล้ว พ่อคนเดิมนี้มาทุกวงจรและทำให้ลูกเป็นเทพ แล้วเหตุใดลูกจึงล้มพ่อเช่นนั้นเล่า ลูกๆ พูดว่า ตามละครแล้ว เรายังล้มท่านด้วยในวงจรที่แล้ว บางคนมาเป็นของพ่อแล้วจากท่านไป ผู้ที่เคยรู้สึกอัศจรรย์ใจในความรู้ ผู้ที่เคยเป็นของพระเจ้า เคยฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นนั้นได้รับอิทธิพลจากมายาแล้ววิ่งหนีไป มายาจะไม่แยกลูกออกจากพ่อแม่ทางกาย ลูกบางคนหย่าขาดจากพ่อของตน พ่อเหนือโลกจะทำให้ลูกมีค่าต่อสวรรค์และให้มรดกที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ลูก พ่อแม่เหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อแม่ที่ไร้ขีดจำกัดที่ให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก แม้ว่าลูกมีศรัทธา แล้วเหตุใดจึงหย่าขาดจากพ่อเช่นนั้นเล่า ลูกที่ดื้ออยู่ที่นี้ 5 ถึง 10 ปี เล่นบทบาทที่ดีแล้วก็พ่ายแพ้ นี่คือการสอบ ลูกต้องไม่หยุดจดจำพ่อ เมื่อการจดจำระลึกถึงลดลงจะมีความเสียหายที่ใหญ่หลวง มายาเอาชนะลูกหลายคน เธอเหมือนบพวกเขาสดๆ ราวกับว่าจะเข้กลืนกินพวกเขา ลูกกำลังกลายเป็น มหาชาติ ดังนั้นมายาจึงทำให้ลูกล้มลงและกลืนลูกเข้าไปทั้งหมด ลูกที่เป็นชิ้นหนึ่งที่ดีมากที่ที่เคยเข้ามา ผู้ที่พ่อและแม่เล่นบทบาทตามคำแนะนำของพวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป อะไรเกิดขึ้นเล่า พวกเขาได้พัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับบางสิ่ง บาบอธิบายว่า ผู้ที่มีศรัทธาอยู่ในสติปัญญาจะมีชัยชนะ ในขณะที่ผู้ที่มีความสงสัยอยู่ในสติปัญญาจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง แล้วบุคคลเช่นนั้นก็จะไปสู่สภาพที่ต่ำ ลูกมาที่นี่เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกเต็มๆ ของตนเองจากพ่อ เพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง สถานะภาพของลูกจะเป็นเช่นใดหากลูกเป็นผู้ที่เคยอัศจรรย์ใจในความรู้แล้ววิ่งหนีไป ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากรในสถานะภาพที่ต่ำ ยังจะมีการลงโทษมากมายอีกด้วย มีอธิบดีผู้พิพากษา ฯลฯ อยู่ในรัฐบาลนั้น ที่นี้ทั้งหมดรวมอยู่ในหนึ่งเดียว พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่นับถือพ่อผู้ทรงอำนาจ จะมี

การลงโทษที่รุนแรงมากจากดรามราช ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกพูดว่า "ท่านคือแม่และพ่อ" ดังนั้น ลูกต้องทำตามคำสั่งของท่าน ขณะที่ทำตามคำสั่งของศรีศรี ลูกต้องอยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ ลูกเคยสูงส่ง ลูกจะใช้ 21 ชาติเกิดที่สูงส่งในสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ และกลายมาเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกต้องการคำสั่งของศรีศรี เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นศรีศรี เหล่าเทพถูกเรียกว่าศรีเท่านั้น เวลามีชุมนุมปีศาจ นั่นคือ ผู้ที่ทำตามคำสั่งของปีศาจ กิเลสทั้งห้าเวลานี้ลูกๆได้รับคำสั่งของศรีศรี เพราะสิ่งนี้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นศรีลักษณ์และศรีนารายณ์ ลูกได้รับสมณานี้ ลูกได้รับโชคแห่งอาณาจักรของตนเอง ในยุคทองและยุคเงินมีมงกุฏของความบริสุทธิ์และมงกุฏอภิมณี สุริยวงศ์และจันทรวงศ์ถูกแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฏ จักรพรรดิและจักรพรรดินีเท่านั้นที่ถูกแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฏ ประชากรจะไม่ถูกแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฏ จากนั้นเมื่อพวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคทองแดง พวกเขาจะไม่ถูกแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฏ แสง ราชและราชินีที่ไม่บริสุทธิ์จะกราบไหว้ราชาและราชินีที่บริสุทธิ์ เวลามีไม่มีมงกุฏใดเลย พวกเขาไร้มงกุฏ นี่คือรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนที่เรียกว่ารัฐบาลของประชาชน ลูกคือพันดาวาส ลูกไม่มีมงกุฏเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่ฉลาดปราดเปรื่องมาก ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน นั่นคือ ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกรู้ว่า ลูกกำลังกลับมาสวมมงกุฏสองชั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกได้รับทั้งสุขภาพและความมั่งคั่ง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนลูก ดังนั้น ลูกคือนักเรียนของรัฐบาลพันดาบ พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในกิตะ ความผิดนี้เกิดจากการมาบรรจบกัน เวลามีลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขในยุคทองและยุคเงิน แล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา อนุสรณ์จะเริ่มถูกสร้างขึ้นในนามของลูก อนุสรณ์ของผู้ตายถูกสร้างขึ้นที่นี่ในดินแดนแห่งความตาย เช่นที่เมื่อเนรูตาย อนุสรณ์ของเขาถูกสร้างขึ้นที่นี่ อนุสรณ์ของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่ในดินแดนของความไม่อมตะ อนุสรณ์ของลูกจะมีขึ้นภายหลังในยุคทองแดง ดังนั้น สิ่งทั้งหลายที่ลูกมองเห็นได้เริ่มสร้างขึ้นในยุคทองแดง ไม่มีใครรู้ว่าใครคือ จากัดอัมบา อติเทวี ฯลฯ พวกเขาควรรู้อะไรนี้ ผู้คนควรรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครใช้ใหม่ แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่ตระหนักในสิ่งนั้น พ่อเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เราคือลูกของท่าน และเรากลายเป็นนายผู้เต็มไปด้วยความรู้ต่างลำดับกันตามความเพียรพยายามของเรา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ และเรากำลังจะมาเป็นเช่นนั้นด้วย ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว เมื่อลูกมีศรัทธาที่เท่านั้นเอง ลูกไม่เคยลืมพ่อของตนเอง แม้กระทั่งเมื่อเขาตาย พวกเขาถึงปลุกเรียกดวงวิญญาณของเขา เขามาและพูด บทบาทนี้เป็นไปตามละคร ดังนั้นดวงวิญญาณจึงมาสนทนาด้วย สิ่งใดที่เกิดขึ้นในอดีตถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกควรเข้าใจละครในหนทางที่ถูกต้อง อย่างพูดว่า "หากสิ่งนี้อยู่ในโชคของฉัน ฉันก็จะเพียรพยายาม" ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง นี่จะเข้ามาเข้าปากลูกได้เอง เปล่าเลย ความเพียรพยายามเป็นสิ่งแรกสำหรับทุกสิ่ง ไม่มีใครแค่นั่งอยู่แบบนั้น หากพวกเขาเพียงแต่นั่งอย่างเกียจคร้าน พวกเขาจะตาย ชันยาสซีทั้งการกระทำ แต่นานเท่าที่พวกเขายังมีอวัยวะทางร่างอยู่ พวกเขาจะไม่สามารถทั้งการกระทำได้ พวกเขาจะลุก หรือจะนั่งกันอย่างไรเล่า ดวงวิญญาณทำให้ร่างกายทำงาน สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ตอนกลางคืนดวงวิญญาณจะกลับมาปราศจากร่าง ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันรู้สึกเหนื่อยล้าจากการกระทำ ดังนั้น ฉันจึงพักผ่อนในเวลากลางคืนและกลับมาปราศจากร่าง ดวงวิญญาณคือผู้ที่รับประทานและดื่มและดวงวิญญาณยังพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ว่า ฉันคือนักกฎหมาย ฉันคือผู้หนึ่งและผู้นี้ ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อ ดวงวิญญาณจดจำว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ โปรดเมตตาด้วยเถิด! ท่านเต็มไปด้วยความรู้และความปิติสุข ท่านมีความรู้อย่างสมบูรณ์ ที่นี้ลูกมีความรู้ที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีใครรู้ว่า บราห์มันต์คืออะไร อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคืออะไร ละครจะซ้าร่อยอย่างไร ดวงวิญญาณจะไปที่ไหน พวกเขาจะใช้ชาติเกิดอย่างไร และพวกเขาใช้ชาติเกิดมากเท่าใด ลูกๆ รู้สิ่งนี้ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องคลายผู้อื่นให้ขึ้นอยู่กับกองไฟแห่งความรู้และชี้หนทางให้พวกเขาไปสู่ดินแดนสุขาวดี ผู้อื่นไม่รู้เรื่องนี้ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ อย่างปล่อยมือของพ่อ ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อไม่ได้จดจำลูกคนไหน ท่านรู้ว่าทุกคนคือลูกของท่าน พวกเขาทั้งหลายจดจำพ่อ พวกเขาจะไปอยู่กับพ่อในดินแดนนิพพาน ดังนั้นลูกจึงต้องไม่ลืมพ่อแม้แต่ด้วยความบังเอิญก็ตาม ลูกต้องไม่มีความสงสัย เวลามีพ่อกำลังให้คำสั่งแก่ลูกว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและจดจำมรดกของลูกด้วย แม้หากมีความขัดแย้งใดๆ จงอย่าลืมพ่อ เรือของลูกจะจมเมื่อลูกลืมพ่อ ลูกมีศรัทธามากมาย เพราะลูกเองพูดว่า ไฟของการทำลายล้างจะปรากฏขึ้นมาจากไฟบูชายัญแห่งความรู้ของรูตราห์ ลูกบอกทุกคนอย่างชัดเจนว่า หลังจากสงครามนี้แล้วเท่านั้นที่ประตูไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจะเปิดขึ้น ดวงวิญญาณมากมายไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนของศาสนาเทพจะมาก่อน ส่วนผู้อื่นทั้งหมดนั้นจะก่อตั้งศาสนาของตนเอง พ่อพูดว่า ก่อนอื่นพ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน์เล็กๆนี้ แล้วพร้อมกันนี้ พ่อก็จะเปลี่ยนบราห์มิน์ให้เป็นเทพศุภจะรับสิทธิ์ในมรดกของปู่ได้อย่างไร้ถ้าพวกเขาไม่ได้มาเป็น บราห์มิน์ แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องเข้ามาสู่สกุลต่างๆ สิ่งนี้เข้าใจได้เมื่อบางคนปรากฏว่าเป็นของสกุลเทพ ต้นอ่อนของผู้ที่เป็นของสกุลนี้กำลังถูกเพาะขึ้นมา พ่ออธิบายว่า ลูกต้องไม่

เคยล้มบัพพดาตที่อ่อนหวานเช่นนั้น ผู้ที่ถูกพูดถึงท่านว่า ท่านคือแม่และพ่อ เราจะได้รับความสุขถึง 21 ชาติเกิดอันไร้ขีดจำกัดจากการสอนของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายามและรับสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูงที่สุด ลูกที่มีค่าให้สัญญาว่า บาบาลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมอย่างแน่นอนและจะแสดงให้เห็น แน่แน่นอนว่าลูกจะรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรสุริยวงค์ พ่อพูดว่า ลูกต้องระมัดระวังให้มาก มายาก็ไม่ใช่ย่อย ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะรับสิทธิ์ในสถานะภาพของสุริยวงค์แห่งสวรรค์ หากลูกเพียรพยายามในเวลานี้ ความเพียรพยายามของลูกจะดำเนินไปในวิธีเดียวกันนี้ทุกวงจร บาบาส่งว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงระมัดระวัง! อย่ามีความสงสัยในสติปัญญา ในความสัมพันธ์ทางโลก เด็กๆ จะไม่เคยมีความสงสัยเกี่ยวกับพ่อแม่ของตน นั่นเป็นไปได้ ที่นั่นเช่นกัน สติปัญญาของลูกควรมีการจดจำระลึกถึงเกี่ยวกับبابา บาบาคือผู้เดียวที่ให้ความสุขอันไร้ขีดจำกัดแก่ลูก ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น มายาก็ยังทำให้ลูกพ่ายแพ้ในการชกมวย พ่อพูดว่า อย่ามีความหึงหวงที่ไม่บริสุทธิ์ หรือความละโมภที่ไม่บริสุทธิ์ จริงๆ แล้ว ลูกมีความละโมภมาก อย่างไรก็ตาม นี่คือการละโมภที่บริสุทธิ์ที่จะรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของตนจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกยังมีความผูกพันยึดมั่นที่บริสุทธิ์อีกด้วย จงมีความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อพ่อผู้เดียว ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต เท่านั้นเอง! “ฉันเป็นของพ่อผู้เดียว ฉันจะรับสิทธิ์ในมรดกของฉันจากพ่อผู้เดียว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น” ลูกต้องสัญญาสิ่งนี้กับตนเอง ลูกมีการบรรลุผลอันไร้ขีดจำกัด ที่อื่นไม่มีการบรรลุผล ลูกไม่ควรมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกอาจจะมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งอื่น แต่ลูกเป็นของพ่อใช้ไหม ลูกต้องไม่เคยมีความสงสัยเกี่ยวกับพ่อ ผู้ที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เป็นลูกที่แท้จริง ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์คือลูกเลี้ยง เมื่อลูกก้าวหน้า ลูกจะเข้าใจอยู่เรื่อยๆ ว่า ผู้อื่นจะรับสิทธิ์ในสถานะภาพใดหากพวกเขาออกจากรางในเวลานั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพดาต พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเคลื่อนไหวไปด้วยการเข้าใจละครอย่างชัดเจนมาก จงทำความเพียรพยายามและสร้างรางวัลของลูก อย่าแค่เพียงนั่งลงแล้วพูดว่า "นั่นคือละคร"

2. อย่าไร้ความนับถือพ่อ จงทำตามศรัทธาของท่านทุกอย่างก้าว อย่ามีความสงสัยเกี่ยวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ บราห์มินคือผู้ที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ทุกคนพอใจด้วยเช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ไม่ว่าใครบางคนพยายามเขย่าลูกมากเพียงใด เพียงอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ อยู่อย่างตระหนักรู้ในสิ่งนี้ และลูกจะไม่มีวันโกรธเลย ถ้าใครบางคนกำลังทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่าได้โกรธในการพยายามเปลี่ยนแปลงบุคคลนั้น แต่มีความเมตตา และมีสายตาของความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และบุคคลนั้นจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: กลายเป็นผู้มีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า และไม่มีอุปสรรคใดยับยั้งลูกเลย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่คิดค้นวิธีการใหม่ๆ เพื่องานรับใช้ กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อในการทำให้บาร์ตมีอำนาจในการปกครองตนเองของเทพ
- คำถาม:** ความหวังใจที่พ่อบำเหน็จลูกด้วยการเตือนลูกถึงหนึ่งสิ่งเป็นพิเศษ?
- คำตอบ:** บาบาเตือนลูก: ลูกๆ ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลกทุกวงจร ลูกได้รับบัลลังก์ของแม่และพ่อ และเหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุของมายา อย่าได้มีวันได้รับอิทธิพลของมายาและเหตุนี้เองจึงประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก รักษาเกียรติของหมวดเคราของพ่อที่แก่ชรานี้ อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่จะประณามชื่อของพ่อ ชัยโลภกิเลสด้วยพลังโยคะและอยู่อย่างไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกันกับพ่อ
- เพลง:** ฉันได้มาที่ประตูของท่าน หลังจากได้ถือสัตย์ปฏิญาณแล้ว...

โอมชานติ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้พบพานอีกครั้ง ลูกรู้อย่างดีมากกว่าอย่างแน่นอนที่ลูกๆ ได้รับความรักจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่มีขีดจำกัด ทางร่างรักลูกๆ ที่เขาสร้างขึ้น ดูแลลูกๆ เหล่านั้นอย่างดีมากและรับใช้พวกเขาเพื่อที่วงศ์สกุลของเขานั้นจะเติบโต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องพบปะกับพ่อในบางเวลา ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก ผู้เดียวที่ให้คำสอนแก่ลูก นั่นคือ พ่อคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละครแก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ ในคัมภีร์ พวกเขามีความรู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่สามารถมีใครได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมด พ่อเองนั้นต้องมาเพื่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ดังนั้น พ่อเองนั้นต้องมาทุกวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ตามละคร กิเลสทั้งห้าของมายาทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกรู้ว่าภูเขาลูกของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมาและการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น ในเวลานั้นจะมีการแสดงบทบาทของการนองเลือดไม่มีสาเหตุ แม่น้ำเลือดมากมายจะไหลนอง ในยุคทอง แม่น้ำของเนยบริสุทธิ์ (ghee) นั้นไหลริน เมื่อแม่น้ำของเลือดไหลนอง ก็จะเป็นเสียงร้องของความทุกข์ระทม พวกเขาคงไม่มีความสุขอย่างมากเวลานี้ลูกๆ ต้องเพิ่มงานรับใช้ของบาบาอย่างดีมาก เป็นไปด้วยลูกๆ ผู้ช่วยที่บาร์ตกลายเป็นสววรรค์ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ที่เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเครื่องประดับของสกุลบราห์มินจะทำให้บาร์ตมีอำนาจในการปกครองตนเองของเทพอีกครั้งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจในการปกครองตนเองของเทพของลูกจากพ่อ บาบาพูดว่าลูกๆ เฝ้าแต่คิดค้นวิธีการเพื่องานรับใช้ บาบานั้นมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือนั่นที่เรียกว่ากงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากได้ด้วยสิ่งนั้น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดในการก่อตั้งอาณาจักรใหม่ นั่นคือในการเปลี่ยนบาร์ตจากอาณาจักรของราวันเป็นอาณาจักรของราม ลูกนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรง เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เต็ม 16 องศาสมบูรณ์ปราศจากกิเลส และเป็นผู้ที่ทำตามศาสนาสูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกพูดว่าลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของบาบาและทำให้บาร์ตเป็นเช่นเพชร เราเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ในทุกวงจร เวลานี้เราอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เราเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วยเช่นกัน และเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เรามีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวงมาก ผู้ที่กลายเป็นลูกๆ นั้นก็มีความรับผิดชอบ บาบาพูดว่า: ให้อยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้ทำความผิดใด บาบอบอกลูกเกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของงานรับใช้ ในวิธีการใดที่บาบาได้แสดงให้กับผู้คนของบาร์ตถึงวิธีการประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด? ได้มีการอธิบายแล้วว่ามรดกนี้เป็นสิทธิโดยกำเนิดสำหรับ 21 ชาติเกิดในยุคทอง อำนาจในการปกครองเทพยุคทองนั้นเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสววรรค์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่นี่ อย่าได้คิดว่าลูกจะทำความเพียรพยายามในยุคทอง บาบาต้องอธิบายเพื่อที่ลูกทั้งหมดได้รับฟัง วงจรนี้คือกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ทำรูปภาพนี้ขนาดใหญ่บนแผ่นเหล็กและวางไว้ในสถานที่ใหญ่โต ควรจะมีการเขียนทุกสิ่งไว้อย่างชัดเจนที่ใต้รูปภาพ ผู้ที่มองเห็นภาพนี้ก็จะเข้าใจว่าสิ่งนี้ลูกต้อง เวลาจะเฝ้าแต่เข้ามาใกล้ จะเข้าไปอยู่ในหัวใจของผู้คนว่าเวลานี้ยุคทองใกล้เข้ามาแล้วอย่างแท้จริง บาบาเฝ้าแต่ให้คำแนะนำเพื่องานรับใช้แก่ลูกๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า ทำสิ่งนี้และงานรับใช้จะขยายตัว ลูกแต่ละคนสามารถติดบอร์ดนี้ที่นอกบ้านของลูก ขอให้มีภาพนี้ของชีพบาบาด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นพระเจ้าแห่งกิตะ และแล้วก็ควรจะมีการเขียนไว้ด้วยว่า: อำนาจในการปกครองโลกของเทพเป็นสิทธิโดยกำเนิดของท่าน ลูกแต่ละคนสามารถติดบอร์ดนี้ได้นอกบ้านของลูก ลูกนั้นเป็นคงคาแห่งความรู้ หลายคนได้เห็นบอร์ดก็จะมา

อธิบายแก่พวกเขา: พ่อของพวกท่านดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พวกท่านทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีความโอฬารตระการตามากมายและแสดงว่าพระเจ้าเดียวกันนั้นได้มาที่นี่ มีชื่อของบราห์มา กุมาร และกุมารี มีการกล่าวถึงชื่อของชีพบาบาด้วย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนจะเข้าใจอย่างแน่นอนที่จะมีการก่อตั้งอาณาจักร มีอุปสรรคในไฟบูชาญูเพราะไม่มีราชาและราชินี เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน หากลูกอธิบายแก่ใครบางคนและเขาเข้าข้างบราห์มา กุมาร ผู้คนอื่นก็จะสร้างความปั่นป่วน พวกเขาจะรู้สึกว่าทุกศาสนาคควรเป็นหนึ่งเดียวกัน ศาสนาที่แตกต่างกันทั้งหมดจะเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? พวกเขาเองนั้นพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในศาสนา การลืมนศาสนาของลูกเองก็อยู่ในละครด้วย เมื่อศาสนาอื่นนั้นก่อตั้งขึ้น ศาสนาเทพก็หายไป เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ศาสนาเทพหายไปแล้ว ดังนั้น บาบาสพูดว่า: พ่อมาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ การทำลายล้างศาสนานี้ไม่ถ่วงอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พ่อจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลานานเพียงไร? จะมีภัยพิบัติด้วย ผู้คนพูดว่ามีหลายแสนปีก่อนที่ยุคทองจะมาถึง ลูกรู้ว่าวันนี้ลูกอยู่ในนรกและวันพรุ่งนี้ลูกจะไปสวรรค์ เราดวงวิญญาณกำลังแข่งไปข้างหน้า 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว บทบาทของความทุกข์ของเราได้จบสิ้นลงไปแล้ว บาบา เวลานี้เรากำลังจะมาถึงท่าน นี่คือการเกิดสุดท้ายของเรา บาบา เจ้าบ่าวได้มาแล้ว บาบาสพูดว่า: กลับมามีค่าควรแก่โลกที่บริสุทธิ์และพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ หากลูกไม่กลับมามีค่าด้วยโยคะ ก็จะมีการลงโทษและสถานภาพก็จะลดลงไป นี่เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างมาก ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เอง ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จดจำท่านมากเท่าที่ลูกต้องการ มากเท่าที่ลูกจดจำท่าน ตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับสถานภาพ อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะจดจำท่านเป็นเวลาแปดชั่วโง่ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ท่านรู้ว่าลูกๆ จะทำความเพียรพยายามอย่างแท้จริงเช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว สังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางว่าทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงไรเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด พวกเขาคือผู้ที่จะได้รับสิทธิที่จะได้รับสิทธินี้ในวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อสอนราชาโยคะเพื่อสวรรค์แก่ลูก พ่อทางร่างดูแลลูกๆ ของพวกเธออย่างดีมาก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเองก็ต้องดูแลลูกๆ ด้วย มายาสร้างความทุกข์ระทมมากมายและทำให้ลูกล้มป่วย และแล้ว บาบาก็มาและให้ยาแก่ลูก นี่คือการสมุนไพรรักษาชีวิต ไม่ใช่ว่าหนุมานนำสมุนไพรรักษาชีวิตมาจากภูเขา ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดก ลูกจะไม่สามารถจดจำมรดกของลูกโดยที่ไม่จดจำพ่อ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือกลางคืนของบราห์มา เวลานี้กำลังมาถึงจุดจบ บาบามาและกำลังก่อตั้งกลางวัน ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่เป็นกลางวันของบราห์มาและครึ่งหนึ่งของวงจร ที่เป็นกลางคืนของบราห์มา มีความมืดที่สุด หากลูกสาวทั้งหลายนั่งและอธิบายแก่ผู้อื่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกก็สามารถที่จะอวด(เปิดเผย)แม่และพ่อเหนือโลกและแม่และพ่อทางโลกได้อย่างดีมาก เป็นงานของพ่อ ผู้สร้าง ที่จะทำให้ภรรยาของเขาและลูกๆ ของเขานั้นเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของเขา เขาต้องชี้หนทางแก่สิ่งสร้างของเขา เขาต้องเปลี่ยนการต่อรองของการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะและทำการต่อรองของการนั่งบนกองไฟของความรู้ บอร์ดที่ดีมากสามารถทำขึ้นจากสิ่งนี้ได้ พ่อฉันมีความหวังโยอย่างมากมาย พ่อฉันไม่มีตัวตนและปราศจากความหึงหวง โมงดูว่าท่านนั่งและหล่อเลี้ยงลูกๆ อย่างไร! มีคำกล่าวว่า: ขณะที่เดินไปในหนทาง บราห์มินนั้นก็ติดกับ บาบานั้นไม่รู้ว่าจะเข้ามาในเขาหรือว่าท่านนั้นจะกลายเป็นบราห์มาแล้วเป็นศรinarayณ์ ท่านต้องถูกดูถูกดูหมิ่นอย่างมากมาย บาบาสพูดว่า: พวกเขาประณามพ่อมากเกินไปกว่าประณามลูก พวกเขาดูหมิ่นลูกเพียงแค่ว่าหนึ่งหรือสองประการแต่พวกเขานำพ่อไปไว้ในก่อนกรวดก้อนหิน พวกเขาประณามพ่อมากมาย ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของลูก และดังนั้นจะเป็นการต่อรองที่ใหญ่โตใจเล้าหากลูกจะต้องรับการดูหมิ่นไม่ก็อย่าง? พวกเขานั้นดูหมิ่นพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นี่เป็นเกมในละครที่ลูกกำหนดไว้แล้วด้วย บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พ่อได้เข้ามาในผู้นี้แล้ว คิดถึงเกียรติของหมวดเคราของผู้นี้ หมวดเคราของผู้นี้หมายถึงหมวดเคราของผู้เดียวนั้น ลูกต้องไม่กล่าวหาท่านมากไปกว่านี้ ผ้าแต่ขั้วโลโก้เลสด้วยพลังโยคะ ทุกวงจร ลูกเอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก แม้กระทั่งปวงประชา ก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามและเอาชนะบัลลังก์ของแม่และพ่อ นี่คือการราชาโยคะ พ่อรู้ว่ามาแม่และبابากลายเป็นอันดับหนึ่ง มาแม่คือกุมารีและผู้นี้เป็นกึ่งกุมาร หากลูกๆ ทำบางสิ่งผิดในครอบครัว พ่อก็จะพูดว่า: ให้รักษาเกียรติของหมวดเคราของพ่อ อย่าได้ประณามชื่อของพ่อ ให้วางบอร์ดเหล่านี้ไว้ที่นอกบ้านของลูกที่พูดอย่างชัดเจนมาก: เข้ามาและประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ราชาและชั้นยาสินีนั้นจะต้องถูกปลุกในเวลาสุดท้าย แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกเฝ้าแต่กลับมาฉลาดขึ้นและลูกเฝ้าแต่ได้รับพลัง ลูกสามารถเห็นว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก สงครามกำลังจะเกิดขึ้นและนี่คือไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา เราคือบราห์มิน ต่อมาบราห์มินกลายเป็นเทพอีกครั้ง มากเท่าที่ลูกทำความเพียรพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น แต่ในวันที่ผ่านไป ก็เฝ้าแต่กลับมาง่ายตายอย่างมาก รูปของพ่อฉันก็ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ท่านเป็นดวงดาว แต่ลูกต้องไม่อธิบายสิ่งนี้กับคนใหม่ทันทีที่พวกเขาเข้ามา เพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนอย่างมากแล้วเขามีคำถามว่าพระเจ้ามีรูปที่ใหญ่โตอย่างมากหรือ

ไม่ ลูกจึงควรอธิบายให้กับพวกเขา หลายคนก็ได้ยินมิตเหล่านี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของนิมิตเหล่านั้นเลย เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายดังนั้นพ่อก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นท่านคือพระเจ้า ท่านเข้ามาในผู้นี้ ท่านมาและนั่งอยู่เคียงข้างผู้นี้ สาวกนั่งถัดจากครูของเขา ท่านสอนลูกๆ ผู้นี้เองก็นั่งอยู่ข้างพ่อด้วย บัพและดาดานั้นรวมรูปกัน อย่างไรก็ตาม นี่เป็นความลับที่ลึกซึ้ง เพียงเมื่อใครบางคนถามลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้นเท่านั้นที่ลูกควรจะอธิบาย ไม่เช่นนั้นแล้ว ให้เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” บาบากำลังสอนราชาโยคะเพื่อสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นจนกระทั่งถึงเวลานี้ที่อยู่ในละคร อุปสรรคจะเฝ้าแต่มา มายาจะนำอุปสรรคมาให้แก่ลูกๆ ด้วยกำลังแรง แต่ลูกต้องไม่ปล่อยมือบาบา มายานี้เป็นกระเชือกินแมลงที่ลูกที่ดี ผู้เป็นที่รัก สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย ดังนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมและชาญฉลาดก็สามารถเข้าใจทุกสิ่ง พวกเขาจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้: ฉันจะอธิบายแก่ผู้อื่นในวิธีนี้และให้ท่านความรู้แก่พวกเขา บาบาคือรูปและบาชาและลูกเองก็เป็นรูปและบาชาด้วย บาบาคือพ่อ: พ่อเป็นดวงดาว พ่อมีบทบาทที่บันทึกอยู่ในพ่อ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่บันทึกอยู่ในเขา ผู้ที่มีความหยิ่งยะโสของวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ แผ่นเสียงนั้นอาจจะลึกหรือหรือแตกหัก แต่ดวงวิญญาณนี้เป็นดวงดาวที่เป็นอมตะซึ่งมีการบันทึกบทบาทที่เป็นอมตะเอาไว้ ไม่มีวันจบสิ้น หากไม่มีตอนจบก็ไม่มีตอนเริ่มต้น สิ่งนั้นดำเนินไปตลอดเวลา ลูกเฝ้าแต่เข้าใจความลับของละครนี้ ลูกเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดสำหรับผู้ที่ไม่มีการมองเห็น ลูกต้องแสดงหนทางแก่พวกเขา เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง บาบาคือพ่อ: พ่อจะพาทุกคนกลับไป ดังนั้น จดจำพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้และบาปของลูกจะถูกเผาไป นี่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญทางจิต บาบาคือพ่อ: โอ! ลูกๆ นักเดินทางของพ่อ อย่าได้อยู่อย่างเหนื่อยอ่อน! จดจำพ่อและสิ่งสร้างกลับมาเป็นนายของสิ่งสร้าง สิ่งนี้ง่ายอย่างที่สุด ให้เฝ้าแต่จดจำชีพบาบาอยู่เสมอ แม้แต่ขณะกำลังขับรถ โยคะของสติปัญญาของลูกควรอยู่ที่ไหน? บาบาคือตัวอย่างของท่านเองแก่ลูกแล้ว เมื่อพ่อเคยนั่งและกราบไหว้บูชานารายณ์ และสติปัญญาของพ่อก็ไปในทิศทางอื่นและพ่อก็จะตบตีตนเอง แม้กระทั่งเวลานี้ สติปัญญานั้นก็แข่งไปข้างหน้า ขณะที่กำลังทำความเพียรพยายาม ลูกต้องละร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้น ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อจะละร่างของพวกเขาในการจดจำระลึกถึงกฤษณะเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปถึงดินแดนของกฤษณะได้ อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ใช่พ่อของทุกคน พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว พ่อ งาม ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนได้รับการหลุดพ้น และแล้ว ผู้ที่ลงมานั้นอย่างแน่นอนที่จะต้องได้เห็นความสุขก่อน ดวงวิญญาณใหม่ๆ มาจากเบื้องบนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงจะได้รับความเคารพ ถึงแม้ว่าชื่อของผู้ที่ร่างกายที่เขาเข้าไปนั้นจะได้รับการยกย่องก็ตาม ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง เราจะกลายเป็นเทพเพียงลูกๆ บรรพบุรุษเท่านั้นที่อยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ผู้ที่มาที่นี่จะเชื่ออย่างแท้จริงที่เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและโลกกำลังเปลี่ยนไป เหตุนี้เองจึงมีสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ ทุกคนได้รับความรู้ผ่านลูก พ่อมาเพื่อให้ลิฟท์แก่ผู้เป็นแม่เพราะพวกเขานั้นลึกลับมากจริงๆ อัจจะ..

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มองดูความเพียรพยายามของแต่ละคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกเองนั้นต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงกับพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดเป็นเวลา 8 ชั่วโมง
2. กลายเป็นรูปและบาชาเช่นเดียวกับพ่อ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และให้ท่านความรู้ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา และอยู่อย่างไม่ว่างในการหารายได้ของหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกๆ ได้กลายเป็นบรรพบุรุษเพื่อจะอยู่อย่างไม่ว่างเสมอ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่าง (busy) คือนักธุรกิจ (businessmen) ที่ใหญ่โตที่สุด และพวกเขาสะสมรายได้ของหลายล้านในทุกย่างก้าว ตลอดทั้งวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถทำธุรกิจเช่นนี้ได้ มายาไม่สามารถมาหาผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างอย่างสม่ำเสมอได้ เพราะพวกเขาไม่มีเวลาที่จะต้อนรับมายา ดังนั้นคงความซบซึ้งทางจิตไว้เสมอว่าลูกมีหลายล้านในทุกย่างก้าวของลูก อย่างไรก็ตาม จงมีความถ่อมตนมากเท่ากับลูกมีความซบซึ้ง

คติพจน์: อุทิศงานรับใช้ของลูกให้แก่วพ่อ และความสำเร็จจะได้รับการค้ำประกัน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่พ่อให้ความสุขแก่ทุกคน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ต้องกลายเป็นดอกไม้และให้ความสุขแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน อย่าได้ทิ่มแทงใครเหมือนเช่นหนาม อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ
- คำถาม:** เมื่อใดที่พ่อพบปะลูกๆ, ท่านถามอะไรลูกและท่านถามลูกด้วยคำพูดที่อ่อนหวานใด?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกมีความสุขและพอใจหรือไม่? คำพูดนี้จากความรักที่ไพเราะเท่านั้นเมื่อปรากฏจากปากของชีพบาบา ชีพบาบาถามลูกด้วยความรักว่า “ลูกๆ, มีความสุขและพอใจหรือไม่?” เพราะท่านรู้ว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ มายากลั้วมา เข้มแข็งและมาเพื่อทำให้ลูกล่าถอย เหตุนี้เองบาบาจึงถาม: ลูกๆ ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาหรือไม่? ลูกจดจำนายผู้ทรงพลังสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกมีความสุขหรือไม่?
- เพลง:** แม่, โอ ผู้เป็นแม่, ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด ชีวาไม่ใช่ชื่อของร่างกาย ไม่มีใครสามารถเรียกผู้นี้ (บราห์มา) ว่าพระเจ้า บราห์มาพูดว่า: พระเจ้าชีวาพูด บิดาของบราห์มาคือชีวา พ่อคือผู้สร้าง แนนอนเป็นผู้ที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน, ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด บราห์มา, วิษณุและชางก้าไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ, ผู้สร้าง ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด และพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก เป็นการส่วนตัว ดังนั้นแม่และพ่อเป็นที่ต้องการ มีการร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ชีพบาบาเองพูดว่า: เวลานี้พ่อเข้ามาในร่างนี้และสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก สิ่งสร้างไม่สามารถถูกสร้างโดยปราศจากผู้เป็นแม่ ดังนั้น บราห์มานี้คือแม่ อย่างไรก็ตาม แม่ไม่สามารถให้การหล่อเลี้ยง ท่านมีรูปของพ่อ แต่รูปของแม่เป็นที่ต้องการ ผู้นี้ (บราห์มา) คือยาย สิ่งเหล่านี้насหนักสนทนและลึกล้ำอย่างมากต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา นี่เรียกว่าการนำมาเลี้ยงดู ผู้ที่ถือกำเนิดผ่านครรภ์ไม่สามารถเรียกว่าได้รับการนำมาเลี้ยงดู เมื่อบางคนพูดคำว่า “ท่านเป็นของฉัน” นั่นคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในทำนองเดียวกันลูกจะพูดกับชั้นยาสชีวา “ท่านคือครูของฉัน” และเขาจะพูดว่า “เธอคือสาวกของฉัน” ดังนั้นพวกเขาคือสาวกที่เกิดจากปาก นั่นคือสิ่งสร้างจากปาก พวกเขาไม่ได้เรียกว่าสิ่งสร้างที่ถือกำเนิดผ่านครรภ์ เวลานี้บาบาถามลูกว่า: ใครคือพ่อของสังคราจารย์? เป็นผู้ที่ให้กำเนิดเขาหรือไม่? ผู้นี้จะเรียกว่าพ่อหรือไม่? ไม่เลย พ่อของสังคราจารย์คือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณใหม่ของสังคราจารย์มาและเข้ามาในอีกชีวิตหนึ่งเพื่อก่อตั้งศาสนา เช่นที่พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในผู้นี้ ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณใหม่ของสังคราจารย์เข้ามาในอีกผู้หนึ่งและสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก และแล้วสิ่งสร้างที่เกิดจากปากก็ดำเนินต่อไปและมีการก่อตั้งศาสนาผ่านเขา เช่นที่มีการก่อตั้งศาสนาบราห์มินผ่านบราห์มา พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ชีพบาบาไม่ได้พูดว่าดวงวิญญาณคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของท่าน ดวงวิญญาณคงอยู่เสมอ ชีพบาบาและสร้างสิ่งสร้างผ่านประชาธิปไตยบราห์มานี้ ชีพบาบาพูดผ่านปากผู้นี้ว่า: ลูกเป็นของพ่อ ลูกพูดว่า: บาบา, ท่านเป็นของฉัน เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นลูก ชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ เพียงแต่จดจำว่าลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ, ไม่ใช่จากบราห์มา ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดเลยจากเขา มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้รับจากพ่อเท่านั้น พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ พ่อเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ ประชาบิดา บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ ท่านเรียกว่าผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นผู้เดียวนั้นคือพ่อ ดังนั้นพ่อสร้างสิ่งใด? สิ่งสร้างแห่งสวรรค์ ผ่านใคร? ลูกหลักเดียวนั้นคือบราห์มา แล้วก็มีหลายชายและหลายสาวของท่าน หนึ่งในนั้นคือพ่อทางจิตและอีกหนึ่งคือพ่อทางร่าง พ่อทางจิตที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร? อย่างแน่นอนที่ท่านต้องการร่างกาย ไม่ใช่ว่าชีพบาบาจะลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทร, ดูนิ้วหัวแม่มือของท่าน ท่านต้องการร่างกาย บราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาเป็นที่จดจำ ดังนั้นพ่อของบราห์มาเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พ่อของบราห์มาคือชีวา เหตุนี้เองชีพบาบาพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำบราห์มาหรือสรีรวิสัยที่เป็นลูกสาวของเขา ลูกได้รับการเตือนให้จดจำชีพบาบาผ่านพวกเขา สรีรวิสัยสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มานั้นกลายเป็นอันดับ 1 เมลาที่ใหญ่โตเกิดขึ้นสำหรับจากกัธอัมบ้าเพราะเธอ นั้นบริสุทธิ์และถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด ชื่อของเธอได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างมากมาเนื่องจากความบริสุทธิ์ ชื่อ ‘จากัธอัมบ้า’ ไม่สามารถให้แก่บราห์มานี้ อย่างแน่นอนจากกัธอัมบ้าเป็นที่ต้องการ ดังนั้นพ่อสร้างสิ่งสร้างอย่างไร? พ่อเองอธิบายแก่ลูกๆ มีลูกๆ มากมาย พวกเขาพูดว่า: กฤษณะลักพัชรมณีและสัตยาภามะ ฯลฯ นั่นคือเขาทำให้พวกเขานั้นเป็นของตน พวกเขาได้กล่าวถึงชื่อเช่นนั้นมากมาย มีเรื่องราวที่แท้จริงเช่นนั้น, ซึ่งเป็นเหมือนกับหีบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง

สงครามมหาภารตที่ยิ่งใหญ่ได้รับการจดจำในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน นั่นจะเรียกว่าสงครามโลกครั้งที่ 3 การซ่อมโรงเหล่านีจะ
เฝ้าแต่เกิดขึ้น มีสงครามโลกครั้งที่ 1, สงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วก็สงครามโลกครั้งที่ 3 ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าสงครามนี้
จะเกิดขึ้นด้วยกำลังแรงอย่างมาก ความตายจะมาด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? มีการทำลายล้างสกุลยาดาวาสและพราวาส แต่
สกุลพันดาวาสนั้นหลงเหลืออยู่ ลูกเป็นของสกุลพันดาวาสและลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ความรู้ของกิตะอยู่ในสติปัญญาของลูก
พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ท่านประธานนิมิตแก่ลูก เป็นเพราะท่านเองมีความรู้ที่ท่านสามารถ
ประธานนิมิต พ่อบอกสาระของพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมา ของพ่อคือภักทวิกิตะ เพชรพลอยที่สูงส่ง
ที่สุดเหนือคัมภีร์ทั้งหมด พวกเขาแต่งและสร้างตำราราชาโยคะที่พ่อสอนลูก พ่อมาในสนามรบและให้ความรู้แก่ลูก พ่อสอน
ราชาโยคะแก่ลูก นี่คือการสงครามต่อต้านมายา แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นสนามรบที่เป็นวัตถุ พวกเขาแสดงให้เห็นประวัติ
ชีวิตของบุคคลสำคัญ ได้มีการแสดงให้เห็นว่าใครที่เป็นคนหลักในบรรดาลูกๆ ด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้ที่เป็นหลักอย่างแท้จริง
คือศรีสวตี มีบราห์มาผู้ที่ก่อตั้งไฟบุษยาณด้วยเช่นกัน และแล้วผู้ที่ก่อตั้งกึ่งก้านก็ได้รับความรักต่างลำดับกันไปด้วย มีคำ
กล่าวว่า: ผู้คนมากมายได้เปลี่ยนจากหนามเป็นดอกตูมและจากดอกตูมเป็นดอกไม้ผ่านผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ผู้ที่ซึมซับอย่างดีก็ถูก
เรียกว่าดอกไม้ ผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันเรียกว่าหนาม เป็นงานของหนามที่เป็นเหตุของความทุกข์ หนาม
เหล่านั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่หนามเหล่านี้คือหนามของมนุษย์ บาบาสพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นดอกไม้ ดอกไม้ให้ความสุข
อย่างมากมายแก่กันและกัน ที่นั่นแม้กระทั่งสัตว์ก็ให้ความสุขแก่กันและกันและเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: สิ่งโตและแกะดื่มน้ำ
ด้วยกัน นั่นคือไม่มีความทุกข์ใดเลยที่นั่น เวลานี้ลูกๆ ต้องสร้างสมสภาพนั้น ในยุคทองลูกได้รับผลรางวัล ตามละครลูก
เฝ้าแต่สร้างสมต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วลูกก็ตัดสินใจผู้อื่นให้สร้างสมด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใด
เกิดขึ้นโดยปราศจากความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ บราห์มานี้ไม่สามารถพูดสิ่งนั้น ผู้นี้พูดว่า: ลูกจะได้
รับมรดกจากพ่อ ลูกไม่ได้รับมรดกจากแม่ของลูก แม้ว่าเขาอธิบายความรู้ ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากผู้เดียวผู้
ที่ลูกต้องไปหาท่าน ดวงวิญญาณของเขา (บราห์มา) ต้องมาหาพ่อด้วยเช่นกัน เขาต้องจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระจดจำ
ระลึกถึง เมื่อลูกพบอัลฟา ลูกพบทุกสิ่ง อัลฟาหมายถึงอัลลาห์พระเจ้า พระเจ้าหมายถึงพ่อ ลูกถือกำเนิดกับพ่อ เมื่อลูกๆ พบ
พ่อ นั่นหมายความว่าพวกเขาได้รับทุกสิ่ง พวกเขาได้รับสมบัติทั้งหมดของพ่อ พวกเขาได้รับทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดใน 1
วินาที ทันทีที่ลูกถือกำเนิด ลูกกลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของพ่อใน 1 วินาที พ่อนี้พูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นนาย พ่อไม่
กลายเป็นเช่นนั้น พ่ออยู่เหนือบ่วงกรรมเสมอ เราต้องไปอยู่เหนือบ่วงกรรมและแล้วเชื่อมโยงผ่านความสัมพันธ์ใหม่ของ
กรรมและเหตุนี้เองเราต้องทำความพยายาม เป็นพ่อที่ตัดสินใจลูกให้ทำความพยายาม สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์ พ่อ
นั่งที่นี้และอธิบายว่า: กูรู ฯลฯ คือมนุษย์ พ่อไม่กลายเป็นมนุษย์ พ่อไม่มีแม้กระทั่งร่างกาย บราห์มา, วิษณุและชางกามีร่าง
ที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเรียกว่าเทพ พ่อไม่ได้เรียกว่าเทพ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเรียกว่าพระเจ้า มีการจดจำว่า: ท่านคือแม่
และพ่อ ดังนั้นผู้นี้คือแม่ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดู ท่านรับใช้ลูกผู้เป็นแม่และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าจากัดอัมบา, แม่ของชาว
โลก ชีพบาบาสร้างบราห์มินผ่านปากของบราห์มา ผู้นี้คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ท่านทำให้ผู้นี้เป็นพาหนะของท่านและ
สร้างสิ่งสร้าง สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาคือบราห์มิน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากบราห์มา บราห์มา
มีสิ่งใด? ไม่มีสิ่งใดเลย! ท่านสละละทิ้งทุกสิ่ง บราห์มาคือขอทาน ท่านยกทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของท่าน ละทิ้งศาสนาทาง
ร่างกายทั้งหมด นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดวงวิญญาณของผู้นี้พูดเช่นนั้น บาบาสพูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้นี้
คือลูกที่พิเศษที่สุดของพ่อ อย่างไรก็ตามผู้คนถูกสร้างผ่านผู้เป็นแม่ ดังนั้นบราห์มินถูกสร้างผ่านปากของบราห์มา ลูกบ
ราห์มินทั้งหมดกำลังความพยายาม ลูกบราห์มินต้องกลับมาอ่อนหวานมากเพียงนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ความสุขแก่ทุก
คน พ่อนั้นอ่อนหวานอย่างมาก! ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานเท่ากับพ่อ พ่อพูดด้วยความรักอย่างมากว่า: ลูกๆ ที่สุดแสน
หวาน, ผู้เป็นที่รัก มองดูว่าชีพบาบาถามลูกด้วยความรักอย่างมากเพียงไรว่า: ลูกๆ มีความสุขและพอใจหรือไม่? บาบานี้
ถามลูกเช่นกันว่า: ลูกไม่เคยถูกจุใจจากมายาใช่ไหม? พายุมากมายของมายาจะมา ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ในการชกมวย นาย
ที่ทรงพลังกำลังนั่งอยู่ที่นี้ มายานี้ไม่ยิ่งหย่อน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าเธอจะทำให้ทุกคนพ่ายแพ้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าใครคือ
ผู้ที่แข็งแกร่ง อย่างแท้จริงที่พรหมบุตร (บราห์มา) คือผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดผู้เอาชนะมายา ท่านคือผู้ขายแล้วก็มีลูกๆ แม่น้ำ
คงคาที่ต่างลำดับกันไป มีผู้ขายมากมายด้วยเช่นกัน มีแฉัดชิช, สันเจ เขามีกลยุทธ์ที่ดีอย่างมากในการอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คื
องกทหาร มีผู้บัญชาการ, นายพล, นายพัน ฯลฯ อย่างไรก็ตามกองทัพทางจิตนี้แฝงตัว มีการเปรียบเทียบ พวกเขา
เปรียบเทียบพราวาสกับพันดาวาสอย่างผิดๆ พ่อพูดว่า: เวลานี้ตัดสินใจเพื่อตนเอง! ทำตามการชี้แนะที่บริสุทธิ์ 'ศรีมัท' ของ
พ่อ ลูกได้ทำตามการชี้แนะที่ไม่บริสุทธิ์มาชาติแล้วชาติเล่า สิ่งเหล่านี้คือการชี้แนะที่บริสุทธิ์ มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่านก
ระจอกกลืนมหาสมุทร นกกระจอกจะกลืนมหาสมุทรได้อย่างไร? ลูกสาวคือนกกระจอก ลูกเฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้ ลูก
กลืนมหาสมุทรของความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่านและรับทุกสิ่งจากท่าน ลูกไม่ได้เก็บ
อาณาจักร ฯลฯ ไว้เพื่อพ่อ ลูกกลืนทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ ลูกรับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจากท่าน ลูกรับเพชรพลอยทั้งหมด

นกกะจอกเหล่านั้นไม่ใช่นกที่เป็นวัตถุ เป็นลูกๆ นกกะจอกที่กลืนมหาสมุทร พวกเขาปะปนสิ่งต่างๆ ของที่นี้กับนก ท่านให้เพชรพลอยแก่ลูก มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างเพชรพลอยของความรู้และมหาสมุทรที่เป็นน้ำที่พวกเขาอดภาพไว้ นี่คือนิยามของความรู้และเพชรพลอยของความรู้ ลูกได้ยินเรื่องราวของรูปและบาซัน ลูกรู้ว่าบาบาคือรูปและท่านให้เพชรพลอยแก่ลูกผ่านผู้นี้ ไม่มีใครสามารถตีราคาเพชรพลอยเหล่านี้ได้ นี่คือนิยามที่ทำให้ลูกหารายได้ที่ใหญ่หลวง พ่อให้เพชรพลอยแก่ลูกผ่านปากนี้ พ่อคือรูปและรูปของแสงด้วยเช่นกัน ท่านคือนิยามของความรู้และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะพูดความรู้แก่ลูก ลูกคือรูปของแสงเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้น ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ก่อนอื่นใดท่านให้ความรู้แก่บราห์มาและแล้วให้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกเป็นรูปและบาซัน ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูกดวงวิญญาณ ลูกเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ พูดว่า: เติมเต็มอารมณ์ของเรา! มีสิ่งใดในอารมณ์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้น? ไม่มีสิ่งใดเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอบางสิ่ง นี่คือนิยามของสติปัญญา ลูกชำระอารมณ์ของสติปัญญาด้วยการจดจำระลึกถึง ภาชนะต้องบริสุทธิ์อย่างมาก มีการซึมซับความรู้ได้อย่างดีในการถือพรหมจรรย์ เหล่านั้นคือลูกที่เยาว์วัย ในขณะที่นี้มีทั้งหมด-แก่ชราและเยาว์วัย ภาชนะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะและลอร์ดของสติปัญญาก็เปิดขึ้น ลูกรู้ว่าลูกๆ คนไหนคือคนหลักในสนามรบ เป็นบราห์มา มามา, สรัสติอยู่ในเกรด 2 ชื่อของผู้นี้สูงส่งอย่างมาก ชื่อของเธอต้องได้รับการประกาศเกียรติคุณ บราห์มานั้นแฝงตัว ชื่อมามาได้รับการกล่าวถึงในกองทัพศักดิ์ จากดอัมบาชื่อสรัสติ, ลูกสาวของบราห์มา แล้วใครคือมามาของผู้นี้? ท่านบอกสิ่งที่ลึกลับเหล่านี้แก่ลูกในเวลานี้ อย่างแน่นอนที่ท่านจะบอกสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขาในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า: พ่อเฝ้าแต่บอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก ลูกๆ มากมายจะมา พวกเขาจะเฝ้าแต่ขยายจำนวนขึ้นจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย อย่างแน่นอนที่จะมีอุปสรรคด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามอย่างแน่นอนที่ต้นไม้จะให้ผล บางคนคือราชาของดอกไม้ ยกตัวอย่าง มีรูปของบาบาที่ยอดสุดของลูกประจำ (ฟู) ลูกเป็นเช่นเดียวกัน: รูป อย่างไรก็ตามลูกไม่ใช่บาซัน บาบา, รูปและบาซันได้มาแล้วในเวลานี้และทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวท่านเองเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ กลายเป็นรูปและบาซันเช่นเดียวกับพ่อ
2. ทำตามการชี้แนะที่บริสุทธิ์ (ศรัทธา) ของนายที่ทรงพลังและกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นผู้เอาชนะโลก อย่าได้มีวันพ่ายแพ้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ผู้ที่พร้อมกันกับมีความเคารพตนเอง มีความถ่อมตนด้วย และให้ความเคารพแก่ทุกคน

ลูกๆ ผู้มีความเคารพที่ไม่สูญสลาย กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามมากเท่าที่ลูกมีความเคารพตนเอง ลูกต้องมีความถ่อมตนด้วยเช่นกัน อย่ามีความหยิ่งยะโสในความเคารพตนเองของลูก อย่าคิดว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่สูงที่สุด และผู้อื่นเป็นรุ่นน้องและมีความรู้สึกไม่ชอบสำหรับพวกเขา ไม่เลย ไม่ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นเช่นอะไรก็ตาม จงมองดูพวกเขาด้วยสายตาของความเมตตา ไม่ใช่ด้วยความยะโส ดวงวิญญาณที่ถ่อมตนเช่นนี้ มองดูทุกคนในลักษณะที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในลักษณะที่สูงส่ง และให้ความเคารพแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่ดูถูกดูหมิ่นไม่ว่าใครก็ตาม

คติพจน์: จงเฝ้าแต่ได้รับการหล่อเลี้ยง และโยนทิ้งด้วยพรของความรักของบัณฑิตา นี่คือนิยามเพียรพยายามที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

เฉลิมฉลองปีใหม่อย่างเป็นทางการมีความปรารถนาดีและการเป็นตัวของคุณธรรม

วันนี้บัพดาตาผู้สร้างยุคใหม่กำลังมองดูลูกๆของท่านผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกใหม่ เมื่อเห็นปีใหม่ลูกจตุรยุคใหม่ของลูก เบื้องหน้ายุคใหม่ ปีใหม่นี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ทุกสิ่งและสิ่งมีชีวิตทั้งหมดในยุคใหม่นี้เป็นของใหม่ เมื่อปีใหม่เริ่มต้นขึ้น สิ่งเก่า, ธรรมชาติและชั้นสสารเก่าของคนเก่าและกิจกรรมและพฤติกรรมของพวกเขาบางครั้งก็ใหม่และบางครั้งก็เก่า อย่างไรก็ตามในยุคใหม่ของลูก ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสิ่งเก่า แม้กระทั่งสิ่งมีชีวิตก็ใหม่ นั่นคือพวกเขาสาโทประธานและธรรมชาติก็สาโทประธานด้วยเช่นกัน นั่นคือมีความใหม่ แม้กระทั่งธรรมชาติก็ไม่ได้มีพฤติกรรมเก่าเดิมๆเหมือนกับเช่นทุกวันนี้ ดังนั้นพร้อมกับการแสดงความยินดีกับยุคใหม่ ขอแสดงความยินดีสำหรับปีใหม่ด้วย

วันนี้ทุกคนมาถึงที่นี่ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและความสุขเพื่อที่จะเฉลิมฉลองปีใหม่ ดังนั้นบัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีเป็นสองเท่าจากหัวใจของท่าน ด้วยพรจากหัวใจของท่านสำหรับยุคใหม่และปีใหม่ ดังนั้นลูกทั้งหมดได้มีการจดจำระลึกถึงเป็นสองเท่าหรือจดจำเท่าเดียว? ยุคใหม่ของลูกปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนเบื้องหน้าสายตาของลูกและในสติปัญญาของลูกใช่หรือไม่? อย่างที่ลูกพูดว่าปีใหม่นี้จะเริ่มในวันพรุ่งนี้ ในทำนองเดียวกันมันก็ชัดเจนเหมือนกันว่าพรุ่งนี้ยุคใหม่กำลังจะมาถึงใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของยุคใหม่หรือไม่? ถ้าลูกทั้งหมดจะกลายเป็นราชา ลูกได้สร้างปวงประชาของลูกแล้วหรือยัง? ลูกทั้งหมดเป็นราชา แล้วลูกจะปกครองใคร? ตัวลูกเอง ดังนั้นบัพดาตาจึงมองเห็นทั้งยุคใหม่และปีใหม่นี้เป็นเพียงเรื่องของวันพรุ่งนี้เท่านั้น ทั้งสองเป็นเรื่องของวันพรุ่งนี้ นั่นจะเป็นวันพรุ่งนี้และนี่จะเป็นวันพรุ่งนี้ด้วยเช่นกัน และจากนั้นจะเป็นยุคใหม่ ลูกสามารถเห็นเครื่องแต่งกาย(ร่างกาย) ของลูกของยุคใหม่หรือไม่? ลูกสามารถเห็นสิ่งนั้นเบื้องหน้าลูกใช่ไหม? ลูกก็เพียงแค่น้อมนินทาและนำชุดใหม่มาใช้ ดังนั้นชุดเหล่านั้นก็ดีใช่หรือไม่? เป็นประกายใช่หรือไม่? สวยงามใช่หรือไม่? ในปัจจุบันมีข้อผิดพลาด(รูปทรงที่ผิดปกติ)อย่างใดอย่างหนึ่งในทุกคน บางคนจมูกเบี้ยว หรือบางคนตาเหล่ หรือปากของบางคนจะเป็นเช่นนั้น ในขณะที่ในยุคใหม่ทุกสิ่งจะเป็นอันดับหนึ่ง อวัยวะทุกส่วนจะถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นลูกสามารถเห็นชุดเช่นนั้นที่แขวนอยู่บนตะขออยู่ข้างหน้าลูกใช่ไหม? ลูกเพียงแค่น้อมนินทาชุดนั้น ชุดของลูกดีไหม? ลูกชอบไหม? ลูกสามารถเห็นชุดนั้นใช่ไหม?

บัพดาตาเห็นสิ่งใดอยู่เสมอเมื่อท่านมองดูลูกทุกคน? สิ่งแรกท่านเห็นเพชรพลอยที่เปล่งประกายบนหน้าผากของดวงวิญญาณที่สูงส่ง และพร้อมกันนั้นท่านเห็นเส้นโซดที่สูงส่งของแต่ละคนด้วย โซดของแต่ละคนสูงส่งเพียงใด! โซดของลูกทั้งหมดสูงส่งใช่หรือไม่? หรือโซดของใครบางคนอยู่ในระดับกลาง? ลูกทุกคนเป็นอันดับหนึ่งหรือไม่? ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับสองและอันดับสามจะยังคงมาอยู่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ผู้คนในโลกพูดว่า “ขอให้มียอดอกุหลาบในปากของท่าน” (ขอให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น!) และบัพดาตากล่าวว่า: ขอให้มียอดอกุหลาบจามรในปากของลูก ลูกทั้งหมดชอบกุหลาบจามรมากใช่ไหม? บัพดาตาได้รักษาระบบของไบคทุกวันพลุสเพื่อที่ลูกจะได้รับประทานกุหลาบจามรหรือของหวานบางอย่าง ลูกรับประทานด้วยตนเองและลูกก็ออฟเฟอร์สิ่งนั้นให้บัพดาตาด้วย ไม่ว่าลูกจะทำสิ่งนั้นเพื่อตัวลูกเองหรือไม่ได้อยู่ในบ้านของลูก ลูกจะได้รับของหวานในวันพลุสใช่หรือไม่? ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีโอกาสของความสุกก็จะทำให้ปากของลูกหวาน ปากหวานหมายถึงใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ลูกทุกคนทำให้ปากของลูกอ่อนหวาน แต่ไม่ใช่เพียงแค่ปากของลูกเท่านั้นที่หวาน แต่ใบหน้าของลูกก็อ่อนหวานด้วย หรือยังคงมีความขมเล็กน้อยด้วยเช่นกัน? หากมีความขมแม้แต่เส้นเดียวแล้ว พร้อมกับการอำลาปีเก่า ก็อำลาความขมเล็กน้อยนั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้วิธีอำลาไหมหรือลูกชอบที่จะเก็บสิ่งนั้นไว้ใกล้ๆลูก? หรืออำลาสิ่งนั้นไปแล้วลูกจะเรียกกลับมาอีกไหม? แล้วลูกจะพูดว่ามาอย่ามียอมปล่อยสิ่งนั้นไป แม้ว่าลูกปรารถนาที่จะปล่อยสิ่งนั้นก็ตาม ลูกจะไม่พูดว่า “ฉันปล่อยสิ่งนั้นไป แต่แล้วมายากี่มา” ใช่ไหม? ลูกจะเขียนจดหมายเช่นนั้นเมื่อลูกกลับไปหรือไม่? “การอำลา” หมายถึงการอำลาตลอดไป การอำลาหมายถึงการไม่ยอมให้สิ่งนั้นกลับมาอีก หรือสิ่งนั้นจะกลับมาอีกก็ไม่เป็นไร? นี่เป็นเพราะลูกมากมายชอบชั้นสสารเก่าของลูก วันนี้ลูกจะบอกว่าตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไปลูกจะไม่ทำสิ่งเดิม และแล้ววันถัดมาลูกก็จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเหล่านั้นอีก นั่นจะไม่เรียกว่า “การอำลา” ใช่ไหม? ดังนั้นเรียนรู้วิธีการอำลา เป็นเรื่องปกติที่จะอำลาปี แต่ลูกทั้งหมดต้องอำลามายา, อลาร่องรอยใดๆและลูกหลานของเธอ ไม่ควรหลงเหลือร่องรอยของมายาแม้แต่น้อย ลูกหลายคนพูดว่า มีความแตกต่าง 75% อยู่แล้ว; ยังจะมีความแตกต่างเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมายาสรางสิ่งสร้างของมันได้อย่างรวดเร็วมาจากร่องรอยแม้เพียงเล็กน้อย หากยังหลงเหลืออยู่

แม้เพียง 25% ก็สามารถไปถึง 50% ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องจบสิ้นแม้กระทั่งร่องรอยใดๆ แล้วลูกจะทำอะไรในปีใหม่? ดังนั้นบัปเตดากำลังบอกลูกว่า นอกจากการอำลาปีนี้แล้ว ยังต้องอำลาร่องรอยใดๆของมาซาด้วย พร้อมกับการอำลาลูกก็ให้คำอวยพรด้วย เมื่อลูกพบกันลูกจะทำอะไร? ลูกจะพูดว่า "สวัสดีปีใหม่" ดังนั้นทักทายและอวยพรกัน และพร้อมกับคำอวยพร ให้อวยพรตนเองและผู้อื่นด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ลูกคือเทวดานางฟ้า ลูกลงมาจากเบื้องบน ทำงานของลูก และโบยบินจากไปอีกครั้ง นี่คือนี่ที่เทวดานางฟ้าทำใช้หรือไม่? ดังนั้นจึงมีการแสดงปีกอย่างเป็นสัญลักษณ์ของสภาพที่โบยบิน ปีกเหล่านั้นไม่ใช่ปีกปลอม ภาพเทวดานางฟ้าที่มีปีกแสดงให้เห็นว่าเป็นเทวดานางฟ้าในสภาพที่โบยบิน ดังนั้นจงอวยพรกันในรูปแบบที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกเองและผู้อื่น อยู่ในสำนึกถึงของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าอยู่เสมอและมองเห็นผู้อื่นในรูปแบบนั้นด้วย ไม่ใช่ว่าเป็นคนเช่นนั้น หรือเป็นคนนั้นคนนั้น ไม่เลย; พวกเขาเป็นเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้านี้เป็นเครื่องมือในการให้สำนึก ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นให้คำอวยพรแก่ทุกคนในรูปแบบที่เป็นเทวดานางฟ้า ไม่ว่าใครจะเป็นอย่างไร โลกก็เปลี่ยนแปลงได้ด้วยสายตาของลูก เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงได้ด้วยนิมิตของลูก แล้วบราห์มินจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่? ดังนั้นสายตาและทัศนคติของลูกจะเปลี่ยนทุกดวงวิญญาณ

บางครั้งบัปเตดาก็ขบขันกับลูก ลูกต้องรู้สึกขบขันกับตัวเองบ้างเช่นกัน ในด้านหนึ่งลูกบอกว่าลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ผู้เปลี่ยนแปลงโลกมาและพูดว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ได้! ลูกแม้กระทั่งพูดในการสนทนาจากใจถึงใจกับตัวลูกเองว่า ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการจะทำอะไรบางอย่าง ลูกก็ยังคงทำสิ่งนั้น ดังนั้น ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก และลูกบอกกับตัวเองว่าลูกต้องการทำอะไรบางอย่าง แต่ลูกไม่สามารถทำได้! ในกรณีนั้น สมญาของดวงวิญญาณเช่นนั้นควรเป็นเช่นไร? ควรเรียกว่าผู้เปลี่ยนแปลงโลกหรือผู้อ่อนแอ? ลูกร้องเพลงหลายเพลง: "ฉันจะทำอย่างไร" "ฉันจะทำสิ่งนี้ได้หรือไม่" "ฉันไม่รู้ว่าจะสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่" เพลงเหล่านี้เป็นเพลงที่บัปเตดาได้ยิน ดังนั้นลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลกและผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก แล้วลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณใดๆ ได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้หรือไม่? ถ้าลูกไม่ใช่ผู้เปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกได้อย่างไร?

บัปเตดาพูดว่า: ให้คำมั่นสัญญากับตนเองในปีนี้ สัญญาหมายความว่าลูกจะไม่ผิดคำสัญญาแม้ว่าลูกจะออกจากร่างของลูกก็ตาม นี่คือนัยของความหมายของคำมั่นสัญญา ดังนั้นลูกมีความกล้าหาญมากพอที่จะให้คำมั่นสัญญาหรือไม่? ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกจะไม่กลัวใช้ไหม? ดังนั้น ให้คำมั่นสัญญากับตนเองว่า ลูกจะไม่มีความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของใคร ลูกจะไม่ฟังหรือพูดถึงความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของใคร ลูกจะไม่ฟังสิ่งเหล่านี้ ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกจะไม่ได้เห็นสิ่งเหล่านี้ แล้วปีนี้จะเป็นอย่างไร? ปีแห่งการมีความปรารถนาดีและการเป็นตัวของคุณธรรม ในแต่ละปีจะได้รับชื่อของตัวเอง เมื่อทุกคนให้คำมั่นสัญญาแล้ว ปีนี้ จะเป็นปีแห่งความปรารถนาดีและเป็นตัวของคุณธรรม ลูกเห็นด้วยกับสิ่งนี้หรือไม่? ในกรณีนี้ อย่าเปลี่ยนใจเมื่อลูกกลับถึงบ้าน แล้วลูกจะพูดว่า: บรรยากาศในมธุวันดีมาก ในขณะที่ที่นี่ เรามีบรรยากาศของมิตรสหายที่เป็นกันเอง ผู้ที่เปลี่ยนแปลงทุกคนไม่ได้ถูกแต่งแต้มสีสันด้วยบรรยากาศหรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของใคร ถ้าผู้เปลี่ยนแปลงโลกได้รับอิทธิพลแล้วเขาจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอะไรหรือไม่? ดังนั้นจงเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของ “การเป็นตัวของคุณธรรมและการมีความปรารถนาดี” จงถือเอาสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ในตัวของผู้ใดว่าเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ แม้ในขณะที่เห็นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ก็จงเห็นสิ่งนั้นด้วยสายตาอันบริสุทธิ์ เมื่อลูกสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติได้แล้วลูกจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณมนุษย์ได้หรือไม่? ในสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณบราห์มินได้หรือไม่? เมื่อมีความปรารถนาดีต่อทุกคน คำว่า "เหตุผล" ก็จะจบสิ้นลง แล้วลูกจะเห็นแต่คำว่า "วิธีแก้ปัญหา" "มันเกิดขึ้นเพราะสิ่งนี้"; "มันเกิดขึ้นเพราะสิ่งนั้น" ไม่เลย! จงเปลี่ยนเหตุผลเป็นวิธีแก้ปัญหา ลูกมีความกล้าหาญเช่นนั้นหรือไม่? อ้อชะ ขอให้ระวัง! เมื่อบัปเตดาดูทีวีของท่าน ท่านก็เพลิดเพลินเป็นอย่างมาก ท่านไม่ได้ดูทีวียุคเหล็ก แต่ดูทีวีของบราห์มิน ลูกไม่ควรดูทีวี บาบามีความสุขมากเมื่อเห็นเกมการเล่นของลูกๆ ลูกเล่นเกมมิกก็เมาส์ใช้ไหม? บางคนกลายเป็นสิ่งโศกหรือบางคนกลายเป็นสุนัขในช่วงเวลาสั้นๆ เมื่อเวลาลูกโกรธ ลูกเป็นอะไรในช่วงเวลานั้น? เมื่อลูกถกเถียงเรื่องบางเรื่องหรือทำสงครามกับใครบางคนอย่างต่อเนื่องในขณะที่พยายามพิสูจน์ว่าตัวเองถูกต้อง ลูกเป็นอย่างไรในเวลานั้น? ลูกกลายเป็นมิกก็เมาส์ใช้ไหม? ดังนั้นปีนี้อยากกลายเป็นมิกก็เมาส์ แต่กลายเป็นเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกได้เล่นเกมมิกก็เมาส์หลายเกมแล้ว ดังนั้นในปีนี้จงเฉลิมฉลองอย่างเป็นปีที่ทรงพลัง เพราะเวลาต้องใกล้เข้ามาและลูกต้องนำเวลาให้ใกล้เข้ามา ตามละครเรื่องนี้ต้องมา แต่ใครกันล่ะที่จะทำให้มันใกล้เข้ามา? พวกเขาคือลูกใช้หรือไม่?

อะไรคือความพิเศษประการที่สองที่ลูกจะนำมาในปีนี้? ในปีใหม่อันดับแรกลูกให้คำอวยพรและลูกให้ของขวัญกันด้วย ดังนั้นในปีใหม่นี้ใครก็ตามที่เข้ามามีการติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูก และเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาติดต่อกับลูก ไม่ว่า

พวกเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวราห์มินหรือไม่ หรือไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณอื่นๆก็ตาม จงให้ของขวัญของคำพูดที่อ่อนหวาน ของขวัญของคำพูดแห่งความรักเสมอ และประการที่สองจงให้ของขวัญแห่งคุณธรรมหรือพลังอย่างใดอย่างหนึ่งแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ลูกสามารถให้ของขวัญได้แม้กระทั่งในหนึ่งวินาที ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าลูกไม่มีเวลา ที่ทั้งผู้รับไม่มีเวลาและผู้ให้ก็ไม่มีเวลา อย่างไรก็ตามถ้าลูกมีทัศนคติของความปรารถนาที่สูงส่งและความรู้สึกที่สูงส่งแล้วด้วยความคิดในหนึ่งวินาที ด้วยรูปลักษณ์และรอยยิ้มจากหัวใจของลูก ลูกสามารถให้บางสิ่งกับใครบางคนได้อย่างมากมายในหนึ่งวินาที ให้ของขวัญแก่ใครก็ตามที่มา อย่าปล่อยให้พวกเขากลับไปมือเปล่า ดังนั้นลูกมีของขวัญมากมายถึงขนาดนี้หรือไม่? หรือของขวัญเหล่านั้นจะหมดไปหลังจากที่ลูกให้ไปในสองวัน? ลูกมีสต็อกที่เต็มเปี่ยมเช่นนั้นหรือไม่? หรือสต็อกของลูกบางคนได้หมดลงแล้ว? ดังนั้นใครก็ตามที่ขาดบางสิ่งบางอย่างในสต็อกของลูก ยกมือขึ้น และจะทำให้มันเต็ม ผู้ที่ขาดบางสิ่งบางอย่าง ให้เขียนบันทึกถึงจนาท (ดาดีแจงกี) แล้วเธอจะให้คลาสเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่าให้มีสิ่งใดขาดหายไป? เป็นสิ่งที่ไม่ดีถ้าลูกเป็นลูกของผู้ประทานแล้วลูกมีบางสิ่งที่ขาดหายไป เหตุนี้เองลูกจึงต้องกลับมาเติมเปี่ยมก่อนที่ลูกจะกลับไป อย่ากลับไปด้วยความอ่อนแอใดๆ พร้อมกับปีนี้จงอย่าความอ่อนแอก่อนที่ลูกจะกลับไปด้วย อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกให้ของขวัญแค่ในวันพรุ่งนี้เท่านั้น จงให้ของขวัญต่อเนื่องไปตลอดทั้งปี อย่าให้ใครกลับไปโดยที่ไม่ได้รับของขวัญอะไรเลย แล้วนี่จะเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อลูกให้ของขวัญเล็กๆน้อยๆด้วยความรักกับใครก็ตามที่มา เขาจะมีความสุขอย่างมาก ไม่ใช่สิ่งที่มองเห็น แต่เป็นของขวัญ เป็นรูปของความรักที่มองเห็นได้ ไม่มีใครที่จะกลับมาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากด้วยของขวัญ แต่พวกเขาสามารถกลับมาเจริญรุ่งเรืองได้ด้วยความรัก ดังนั้นจงให้ความรักและรับความรัก ถ้าใครไม่ให้ความรักแก่ลูก ก็เพียงแค่รับความรักจากคนนั้น ลูกรู้ถึงวิธีที่จะรับความรักใช่ไหม? หรือลูกจะอายและคิดว่า “ฉันจะสามารถรับความรักได้อย่างไร?” ไม่มื่อนตรายในการรับสิ่งนี้ แม้ว่าคนๆนั้นจะโกรธลูก ลูกก็ควรที่จะรับสิ่งนั้นในรูปของความรัก ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลง ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก ดังนั้นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นลบให้เป็นบวกได้หรือไม่? ดังนั้นในปีนี้จงให้ความรักและรับความรักอย่างสม่ำเสมอ แล้วอย่าพูดว่า: “ไม่มีใครให้ความรักเลย แล้วฉันจะทำอะไรได้? ไม่ว่าจะมีใครให้หรือไม่ก็ตาม ลูกเพียงแค่รับเท่านั้น พวกเขาจะให้บางสิ่ง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นด้านลบหรือด้านบวก พวกเขาจะให้บางสิ่ง อย่างไรก็ตาม โอ้ ผู้เปลี่ยนแปลงโลก จงเปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบให้เป็นบวก! ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไรในปีนี้? ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์จะทำอะไร? ลูกจะให้ของขวัญไหม? อ้อชะ ลูกได้กลายเป็นผู้ประทาน วา! ขอแสดงความยินดีต่อการเป็นผู้ประทาน

บัปเตดาเห็นสิ่งหนึ่งของลูกๆทุกวัน สิ่งนั้นคืออะไร? “ฉัน” และ “ของฉัน” นี่ ทำให้ลูกทุกซักระถมเป็นอย่างมาก บางครั้งลูกพูดว่า “ฉัน” และบางครั้งลูกพูดว่า “ของฉัน” สิ่งนี้สร้างปัญหาให้กับลูกเป็นครั้งคราว เนื่องจากปีกำลังจะเปลี่ยนแล้ว จงเปลี่ยน “ฉัน” และ “ของฉัน” นี้ด้วย แม้ว่าลูกอาจจะพูดคำว่า “ฉัน” แล้วใครคือ “ฉัน”? ลูกหมายถึงใครในความหมายดั้งเดิมของคำว่า “ฉัน”? ร่างกายหรือดวงวิญญาณ? มันคือ “ฉันเป็นดวงวิญญาณ” หรือว่ามันเป็นดวงวิญญาณของฉัน? ฉันเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า “ฉัน” ทำไมลูกไม่เก็บรูปดั้งเดิมและความหมายดั้งเดิมไว้ในสำนึกกรูของลูก ตลอดทั้งวันลูกใช้คำว่า “ฉัน” หลายครั้ง ลูกต้องใช้คำเหล่านี้ ลูกต้องใช้คำว่า “ของฉัน” หลายครั้ง และคำว่า “ฉัน” หลายครั้งด้วยเช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าลูกจะใช้คำว่า “ฉัน” ก็ครั้ง หากลูกนำความหมายดั้งเดิมของคำว่า “ฉัน” มาไว้ในสำนึกกรูของลูก แล้วคำนั้นจะหลอกลวงลูกหรือทำให้ลูกโง่เขลา? ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า “ฉัน” ให้คิดว่า: “ฉันคือดวงวิญญาณ” เพราะลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ใช้คำว่า “ฉัน” และ “ของฉัน” ลูกต้องใช้คำเหล่านี้และลูกก็มีนิสัยของ “ฉัน” และ “ของฉัน” ด้วย ชันสการ์ของ “ฉัน” และ “ของฉัน” ของลูกนั้นเหนียวแน่นมากใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า “ฉัน” ให้คิดในเวลานั้นว่า: ฉันคือใคร? ฉันไม่ใช่ร่างกาย จิตสำนึกที่เป็นร่างกายเกิดขึ้นเมื่อลูกพิจารณาว่า “ฉัน” เป็นร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกบอกว่าร่างกายเป็นของฉันใช่ไหม? หรือลูกพูดว่า: ฉันที่เป็นร่างกาย? ลูกพูดโดยไม่ตั้งใจหรือไม่ว่าลูกเป็นร่างกาย? ลูกจะไม่พูดโดยไม่ตั้งใจว่าลูกเป็นร่างกายใช่ไหม? ดังนั้นคำว่า “ฉัน” จึงเป็นคำที่ทำให้การตระหนักรู้และมีพลังมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ลูกล้มลง ดังนั้นลูกต้องนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ใช่ไหม? ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่แท้จริงใช่ไหม? แคร่หวังว่าอย่าได้อ่อนแอ ดังนั้นเปลี่ยนความหมายของคำว่า “ฉัน” เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกใช้คำว่า “ฉัน” จงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปนั้น แล้วเมื่อลูกใช้คำว่า “ของฉัน” ใครเป็น “ของฉัน” ก่อน? (บาบา) ตลอดทั้งวันลูกมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ลูกพูดว่า “ของฉัน” “ธรรมชาติของฉัน ชันสการ์ของฉัน สิ่งของของฉัน ครอบครัวของฉัน ศูนย์ของฉัน นักเรียนของฉัน งานรับใช้ของฉัน” ทำไม “จนถึงทำงานรับใช้ของฉัน?” ลูกไม่ได้พูดเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเล่นเกมนี้ใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อลูกใช้คำว่า “ของฉัน” ก่อนอื่นต้องจดจำไว้ว่าใครคือ “ของฉัน” ก่อนอื่นใดจดจำ “บาบาของฉัน” จากนั้นจึงจดจำ “สิ่งอื่นๆที่เป็นของฉัน” ทั้งหมด ดังนั้น ณ ที่ใดที่พ่อคงอยู่ จะไม่มีสำนึกที่เป็นร่างหรือหรือความตกต่ำใดๆ ดังนั้น จงดูและใช้คำว่า “ฉัน” และ “ของฉัน” ด้วยทัศนคตินั้นด้วยสายตานั้นและด้วยความหมายนั้น ทันทิที่คำว่า “ของฉัน”

ปรากฏออกมาจากปากของคุณ ก่อนอื่นใจให้จดจำ "บาบาของฉัน" แล้วคุณจะกลายเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอใช่ไหม? นี่เป็นเพราะเห็นว่าลูกใช้คำว่า "ฉัน" และ "ของฉัน" ในทุกชั่วโมง ลูกต้องใช้ในธุรกิจของคุณด้วย ไม่ว่าลูกจะพูดคำว่า "ฉัน" และของฉันซ้ำๆ ก็ครั้ง ไม่ว่าลูกจะพูดหรือคิดอยู่ในใจของลูกก็ตาม ลูกต้องเปลี่ยนความหมายของคำเหล่านี้ ลูกต้องไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัดไปสู่สิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกเป็นดวงวิญญาณที่จะเปลี่ยนแปลงทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ทำไมลูกถึงเข้าไปสู่สิ่งที่มีขีดจำกัด ลูกไม่ใช่ผู้ที่เปลี่ยนแปลงแค่บาร์ตีใช่ไหม? ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ไม่ใช่ผู้ที่เปลี่ยนแปลงแค่ในต่างแดนใช่ไหม? ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก ดังนั้นโลกหมายถึงไม่มีขีดจำกัด ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก ลูกจดจำสิ่งนี้ได้ อย่างมั่นคงใช่ไหม? ดังนั้น ลูกจะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอโดยอัตโนมัติและง่ายดาย ลูกไม่ต้องลำบากตรากตรำ เพราะความตั้งใจและความรู้สึกของคุณจะเปลี่ยน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของยุคใหม่ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเองและเปลี่ยนแปลงโลกอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักของทุกคนและผู้ที่นำความใหม่และความยิ่งใหญ่ไปสู่ความเพียรพยายามของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าผู้ที่เปิดเผยชื่อของพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดายผู้ที่ใช้ความหมายที่ถูกต้องของคำว่า “ของฉัน” และ “ฉัน” ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

พร: : ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รอบรู้ เป็นตริกาลดาร์ชิ ผู้ซึ่งกระทำทุกสิ่งหลังจากที่ได้พิจารณาอดีตและอนาคตอย่างรอบคอบแล้ว
ลูกผู้เป็นตริกาลดาร์ชิที่ทำทุกการกระทำหลังจากที่ได้พิจารณาอดีตและอนาคต นั่นคือโดยการรักษารูปกาลเวลาทั้งสามด้านไว้ในสติปัญญาของพวกเขาจะได้รับความสำเร็จในทุกการกระทำ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เนื่องจากลูกยุ่งมาก ลูกก็เริ่มทำแต่งงานที่อยู่ตรงหน้าลูกเท่านั้น ไม่เลย ก่อนที่ลูกจะดำเนินการกระทำใดๆ ให้ปลูกฝังนิสัยที่ลูกคิดถึงรูปกาลเวลาทั้งสามด้าน ดำเนินการกระทำใดๆ ในขณะที่มั่นคงในสภาพตริกาลดาร์ชิ และไม่มีกรกระทำใดๆ ที่จะกลายเป็นการสูญเปล่าหรือธรรมดา

คติพจน์: รับใช้ด้วยชีวิตที่พอใจและมีความสุข แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมดในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านที่อยู่เหนือเสียง ดังนั้นจงจดจำพ่อ
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของการได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?
- คำตอบ:** ความเลื่อมใสศรัทธาของ 63 ชาติเกิด ผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่สะอาดประจักษ์ในตอนเริ่มต้น นั่นคือ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่หลายชาติเกิดคือผู้ที่รับความรู้ในเวลานี้ พวกเขาคือผู้ที่ได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บทบาทแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของลูกได้สิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ พระเจ้าได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้
- เพลง:** แม่ โอ ผู้เป็นแม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน!

โอมชานติ ลูกได้ยืมคำสรรเสริญของผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เพราะพระเจ้าถูกเรียกว่าพ่อ พ่อสูงที่สุด เมื่อมีพ่อก็มีแม่ด้วยเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่เชื่อในผู้เป็นแม่ เมื่อมีแม่ก็มีพ่อด้วยเช่นกัน แม่ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า นี่คือการประเด็นเพื่อที่ลูกเข้าถึง มีคำสรรเสริญมากมายของจากัดอัมบา ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพ่อหรือพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่เลย เมื่อไหร่ที่ลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” ก็ต้องมีลูกด้วยเช่นกัน หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นทั้งหมดก็เป็นพระเจ้า ในกรณีนั้นไม่สามารถมีเทวีได้ ด้วยความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่สามารถมีเทวีได้ หากทั้งหมดคือพระเจ้า และแล้วดวงวิญญาณเองก็กลายเป็นพ่อ และดังนั้นก็ไม่มีแม่ นี่คือการประเด็นที่ดีมากที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้าได้ หากผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า เมื่อนั้นก็จะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้เป็นแม่มีอยู่จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธากลับมาใช้ชาติเกิด พระเจ้าไม่สามารถกลับมาใช้ชาติเกิดได้ ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามีร่างกายของตนเอง ดังนั้นลูกต้องอธิบายถึงความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนี้อย่างดีมาก ที่นั่นต้องมีพระเจ้าสำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธา มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย พี่น้องหญิงชายทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันอยู่ในลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วดวงวิญญาณก็พูดว่า: เวลานี้ฉันได้พบพ่อและดังนั้นฉันจึงอยู่ในความรู้ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธากลับมาใช้ชาติเกิด พระเจ้าไม่สามารถกลับมาใช้ชาติเกิด ร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของท่าน ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้ถือกำเนิดผ่านร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้ง 5 ท่านได้เข้ามาในร่างกายของคนอื่น บราห์มา วิษณุ และชางก้า คือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นแต่ละประเด็นต้องถูกทำให้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันละร่างเก่าและเข้ามาในอีกร่างหนึ่ง ร่างเก่าสามารถเล็กหรือใหญ่ ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นี้ผู้เยาว์วัยและผู้ที่เกี่ยวข้องของพวกเขาในทันที อย่างไรก็ตาม ที่นั่น เมื่อพวกเขาจบสิ้นช่วงชีวิต พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องละร่างเก่าและรับร่างใหม่ ดังนั้นดวงวิญญาณมีความรู้นี้ ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิด สิ่งนี้จะไม่ถูกกล่าวถึงพระเจ้า แม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุ และชางก้าก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า พวกเขาคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บาบาคือผู้อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้าอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนดินแดนนิพพาน ดินแดนนิพพานคือดินแดนเหนือเสียง ด้วยเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าVanprasth(อยู่เหนือเสียง)ด้วยเช่นกัน ในวัย 60 เมื่อบุคคลหนึ่งแก่ชรา เขาก็ปลดเกษียณเพื่อที่จะไปอยู่เหนือเสียง ที่นี้ลูกที่เยาว์วัยและแก่ชราทั้งหมดเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันต้องไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นเพศชาย เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย เขาพูดว่า: เวลานี้ฉันได้รับร่างกายของเพศชายหรือเพศหญิง ดังนั้นในเวลานี้ดวงวิญญาณต้องเพียรพยายามที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นเพศชาย ผู้เป็นแม่ไม่เคยไปสู่การปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามที่นี้พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ดังนั้นในเวลานี้จดจำพ่อและลูกจะมาสู่ดินแดนของพ่อ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถพูดสิ่งนี้ได้ เพียงพ่อจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ชันยาสซี นักบวช ไม่เคยพูดกับใครว่า: ลูก! ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับพ่อ ถามพวกเขาว่า: “พระเจ้าอยู่ที่ไหน?” และพวกเขาจะตอบว่า: “ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” นี่หมายความว่าไม่มีใครมีความรู้ใดเกี่ยวกับพระเจ้าเลย เหตุนี้เองพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาสามารถพบพระเจ้าได้อย่างไรหรือเมื่อใด พ่อพูดว่า: เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ตระหนักรู้จักพ่อ มีมนุษย์มากมายเช่นมัลลิมัสตาด จากพวกเขา เพียงผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง

น้อยนิดจะมาและตระหนักรู้จักพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ลูกสามารถอธิบายว่าในเวลานี้ทุกคนคือผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทั้งหมดต้องการได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาจากพระเจ้า หากลูกทั้งหมดคือพระเจ้า และแล้วก็จะไม่มีลูกคนใดสามารถเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา หากลูกคือพระเจ้าแล้ว และแล้วลูกต้องการสิ่งใดเพิ่มเติมอีกเล่า? ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการพบพระเจ้า การเรียกตนเองว่าพระเจ้าเป็นการดูหมิ่น ไม่มีการดูหมิ่นใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งนี้ เราปรารถนาที่จะประกาศสิทธิในมรดกของแดนสุชาวดี (บาอิสท์ สวรรค์) จากอัลลาห์ ลูกพูดว่า: นั่นคืออัลลาห์ เวลานี้จึงตัดสินใจเพื่อตนเอง หากบางคนบอกลูกว่าเขาคืออัลลาห์ สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? อัลลาห์คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างชัด ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าอัลลาห์หรือพระเจ้าได้ พ่อของทุกคนคือผู้เดียว ผู้คนมากมายพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! ท่านคือพระเจ้า! ฉันไม่เชื่อสิ่งนั้น เราคือผู้เลื่อมใสศรัทธา เราคือผู้รักของผู้เป็นที่รัก เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกสามารถอธิบายว่า: ผู้ที่อาวุโสของลูกได้กล่าวว่าผู้สร้างและสิ่งสร้างนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นท่านจะเรียกตนเองว่าเป็นผู้สร้างได้อย่างไร? ผู้ที่เป็นเมล็ดไม่สามารถที่จะไม่มีที่สิ้นสุด ต้นไม้กล่าวได้ว่าไม่มีที่สิ้นสุด ลูกไม่สามารถนับไปไม่มาเหล่านั้นทั้งหมดได้ ดังนั้นกิ่งก้านและใบลามากมายปรากฏออกมาจากเมล็ดเดียว ลูกกำลังมีชีวิตอยู่.ลูกพูดและเคลื่อนไหวไปทั่ว คำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นของมนุษย์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและอธิบายความลับของทั้งละครแก่ลูกๆ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องเฝ้าแต่ก้าวไปพร้อมกับละคร ลูกๆของพ่อกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองผ่านพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะท่านคือผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านนั่งและทำให้ลูกดวงวิญญาณทัดเทียมกับท่าน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ลูกรับฟังสิ่งใหม่เพื่อโลกใหม่และเพื่อการก่อตั้งศาสนาใหม่จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ทำให้โลกบริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกใหม่ด้วยเช่นกัน ในโลกใหม่จะมียุคใหม่แห่งสวรรค์ เวลานี้เป็นยุคของนรก ลูกอยู่ในยุคของนรก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาในเวลานี้และทำให้ลูกกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่และมีค่าควรแก่การเข้าถึง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น เมื่อลูกเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น ลูกก็มีความสุขซึ่งของความสุข ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องคงความสุขซึ่งนี้ ลูกหญิงชายแต่ละคนต้องกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองที่นี่ มนุษย์ทุกคนมี 2 แขน มนุษย์ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดไม่สามารถมี 4 แขนได้ ลูกไม่เคยได้ยินว่าหางกามี 100 หรือ 1000 แขน บราห์มาลูกแสดงให้เห็นพร้อมกับแขนมากมาย พวกเขาพูดว่า: ฉันไปหาบราห์มาที่มี 4 แขน หรือ: ฉันไปหาบราห์มาที่มี 1000 แขน จำนวนลูกๆ ของบราห์มาเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น จะมีแขนมากเพียงใด? ท่านคือประชาบิดา พ่อของปวงประชา ใช่ไหม? ท่านสร้างโลกและดังนั้นท่านมีแขนมากมาย เช่นนั้นอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่ามีมนุษย์ที่มี 4 หรือ 6 แขน ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านพูดว่า: ผู้นี้(ดาด้า)ได้ศึกษาคัมภีร์และรับเอาภูกูรุมามากมาย นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกสิ้นสุดแล้ว ลูกคือผู้ที่รอบด้าน ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายในเวลานี้ ลูกคือลูกจำนวนน้อยนิดเท่านั้น บาบาสพูดว่า: พ่อประทานนิมิตแก่ลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายจดจำพ่อ พ่อประทานนิมิตแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่สะอาด ประทาน ดังนั้นลูกได้ใช้จำนวนชาติเกิดมากที่สุดอย่างแน่นอน ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ในการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ลูกได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองคนใหม่ที่มาที่นี่จึงถูกทำให้กรอกแบบฟอร์ม ฟอร์มนั้นดีมาก: กูรูของท่านคือใคร? หากลูกรับเอากูรู ลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน หากลูกเองเป็นพระเจ้าเหตุใดลูกจึงรับกูรูมาเลี้ยง? พระเจ้าจะทำให้พระเจ้าเป็นกูรูได้อย่างไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธารับเลี้ยงกูรูเพื่อที่จะหาพระเจ้า หากลูกเองคือพระเจ้า และแล้วลูกจะกลายเป็นสิ่งใดผ่านกูรู? ลูกต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธีและในวิธีที่นาสนุกสนานอย่างมาก ทุกวันสิ่งใหม่ๆ ลูกอธิบายให้แก่ลูก ผู้คนกระทำอย่างมีศิลปะวิธีอย่างมากในการต่อสู้ ฉันควรเล็งเป้าหมายและยังธนูไปที่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งจากที่ไหน? ผู้คนเรียกอดิเทพบราห์มาว่า‘มหาวีระ’และสร้างความสับสน บางคนเรียกหนุมานว่า‘มหาวีระ’ เพราะหนุมานแสดงให้เห็นความเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ เขาคือมหาวีระ แต่แล้วพวกเขาก็ถูกเรียกว่า Pavan-putra(บุตรของลม) อดิเทพคือบราห์มาและท่านเป็นมนุษย์ จากด้อมบาก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน เธอไม่ได้มีแขนมากมาย หากผู้เป็นแม่ของเรามีแขนมากมาย เราก็ควรมีแขนมากมายด้วย สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าถึงทุกสิ่งและอยู่ในความซาบซึ้งของความรู้อย่างนี้ นี่เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนี้ในการชุมนุมทางจิตเหล่านั้น นี่คือโรงเรียน ลูกๆต่างลำดับกันไป บางคนมีประสบการณ์ของพายุของมายาและลัมลง เหตุนี้เองลูกประจำของบราห์มินจึงไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ เมื่อลูกประจำเสร็จสิ้นในเวลาสุดท้าย และแล้วจึงถูกเรียกว่าลูกประจำของรูดร้า ลูกคือลูกๆของรูดร้า ชีพบาบา เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาญาณแห่งความรู้ของรูดร้า พวกเขาเก็บภาพที่ใหญ่โตของรูดร้าและพวกเขาก็สร้างซารีแกร์เล็กๆ และกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูก ลูกๆที่มีค่าควรแก่การรับใช้จะสามารถเข้าถึงได้อย่างดีและจะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ฉันคือ

ดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง พวกเขาเรียกตนเองว่าพี่น้องและต่อสู้กันเอง เมื่อลูกพูดถึงความเป็นพี่น้อง และแล้วลูกจะสามารถพูดถึงความเป็นพ่อได้อย่างไร? ลูกจะสามารถพูดว่าทั้งหมดคือพระเจ้าได้อย่างไร? พี่น้องทั้งหมดจะสามารถเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ง่ายตายอย่างมาก ลูกรู้ว่าโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา และแล้วโลกใหม่ก็ขยายตัวที่ละน้อย ขยายตัวจาก 1 เป็น 2 จาก 2 เป็น 4 โลกใหม่เฝ้าแต่ขยายตัวในวิธีนี้ เมื่อท่านคือพ่อของปวงประชา ท่านจะสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ใช่ไหม? ผู้นั้นคือพ่อของโลก ผู้สร้าง ท่านได้สร้างลูก ท่านทำให้ผู้คนใหม่ผ่านประชาบิดาบราห์มานั้นคือท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ผู้คนคิดว่ากษณะลอยมาอยู่บนใบโพธิ์ในมหาสมุทร โอเค ดังนั้นใครที่สร้างเขา? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าผู้คนใหม่? ลูกสร้างขึ้นอย่างไร ที่นั่น ในสวรรค์ ในครรรค์เป็นราวกับว่าเขากำลังนั่งอย่างสบายในมหาสมุทรน้ำมัน ในเวลานั้นเขาไม่มีความรู้ ดูเรื่องราวที่พวกเขาเขียนไว้ในคัมภีร์! พวกเขาแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากที่เล็กและใหญ่ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น พ่อมาเพื่อทำให้บาร์ตบิริสุทธีจากไม่บิริสุทธีผ่านบราห์มา พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บิริสุทธี ลูกรู้ว่าลูกทำให้บาร์ตบิริสุทธีจากไม่บิริสุทธีกับพ่อทุกๆ วงจร ลูกส่งเสียงของความรู้นี้ให้แก่ทุกคน ทั้งหมดมีกิเลสและไม่บิริสุทธี พ่อคือผู้ชำระให้บิริสุทธี เรากลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าผ่านท่าน เรากลับมาบิริสุทธีและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่ก้าวไปกับละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ ไตรตรองความรู้นี้และกลายเป็นผู้วางกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ

2. ให้การแนะนำของพระเจ้าที่แท้จริงแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ปลดปล่อยพวกเขาจากการพเนจรไปทั่ว กลายเป็นแขนผู้ที่เป็นผู้ช่วยของบราห์มาและกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ที่เติมเต็มทุกดวงวิญญาณด้วยความกระตือรือร้นด้วยความปรารถนาดีของลูก
ความปรารถนาดีของลูกๆคือให้ทุกดวงวิญญาณได้รับหยดของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจากพ่อ ด้วยผลของความปรารถนาดีเหล่านี้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้รับพลังของการมีประสบการณ์ ความคิดของความปรารถนาดีของลูกมีพลังที่ยิ่งใหญ่ในความคิดเช่นนั้นที่พวกเขาสามารถเปลี่ยนบรรยากาศได้ทุกที่ ดังนั้น ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้ที่มีความกระตือรือร้นและผู้ที่ใช้ด้วยความกระตือรือร้นและเติมเต็มดวงวิญญาณอื่นๆ ด้วยความกระตือรือร้นด้วยการให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ความกระตือรือร้นของลูกเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีอะไรอยู่เบื้องหน้าในสถานการณ์ที่เป็นลบเช่นนั้น แทนที่จะต่อต้านลูกดวงวิญญาณ พวกเขาคือศัตรูของคุณ

คติพจน์: มีความรักที่ไม่ขาดตอนต่อบัพพาดา และลูกจะพบว่าการทำตามหลักปฏิบัติของพระเจ้าเป็นเรื่องง่าย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่าง ปราศจากร่างหมายถึงการไม่มีความสัมพันธ์ทางร่างกายหรือศาสนาทางร่างกาย ให้ดวงวิญญาณจดจำพ่อผู้เดียวต่อเนื่อง
- คำถาม:** เมื่อใดที่ลูกๆจะมีพลัง 100 % ลูกต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อสิ่งนั้น
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆไปถึงช่วงเวลาสุดท้ายของการวิ่งแข่งในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีพลัง 100% ลูกจะยังตรงเป่าในทันที เมื่อลูกอธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตามในเวลานั้น สำหรับสิ่งนี้ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงมองดูในกระจกหัวใจของลูกเพื่อตรวจสอบว่า บัญชีเก่าทั้งหมดได้ถูกเผาทิ้งด้วยการจดจำระลึกถึง
- เพลง:** ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด...

โอมชานติ ลูกๆรู้ว่า เวลานี้ อัลฟา (พ่อ) ได้มาแล้ว มีคำสรรเสริญว่า เราได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ ได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ จากพ่อในหนึ่งวินาที เพราะพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีที่ได้รับจากพ่อเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นจากมนุษย์ได้ ทันทีที่เกิดเกิดมา เขาก็กลายเป็นทนายท เมื่อบางคนมาเป็นครั้งแรก ลูกขอให้เขากรอกแบบฟอร์มว่า พ่อของดวงวิญญาณคือใคร มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณที่มีตัวตน ดวงวิญญาณบุญ จะไม่กล่าวว่า ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบาป ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบุญ ไม่เลย มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบุญ ได้มีการจดจำว่า ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ดังนั้น พระเจ้าต้องมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์อย่างแน่นอน ดังนั้น เมื่อผู้คนมา ก่อนอื่นขอให้เขากรอกแบบฟอร์ม ใครคือพ่อของคุณดวงวิญญาณ ใครคือพ่อของร่างกาย มี 2 สิ่งที่แตกต่างกัน ฉันและของฉัน ฉันคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน สถานที่อยู่อาศัยของฉันดวงวิญญาณคือที่ไหน ใครคือพ่อของคุณดวงวิญญาณ จะไม่ถามว่า ใครคือพ่อของดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนอื่น ลูกต้องรู้จักอัลฟา ท่านเป็นสัจจะ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นพ่อของทุกคน ไม่มีมนุษย์หรือผู้พิพากษาคนใดรู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือผู้ที่พูดผ่านอวัยวะของร่างกายว่า ฉันเป็นผู้พิพากษา ฉันเป็นศัลยแพทย์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกรู้ว่า ลูกคือดวงวิญญาณ คนอื่นทั้งหมดนั้นเป็นญาติทางกายของลูก ในแง่ของความสัมพันธ์ทางกายแล้วก็คือ บางคนเป็นแม่ บางคนเป็นพ่อ ฯลฯ ในแง่ของดวงวิญญาณ เราคือพี่น้องชายกัน สิ่งนี้ต้องได้รับการอธิบายก่อน มรดกของการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีที่เป็นที่จดจำ ใครคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นในชีวิต ในยุคทองมีการหลุดพ้นในชีวิตและในยุคเหล็กมีชีวิตของบ่วงพันธะ สิ่งนี้ยังต้องได้รับการอธิบายด้วย ที่นี้ระบบของการกรอกแบบฟอร์มนั้นดีมาก ลูกๆ รู้ว่าอนุสรณ์ของพ่อของเราดวงวิญญาณอยู่ที่นี้ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนคือพ่อของเราดวงวิญญาณ เรามีตัวตน มีอนุสรณ์ของผู้เดียวที่ไร้ตัวตน ดังนั้น ท่านต้องมาด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอน ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ ทำให้ผู้ที่เก่าแก่กลายเป็นคนใหม่ โลกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น ดังนั้น ผู้สร้างโลกจึงต้องเป็นผู้เดียวอย่างแน่นอน ไม่สามารถมี 2 คนได้ พระเจ้าคือผู้สร้าง ท่านทำให้โลกเก่านี้กลายเป็นโลกใหม่ โลกใหม่ซึ่งเคยเป็นบาร์ตันนั้นคือสวรรค์ พระเจ้าคือผู้เดียว โลกนั้นคือหนึ่งเดียว เคยมียุคทองและเวลานี้เป็นยุคเหล็ก เคยมีบาร์ตโบราณ ดังนั้น ผู้เดียวที่ได้ทำให้โลกใหม่จะทำให้บาร์ตใหม่ เมื่อผู้คนมาที่นี่เป็นครั้งแรก จงอธิบายความลับนี้แก่พวกเขาว่า คุณคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันคือผู้พิพากษา ฉันเป็นนักกฎหมาย หรือ ฉันเป็นของศาสนาคริสต์ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นศาสนาทางร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นปราศจากร่างและดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความสัมพันธ์หรือศาสนา ดวงวิญญาณเองนั้นกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม และแล้ว ดวงวิญญาณมีความสัมพันธ์ของแม่และพ่อ ฯลฯ อีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขา พวกเขาเปลี่ยนบทบาทของพวกเขาและมีพ่อแม่ใหม่ ดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง ในความเป็นจริงดวงวิญญาณไร้ตัวตนและอยู่ในโลกที่ไร้ตัวตน และแล้วเมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้ เขาก็พูดว่า นี่คือรูปและนามของฉัน พ่ออยู่ที่นี่และพูดกับลูกๆว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับบ้าน ลูกเคยเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด ลูกเคยเป็นนักกฎหมาย ลูกเคยเป็นราชา เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นสามารถพูดเช่นนี้กับดวงวิญญาณได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้อื่น พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของวงจรโลก เวลานี้ลูกรู้ว่า แท้จริงแล้วลูกได้ไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูกและลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการ

หลุดพ้น นั่นดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งการหลุดพ้น แต่เพราะมีสำนักที่เป็นร่างลูกจึงไม่รู้สิ่งนี้ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไร้ตัวตน เรามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ทุกคนจดจำพระเจ้าเพื่อที่จะไปหาพระเจ้า ดังนั้นก่อนอื่น จงอธิบายว่าดวงวิญญาณและร่างกายคือ 2 สิ่งที่แตกต่างกัน แต่ละดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญาอยู่ใน ร่างกาย ดวงวิญญาณมีชีวิต ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ร่างกายสูญสลาย พ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตน ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งกิตะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายมีความรักต่อพระเจ้า มหาสมุทรแห่งความรัก ท่านดึงดูดผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น มีผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนมาก ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาทุกคนจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นจึงต้องมีผู้ที่ไร้ตัวตนเพียงผู้เดียว ผู้อื่นที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้างของท่าน บราห์มา วิชณุและชางกายังเป็นสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน โลกมนุษย์ก็เป็นสิ่งสร้างเช่นกัน พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน ได้อธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า มีโลกเดียวเท่านั้นและมันต้องเกิดขึ้นซ้ำรอย ทุกศาสนาต้องไปรอบวงจร นักแสดงทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของตน ไม่มีบทบาทของใครที่สามารถที่จะถูกเปลี่ยนแปลงได้ แต่ละบทบาทต้องถูกแสดง ก่อนอื่น มีความจำเป็นมากที่จะต้องอธิบายว่า พ่อของดวงวิญญาณคือใคร พวกเขาพูดว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ใครพูดเช่นนั้นเล่า ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกาย พ่อของดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือสิ่งหลัก ลูกต้องไม่ได้เถียงกับใครมากจนเกินไป มีการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที พ่ออธิบายกับลูกๆว่า ลูกๆ จงกลับมา มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เพราะไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาจึงกลับมาทำพรา ในยุคทองพวกเขามีประสบการณ์กับรางวัล จึงไม่จำเป็นที่จะจดจำพ่อที่นั่น ผู้คนของโลกไม่รู้ว่ชาวบาร์ตได้รับรางวัลนี้มาจากพ่อ บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ มายา(ราวัน)คือผู้ที่ทำให้บาร์ตเป็นนรก บาร์ตต้องกลับมาเก่าจากใหม่ ยกตัวอย่าง หากอาคารนั้นจะมีอายุถึง 100 ปี ก็อาจพูดได้ว่ามันจะกลายเป็นอาคารเก่าหลังจากนี้ 50 ปี ในท่านองเดียวกัน โลกจะกลายเป็นโลกเก่าจากใหม่ และแล้วใครจะทำให้โลกใหม่อีกครั้งเล่า โลกจะซ้ำรอยอย่างไร โลกเคยบริสุทธิ์ บางคนจะต้องเคยทำให้โลกบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นจะทำให้โลกบริสุทธิ์ ใครทำให้โลกไม่บริสุทธิ์ ใครทำให้โลกบริสุทธิ์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ พ่อหมายถึงพ่อ ลูกไม่ได้เชื่อพ่อสักครึ่งหนึ่ง หรือ 3/4 เลย อย่างไรก็ตาม มายาพาลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ความเพียรพยายามของลูกทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะกลับมาปราศจากร่างและเป็นของพ่อ จริงๆแล้ว มายาเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยพลังโยคะ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พลังนั้นเป็นพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้น พ่อพูดว่า จงลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อ เพราะลูกต้องกลับมาหาพ่อ ยุคทองคือการหลุดพ้นในชีวิต และยุคเหล็กคือบ่วงพันธะของชีวิต มีบ่วงพันธะของราวัน กิเลสทั้ง 5 บ่วงพันธะไม่คงอยู่ที่นั่น พ่อมาและปลดปล่อยลูก ลูกรู้ว่เคยมีความสงบและความรุ่งเรืองสูงสุดในบาร์ต เวลานี้ไม่มีสิ่งเหล่านั้น ดังนั้น พ่อสูงสุดจึงต้องเคยสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาอย่างแน่นอน ท่านมาในยุคบรรจบพบกันและทำให้บาร์ตหลุดพ้นในชีวิต ทุกศาสนาที่เหลือนั้นเป็นส่วนประกอบ บาร์ตนี้เก่าแก่ เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ตใหม่จะมีเพียงศาสนาเดียว นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ ดังนั้นเมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อก่อนพวกเขาก็จะไม่ได้แย้ง พ่อบอกสัจจะเท่านั้น ศรีมัทได้รับมาจากท่าน จากนั้นก็เป็นคำสอนของบราห์มา บราห์มาได้รับคำสอนมาจากพ่ออย่างแน่นอน เวลานี้บราห์มาอยู่ในกลางคืน ท่านเคยอยู่ในกลางวัน “กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา” หมายถึงกลางวันและกลางคืนของบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี กลางคืนของประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นกลางคืนของลูกๆด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่า พ่อมาและก่อนอื่นได้สร้างบราห์มินผ่านปากของบราห์มา สกูลบราห์มินมีความจำเป็น ไฟบุชาย์ญนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว ไม่ได้กล่าวไว้ว่าเป็นไฟบุชาย์ญของศรียุทธะ นี่เป็นไฟบุชาย์ญของความรู้ของรูตรา นี่คือสร้อยประคำของรูตรา พ่อชีวาสร้างไฟบุชาย์ญในเวลานี้ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและสอนสิ่งนี้ ลูกๆ พ่อเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ไปเป็นราชาเหนือราชา นี่คือราชาโยคะ ศรียุทธะไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าสอนราชาโยคะที่จะทำให้ลูกกลับมาเป็นเหมือนกับศรียุทธะ สิ่งหลักคือ ก่อนอื่นลูกๆต้องกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถยิงลูกธนูถูกใครได้ ด้วยการกลับมาที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลัง เมื่อลูกกลับมาเข้มแข็งอย่างแท้จริง ลูกธนูจะยิงถูกปิซัมปีตาไม(Bhishampitamai) สิ่งนั้นต้องค่อยๆเกิดขึ้น เวลานี้ลูกได้รับพลังอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องกลับมา 100% ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องวิ่งแข่งกัน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกจะกลับมาเข้มแข็งมากๆ ลูกควรจะอธิบายว่า ลูกคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต และพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือหนึ่งเดียว จงถามผู้คนเหล่านั้นว่า เหตุใดพวกเขากำลังพูดว่า แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกคือผู้ที่ไร้ชาติเกิด พระเจ้าไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านคือรูตรา ชีวา มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ชื่อจะถูกให้กับร่างกายของดวงวิญญาณ ทุกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกัน บางครั้งดวงวิญญาณก็ใช้ร่างกายของนักกฎหมาย ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะกลายเป็นแมวหรือสุนัข ฯลฯ พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก มนุษย์จะกลายเป็นมนุษย์เท่านั้น

สัตว์เป็นเผ่าพันธุ์(species)ที่แตกต่างไป เวลานี้ราวกับว่ามนุษย์แย่งชิงกว่าสัตว์ มายาทำลายชีวิตของทุกคนตามละคร เวลานี้พ่อมาและทำให้ชีวิตของทุกคนมีคุณค่า ชาวบารัตเรียกพระเจ้าว่า แม่และพ่อ ผู้คนต่างแดนพูดว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ อัชชะ หากท่านเป็นพ่อ แม่ก็ยังเป็นที่ต้องการพร้อมกับท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงอีฟ แต่เธอคือใครเล่า ใครที่ถูกเรียกว่าอีฟ มามาจะไม่ถูกเรียกว่าอีฟ มามาคือจากัดอัมบา ผู้นี้(บราห์มา)ถูกเรียกว่าอีฟ เพราะบาบาทำการสร้างผ่านปากของผู้นี้ และเหตุนี้เองคำพูดที่ว่า ท่านคือแม่และพ่อจึงสามารถพิสูจน์ได้ ผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า แม่และพ่อ ยังต้องมีแม่ของจากัดอัมบาด้วยเช่นกัน เธอก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดสามารถถูกซึมซับได้เมื่อลูกทำความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ได้ มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เธอจะชกลูกอยู่เรื่อย ๆ มายาจะต้อยแม้แต่ผู้ที่อยู่ที่นั่นมา 10 ถึง 12 ปี เธอจะหมุนใบหน้าของพวกเขาออกไป พวกเขาจะลืมและแล้วก็พูดว่านั่นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา มีเพลงที่ว่าฉันมาจากการสร้างโชคของตนเอง ลูกสร้างโชคอะไรไว้เมื่อลูกมา โชคของการแต่งงานกับลักษมี บัพาดาพูดว่า จงดูในกระจกหัวใจของลูกว่า ฉันมีค่าไหม ฉันกลับมาอ่อนหวานเหมือนพ่อไหม พ่อพูดว่า จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ยิ่งลูกจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อมากเพียงไร ลูกจะซึมซับมากขึ้นตามนั้น หากลูกไม่จดจำ ลูกก็จะไม่ซึมซับ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บัญญัติแก่จะถูกเผาทั้งอย่างต่อเนื่อง ไฟโยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังจดจำพระเจ้า พ่อ ยังพูดอีกด้วยว่า จงมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าไม่เคยใช้ชาติเกิด ลูกๆใช้ชาติเกิดอยู่เสมอ การเกิดของพ่อฉันสูงส่งและพิเศษสุด พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ไม่เช่นนั้นแล้ว บราห์มินจะมาจากที่ไหนเล่า ประชาบิดาบราห์มาที่เป็นผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ต้องการ เด็กเล็กไม่ได้เป็นสิ่งที่ต้องการ พวกเขาแสดงให้เห็นอยู่เสมอว่า เราได้และกฤษณะนั้นเยาว์วัย แล้วผู้คนจำนวนมากจะเรียกเด็กที่เยาว์วัยว่า ‘ประชาบิดา’ ได้อย่างไรเล่า ลูกจะเรียกศรัทธาว่าแม่และพ่อได้อย่างไร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้มาเป็นผู้นำทาง ท่านจะพาทุกดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ก่อนอื่นขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์ม สิ่งหลักคือ ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ ใครสร้างไฟบุษายัญนี้ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าไฟบุษายัญของรูดร้าหรือไฟบุษายัญแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อของทุกคน อัชชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทั้งศาสนาทางกาย และทำให้สิ่งนั้นมั่นคงว่าเราดวงวิญญาณคือพี่น้องชาย จงกลับมามีอ่อนหวานเหมือนกับพ่อ
2. จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้คำแนะนำของพ่อ ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อใน 1 วินาที ลูกต้องไม่ได้เกี่ยวข้องกับใครเลย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างมากและประสบความสำเร็จในทุกงานด้วยความกล้าหาญและกระตือรือร้นของลูก
บนเส้นทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มีคำกล่าวไว้ว่า: ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นสามารถเปลี่ยนฝันไปเป็นความมั่งคั่งได้ เมื่อลูกมีความกล้าและกระตือรือร้น ผู้อื่นก็จะร่วมมือกับลูก แม้ว่าลูกจะขาดความมั่งคั่ง ความกระตือรือร้นของลูกจะดึงดูดความมั่งคั่งจากบางแห่งหรือบางคน สิ่งนั้นแม้กระทั่งทำให้ลูกประสบความสำเร็จ เป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่จะคงความกระตือรือร้นและให้ความกระตือรือร้นกับผู้อื่นด้วย เป็นเพราะลูกมีความกระตือรือร้นในเวลานี้ที่พวกเขาแสดงภาพที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นให้ยืมและมีพลังอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีโชคคือผู้ที่มียมฉัตรแห่งความรักของบัพาดาอยู่เหนือพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องละทิ้งโลกเก่าทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูก เพราะเวลานี้ลูกได้พบหนทางที่แท้จริงผ่านผู้นำทาง (Guide) แล้ว
- คำถาม:** ตามแผนการของพระเจ้า หน้าที่งานใดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณประโยชน์ ?
- คำตอบ:** หน้าที่งานของการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ทั้งโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัดจะต้องถูกทำลายนั้นเต็มไปด้วยคุณประโยชน์ มนุษย์คิดว่างานนี้เป็นอันตรายที่สุด แต่พ่อพูดว่า: ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวยในไฟบุษยัญของความรู้อันที่พ่อได้สร้างและแล้วโลกใหม่ก็จะมา
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา.....

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนั้น นี่เป็นคำยกย่องของใคร? คำยกย่องของแม่และพ่อ นั่นคือ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พระเจ้าเรียกได้ว่าเป็นพ่อ พ่อของใคร? พ่อของมวลมนุษย์ทั้งหมดของโลก ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อเรียกท่านว่าพ่อ ท่านก็เป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ ในความเป็นจริงมนุษย์ทั้งหมดมีสองพ่อ: หนึ่งนั่นคือพ่อทางโลก และอีกหนึ่งนั่นเป็นพ่อเหนือโลก พ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย พ่อทางโลกเป็นผู้ให้ร่างกายสำหรับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน สถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเรียกว่าพรหมโลก (brahmlok) ด้วยเช่นกัน ที่นี้ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับร่างกายนี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ความลับของละครต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมากด้วย ลูกๆ รู้ว่าคำยกย่องของพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นพิเศษสุด พวกเขาร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ต้นไม้ที่กลับหัว พ่อผู้เป็นเมล็ดนั้นอยู่เบื้องบน เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!” สายตาของพวกเขาก็มองขึ้นไปเบื้องบน พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียว คำยกย่องของท่านสูงสุดเหนือทั้งหมด แต่มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้น และพ่อที่มีตัวตนคือราชาบิดาบรรพบุรุษ ผู้ที่เรียกว่าอติเทพ มหาวีระและอดัมด้วย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนสร้างโลกมนุษย์ผ่านท่าน พ่อท่านไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่เหลือประมาณได้ เช่นที่พ่อทางโลกสร้างสิ่งสร้าง เขาสามารถมาเลี้ยงดูและพวกเขาก็สร้างลูกๆ ดังนั้นเขาจึงเรียกว่าพ่อ พ่อไม่มีวันเรียกได้ว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือเหลือประมาณ ลูกๆ นั้นได้รับมรดกจากเพียงพ่อของพวกเรา ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ: พระเจ้าคือหนึ่งเดียว, พ่อคือหนึ่งเดียว เวลานี้ดวงวิญญาณได้ลิ้มรสของพวกเราไปแล้ว ด้วยการลิ้มรสมนุษย์ทั้งหมดจึงกลายเป็นลูกกำพร้า เป็นเพราะการไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงเฝ้าแต่จดจำดินแดนสุขาวดี นั่นคือ สิ่งสร้างของท่านและพี่น้องหญิงชาย ด้วยการที่ได้ลิ้มรส พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันเอง พวกเขานั้นกลายเป็นลูกกำพร้า มรดกได้รับจากพ่อเท่านั้น บรรพบุรุษ วิชาและช่างก้า เป็นสิ่งสร้างของท่านด้วย บรรพบุรุษ วิชาและช่างก้าเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่นั้นอยู่เหนืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นคือบ้านที่แสนหวานของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกต้องรู้จักโลกเหล่านี้ มี 3 โลก: โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน พ่อท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือคารันคาราวันฮาร์, ผู้สร้างและผู้กำกับ ก่อนอื่นท่านสร้างบรรพบุรุษ วิชาและช่างก้า และด้วย บรรพบุรุษท่านก็นำสิ่งสร้าง ที่เกิดจากปากบรรพบุรุษมารุมาและมารุมาเลี้ยงดู มีการแสดงอติเทพไว้ในวัดติลาลา อนุสรณ์ของลูกก็แสดงว่าลูกกำลังนั่งและกำลังทำทาสีด้วย นั่นคืออนุสรณ์ของผู้ที่ได้เปลี่ยนบาร์ตจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มีเจ้าบ่าวเดียวเท่านั้นของเจ้าสาวทั้งหมด อย่างแน่นอนที่จากัดอัมบาและจากัดปีตานั่นนั่งอยู่ในวัดและกำลังทำทาสีของราชาโยคะ พระเจ้าพูด: พ่อท่านและสอนราชาโยคะแก่ลูกด้วยร่างของบรรพบุรุษ จากัดอัมบาอยู่ที่นั่นด้วย มีราชาบิดาบรรพบุรุษพร้อมกับกับบรรพบุรุษมารุมาและมารุ มีกิงกุมารด้วย ผู้ที่ดูแล้วนั้นไม่รู้ด้วยว่ามารุและกิงกุมารคือใคร อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องเป็นลูกๆ ของจากัดอัมบาและจากัดปีตา ท่านนั่งและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาทั้งหมด ท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่า ก่อนอื่นท่านสร้างบรรพบุรุษอย่างไร พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาในวัยปลดเกษียณของเขา ดังนั้นผู้นี้ก็คืออติเทพใช่ไหม? บรรพบุรุษมารุมาผู้ที่เรียกว่ามหาวีระเป็นลูกของใคร? บาบานั่งที่นี้และอธิบายว่า: พ่อเข้ามาในร่างของบรรพบุรุษนี้ ชื่อของพ่อคือชีวา ไม่ใช่ว่าบาบานั่นไม่ได้มาเลย ได้เคยมีการจดจำว่าพระเจ้ามาในเวลาที่มีการประณามศาสนา เวลานี้โลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องเข้าใจว่าโลกกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร บาบออธิบาย: พ่อคือผู้เดียวที่

ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แม้บางครั้งไม่สามารถเรียกว่าผู้ประธานการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ สร้างสวรรค์ด้วยตัวท่านเอง เนื่องจากเราเป็นลูกๆ ของท่าน เหตุใดเราจึงไม่ควรได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อเล่า? นี่เป็นบางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ อนุสรณ์ของสิ่งนี้ได้มีการแสดงไว้อย่างถูกต้องแม่นยำในวัดดิลวาลา ลูกกำลังนั่งในทาปาเซียด้านล่างและด้านบนเป็นอนุสรณ์ของสวรรค์ เหล่าเทพเคยอยู่ในบาร์ต อย่างแน่นอนที่พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจร ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นยุคที่เป็นสิริมงคล เป็นในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กที่พ่อมาและสร้างยุคทอง พ่อหนังที่นี้และอธิบายว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย มนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกๆ รู้ว่านี่เป็นดินแดนแห่งความตาย ยุคทองเรียกเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่ก็เหมือนกันบั้งที่สุดของนรกที่มนุษย์ทั้งหมดเฝ้าแต่ กัดกันและกัน บาร์ตเองเคยบริสุทธิ์และเหล่าเทพเคยปกครองที่นั่น พ่อหนังมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่พ่อจะมาในร่างของชาติเกิดสุดท้ายของผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ได้เคยมีการจดจำว่า: ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างจากกันเป็นเวลายาวนาน มีการคิดคำนวณที่สมบูรณ์ของสิ่งนี้ ในตอนเริ่มต้นเคยมีผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนของอิสลามและพุทธไม่สามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้ บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ในบรรดาแผ่นดินทั้งหมด บาร์ตนั้นสูงสุด อย่างไรก็ตามเวลานี้เป็นยุคเหล็ก บาบาก็อธิบายแล้วว่า: นี่คือการสร้างโลกที่ไม่สูญสลายซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วร้าย ผู้ที่เข้าใจความรู้และคงทรงจักรแห่งการสำนึกในตนเองคือผู้ที่จักกลายเป็นผู้ปกครองโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดเมื่อมีอาณาจักรของเทพในบาร์ต ในบาร์ตใหม่มีเพียงอาณาจักรใหม่ของเหล่าเทพเท่านั้น ซึ่งเป็นอาณาจักรของอำนาจการปกครองโลก ไม่มีใครสามารถเอาชนะพวกเขาได้ ศรีลักษมีและนารายณ์คือนายของทั้งโลก อย่างแน่นอนที่ผู้เดียวที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายของทั้งโลกต้องเป็นผู้สร้างโลก ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้เป็นพ่อ เวลานี้ไม่มีนามหรือร่องรอยของเหล่าเทพ มีเพียงรูปภาพของเหล่าเทพแต่ไม่มีใครรู้หน้าที่การงานของพวกเขา เวลานี้รัฐบาลไม่มีพลังอำนาจหลงเหลืออยู่เลย พวกเขาไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง มีคำกล่าวว่า “ศาสนาคืออำนาจ” ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาคือพ่อ ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือพ่อ และเป็นเพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้ท่านจึงเรียกว่าครูด้วยเช่นกัน และเป็นเพราะท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจึงเป็นสัจกูรด้วย ท่านไม่มีพ่อของท่านเอง ท่านเป็นพ่อสูงสุด ครูสูงสุดเพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้ของท่าน เริ่มต้น ตอนกลางหรือตอนจบของละคร ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ท่านไม่มีกูรใดอื่น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ครูที่ไม่มีขีดจำกัด และสัจกูรที่ไม่มีขีดจำกัด บาบออธิบายว่าเวลานี้บาร์ตนั้นล้มละลายและไม่บริสุทธิ์ เป็นมายา ราวน์ที่ทำให้บาร์ตตกต่ำ เวลานี้บาร์ตเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ในยุคทองเคยเป็นอาณาจักรที่สูงส่งซึ่งเรียกว่าสวรรค์ บาร์ตคือดินแดนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดไม่สูญสลาย เป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่สูญสลาย ดินแดนบาร์ตจะไม่วันถูกทำลาย และดินแดนอื่นทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ดังนั้นพ่อก็มีบทบาทในละครนี้ของการชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์และการสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ท่านดลใจให้มีการทำลายล้างศาสนานับไม่ถ้วนผ่านชางกา การทำลายล้างนี้ไม่เป็นภัย นี่คือไฟบุญชาญของความรู้ของรูตราที่ซึ่งเปลวไฟของการทำลายล้างถูกจุดขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อ ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นคือผู้สร้างก็ตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนได้ใส่ชื่อของศรีภุชณะ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกคือราชาโยคี ลูกต้องละทิ้งทั้งโลกเก่า ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก พ่อกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน พ่อหนังคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอาณาจักรของราวน์ และอีกครั้งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราม เป็นพ่อไม่ใช่มนุษย์ที่หนังที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ท่านอธิบาย: ลูกๆ นี่คือการหนทางของการครองเรือนของลูก เมื่อเคยมีความบริสุทธิ์ในบาร์ตก็มีความสงบและความมั่งคั่งด้วยเช่นกัน เวลานี้ไม่มีความบริสุทธิ์ใดและดังนั้นจึงไม่มีความสงบและความมั่งคั่งเช่นกัน ทั้งหมดนั้นมีโรคภัยและไม่มีความสุข เวลานี้บาร์ตเป็นดินแดนของความทุกข์ ครั้งหนึ่งบาร์ตนั้นเคยเป็นดินแดนของความสุข เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงมีโยคะกับพ่อ ก่อนอื่น ลูกควรจะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันอย่างที่ชั้นยาสซีพูด ค่ายกย่องของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นยิ่งใหญ่อย่างที่สุด ลูกทั้งหมดเคยบริสุทธิ์ในยุคทองด้วยเช่นกันและเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ มีวรรณะต่างๆ: บราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้าและสุทร ลูกคือบราห์มิน ลูกๆ ของประชา - บิดาบราห์มา ใครให้กำเนิดกับอดีตเทพ บราห์มา? พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในผู้นี้และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อพาผู้นี้มาเลี้ยงดู ผู้นี้คือ “พาหนะที่โชคดี” ผ่านผู้ที่พ่อทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายา อย่างไรก็ตามไม่มีสนามรบต่างๆอื่นใด ลูกนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรง มีความก้าวร้าวรุนแรง 2 ประเภท: หนึ่งคือความก้าวร้าวรุนแรงของดาบของตัณหาและ อีกหนึ่งนั้นคือความก้าวร้าวรุนแรงของการทำให้บาดเจ็บหรือการฆ่ากัน บาบอพูดว่า: ตัณหาจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยสิ่งนั้นลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบ

อาณาจักรของราวันเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อกลางคืนของบราห์มาเริ่มต้น ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคที่ให้คุณประโยชน์ที่สุด ต่อมาลูกเริ่มลงมาจากเทพสุณักรบ จากนั้นกรบสู่พ่อค้า และแล้วลูกก็ต้องเข้าไปสู่สกุลศูทร ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาบราห์มิน จะกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีอีกครั้งหนึ่ง พ่ออธิบาย: บารัตเคยเป็นดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิตและในเวลานี้เป็นดินแดนของบ่วงพันธะในชีวิต บาบามาและประทานการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ทุกๆวงจรบารัตได้รับมรดกของความสุขที่ ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้มรดกของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่มนุษย์อื่นได้ มีสัตว์กูรูเดียวเท่านั้นที่พาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพ่อ ผู้สร้างโลก พ่อพูดว่า: พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยบราห์มา และแล้วพ่อก็ไปและนั่งในสภาพปลดเกษียณ ได้มีการพูดกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ทรมาน และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข เวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้าเดียว แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน และดังนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาได้อย่างไร? ความรู้นี้ผิด! พ่อสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกก็คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบราห์มา บราห์มินเหล่านั้นถือกำเนิดจากบาป พวกเขาเป็นผู้นำทางทางร่างในขณะที่ลูกคือผู้นำทางทางจิต

เวลานี้พ่อพูดกับดวงวิญญาณทั้งหมดว่า: จงจดจำฉัน พ่อของลูก ลูกต้องไม่มีวันลืมพ่อได้เลย ลูกจะได้รับมรดกของลูกได้อย่างไรหากลูกลืมพ่อ? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจนัยสำคัญของละครอย่างชัดเจนมาก และเล่นบทบาทของลูกไปตามนั้น เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ดังนั้นลูกจะต้องไม่ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกันเลย

2. พ่อกลายเป็นผู้นำทางที่พาทุกคนกลับบ้าน เวลานี้ลูกจงลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของการช่วยเหลือในทุกอย่างก้าวด้วยความคิดว่า " บาบาของฉัน!" และมีสติปัญญาที่มีศรัทธา

ตามละคร ผู้ที่สติปัญญาของเขามีศรัทธาที่สมบูรณ์และมีความคิดในหัวใจของพวกเขาว่า "พ่อเป็นของฉัน และฉันเป็นของพ่อ" ลูกๆเช่นนี้ได้รับการช่วยเหลือโดยอัตโนมัติ เพียงพูดด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ว่า "บาบาของฉัน" และลูกจะเฝ้าแต่ มีประสบการณ์ของการช่วยเหลือในทุกอย่างก้าว ไม่มีสิ่งใดสามารถหยุดยั้งลูกๆที่รักพ่ออย่างไม่มีเสื่อมคลายได้ ความรักของพ่อพาพวกเขาไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พวกเขาก็จะเฝ้าแต่โอบยบ

คติพจน์: อยู่ภายในแสงและอำนาจของพ่ออย่างสม่ำเสมอและมายาก็จะไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่พ่อมีความเมตตาต่อทุกคนและไม่รู้สึกไม่ชอบต่อใคร ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ เอง ต้องไม่มีความไม่ชอบใคร กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตา
- คำถาม:** อะไรคือแผนการเดียวที่พ่อที่เต็มไปด้วยความเมตตาที่มีต่อทั้งโลก?
- คำตอบ:** การทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดและวัตถุธาตุบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือแผนการเดียวเท่านั้นที่พ่อมี ลูกๆ คือผู้ช่วยของพ่อ ก่อนอื่นลูกต้องเมตตาต่อตนเอง ทำตามศรัทธาและทำให้ตัวลูกเองนั้นบริสุทธิ์ แล้วจึงรับใช้เพื่อนำทุกคนออกจากขยะของกิเลสทั้งหมด
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูดิจใจของฉันทันพร้อมกับเสียงของกระดิ่งข้อเท้า?

โอมชานติ ใครได้มา? พ่อได้มา พ่อมาหาใคร? มาหาลูกๆ ลูกๆ ได้มาหาใคร? พ่อพูดว่า: มาหาพ่อ เวลาลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าพ่อนั้นมีความเมตตาอย่างมาก พ่อรู้ว่ามายาทำให้ลูกๆ ของท่านไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ลูกๆ ไม่รู้อะไร พ่อรู้อะไรและดังนั้นท่านจึงรู้สึกเมตตา ท่านไม่มีความไม่ชอบ พ่อพูดว่า: พ่อส่งลูกเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของความสุข เป็นประเด็นของ 5,000 ปี และแล้ว ตามละคร มายาก็ทำให้ลูกไม่มีความสุข เริ่มแรกลูกเคยสะโตประธานและแล้วลูกก็ได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม พ่อรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อ พ่อเองนั้นต้องมาเพื่อทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์และเพื่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกๆ เองเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพอมายาอย่างแท้จริง ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านพาเราไปสู่โลกของความสุขและความสงบ พ่อรู้ว่ามายานี้เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เองพ่อจึงได้มา อย่างไรก็ตาม เป็นเพราะพ่อนั้นปราศจากภาพลักษณ์ จึงไม่มีใครตระหนักรู้จักพ่อ ก่อนหน้านี้ ลูกเคยเชื่อว่ากฤษณะมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่หรืออย่างไรที่เขาทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เวลานั้นพ่อรู้สึกเมตตาอย่างมากเพราะท่านรู้ว่าเวลานี้ลูกๆ ได้รับอิทธิพลของมายา นั่นคือ อิทธิพลของกิเลสทั้งห้า ลูกนั้นได้รับอิทธิพลภายนอกและดังนั้นพ่อจึงปลดปล่อยลูกจากสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ เพื่อพ่อเพื่อภารตและเพื่อทั้งจักรวาล เวลานั้นให้ทำตามการชี้แนะของพ่อ! จดจำพ่อและกลับมาเต็มไปด้วยความเมตตาเช่นกัน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ผู้พิพากษานั้นทำให้ผู้คนถือสัตย์ปฏิบัติในนามของพระเจ้า แต่ทำไม? ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแต่พูดถึงพระเจ้า มีคำว่า “พ่อ” ด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาทำให้ผู้คนถือสัตย์ปฏิบัติ พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่า: ถือสัตย์ปฏิบัติในนามของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าท่านคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้คนถือสัตย์ปฏิบัติเพราะพวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาทำการกระทำที่ผิดๆ พ่อจะลงโทษพวกเขาเช่นที่เมื่อเด็กๆ ทำบางสิ่งผิดที่บ้านพวกเขาก็หวาดกลัวว่าบางทีพ่อของพวกเขาจะดบตีพวกเขา ผู้คนถือสัตย์ปฏิบัติในนามของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใครหรือท่านจะลงโทษอย่างไร? ชาวคริสต์เถียนถือสัตย์ปฏิบัติกับคัมภีร์ไบเบิล ผู้อื่นนั้นสาบานกับกิตะ พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ ดังนั้นพวกเขาจึงร้องขอการยกโทษด้วยการมีกฤษณะอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขาพูดเท็จ พวกเขาจะถูกลงโทษ อย่างไรก็ตาม พ่อนั้นเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ไม่ใช่ทั้งโลกจะยอมรับพระคริสต์ว่าเป็นสัจจะ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยสัจจะเสมอ แต่ไม่มีใครรู้จักท่าน เป็นเมื่อพ่อมาและให้กำเนิดลูกๆ ที่ลูกๆ จะสามารถรู้จักพ่อ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าบาบาทำให้ลูกเป็นของท่าน ท่านสร้างลูกผ่านแม่นี้ ท่านเรียกว่าดิเทพ ในความเป็นจริง ผู้นี้เป็นอดีตเทวีด้วยเช่นกัน หากมาเรียกว่าอดีตเทวี และแล้วผู้นี้ก็เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่ามามา เหล่านี้เป็นสิ่งที่ลึกลับอย่างมาก เพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาพูดว่าพ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ อัจชะ โลกใดคือโลกที่บริสุทธิ์? การหลุดพ้นนั้นควรจะเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์หรือการหลุดพ้นในชีวิตควรจะเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาร้องเพลงอย่างมากมาย แต่พวกเขามีเพียง พระเจ้าได้มาเท่านั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ถึงรูปของท่าน ฯลฯ พวกเขาเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อนั้นมีความเมตตาอย่างมาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้น ลูกๆ ควรจะมีความเมตตาด้วย ลูกควรจะมีความรัก พ่อนั้นมีความเมตตาอย่างมากและเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเต็มไปด้วยความเมตตา พ่อพูดว่า: พ่อนั้นเต็มไปด้วยความเมตตาต่อวัตถุธาตุและทั้งโลก พ่อนั้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อนั้นเต็มไปด้วยความรักด้วย พ่อทำให้ลูกน่ารักอย่างมาก เช่นที่ศรีกฤษณะนั้นน่ารัก ดังนั้นราชวงศ์ของเขาก็น่ารัก ในความเป็นจริง ลูกจะใช้คำว่าราชวงศ์กับราชา จะกล่าวได้ว่า: เป็นอาณาจักรของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ด ลูกจะไม่พูดว่าเป็นอาณาจักรของเจ้าชายแห่งเวลส์ และแล้วเจ้าชายก็จะกลายเป็นราชา เป็นเช่นเดียวกัน ที่นี้ ชาวคริสต์

เดียนนั้นมีสายใยอย่างมากกับอาณาจักรของกฤษณะ ชาวคริสต์เดียนเหล่านั้นหารายได้อย่างมากมายจากอาณาจักรของกฤษณะ ก่อนอื่นพวกเขาครอบครองอาณาจักรของกฤษณะแล้วให้กลับคืน สามารถเรียกว่าอาณาจักรของกฤษณะหรืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ชาวคริสต์เดียนเหล่านั้นจะให้อาณาจักรของโลกแก่กฤษณะ นี่เป็นความลับที่น้ำอัสรรยอย่างมาก! พวกเขาคือผู้ที่ช่วยเหลือในอาณาจักรของกฤษณะ ในที่สุดแล้ว พวกเขาจะให้ทั้งอาณาจักรแก่กฤษณะ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงเนย์ไว้ในปากของกฤษณะ ไม่ใช่ก่อนเนย์เช่นนั้น ลิงสองตัวต่อสู้กันเองแล้ว กฤษณะก็ได้รับเนย์ไป ไม่ใช่พี่น้องต่อสู้กัน แต่ลิงต่อสู้กัน ก็เลสทั้งห้าของลิงนั้นโด่งดังอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังสร้างราชวงศ์ของกฤษณะ ลูกได้รับเนย์ของการเป็นนายของโลก มองดูสิ่งที่แลกเปลี่ยนหรือบัญชีกรรมว่าเป็นเช่นไร! มองดูการกระทำของชาวคริสต์เดียน: พวกเขานั้นเอาอาณาจักรไปแต่พวกเขาต้องให้กลับคืนมาอีกครั้ง พวกเขาต่อสู้กันเองอย่างมากมาย กระนั้นก็ตาม ลูกกำลังจะได้รับเนย์ของอาณาจักร ลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกๆ ต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักที่เต็มไปด้วยความเมตตาอย่างมาก ลูกต้องไม่มีความไม่ชอบต่อผู้คนในโลก ผู้คนไม่ชอบกันและกัน เช่นที่ราชา ราชนีเป็นเช่นไร ปวงประชาเองก็มีความไม่ชอบต่อผู้อื่น ตามลำดับกันไปด้วย พวกเขาต่อสู้กันเองและฆ่ากันและกัน พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ไม่มีเรื่องของความไม่ชอบในสิ่งนี้ ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว มนุษย์แต่ละคนเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ พวกเขาไปที่วัดและไม่ชอบต่อตนเอง พวกเขาคิดว่ามหาดเมื่อนั้นบริสุทธิ์และก้มลงแทบเท้าพวกเขา พวกเขาพูดว่า: ท่านนั้นบริสุทธิ์และเรานั้นไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้คนนั้นก็ขอให้ผู้อื่นถือสัตย์ปฏิญาณในนามของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ แต่นั่นก็เป็นการถือสัตย์ปฏิญาณที่ผิดๆ ด้วยเพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เมื่อพวกเขาถือสัตย์ปฏิญาณในนามของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ก็ควรจะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาควรจะได้รับการปลดปล่อยจากท่าน ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร แต่พวกเขาพูดว่าเมื่อผู้หนึ่งผู้หนึ่งตายไปแล้ว เขากลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้น เขาไปสู่ที่ไหน? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! พ่อไม่ได้มีความไม่ชอบใคร ท่านมีความรักต่อทุกคน เวลานี้ลูกๆ อยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ท่านอธิบายแก่ลูกๆ เป็นพิเศษและแก่ทุกคนอื่นโดยทั่วไป พ่อสอนลูกๆ และให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกและพาทุกคนอื่นไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อมีความรักต่อทุกคน รัฐบาลนั้นก็เฝ้าแต่วางแผนการมากมาย บาบาสพูดว่า: พ่อเพียงแต่มีแผนการเดียวของการทำให้มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ มนุษย์เรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! และแล้ว เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงพูดว่าพวกเขาเองนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ก่อนอื่นใด รับใช้หัวหน้าผู้พิพากษาที่ใหญ่ที่สุดถามเขาว่า: พ่อของดวงวิญญาณคือหนึ่งเดียวและดังนั้นเหตุใดท่านจึงขอให้ผู้คนถือสัตย์ปฏิญาณในนามของท่านเล่า(พระเจ้า)? ท่านจดจำกฤษณะขณะที่ถือสัตย์ปฏิญาณไหม? ถามชาวคริสต์เดียนว่าพวกเขาจดจำพระคริสต์หรือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ลูกรู้ว่าหาก ลูกทำบางสิ่งซึ่งเป็นบาปจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น แต่พ่อไม่เคยให้การลงโทษ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ท่านทำให้เกิดการลงโทษผ่านดรามราช พระเจ้าคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้คนเหล่านั้นกล่าวหาพ่ออย่างผิดๆ ว่าให้ความสุขและความทุกข์ ดังนั้น ท่านปราศจากความเมตตาหรือ? ผู้คนร้องเพลง: ท่านนั้นเต็มไปด้วยความเมตตา พ่อพูดว่า: พ่อจะไร้ความเมตตาได้อย่างไร? มายานั้นเคยสิ้นความเมตตาต่อลูก พ่อปลดปล่อยลูกจากเธอ มายาสาปแช่งลูก สิ่งนี้อยู่ในละครด้วย ดินแดนแห่งความสุขต้องกลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุขและเวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ บาบาสทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าท่านเองนั้นจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนของความทุกข์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า: บาบาส ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก บาบาสนั้นจะทำตามศรัทธาของท่านและทำให้ตัวฉันเองนั้นบริสุทธิ์ ฉันจะมีความเมตตาต่อตนเอง มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียนกับครู ตามนั้นเอง ที่ลูกจะมีความเมตตาต่อตนเอง ไม่เช่นนั้น ลูกจะสอบตก เวลานี้ลูกมีความรู้้อย่างชัดเจนในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา เต็มไปด้วยความรู้และผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกต้องทำตามการชี้แนะของท่าน การชี้แนะของตนเองหมายถึงการชี้แนะของราวัน เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธาแต่ทำตามการชี้แนะของตนเองหรือการชี้แนะของมนุษย์อื่น ลูกนั้นก็ถูกหลอกลวง หากลูกทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว เรือของลูกก็จะข้ามฟาก การไต่ขึ้นสูงชันอย่างมาก พายุของมายาหลายประเภทนั้นก็มาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พ่อไม่ได้ไม่ชอบใคร ลูกๆ เองต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งหมดเป็นคนบาปเหมือนกับบอจามิล เช่นที่ลูกพูดว่าลูกนั้นเป็นลูกอายุหนึ่งเดือน ดังนั้นจึงมีเพลงด้วยเช่นกันว่า: ฉันเป็นเด็กเล็กๆ ท่านมีลูกๆ มากมายผู้ที่มาก่อนหน้าในที่ท่านกำลังชำระล้างให้บริสุทธิ์ ดังนั้นทำให้ฉัน ลูกเล็กๆ ของท่านบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันเกิด พ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธา ลูกจะสามารถไปลำหน้าผู้ที่มาก่อนหน้าได้เป็นอย่างดี ลูกได้รับลิฟท์ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมาภายหลัง ลูกได้รับทานของโยคะจากชัคตี ชัคตินั้นต่างลำดับกันไปด้วย ไม่ได้เป็นการกล่าวว่า: เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับเราชัคตี ไม่เลย รับฟังหอยสังข์จากชัคตีแต่เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับบาบาส จดจำบาบาสและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ลูกต้องร่ำกลองเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่ไม่ใช่เรื่องของศรัทธาที่มลาย ไม่สามารถมีศรัทธาที่มลายได้ในวิทยาลัย นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้า พระเจ้าผู้เต็มไปด้วยความรู้ ผู้เป็นพ่อ นั่งที่นี้

และสอนเรา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นนักกฎหมายจากมนุษย์ ดังนั้นโยคะ ของสติปัญญาของพวกเขาก็เชื่อมโยงกับนักกฎหมายของพวกเขา ไม่ใช่กับหมอของพวกเขา นี่เป็นวิทยาลัย ไม่ใช่ศรัทธาที่มง่าย มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ใ้เราสอนเรา คำว่า “พระเจ้าพูด” อ้างอิงไว้ในกิตะ แต่ใครคือพระเจ้า? แม้แต่ผู้ที่ศึกษากิตะก็รู้อะไร บราห์มานี้เองเคยพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันก็ศึกษากิตะด้วย มนุษย์ของทุกวันนี้ไม่เชื่อในคัมภีร์ ด้วยการเรียนกิตะ สติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปหาคุณะ ไม่ใช่ทุกคนของทุกศาสนาจะเชื่อในเขา กิตะที่พูดโดยชีพบาบาคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พูดว่า: พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น ลูกควรจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ หรือมิฉะนั้นลูกจะต้องไปยังบ้านของพ่อ ทุกคนต้องการไปหาพระเจ้า ผู้คนต้องการการหลุดพ้น ผู้คนเหล่านั้นรู้อะไรเกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต? พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูก ดังนั้นพ่อจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ปากของลูกไม่ได้หวานขึ้นขึ้นด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้น ลูกๆ เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้อย่างดีและกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้มีความไม่ชอบใคร ไม่ว่าใครบางคนจะมีโรคภัยที่เลวร้ายเพียงไรก็ตาม ศัลยแพทย์ยังคงรู้สึกเมตตาต่อผู้ป่วยนั้นและพยายามจะเยียวยาเขา ลูกเข้าใจว่านั่นเป็นการทุกข์ทรมานของกรรมสำหรับการกระทำที่ไม่ดีที่เขาเคยทำมา พ่อพูดว่า: เมื่อมาหาสิ่งมนุษย์ พวกเขาทำการกระทำที่เป็นบาปและอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่ากิเลสทั้งห้าเหล่านั้นเลวร้ายอย่างมาก เหตุนี้เองแม้กระทั่ง ชันยาสีก็วิ่งหนีไป มีการให้ความเคารพมากมายต่อความบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าก่อนอื่นใดลูกก็ลงให้กับรูปบูชาของเทพและแล้วลูกก็ ก้มลงให้กับชันยาสีเพราะพวกเขาเองนั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วย อังชะ...

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ทำตามศรัทธา กลับมาบริสุทธิ์และมีความเมตตาต่อตนเอง อย่างกลายเป็นผู้ที่ไร้ความเมตตา

2. อย่าได้มีความไม่ชอบใคร กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก เช่นพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายของตนเอง ผู้มีอำนาจปกครองตนเอง และด้วยพลังที่พลังที่ละเอียดอ่อนของลูก ควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกและทำให้พวกเขาทำงานด้วยระเบียบวินัย ก่อนอื่นใด ตรวจสอบผลลัพธ์ของพลังที่ละเอียดอ่อนของลูก ผู้ที่มีการควบคุมที่สมบูรณ์เป็นพิเศษเหนือจิตใจ สติปัญญาและสัมผัสของพวกเขากล่าวได้ว่าเป็นนายของตัวเองของพวกเขาเอง ผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง เพียงพลังที่ละเอียดอ่อนของลูกเท่านั้นที่สามารถปกครองอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกและทำให้พวกเขาทำงานด้วยระเบียบวินัย ผู้ที่สามารถจัดการกับพลังที่ละเอียดอ่อนของพวกเขาได้ก็สามารถจัดการกับผู้อื่นได้เช่นกัน พลังการควบคุมและปกครองเหนือตนเองกลายเป็นอำนาจในการจัดการเหนือผู้อื่นอย่างแท้จริง

คติพจน์: ผู้ที่มีพ่อ ที่มีพินมียู่กับพวกเขาจะไม่วันท้อถอย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อที่ สุดแสนหวาน ได้มาเพื่อทำให้ลูกอ่อนหวาน ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นเหล่าเทพ และทำให้ผู้อื่นอ่อนหวาน
- คำถาม:** ลูกๆ คนไหนที่ได้รับพรของการมีความสุขสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ผู้ที่ให้คุณค่ากับเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดคือสิ่งที่ทำให้ลูกเป็นอภิมหาเศรษฐี ลูกๆ ต้องเข้าถึงเพชรพลอยเหล่านี้ แล้วก็กลายเป็นรูปและบาซัน หากเพียงแค่เพชรพลอยเท่านั้นเฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูกอยู่เสมอ ลูกจะมีความสุขอยู่เสมอ พ่อฉันฟังพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างอ่อนหวาน และท่านให้พรของการอยู่อย่างมีความสุขเสมอแก่พวกเขา ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งเสมอและพละนาถมัยดีเสมอด้วยพรนี้
- เพลง:** ใครเข้ามาในหัวใจของฉัน...

โอมซานติ นี่เป็นบทเพลงที่แสนหวาน ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้ประพันธ์เพลงนี้ พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใด ลูกๆ ที่แสนหวานกำลังเล่นบทบาทอยู่ในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังเล่นบทบาทในละครที่ไม่มีขีดจำกัดเบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว ลูกๆ เห็นแต่บาบาที่แสนหวานเท่านั้นเบื้องหน้าลูก ดวงวิญญาณเห็นกันและกันด้วยดวงตาของพวกเขา (อวัยวะของร่างกาย) ดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัวรู้ว่า บาบาพูดกับใครๆ ว่า: “ลูกๆ ที่แสนหวาน” บาบาพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ ทั้งหมดอ่อนหวานอย่างมาก มายาทำให้ลูกๆ นั้นขมมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้ ลูกเคยอ่อนหวานอย่างมาก เมื่อลูกไปที่วัด ลูกก็คิดว่าเหล่าเทพนั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลูกมองดูเหล่าเทพด้วยสายตาที่อ่อนหวาน ลูกตั้งตารอคอยให้วัดเปิดเพื่อที่ลูกจะสามารถมองเห็นเทพที่แสนหวานเหล่านั้น ถึงแม้ว่าเทพเหล่านั้นจะมาจากหิน ลูกก็เข้าใจว่าพวกเขานั้นเคยอ่อนหวานเมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ ลูกไปที่วัดของชีวา ท่านเองนั้นอ่อนหวานที่สุดด้วย อย่างแน่นอนที่ท่านเคยมีชีวิตอยู่มาในอดีตเช่นกัน ผู้ที่อ่อนหวานที่สุดของทั้งหมดนั้น พ่อที่ สุดแสนหวานต้องได้มาในบาร์ตอย่างแน่นอน ผู้คนทั้งหมดที่อยู่ในวัดนั้นเคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้เคยทำบางสิ่งเมื่อพวกเขาเคยมีชีวิต จะเป็นลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อที่อ่อนหวานที่สุด ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนั้นอ่อนหวานที่สุด มีค่ายกย่องชีพบบามากมายในบาร์ตเป็นพิเศษ และทั้งโลกพูดว่า: ชีวา คาลจี วิสวานาถ คงคา (ชีวาผู้ที่อาศัยอยู่ในคาลจี จ้าวโลกผู้ที่นำคองคามมา) พวกเขาเคยไปและอาศัยอยู่ที่นั่น บาบาได้ไปทั่วในทุกหนแห่งด้วยเช่นกัน ผู้คนยกย่องชีวามากมาย พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ที่อ่อนหวาน ลูกคือลูกๆ ของครอบครัว ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามสายตาของทุกคนจะมองไปที่นักแสดงเอกชายและหญิง พวกเขาร้องเพลงว่า: “ท่านคือแม่และพ่อ” ให้แก่ผู้ที่เป็นนักแสดงเอกชายและหญิงในละครนี้ ลูกๆ รู้ว่า ลูกๆ นั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อนั้นเป็นการส่วนตัว ลูกไม่ได้อยู่เบื้องหน้าโลก สิ่งนี้แฝงตัว พวกเขาได้สูญเสียนามและร่องรอยทั้งหมดของผู้นี้ไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเพียงแต่มีสัญลักษณ์ แต่ลูกไม่สามารถบอกสิ่งใดได้จากสัญลักษณ์ นั้น มีผู้กราบไหว้บูชาชีวามากมายแต่พวกเขาไม่มีคำแนะนำที่สมบูรณ์ ลูกรู้ว่าชีพบบานั้นอ่อนหวานที่สุด และไม่มีใครอ่อนหวานเช่นท่าน หากพ่อที่อ่อนหวานที่สุดไม่มา โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่มีความอ่อนหวาน พวกเขาพูดว่า: “ซีโวม” (นั่นคือพระเจ้า) อย่างไรก็ตาม พระเจ้านั้นอ่อนหวานที่สุด ท่านเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด ลูกจะสามารถพูดว่า “ซีโวม” (นั่นคือพระเจ้า) ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้อย่างไร? พระเจ้าคือผู้สร้างและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้า ไม่ใช่ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเป็นพระเจ้า เพียงชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นกล่าวได้ว่าอ่อนหวานที่สุด ลูกจะไปยังสวรรค์ที่อ่อนหวานที่สุด ผ่านบาบาที่อ่อนหวานที่สุด มีการสร้างราชวงศ์ขึ้น บาบาที่อ่อนหวานที่สุดกำลังทำให้เราอ่อนหวาน และเป็นที่ยรักที่สุด ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม เขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง พ่อพูดว่า: พ่อฉันไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วย ชีวาลิงกัมได้รับการกราบไหว้บูชาในวัดของชีวา เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาัยย พวกเขาสร้างชาลิแกรมและชีวา แล้วพวกเขาก็กราบไหว้บูชาสิ่งนั้น พ่อคำใหญ่สร้างไฟบูชาัยย พวกเขาทำลิงกัมของรูตรา ชีวาและทำชาลิแกรมด้วยพราหมณ์ก็ทำการกราบไหว้บูชา เวลานี้ ลูกๆ บรรพหิมินคือผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา และก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา พวกเขาทำลิงกัมขนาดใหญ่ของชีวา แล้วก็ชาลิแกรมเล็กๆ แล้วก็กราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าไฟบูชาัยยของรูตรา ดังนั้นนั้นเป็นการกราบไหว้บูชาโคลนตม พวกเขาทำรูปบูชาฯลฯ จากดินเหนียวเป็นอนุสรณ์ และแล้วผู้กราบ

โห้วบูชาก็นั่งและกราบโห้วบูชาสิ่งเหล่านั้น บารัตเคยมีค่าควรแก่การกราบโห้วบูชา ไม่มีการกราบโห้วบูชาใดในยุคทอง และยุคเงิน ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีความรู้ และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการจดจำว่า: ลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบโห้วบูชา และลูกคือผู้ที่ทำการกราบโห้วบูชา และแล้วพวกเขาพูดว่า: ทั้งหมดคือพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบโห้วบูชา และพระเจ้ากลายเป็นผู้กราบโห้วบูชา นั่นเรียกว่า คงคาไหลย้อนกลับ ทุกคนเรียกหาพ่อ: โอ พระเจ้า! โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตา! การเรียกหาหมายถึงการปลุกเรียกถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้ทำการปลุกเรียก ในสวรรค์ลูกจะเป็นนาย พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูก*อ่อนหวานที่สุด* พระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นอ่อนหวานอย่างมากและน่ารักอย่างมาก ชีวาคือเจ้าผู้ไร้เดียงสา พวกเขาจะไม่กล่าวถึงชื่อของชางก้า ชีวานั้นไม่มีตัวตน และชางก้านั้นละเอียดอ่อน และดังนั้น การพูดว่าพวกเขาทั้งสองคือผู้เดียวกันและเป็นเช่นเดียวกันนั้นผิด เมื่อมนุษย์ไปที่วัดของใครก็ตาม พวกเขาก็กกราบโห้วบูชาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น พวกเขาปะปนทุกคนไว้ด้วยกัน พวกเขาธำรงสรรเสริญรามและนารายณ์ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างรามและนารายณ์ พวกเขานำบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดไว้ด้วยกัน ไม่มีใครรู้ว่าไวยาสคือใคร ความเป็นจริง ลูกคือไวยาสที่แท้จริง เป็นลูกๆ ของสุขเทพ บาบานั่งที่นั่น และบอกลูกถึงความจริงของโยคะที่ง่ายตาย และเราคือ*ไวยาส*ที่แท้จริง เป็นลูกๆ ของสุขเทพ เราคือบราห์มิน ท่านนั่งที่นั่นและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่เราในทางปฏิบัติที่ทำให้เราเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพและร้องเพลง: “เราคือคนบาปที่ตกต่ำและขม ท่านนั้นแสนหวานอย่างลึกลับและนารายณ์นี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว สิ่งเดียวกันนั้นก็เกิดขึ้นกับลูก เพียงลูกเท่านั้นได้รับความรู้นี้ ลัทธิและนารายณ์จะไม่มีความรู้ที่นั่น ที่นั่นเราไม่ได้ทำให้ใครเป็นเทพด้วยความรู้นี้ ดังนั้นเราจะทำอะไรที่นั่น? ที่นั่นลูกมีประโยชน์อย่างมาก เวลานี้ เราเป็นลูกของบาบาที่*อ่อนหวานที่สุด* และแล้วเราก็จะกลายเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ ลูกรู้ว่าเรากำลังจะกลับมา*อ่อนหวานที่สุด*ด้วยพ่อที่*อ่อนหวานที่สุด* ชีพบาบาคือศรีศรี ผู้ที่*อ่อนหวานที่สุด* เราได้กลับมา*อ่อนหวาน*โดยท่าน เราไม่สามารถที่จะเรียกตนเองว่าเป็นศรีศรี นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ มากเท่าที่ลูกนั้นอยู่อย่างปราศจากร่างและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อที่แสนหวาน มากตามนั้นเองที่ลูกจะกลับมา*อ่อนหวาน* ให้กลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อและมรดก อย่าได้ลืมสิ่งหลักเหล่านี้ หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะกลับมา*อ่อนหวาน*เช่นพ่อ ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อมากเพียงไรเพื่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนี้! ราวกับว่าบาบานี้เป็นภูเขาของความหวานชื่น มีคำกล่าวว่า: ได้รับความสุขด้วยการจดจำท่าน นี่ไม่ใช่ลูกประกาศที่ลูกจะต้องหมั่นลูกปิด ลูกไม่ต้องหมั่นลูกปิดของลูกประกาศ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อ ไม่มีใครรู้ว่ามี การสร้างลูกประกาศเพื่อเป็นอนุสรณ์ของใคร พวกเขาเพียงแค่เฝ้าแต่พูดว่า “ราม, ราม!” แล้วเฝ้าแต่หมั่นลูกปิดของลูกประกาศ เวลานี้ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นลูกของราม ชีพบาบา และเหตุนี้เอง เราจึงจดจำท่าน การหมั่นลูกปิดของลูกประกาศเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นผู้กราบโห้วบูชา เราจดจำบาบาอย่างมากมาย เราได้กลับมามีพละนาถมีดีเสมอและเป็นอิสระจากโรคร้ายด้วยการจดจำระลึกถึง บาบาบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำว่า: ให้คิดว่าลูกนั้นปราศจากร่างและจดจำพ่อ แล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก ไม่มีมนุษย์ใดที่มี 10 หรือ 20 มือ หรือมีวงช้าง และไม่มีเหล่าเทพใดถือกำเนิดมาจากการจามของใครบางคน เมื่อลูกไต่ขึ้นทั้งหมดในเวลานี้ ลูกก็อัสครรยวาททั้งหมดนั้นคืออะไร ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทอง ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นคงอยู่ ความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีความรู้ไม่ได้คงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีเพียงผลรางวัลของความรู้เท่านั้นที่คงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมี ลูกได้รับมรดกของ 21 ชาติเกิดด้วยความรู้ เช่นที่ลูกได้รับมรดกของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธานั้นเริ่มแรกสะโตประธาน และแล้วก็ได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม นั่นก็เป็นเหมือนกับมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อด้วย ดังนั้น ก่อนอื่นใด ลูกนั้นสะโตประธาน และแล้วลูกก็ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม มรดกของความรู้ที่นั่นสะโตประธาน สะโต ราโจ และตาโมด้วย สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ก่อนอื่นใด ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องเข้าใจว่าลูกๆ คือลูกของพ่อ ผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อเข้ามาในร่างนี้ ท่านจะสามารถพูดมุรลีโดยที่ไม่มีร่างกายได้อย่างไร? โลกที่ไม่มีตัวตนเรียกว่าโลกที่เงียบสงบ และแล้วก็มี ‘การเคลื่อนไหว’ (อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) และแล้วนี่คือ ‘การใช้เสียง’ มีสามโลก ลูกรับฟังทุกสิ่งใหม่ ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถล่วงรู้สิ่งนี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากโลกที่เงียบสงบ สถานที่นั้นเรียกว่าบราห์มันด์ เพราะเราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในรูปไข่ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น หากลูกพูดว่าท่านเป็นดวงดาว จะมีการกราบโห้วบูชาดวงดาวได้อย่างไร? ลูกจะวางผลไม้ ดอกไม้หรือนมไว้บนดวงดาวได้อย่างไร? ชื่อชีวานั้นดี ไม่ใช่เพราะท่านเป็นพ่อ ท่านจึงใหญ่โต และเราดวงวิญญาณนั้นเล็ก สูงสุดหมายถึงดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดและเป็นที่รักที่สุด ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องทำตามศรีมัทของพ่อ บาบา ผู้ที่*อ่อนหวานที่สุด*นั้นมาและทำให้ท่าน*อ่อนหวานที่สุด* เมื่อดวงวิญญาณกลับมา*อ่อนหวาน* เขาก็จะได้รับร่างที่งดงาม พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำเมล็ดและต้นไม้ พ่อ เมล็ดอยู่เบื้องบน ท่านคือเมล็ดของต้นไม้นี้ นี่คือการฐาน กิ่งก้าน สาขาอื่นๆ ออกมาจากสิ่งนี้ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครในทั้งโลก บาบาพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังพูดผ่านร่างนี้ ลูกรับฟังด้วยหูเหล่านั้น เป็น

ดวงวิญญาณที่เข้าถึง เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขับไล่ออกไป มีกลางคืนที่มืดมิด มนุษย์คิดว่าจะยังคงมืดยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามนี่คือความมืดที่สุด มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ เวลาในลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง อย่างไรก็ตามชั้นยาசிพูดว่า ท่านนั้นเหลือประมาณ พระเจ้า วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด! ลูกเข้าใจว่า พระเจ้าเองนั้นมาและประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา และลักษณะจากนารัศมีธรรมดาด้วยการทำตามศรัทธา ความซาบซึ้งนั้นยิ่งใหญ่ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียว ลูกอาจจะกลายเป็นนักกฎหมาย แต่ลูกจะเป็นเช่นนั้นตามลำดับกันไป เหตุนี้เอง ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ ลูกรู้ว่าแม่และพ่อทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง และดังนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายามด้วย ลูกได้กลับมาอ่อนหวานเช่นนั้นด้วย ลูกๆ ได้รับบัลลังก์ของพ่อแม่ของพวกเขา เมื่อลูกๆ เติบโตขึ้นและกลายเป็นชีเนียร์ พ่อแม่ก็ลงมา นั่นเป็นเหมือนกับลูกได้รับบัลลังก์ของพ่อแม่ของลูก ลูกๆ ต้องกลับมาน่ารักอย่างมากและอ่อนหวานอย่างมาก เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรจะออกมาจากปากของลูกเสมอ ลูกคือรูปและบาซัน พวกเขาั่งลงและแต่งเรื่องราว เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ บาบารู้จักธุรกิจเครื่องเพชรพลอยอย่างมาก ธุรกิจเครื่องเพชรพลอยนั้นกล่าวได้ว่าสูงที่สุด เหล่านี้เป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ ต้องมีการเข้าถึงเพชรพลอยแต่ละเม็ด ด้วยสิ่งเหล่านี้ที่ลูกจะกลายเป็นมหาเศรษฐีนับครั้งไม่ถ้วน พระราชวังของลูกจะสร้างขึ้นจากก้อนอิฐทองคำและประดับประดาด้วยเพชรพลอย ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากที่นั่น ลูกจะพลาณามียดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ราวกับว่าบาบากำลังให้พรแก่ลูก ยิ่งลูกกลับมาอ่อนหวานมากขึ้นเพียงไร พ่อก็จะมีความสุขมากขึ้นตามนั้น ในโรงเรียนครูก็รู้จักนักเรียน ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัตกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาใน ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาและดังนั้นมุรลีที่ออกมาเป็นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม บาบาก็ได้ปล่อยให้ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้อย่างดีคงอยู่ที่นี่ ท่านพูดว่า:ออกไปสู่โลกภายนอกและรับใช้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ทำให้ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ซมที่สุดและมีโรคภัยมากที่สุดเป็นอิสระจากโรคภัย อายุขัยเฉลี่ยในเวลานี้คือ 40 – 45 ปี อายุขัยของดวงวิญญาณโยคีนี้นานมาก กฎณะเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ โยเกษวาร์ เมื่อเป็นอาณาจักรของเขา อายุขัยเฉลี่ยนั้นคือ 150 ปี เวลาใน ผู้คนนั้นมีโรคภัย มีปัญหามาก แต่ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ภาชนะของสติปัญญาที่เคยเป็นทองคำได้ไปถึงสภาพนี้ เพราะเต็มไปด้วยยาพิษ เวลาในบาบากำลังเทน้ำทิพย์ของความรู้ลงไปและทำให้ภาชนะของสติปัญญาเป็นทองคำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาในได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาอ่อนหวานที่สุดเช่นพ่อ อย่าได้ปล่อยให้คำพูดที่ซมขึ้นออกมาจากปากของลูก พูดอย่างอ่อนหวานเสมอ

2. เข้าใจคุณค่าของเพชรพลอยของความรู้ที่มีคุณค่าอย่างมากที่พ่อแม่ให้แก่เรา เข้าถึงสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าของความสุขและเป็นที่รักโดยพระเจ้า ด้วยใบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใสของลูก ทันทีที่ลูกแต่ละคนมีชาติเกิดของบราห์มินของลูก บัพดาตาได้ให้ทรัพย์ที่มีค่าที่ใหญ่โตมากที่สุดในทุกสิ่งที่ให้แก่ลูก : ความสุข นี่คือของขวัญของชาติเกิดบราห์มิน บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นใบหน้าของลูกๆ มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ใบหน้าที่มีความสุขและสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอเป็นที่รักโดยพระเจ้าและทุกคนก็รัก ดวงวิญญาณเช่นนี้ด้วย เพื่อที่จะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า "ฉันได้บรรลุถึงสิ่งที่ฉันได้ต้องการที่จะบรรลุแล้ว" ดังนั้นมีอะไรอื่นอีกเล่าที่เหลืออยู่? จงพูดด้วยความซาบซึ้งว่า "ถ้าฉันไม่ได้มีความสุข ใครอื่นเล่าที่จะเป็นสุข"

คติพจน์: ลูกคือประทีปที่มีชีวิตผู้ทำให้โลกรู้แจ้งโดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การฝึกฝน (drill) เพื่ออยู่อย่างปราศจากร่างคือการฝึกฝนอันดับหนึ่ง เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่มีความเงียบสงบ(dead silence)ในบรรยากาศ การชี้แนะของพ่อคือ: จงฝึกฝนการฝึกนี้

คำถาม: ใครที่สามารถอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอท่ามกลางอุปสรรคทั้งหมดของโลก?

คำตอบ: ผู้ที่ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับอุปสรรคใด มีศัตรูของลูกมากมายที่จะสร้างอุปสรรค กล่าวหาและดูถูกดูหมิ่นลูก แต่ลูกต้องจดจำไว้ว่าเป็นไปด้วยการถูกกล่าวหาเท่านั้น ที่ลูกจะกลายเป็นคาลันกีธาร์ (ผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา) มีคำกล่าวว่าการขณะมองเห็นพระจันทร์ในคืนที่สี่ และเหตุนี้เองเขาจึงถูกกล่าวหา อย่างไรก็ตาม ลูกถูกกล่าวหาอย่างมากในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้าย ลูกจะพูดว่า: โอ ชาวบาร์ต ดูสิว่าท่านกล่าวหาเราอย่างมาก และเวลานี้เรากลายเป็นคาลันกีธาร์

โอม ซานติ ชีพบาบาได้ให้คำสั่งแก่ลูกๆ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อคือครูที่สอนการฝึก (Drill Teacher) ใช่ไหม? ท่านพูดว่า: ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ลูกๆ จงมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก มานมานะบาฟ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกรู้ว่าในเวลานี้มีการประณามศาสนา มีการกล่าวถึงในกิตะว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศาสนาอย่างที่สุด เราเคยร้องเพลงประโยชน์มาชาติแล้วชาติเล่า เราเคยศึกษากิตะมาตั้งแต่เวลาที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น เราเคยกราบไหว้บูชาชีพบาบา ชีพบาบาเดียวกันนั้นในเวลานี้พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ มายาแฝงมิดเห็นลูกอีกครั้งหนึ่งเวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกสามารถเอาชนะมายา ดังนั้นอยู่อย่างมีมานมานะบาฟ เพราะลูกต้องกลับไปสู่อาณาจักรสูงสุดของพ่อ หากเป็นกษณะเขาจะพูดว่า: มาเดยจีบาฟ จดจำผู้ที่อยู่ในระหว่างกลาง จดจำกษณะในดินแดนของกษณะ กษณะไม่ใช่ผู้ประทานความรู้ ชีวาคือผู้เป็น เป็นชีวาที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ท่านเรียกว่าพระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นเราดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น และเหตุนี้เองบาบาจึงสอนการฝึกฝนแก่เรา นี่คือการฝึกฝน (drill) อันดับหนึ่ง: มานมานะบาฟ ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดจดจำท่าน หากศุทธหนึ่งอยู่ที่นั่นด้วยความคิดอื่น เขาจะทำลายบรรยากาศ เมื่อทุกคนจดจำผู้เดียว บรรยากาศก็กลายเป็นบรรยากาศของความเงียบสงบ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครตายก็มีความเงียบสงบ นั่นคือผลกระทบที่สร้างขึ้นเมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างปราศจากร่าง ดังนั้นในเวลานี้บาบาพูดว่า: พ่อจะพาลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้านกับพ่อ ความตายพาเพียงดวงวิญญาณเดียวไป พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป และพ่อมาในร่างธรรมดาของบราห์มา พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์ผู้มีชีวิต พ่อพูดกิตะ จงมองดูเวลานี้มีการวางไหว้บนศีรษะลูก ใช่ไหม? พวกเขาแสดงให้เห็นโกปปีของศรัทธาพร้อมกับไห พวกเขาพูดว่ากษณะทูปไต่ดินเผาแตก ไต่ดินเผานั้นคือสิ่งใด? หม้อของกิเลสที่อยู่บนศีรษะของลูกได้แตกไป และลูกได้รับไหของน้ำทิพย์ของความรู้ อย่างไรก็ตาม มิฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นในยุคทอง ลูกคือโกปปีเหล่านั้น ไหของยาพิษที่อยู่บนโกปปีของโกปปีวัลลภถูกทำให้แตก และแทนที่ด้วยไหของน้ำทิพย์ของความรู้ ดังนั้นสติปัญญาที่ดีมากจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่จะสามารถสร้างสมขึ้นมาได้ วัลลภ (พ่อ) ของโกปปีคือชีพบาบา ศรัทธาไม่สามารถเรียกว่าวัลลภ มีการเขียนไว้ว่าโกปปีถูกลักพาตัวไป พ่อจะไม่ลักพาใคร นั่นไม่ใช่กฎ บาบาอธิบายว่า: เมื่อมหาดมะใดพูดว่า “ชีโวฮัม” ให้บอกเขาว่า: ในอีกด้านหนึ่ง ท่านพูดว่าท่านคือมหาดมะ นั่นคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงเรียกตนเองว่าพระเจ้า นั่นคือเหตุใดท่านจึงพูดว่าชีโวฮัมเล่า? ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ลูกต้องอธิบายความลับนี้ นี่เรียกว่าการบรรพชาที่ถูกต้องของความรู้ พวกเขาชี้แนะของคัมภีร์และลูกมีศรัทธา บาบาพูดว่า: พ่อมาเมื่อพ่อต้องสอนราชาโยคะแก่ลูก การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบาร์ต ชาวบาร์ตได้รับบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชาย ในความเป็นจริง “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” นั้นกล่าวถึงลูกๆ ผู้เป็นแม่ ผู้คนของรัฐสภาเหล่านั้นอ้างอิงถึงโลกเมื่อพวกเขาพูดถึงแม่ โลกคือวัตุธัตถ์ โลกไม่สามารถเรียกว่าแม่ ลูกคือผู้เป็นแม่ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” นั้นกล่าวถึงลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ อ้างอิงถึงผืนดินและดังนั้นนั่นคือการกราบไหว้บูชาวัตุธัตถ์เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามทั้งหมด ที่จำเป็นต่อการกลับมาริสุทธและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง จะมีชัยชนะสำหรับด้านที่มีผู้ทรงอำนาจที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดอยู่ด้วยตัวท่านเอง คำสรรเสริญของพระเจ้านั้นแยกห่างไปอย่างสิ้นเชิง ท่านมาและสอนการฝึกฝนแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ผู้อื่นทั้งหมดคือผู้ที่เป็เหตุของความทุกข์แก่ลูก พวกเขากลายเป็นศัตรูและสร้างอุปสรรคแก่ลูก นี่ไม่ใช่สิ่งใดใหม่ เราไม่ใส่ใจกับโลก กษณะมีคำกล่าว: เป็นเพราะเขามองเห็นพระจันทร์ในคืนที่สี่ที่เขาถูกลูก

ดูหมิ่นอย่างมาก มีเพียงผู้ที่ถูกกล่าวหาเท่านั้นที่กลายเป็นคาร์นิวัล ในเวลาสุดท้ายจะมีคำกล่าวว่: โอ ชาวบาร์ตท่าน
ดูถูกดูหมิ่นเรามาก ดูลึว่าในเวลานี้เรากำลังกลายเป็นสิ่งนี้ เรากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักร ต้องมีความ
อดทนอย่างมากในสนามรบ ดังนั้นลูกต้องอุทิศตนเองแก่ผู้ที่ให้โชคของอาณาจักรแก่ลูก ชีพบาบากำลังอธิบายสิ่งนี้ ดา
ด้านี้ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นพระเจ้า เหตุนี้เองชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ นี่คือบทบาทของลูกทุกวงจร ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: บา
บามาเมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนา เวลานั้นบาบาและเรากำลังได้รับมรดกของเราจากบาบา ในจดหมายเชิญมีการ
เขียนประเด็นที่ดีมากไว้เกี่ยวกับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางร่าง และมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเหนือโลก มรดกที่ไม่มี
ขีดจำกัดจะได้รับมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ใครให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลักษมีและนารายณ์? บาบาให้สิ่งนั้น
ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นั่นก็เป็นบทบาทสำหรับเราด้วยเช่นกัน ที่จะต้องอดทนต่อความไม่ยุติธรรมทั้งหมดนี้ เรา
กำลังได้รับอำนาจในการปกครองถึง 21 ชาติเกิด และดังนั้นเราต้องเพียรพยายาม ได้มีการจดจำว่า: ลูกอวดพ่อ นักเรียน
อวดครู เวลานั้นเป็นบทบาทที่แท้จริงของลูก ลูกสามารถอธิบายว่าท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรูของลูก ท่านเป็นเมล็ดของโลก
มนุษย์ เป็นผู้สร้าง ท่านคือพ่อของผู้มีชีวิตทั้งหมด ท่านจะสามารถเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร?
พ่อคือผู้อาศัยอยู่เบื้องบนและเหตุนี้เองผู้คนจึงจดจำท่าน เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ ท่านมาเมื่อมีการ
ประณามศาสนา บาบาพูดว่า: เมื่อชาวบาร์ตซึ่งเป็นสถานที่เกิดของพ่อไม่มีความสุข พ่อต้องมา บาร์ตคือสถานที่เกิดของ
พระเจ้า ไม่มีใครอื่นจะสามารถพูดคำพูดเหล่านี้ หากทั้งหมดคือพระเจ้า และแล้วบาร์ตจะเป็นสถานที่เกิดของทุกคน บาบา
พูดว่า: พ่อพาครูทั้งหมดไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นเช่นกัน เมื่อพวกเขามาเพื่อรู้ว่าเป็นบาบาที่ให้การหลุดพ้นแก่พวกเขา
และท่านถือกำเนิดในบาร์ต บาร์ตจะกลายเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ สมมุติว่าทุกคนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาจะ
มาอย่างไร? ไม่ใช่ทุกคนสามารถมาที่บาร์ต ไม่มีธัญพืชมากเพียงนั้นในบาร์ต พวกเขาจะมีความสุขอย่างมากที่จะได้ยินว่า:
โอโฮ! สถานที่เกิดของบาบาของเรา ผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ครูเหล่านี้ ฯลฯ คือบาร์ต พวกเขาจะตระหนักถึงสิ่งนี้จาก
ความรู้ พวกเขาจะเห็นสิ่งใดอื่นเล่า? เมื่ออีกดวงวิญญาณหนึ่งเข้ามาในร่างของพราหมณ์ เป็นไปจากสิ่งที่เขาพูดที่พวกเขา
รู้จักดวงวิญญาณนั้น จะสามารถมีการรู้จักนั้นได้อย่างไรหากดวงวิญญาณไม่พูด? เมื่อดวงวิญญาณนั้นพูด พวกเขาจึงรู้
ว่าเป็นดวงวิญญาณนั้นจริง เป็นเมื่อชีพบาบาให้ความรู้แก่ลูกเท่านั้น ที่ลูกเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังพูด ผู้ที่ไม่สามารถให้
ความรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ บางครั้งผู้คนพูดว่า: เราต้องการพูดกับชีพบาบา แต่เราจะตระหนักถึง
ท่านได้อย่างไร? พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกควรเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่า: ไม่มีใครนอกจากบาบาที่
สามารถให้ความรู้นี้ได้ มองดูในบางแห่งลูกสาวบางคนสิ้นหวังที่จะพบกับชีพบาบา แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นท่าน อย่าง
แน่นอนที่เป็นพลังของท่านที่กำลังดึงดูดพวกเขา มีการดึงดูดนั้น ดังนั้นพวกเขาได้รับนิมิตของผู้ที่อยู่ในเครื่องแต่งกายสีขาว
เหตุนี้เองบาบาไม่ให้พ่อเปลี่ยนชุดของพ่อ ดังนั้นลูกสามารถบอกได้จากความรู้ของท่าน ลูกได้นิมิตประเภทต่างๆ แต่อะไร
คือประโยชน์ของสิ่งนั้น? ลูกใส่ใจกับความรู้เท่านั้น ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ได้ ดังนั้นทั้งหมดนี้คือบทบาทที่แฝงตัว
ท่านพูดว่า: พ่อดวงวิญญาณเข้ามาในผู้ใด บาบาผู้เดียวที่ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ พ่อไม่มีความรู้มาก่อน ดูลึว่าบาบาสร้างความ
มหัศจรรย์อย่างไร ท่านพูดว่า: ทำให้พ่อเป็นทายาทของลูก พ่อจะรับใช้ลูกอย่างมากที่แม้กระทั่ง ลูกของลูกก็ไม่รับใช้ลูก
มากเท่านี้ พ่อจะให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด กระนั้นก็ตามหากลูกไม่ทำให้พ่อเป็นทายาทของ
ลูก ก็จะกล่าวได้ว่าเป็นโชคของลูก ลูกสาวรู้ว่าลูกได้มาที่นี่ เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบา ลูกไม่สามารถ
มองเห็นบาบา หรือดินแดนสุขาวดีนอกจากด้วยเทพนิมิต ลูกกำลังได้รับความรู้ที่กระจ่างชัดอย่างมาก บาบา กำลังสอนราชา
โยคะแก่เรา มรดกที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคืออำนาจในการปกครองแห่งดินแดนสุขาวดี และลูกเท่านั้นที่ได้รับสิ่งนั้นจากการ
ศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูก เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ มีการสอน
ราชาโยคะนี้ในเวลาสุดท้าย ที่ต่อมากลูกจะสามารถกลายเป็นราชาและราชินีในยุคทอง สงครามที่ใช้จรวดนั้นโด่งดังอย่าง
มาก ศาสนาเทพถูกก่อตั้งด้วยกิตะ ในเวลานั้นไม่ได้มีศาสนาอื่นใด ศาสนาเหล่านั้นไปที่ไหน? การทำลายล้างเคยเกิดขึ้น
นี่คือบางสิ่งที่ย้ายดาอย่างที่สุด ลูกสามารถทำงานรับใช้อย่างมากบนรถไฟ อย่างน้อยที่สุดปวงประชาจะถูกสร้างขึ้น ทั้ง
ขบวนรถไฟจะกลายเป็นปวงประชาของลูก หากพวกเขาหิวและรับฟัง พวกเขาจะสนุกสนานกับสิ่งนั้นอย่างมาก ลูกควรมี
เอกสารสิ่งพิมพ์อยู่กับลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกควรมี (รูปภาพ) ของศรีลักษมี ผู้เป็นที่รักไว้กับลูกด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสร้างโชคของลูกถึง 21 ชาติเกิด จงทำให้ชีพบาบาเป็นทายาทของลูก อวด (เปิดเผย) พ่อ ครูและสัทกูรู ผ่านทุก

การกระทำของลูก

2. ลูกกำลังได้รับความรู้ที่กระจ่างชัด ดังนั้นอย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่จะได้นิमित พ่อผู้ทรงอำนาจที่เต็มไปด้วยทุกพลังอยู่กับลูกด้วยตัวท่านเอง และดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวอุปสรรค

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและได้รับสิทธิ์ต่อทุกพลังโดยการกลายเป็นตัวของสำนักกูของ "บาบาของนั้น"

ทันทีที่มีสำนักกูของวงจรถีแล้ว ลูกๆได้พูดว่า "ท่านเป็นของฉัน" และพ่อได้พูดว่า "ลูกเป็นของพ่อ" ด้วยสำนักกูของลูกของการเป็นของกันและกันนี้ลูกได้พบชีวิตใหม่และโลกใหม่และลูกได้กลับมามั่นคงในสำนักกูของ "บาบาของนั้น" ตลอดเวลา ในการตอบแทนสำหรับการมีสำนักกูนี้ ลูกได้รับการทำให้เป็นตัวของพลัง มากเท่าที่ลูกคงสำนักกูนี้ไว้ ลูกได้รับสิทธิ์ต่อทุกพลังตามนั้นที่ใดที่มีสำนักกูนี้ ก็จะมีพลังด้วยเช่นกัน ถ้ามีการลืมเพียงเล็กน้อยที่สุด ก็จะมีควมไร้ประโยชน์ ดังนั้นจงเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอและแล้วเป็นตัวของพลัง

คติพจน์: พร้อมกันกับการเป็นผู้ทำงานหนัก จงมีความแข็งแกร่ง (แข็งแรง) ในสภาพของลูกด้วย

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งแสนหวานของมาเตซวารี:

การเริ่มต้นของโลกจะเป็นเช่นไร?

ผู้คนมากมายถามคำถามว่า: พระเจ้าได้สร้างโลกอย่างไร? ท่านสร้างมนุษย์ใดขึ้นในตอนเริ่มต้น? พวกเขาต้องการเข้าใจชื่อและรูปของผู้นั้น ได้มีการอธิบายให้กับพวกเขาว่าพระเจ้าได้สร้างตอนเริ่มต้นของโลกผ่านร่างของบราห์มา ก่อนอื่นใดท่านสร้างผู้มีชีวิต บราห์มา พระเจ้าผู้ที่ได้สร้างตอนเริ่มต้นของโลกจะต้องได้เล่นบทบาทของท่านในโลกอย่างแน่นอน พระเจ้าได้เล่นบทบาทของท่านอย่างไร? ก่อนอื่นใด พระเจ้าได้สร้างโลก และ ในการสร้างนั้น ท่านได้สร้างบราห์มาเป็นอันดับแรก ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณบราห์มาที่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก่อน และผู้ที่ต่อมากลายเป็นศรีกฤษณะ และท่านดำเนินงานก่อตั้งโลกของเทพผ่านร่างนั้น ดังนั้นได้มีการสร้างโลกของเทพผ่านร่างของบราห์มา และดังนั้นอดิปีตา (พ่อแรก) ของเหล่าเทพคือ บราห์มา บราห์มากลายเป็นศรีกฤษณะและชาติเกิดสุดท้ายของศรีกฤษณะเดียวกันนั้นคือร่างของบราห์มา กฎของโลกดำเนินไปในวิธีการนี้ ดวงวิญญาณเดียวกันนั้นจบสิ้นบทบาทของความสุข และแล้วเล่นบทบาทของความทุกข์ และดังนั้นหลังจากได้ผ่านสภาพของราโจและตาโม ดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ดังนั้นเราคือบราห์มินที่แท้จริงผู้อยู่ในวงศ์สกุลของบราห์มา และวงศ์สกุลของชีวา วงศ์สกุลของบราห์มากล่าวได้ว่า เป็นวงศ์สกุลของผู้ที่รับความรู้ที่ไม่สูญสลายผ่านบราห์มาและกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่า อดิปีตาของโลกนี้คือ บราห์มาบาบา อัจชะ

สิ่งชีบอกของการมีศรัทธาในสติปัญญาคือชัยชนะที่ได้รับประกันไว้แล้ว

และมีประสบการณ์ของสภาพที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

วันนี้บัพาดาผู้ปกป้องและครูของลูกทั้งหมดกำลังมองเห็นรากฐานของลูกๆ บราห์มินทั้งหมดของท่าน ลูกทั้งหมดรู้ว่า รากฐานของชีวิตที่สูงส่งในปัจจุบันคือศรัทธา ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนนี้ トラบเท่าที่รากฐานของศรัทธาของลูกมั่นคง ลูกจะมีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอโดยธรรมชาติของการเป็นโยคีที่ง่ายดาย มีธรรมชาติที่อ่อนโยนและบริสุทธิ์ มีทัศนคติของความปรารถนาดี และมีสายตาของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ในทุกขณะ สิ่งนี้สัมผัสได้จากประกายบนใบหน้าของลูก และจากกิจกรรมของลูก ทั้งนี้เพราะในชีวิตบราห์มินไม่ใช่แค่เรื่องของความรู้ว่า “ฉันคือสิ่งนี้และพ่อคือสิ่งนี้” เพราะการรู้หมายถึงการยอมรับสิ่งใดก็ตามที่ลูกรู้และเคลื่อนไปตามสิ่งนั้น

บัพาดาเห็นว่าลูกทั้งหมดที่เรียกตนเองว่าบราห์มินพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญา บัพาดา กำลังถามลูกๆ ทั้งหมดที่มีศรัทธาในสติปัญญาว่า: ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นผู้มีชัยชนะด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญา แล้วเหตุใด บางครั้งจึงมีชัยชนะและบางครั้งก็พ่ายแพ้ล่ะ? เมื่อบางครั้งมีการขึ้นลงเล็กน้อย ศรัทธาของลูกก็จบสิ้นลงในเวลานั้นหรือไม่? ในเมื่อลูกมีศรัทธาในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ แล้วลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หรือลูกส่ายหรือจับหลัก เป็นบางครั้งบางคราวไหม? รากฐานของศรัทธานั้นแข็งแกร่งทั้งสี่ด้านหรือไม่ หรือบางครั้งแทนที่จะแข็งแกร่งทั้งสี่ด้าน กลับมีด้านหนึ่งหรือสองด้านอ่อนแอลง? เมื่อจะนำสิ่งใดมาทำให้แข็งแรงก็จะมี การรัดสิ่งนั้นให้แน่นทั้งสี่ด้าน หากด้านหนึ่งมีการเคลื่อนที่แม้แต่น้อย มันจะสั่นคลอนใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกรู้เกี่ยวกับศรัทธาทั้งสี่ประเภท: ศรัทธาในพ่อ ศรัทธาในตนเอง ศรัทธาในละคร และศรัทธาในครอบครัวบราห์มิน ลูกต้องไม่เพียงแค่มีศรัทธาในการรู้เกี่ยวกับศรัทธาทั้งสี่เท่านั้น แต่ลูกต้องมีการยอมรับและก้าวไปพร้อมกับสิ่งเหล่านั้น ถ้าลูกรู้สิ่งนี้แต่ลูกไม่ได้เคลื่อนไปตามสิ่งนี้ ก็จะมีการขึ้นลง ในชัยชนะของลูก เมื่อมีการขึ้นลงในชัยชนะของลูก ให้ตรวจสอบว่าในเวลานั้นด้านใดในทั้งสี่ด้านมีการขึ้นลง บัพาดาเห็นว่าบ่อยครั้งลูกบางคนมีศรัทธาอย่างเต็มที่และสอบผ่านการมีศรัทธาในพ่อ แต่บางครั้งก็มีความแตกต่างในศรัทธาที่พวกเขามีต่อตนเอง พวกเขาารู้และพูดว่า “ฉันคือสิ่งนี้และนั่นคือสิ่งนี้” อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในการยอมรับและเคลื่อนไปตามสิ่งนั้น และในการเป็นตัวของตัวเองของทุกสิ่งที่ลูกรู้และยอมรับเพื่อให้อยู่ในกิจกรรมและการกระทำของลูก ในด้านหนึ่งลูกคิดว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก และในอีกด้านหนึ่งลูกไม่สามารถได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์เล็กน้อยนั้นได้! ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ แต่ลูกก็พูดว่าสถานการณ์นั้นใหญ่มาก ที่ว่าสถานการณ์นั้นเป็นเช่นนั้น ดังนั้นนี่คือศรัทธาหรือไม่? หรือเพียงแคร์ู้แต่ไม่ได้ยอมรับและเคลื่อนไปตามสิ่งนั้น? ลูกพูดและคิดว่าลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก แต่นับประสาอะไรกับการให้คุณประโยชน์โลก ลูกอ่อนแอแม้กระทั่งจะนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเอง ถ้าในเวลานั้นลูกถูกถามว่า: “ลูกไม่สามารถเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตนเองได้หรือไม่?” ลูกตอบว่า ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก แต่ลูกพบว่าการเปลี่ยนแปลงตนเองนั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก “เป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้” ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกหรือเป็นผู้ที่อ่อนแอ? ดังนั้นในแง่ของตัวเอง ตามสถานการณ์ ตามเวลา ตามสายใยและความสัมพันธ์ของลูก จงเป็นตัวของตัวเองของศรัทธานั้น สำหรับดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้น ชัยชนะได้รับการประกันไว้แล้ว ลูกแต่ละคนมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่ง แม้ ว่านักวิทยาศาสตร์ของโลกพยายามที่จะทำให้ลูกผ่นแปรในความเป็นจริงนี้และบอกว่าลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณแต่เป็นร่างกาย ลูกก็จะไม่เชื่อเขา และยิ่งไปกว่านั้นลูกพยายามที่จะโน้มน้าวเพื่อทำให้เขาเชื่อ เช่นเดียวกับที่ลูกยืนยันหนักแน่นว่าลูกไม่ใช่ร่างกายแต่เป็นดวงวิญญาณและทำให้มั่นคงด้วยเช่นกันว่าลูกเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน ดังนั้นเช่นกัน สำหรับดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญาเหล่านั้นชัยชนะของพวกเขาได้รับการประกันในระดับนั้นเช่นกัน ความพ่ายแพ้ นั้นเป็นไปไม่ได้ และรับประกันชัยชนะ เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าสิ่งต่างๆ จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกจนถึงเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะมีชัยชนะในสิ่งทั้งหมดนั้น ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงในทั้งสี่ประเด็นในเวลาเดียวกัน ถ้าลูกมีศรัทธาในสามและไม่มีในหนึ่งแล้วชัยชนะก็จะไม่ได้รับการประกัน แต่ลูกจะได้รับชัยชนะด้วยความเพียรพยายาม ผู้ที่ชัยชนะนั้นได้รับการประกันไว้แล้วจะไม่ต้องเพียรพยายามใดๆ ลูกหลายคนพูดเสมอว่า: บัพาดานั้นดีมาก เป็นสิ่งที่แน่ชัดว่าท่านคือพ่อและเราคือลูก และเรามีความสัมพันธ์กับพ่อแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่มีความขัดแย้งกับครอบครัวที่สูงส่ง ศรัทธาของ

ลูกขึ้นลงในสิ่งนี้ และดังนั้นลูกจึงจะทิ้งกรอบคร่าวไป ดังนั้นด้านหนึ่งจึงกลับมาหย่อนยานในสิ่งนั้น ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสายลูกประจำโดยปราศจากกรอบคร่าวได้อย่างไร? สายลูกประจำถูกสร้างขึ้นเมื่อใด? เมื่อลูกปิดหนึ่งอยู่ใกล้กับลูกปิดที่อยู่ถัดไปและลูกปิดเหล่านั้นถูกร้อยเข้าไปในสายเส้นเดียว หากเป็นลูกปิดที่แยกจากกันบนสายที่แยกกัน นั่นจะไม่เรียกว่าสายลูกประจำ ดังนั้นกรอบคร่าวคือสายลูกประจำ ถ้าลูกแยกออกไปจากกรอบคร่าว และกลับมาเข้มแข็งในศรัทธาอีกสามประเภทแล้วชัยชนะก็ได้รับประกันเช่นกัน “ขอให้ฉันออกไปจากความขัดแย้งของกรอบคร่าว พ่อคือผู้ค้ำจุนของฉัน” ถ้าลูกหันห่างออกไปจากกรอบคร่าวสิ่งนี้จะทำได้หรือไม่? ลูกเกี่ยวข้องกับพ่อหรือเกี่ยวข้องกับพี่น้อง? ลูกเกี่ยวข้องกับพ่อ ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ ลูกจะได้รับสิ่งใดจากพี่น้องบ้างไหม? อย่างไรก็ตามเป็นความพิเศษสุดของชีวิตบราห์มินที่ทั้งศาสนาและอาณาจักรได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ไม่ใช่แค่ศาสนาที่ได้รับการก่อตั้งขึ้น ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมดเพียงแค่ก่อตั้งศาสนาของตนเท่านั้น คุณสมบัติพิเศษของพ่อคือท่านก่อตั้งทั้งศาสนาและอาณาจักร ราชอาณาจักรจะทำอะไรได้ในอาณาจักร? แม้ว่าเขาจะมีบัลลังก์และมงกุฎที่ดีมาก เขาจะทำอะไรได้? อาณาจักรก็จำเป็นเช่นกันใช่หรือไม่? อาณาจักรหมายถึงกรอบคร่าวบราห์มิน กรอบคร่าวที่มีการปกครอง ถ้าสติปัญญาของลูกมีศรัทธาในทุกสถานการณ์ในกรอบคร่าวบราห์มินแล้ว ในแง่ของโชคในอาณาจักร ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดว่า: “ไม่เป็นไรถ้าฉันไม่สามารถเข้ากับกรอบคร่าวได้ แต่ฉันเข้ากันได้ดีกับพ่อ มันจะสำคัญอะไรถ้าฉันล้มเหลว เพราะถึงอย่างไรฉันก็จจะระลึกถึงพ่ออยู่แล้ว?” ความอ่อนแอจากด้านใดด้านหนึ่งมาในเวลาเดียวกัน ถ้าลูกอ่อนแอในสภาพของตัวเอง นั่นคือเมื่อลูกอ่อนแอในการมีศรัทธาในตนเอง และแล้วแทนที่ชัยชนะของลูกจะได้รับการประกัน มันจะสั่นคลอนในสิ่งนั้น บัพดาตากล่าวตรวจสอบรากฐานของศรัทธาของลูก ท่านเห็นอะไร?

ลูกไม่สามารถมีศรัทธาทั้งสี่ประเภทในเวลาเดียวกันได้อย่างสม่ำเสมอ บางครั้งลูกมีสิ่งนี้และบางครั้งก็มีการขึ้นลง และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถมีประสบการณ์ของชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ แล้วลูกก็คิดว่า: “สิ่งนี้ควรจะเกิดขึ้น และฉันไม่รู้ว่าจะทำไมมันถึงไม่เกิดขึ้น ฉันใช้ความพยายามอย่างมาก ฉันคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างรอบคอบ แต่...” มีความแตกต่างในความคิดของลูกกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สิ่งนี้หมายความว่าไม่ได้มีศรัทธาอันแรงกล้าทั้งสี่ด้าน และที่น่าขบขันก็คือลูกพูดว่า มันคือละคร “มันคือละคร มันคือละคร” แต่ในเวลาเดียวกันนั้นลูกก็ขึ้นลงอย่างมากด้วยเช่นกัน บางครั้งมีการขึ้นลงในความคิดของลูก บางครั้งมีการขึ้นลงในคำพูด และบางครั้งมีการขึ้นลงแม้กระทั่งในการกระทำของลูก มันจะดูเหมือนอะไรในเวลานั้น? เพียงแค่นำฉากนี้มาไว้เบื้องหน้าลูก: ลูกพูดว่ามันคือละคร มันคือละคร แต่แล้วลูกก็ยังขึ้นลงในเวลาเดียวกันเช่นกัน สิ่งที่บอกของการมีศรัทธาในสติปัญญาคือลูกได้รับประกันชัยชนะอย่างแน่นอน ถ้าวิธีการของลูกถูกต้องแม่นยำ เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อใดก็ตามที่ลูกไม่ประสบความสำเร็จในงานใดๆ ลูกต้องเข้าใจว่าลูกขาดศรัทธา จงตรวจสอบทั้งสี่ด้าน ไม่ใช่เพียงด้านเดียวเท่านั้น

อีกสิ่งหนึ่ง เช่นที่สิ่งซึ่งบอกของการมีศรัทธาในสติปัญญาคือชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไร้กังวล พวกเขาจะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ พวกเขาจะมีแต่ความคิดที่บริสุทธิ์ จะไม่มีข้อหรือร่องรอยของความคิดที่ไร้ประโยชน์ประเภทใด มันจะไม่เป็นอย่างนั้นที่ความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆเกิดขึ้นมาและพวกเขาต้องขับไล่ความคิดเหล่านั้นออกไป ไม่มีสิ่งที่สูญเปล่าใดๆสามารถมาถึงผู้ที่มิศรัทธาในสติปัญญาได้ อย่างไรก็ตาม “อย่างไร?” “ทำไม?” “อะไร?” ฯลฯ เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ เมื่อลูกรู้ถึงนัยสำคัญของละครแล้ว เมื่อลูกคือผู้ที่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบแล้ว ผู้ที่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครแล้วจะไม่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของเหตุการณ์เล็กๆน้อยๆนั้นหรือ? เพราะการไม่รู้ลูกจึงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ของ “อย่างไร?” “ทำไม?” “อะไร?” ฯลฯ ถ้าลูกมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในละคร ถ้าลูกเต็มไปด้วยความรู้และมีพลังแล้ว ความคิดที่ไร้ประโยชน์จะมีความกล้าที่จะทำให้ลูกสั่นคลอน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกสั่นคลอน ลูกคิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” และแล้วบัพดาตาก็รู้สึกขบขันที่ลูกรู้ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละคร ที่ลูกรู้ถึง 84 ชาติเกิดของลูก แต่ลูกไม่รู้ถึงสิ่งเล็กๆน้อยๆสิ่งเดียวนี้เลย ลูกฉลาดมาก! บางครั้งลูกแสดงความฉลาดของลูก ลูกรู้จักไปไม่ทั้งหมดของต้นกล้วยหรือไม่? มีลูกทั้งหมดนั่งอยู่ตรงรากฐานของต้นไม้นั้นไหม? หรือมีเพียงแค่เจ็ดหรือแปดคนเท่านั้นที่นั่งอยู่ตรงนั้น? แล้วผู้ที่นั่งอยู่ที่รากจะรู้จักต้นไม้นั้นไหม? เป็นไปได้อย่างไรที่ลูกรู้จักไปไม่ทุกใบแต่ลูกไม่รู้สิ่งนี้? ดังนั้นจงสัมผัสกับสิ่งซึ่งบอกของการมีศรัทธา, สภาพที่ไร้กังวล “สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นไหม?” “สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นหรือ?” “อะไรจะเกิดขึ้น?” “เรากำลังทำสิ่งนั้นอยู่ แต่เราจะได้เห็นกันว่าจะเกิดอะไรขึ้น!” สิ่งนี้ไม่เรียกว่าไร้กังวล แต่ลูกพร่ำบ่นและร้องขอเบื้องหน้าพ่อและพูดว่า: “ท่านคือผู้ช่วยของเรา! ท่านคือผู้ปกป้องของเรา! ท่านคือสิ่งนี้! ท่านคือสิ่งนั้น!” การพร่ำบ่นหมายถึงการเสียสิทธิ์ของลูก ผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดจะไม่พร่ำบ่นและพูดว่า: “ทำสิ่งนี้!” หรือ “ให้สิ่งนี้เกิดขึ้น!” การมีศรัทธาในสติปัญญาหมายถึงการไร้กังวล ดังนั้นจงตรวจสอบ

ว่าลูกมีสิ่งซึ่งบอกในทางปฏิบัติเหล่านี้ในตนเองหรือไม่ อย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวังและคิดว่า: ถึงอย่างไรฉันก็มีศรัทธาในสติปัญญาอยู่แล้ว ตรวจสอบว่าลูกอ่อนแอในศรัทธาใดแล้วค่อยเปลี่ยนแปลง อย่าเพียงแต่ตรวจสอบเท่านั้น บัณฑิตาได้เคยบอกลูกว่า พร้อมกับการเป็นผู้ตรวจสอบแล้ว ลูกยังเป็นผู้ที่ทำด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้เป็นเพียงผู้ตรวจสอบ การตรวจสอบหมายความว่าลูกสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ในหนึ่งวินาที หากลูกตรวจสอบตนเองและไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง และแล้วชั้นสการของการต่อสู้กับตนเองเป็นเวลานานก็จะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ และชั้นสการของเวลาที่ยาวนานจะเข้ามาต่อต้านลูกในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน บางคนอาจคิดว่า: ไม่เลย ในเวลาสุดท้ายนั้นจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นและไม่คิดถึงสิ่งอื่นใด อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน มิฉะนั้นในวินาทีหนึ่งลูกจะคิด “ชีพบาบา ชีพบาบา ชีพบาบา” และแล้วในวินาทีต่อมา มายาจะพูดว่า: ไม่ เธอไม่มีพลังใดๆ เธออ่อนแอ และแล้วการต่อสู้จะเกิดขึ้น ถ้าลูกไม่ไร้กังวล เป้าหมายสุดท้ายของชีวิตบราห์มินที่ลูกพูดถึงจะได้รับการเติมเต็มได้อย่างไร? หากลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้จนถึงเวลาสุดท้าย ความคิดเหล่านี้จะมหาาลูกในรูปของวิญญาณชั่วร้ายและปีศาจแห่งความตาย ไม่ใช่ปีศาจแห่งความตายอื่นๆที่จะมา แต่เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้และความอ่อนแอของลูกเองจะมาในรูปของปีศาจแห่งความตาย ปีศาจแห่งความตายทำอะไร? พวกเขาทำให้ลูกหวาดกลัว ลูกพูดถึงผู้อื่นว่าพวกเขาจะไปโดยยานพาหนะที่บินได้ นั่นคือพวกเขาจะข้ามไปด้วยสภาพที่โยยบิน ไม่มีพาหนะที่บินได้ ฯลฯ แต่นั่นคือประสบการณ์ของสภาพที่โยยบิน ดังนั้นจงตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองก่อนล่วงหน้า ลูกจะทำสิ่งนี้เมื่อใด? ลูกทำให้บัณฑิตาพอใจด้วยการพูดว่าลูกจะทำสิ่งนี้ ลูกแม้กระทั่งเขียนคำสัญญา แต่สิ่งนั้นยังคงอยู่แค่ในกระดาษหรือได้นำสิ่งนั้นไปปฏิบัติจริงในชีวิตของลูก? อ้าวชะ

วันนี้เป็นรอบของชาวมธูบัน บัณฑิตามีความรักเป็นพิเศษต่อชาวมธูบัน บาบามีความรักต่อทุกคน แต่ถึงกระนั้นبابาก็มีความรักเป็นพิเศษต่อชาวมธูบัน เพราะพวกเขาเป็นเครื่องมือ ดูลิ, เมื่อลูกมา พวกเขา(ชาวมธูบัน)จะดูแลลูกเป็นอย่างดีมากใช่หรือไม่? พวกเขาสอบผ่านในการให้การต้อนรับแก่ทุกคนใช่หรือไม่? การให้การต้อนรับแก่แขกคือความยิ่งใหญ่ของพวกเขา ผู้ที่รู้วิธีในการต้อนรับแขกและดูแลแขกเป็นอย่างดีจะกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ ไม่ใช่แค่ในเรื่องของการจัดหาอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น แต่การต้อนรับด้วยความรักจากหัวใจนั้นสูงส่งที่สุด ไม่ว่าลูกจะให้พวกเขาไปปิกนิกก็ครั้งก็ตาม หากพวกเขาไม่ได้รับความรักจากหัวใจ พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาไม่ได้รับอะไรเลย ดังนั้นลูกชาวมธูบันจึงให้การต้อนรับด้วยความรักจากหัวใจของลูก ลูกทำเช่นนี้ใช่ไหม? หรือลูกจะพูดว่า “บัณฑิตาพูดสิ่งนี้” เมื่อใครบางคนสร้างความปั่นป่วน? อย่าได้ทำสิ่งนี้ ลูกคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกไม่สามารถถามว่า “เราจะให้ความรักไปอีกนานเท่าไร?” ลูกไม่ใช่ลูกของไหนแห่งความรัก ลูกคือลูกของมหาสมุทรที่ไม่มีขีดจำกัด

ลูกทั้งหมดมีสต็อกของความรักใช่หรือไม่? ผู้เป็นแม่มีสิ่งนี้ กุมารมีสิ่งนี้ พันดาวาสก็มีสิ่งนี้เช่นกัน ลูกมีมหาสมุทรหรือมีเพียงเล็กน้อย? ดังนั้นลูกไม่เคยโกรธใช่หรือไม่? เมื่อลูกคือมหาสมุทรแห่งความรัก แล้วความโกรธนั้นมาจากไหน? ลูกสามารถทำให้ผู้อื่นพอใจด้วยการรู้ชั้นสการของพวกเขาใช่หรือไม่? แม้ว่าพวกเขาอาจจะผิด แต่ลูกคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ใช่หรือไม่? ลูกรู้ว่าพวกเขาเป็นอย่างไร แต่ลูกพูดอะไรในเวลานั้น? “คนนี้ทำอย่างนี้ และฉันก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน” ลูกทำสิ่งที่ผิด เมื่อคนอื่นทำสิ่งที่ผิด แล้วลูกได้แสดงสิ่งใดที่น่าอัศจรรย์หรือไม่? คนนั้นทำบางสิ่งที่ผิดและลูกก็ให้การตอบสนองที่ผิด หลายคนพูดว่าไม่เป็นไรถ้าใครจะโกรธเพียงครั้งเดียว แต่เขาคนนั้นโกรธซ้ำแล้วซ้ำเล่า! แล้วลูกก็รู้ว่าคนนั้นมีธรรมชาติที่โกรธ เขาจะทำอะไรอีกไหมถ้าเขาไม่โกรธ? งานของเขาคือการโกรธ แล้วงานของลูกคืออะไร? การให้ความรักหรือการมีความโกรธ? เขาอาจจะโกรธเป็น 10 ครั้ง ดังนั้นลูกควรจะต้องโต้กลับไปอย่างน้อยหนึ่งครั้งใช่ไหม? ถ้าลูกไม่พูดอะไรแล้วคนนั้นจะโกรธถึง 20 ครั้ง จะเกิดอะไรขึ้น? ลูกมีพลังของความอดทนมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? หรือไม่เป็นไรเมื่อคนนั้นจะโกรธลูก 10 ครั้งและลูกก็โกรธบ้างเล็กน้อย? ถ้าคนนั้นโกหกและลูกโกรธสิ่งนี้จะลูกต้องไหม? แล้วลูกก็พูดด้วยความกล้าหาญอย่างยิ่งว่า “ก็เธอโกหก ฉันก็เลยโกรธ” อย่างไรก็ตามลูกไม่ชอบที่คนอื่นพูดโกหก แต่จะดีหรือที่จะโกรธ? ดังนั้นลูกคือเจ้าสมุทรแห่งความรักที่เป็นของมหาสมุทรแห่งความรัก ดวงตา รูปลักษณะ สายตา และทัศนคติของผู้ที่เป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักนั้นจะไม่สามารถมีความรู้สึกอื่นๆได้เลยแม้แต่หนึ่งอย่าง ลูกจะเรียกคนที่มีความรู้สึกเล็กน้อยว่ามหาสมุทรแห่งความรักหรือไม่? หรือเป็นเพียงแค่ไฟเท่านั้น? ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าคนทั้งโลกจะโกรธลูก ผู้ที่เป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักจะไม่ข้องเกี่ยวกับโลก ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกเกี่ยวข้อง เวลาที่ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้ จงข้องแวะเกี่ยวกับการตรวจสอบตนเอง จงข้องแวะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตนเอง แต่เวลานี้จงกลับมาไร้กังวลกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม หรือเมื่อลูกกลับถึงบ้านจะมีความรู้สึกอื่นเข้ามาแทนความรักหรือไม่ เมื่อลูกๆของลูกหรือหลานหรือเหลนของลูกมีความโกรธเล็กน้อย หรือสร้าง

ความปั่นป่วน? เมื่อลูกไปทำงานหรือไปทำธุรกิจ เมื่อลูกมีคนรับใช้เช่นนั้น เมื่อลูกมีบรรยากาศเช่นนั้น ลูกยังคงต้องอยู่
อย่างเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าได้ไร้กังวลในแง่ของสิ่งที่มีพลัง บางคนเข้าใจผิดเมื่อพูดถึง
กฎเกณฑ์ระเบียบวินัย พวกเขาพูดว่า: บัพาดากล่าววว่า: จงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล อย่างไรก็ตามอย่าได้ไร้กังวล
เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย สมญาของลูกคือผู้ที่สูงส่งที่สุดซึ่งทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่สูงส่งที่สุด กฎเกณฑ์
ระเบียบวินัยเหล่านี้คือก้าวอย่างของชีวิตบราห์มิน หากลูกไม่ก้าวเท้าของลูกตามรอยเท้า แล้วลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทาง
ของลูกได้อย่างไร? จงก้าวเดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา มารยาธเหล่านี้คือรอยเท้า หากลูกหันห่างออกไปจากการทำ
ตามขั้นตอนเหล่านี้แม้เพียงเล็กน้อย ลูกก็จะยิ่งห่างไกลจากจุดหมายปลายทางของลูก แล้วลูกต้องใช้ความพยายาม บัพาดา
ดาไม่ชอบที่จะเห็นลูกใช้ความพยายาม ลูกเรียกตนเองว่าโยคีที่ง่ายดาย แต่ลูกก็ยังลำบากตรากตรำอยู่! แล้วลูกชอบสิ่งนี้
ไหม? (บัพาดาทำการฝึกดริล) อังชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทั้งสี่ทิศที่สติปัญญามีศรัทธา ถึงดวงวิญญาณที่รับประกันชัยชนะ ถึงดวงวิญญาณที่ไร้กังวลอยู่
เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่กลายเป็นเครื่องมือที่สูงส่งในการขยายตัวโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง ถึงดวงวิญญาณที่อยู่อย่าง
ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอโดยเป็นของพ่อผู้เดียวและมีพลังกำลังและการดำเนินจากผู้เดียว ด้วยความรัก ความทรงจำ
ระลึกถึง และนมัสตจากบัพาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีอย่างสม่าเสมอและมีประสบการณ์ที่ใกล้ชิดบนพื้นฐานของความรักในหัวใจของลูกและในความส
ของลูก

ในบรรดาดวงวิญญาณบราห์มิน บางคนจดจำระลึกถึงบาปด้วยความรักในหัวใจและความสัมพันธ์ของพวกเขา
ที่บางคนพยายามสัมผัสความสัมพันธ์บนพื้นฐานของสมองของพวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่นคือบนพื้นฐานของความรู้
รักในหัวใจของลูกและความสัมพันธ์ของลูกมีความรักมาก คือเมื่อใกล้ชิดมาก ก็ยากที่จะลืมการจดจำระลึกถึงได้
เล็ดอยู่ในทุกเส้นเลือดในร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงหลอมรวมอยู่ในดวงวิญญาณ
ขณะ สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอและหัวใจของลูกจะเต็มไปด้วยความรัก

คติพจน์: : รับผิดชอบต่อสิ่งที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นซึ่งปราศจากความคิดที่เป็นบาปใดๆ แล้วลูกจะประสบความสำเร็จ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อ “ผู้อ่อนหวานที่สุด มากที่สุด most sweetest” กำลังเปลี่ยนแปลงโลกที่ขมขื่นนี้และทำให้โลกนั้นแสนหวาน ลูกเช่นกันต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวานและมรดก และ กลับมา “อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด”

คำถาม: วิธีการอะไรที่พ่อได้บอกลูกเพื่อที่จะทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อม?

คำตอบ: เพื่อที่จะทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อม ตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์ว่า:

- 1) ฉันยังคงมีข้อบกพร่องอะไรในฉัน?
- 2) ฉันเป็นเหตุของความทุกข์ใดให้แก่ใครตลอดทั้งวันผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำของฉันหรือไม่?
- 3) ฉันทำความเพียรพยายามที่จะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายออกไปโดยใช้กระแสคลื่นของการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่?
- 4) พร้อมกันกับการรับใช้ผู้อื่นฉันรับใช้ตนเองด้วยหรือไม่
- 5) เป็นเวลานานเพียงใดที่ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมีประสบการณ์ของความสุขอันมากมาย ฉันได้กลับมาสะอาด ประทานมากเพียงไร?

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ: ลูกๆผู้อ่อนหวาน ลูกได้เห็นใบหน้าที่มีสิริมงคลมากที่สุดของลูกแห่งอนาคตหรือไม่? ลูกเห็นเครื่องแต่งกายที่เป็นสิริมงคลมากที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์(ของลักษมีและนารายณ์)ของโลกใหม่ยุคทองของอนาคตหรือไม่? ที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและกลับมาสูงส่งมากที่สุดเมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นผู้นั้นผู้นี้ ลูกเช่นกันรู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์ของวิษณุเพราะมี 2 รูปของวิษณุ - ลักษมีและนารายณ์ เวลาในสติปัญญาของลูกเป็นไปทางจิต ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เข้าไปในสติปัญญาของใครอื่น ที่นี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบาบาที่แท้จริง ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของชีพบบาา พ่อผู้สูงสุดเหนือทั้งหมดกำลังสอนเราอยู่ ท่านคือผู้ที่ “อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด most sweetest” ลูกต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวานที่สุดนั้นด้วยความรักอันมากมายเพราะพ่อพูดว่า: ลูกๆ โดยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาสูงส่งมากที่สุดและโดยการเข้าถึงเพชรพลอยของความรู้ลูกจะกลับมาเป็นอภิมหาเศรษฐีสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของลูก เป็นราวกับว่าพ่อกำลังให้พรนี้แก่ลูก เจ้าสาวผู้อ่อนหวานที่สุดจะได้รับพรหรือ ลูกๆที่เชื่อฟังผู้อ่อนหวานที่สุดจะได้รับพร พ่อมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุด ลูกๆ ผู้อ่อนหวานรู้ว่าทุกคนกำลังเล่นบทบาทของพวกเขอยู่ในละครนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็กำลังเล่นบทบาทของท่านของการมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆผู้อ่อนหวานของพ่อผู้อ่อนหวานกำลังมองเห็นพ่อผู้อ่อนหวานที่สุดเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าลูก เป็นดวงวิญญาณทั้งหลายที่เห็นกันและกันด้วยอวัยวะของร่างกายของพวกเขาดังนั้นลูกคือลูกๆผู้อ่อนหวาน พ่อรู้ว่าท่านได้มาเพื่อทำให้ลูกๆอ่อนหวานมาก ลักษมีและนารายณ์นี้อ่อนหวานมากที่สุดใช่ไหม? อาณาจักรของพวกเขาก็หวานด้วยเช่นกัน ในลักษณะเดียวกันปวงประชาของพวกเขาก็อ่อนหวานด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัด ลูกเห็นพวกเขาว่าอ่อนหวานมาก ลูกรอคอยให้วัดนั้นเปิด เพื่อที่ว่าลูกสามารถได้มีการมองเทพว่าแสนหวานเพียงแวบเดียว ผู้ที่ได้มีการมองเพียงแวบเดียวเข้าใจว่าพวกเขา(เหล่าเทพ)เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นผู้คนมากมายไปยังวัดของชีวาเพราะท่านนั้นอ่อนหวานมากที่สุดของผู้ที่อ่อนหวานที่สุด ชีพบบาาที่ผู้อ่อนหวานที่สุดนั้นได้รับการยกย่องอย่างมาก ลูกๆต้องกลับมาอ่อนหวานมากที่สุด พ่อผู้ “อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด” กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆเป็นการส่วนตัวเพราะท่านนั้นแผ่ส่วนตัว ไม่มีใครอื่นสามารถอ่อนหวานได้เท่ากับที่ท่านเป็น พ่อเป็นเช่นภูเขาของความอ่อนหวาน พ่อที่อ่อนหวานมาและเปลี่ยนโลกที่ขมขื่นและทำให้โลกนั้นหวานขึ้น ลูกๆรู้ว่าบาบาผู้อ่อนหวานที่สุดกำลังทำให้ลูก”อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด” ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับที่ท่านเป็นอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม บางคนเป็นเช่นไรก็ตามท่านก็จะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับที่ท่านเป็น ดังนั้นเพื่อที่จะกลับมาอ่อนหวานมากที่สุดเช่นท่าน ลูกต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวาน และมรดกที่ท่านขึ้น บาบาบอกลูกๆซ้ำๆว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวาน พิจารณาตนเองว่าปราศจากร่างและจดจำพ่อ และพ่อสัญญาว่าด้วยการจดจำระลึกถึงนั้นความทุกข์และความทรมานทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นและลูกจะกลับมามีพละนาถะที่ดีและมั่งคั่งเสมอ ลูกจะกลับมาอ่อนหวานมากที่สุด เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาอ่อนหวาน ลูกก็จะได้รับร่างกายที่หวานขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกๆควรมีความซาบซึ้งว่าลูกคือลูกๆของพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุดและดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของบาบา บาบาผู้อ่อนหวานมากกำลังทำให้เราอ่อนหวานอย่างมาก พ่อผู้เป็นที่รักมาก

ที่สุดพูดว่า: ขอให้เพียงเพชรพลอยออกมาจากริมฝีปากของลูกเสมอ ขออย่าให้มือก่อนหินที่ขมิบไฉนออกมา มากเท่าที่ลูก
กลับมามืออ่อนหวาน มากตามนั้นลูกจะประกาศเกียรติคุณชื่อของพ่อ เมื่อลูกทำตามพ่อ ผู้อื่นจะทำตามลูก พ่อก็เป็นครูด้วย
เช่นกัน ครูจะให้คำสอนแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน: ลูกจงเก็บซารัตของการจดจำระลึกถึงประจำวันของลูก เช่นที่นักธุรกิจ
ตรวจบัญชีของพวกเขาในเวลากลางคืน ดังนั้นลูกๆ เช่นกันเป็นนักธุรกิจด้วยและลูกทำธุรกิจอันยิ่งใหญ่มากเช่นนี้กับพ่อ
ลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะได้รับความสุขจากท่านมากตามนั้น ลูกจะกลับมาสะโตประธาน ทุกวันจงตรวจสอบตนเอง
เหมือนกับที่นาราได้รับการบอกดูชีวาใบหน้าของเขาและดูว่าเขามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ ลูกเช่นกันก็
ต้องดูว่าลูกมีค่าควรแก่การกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ มิฉะนั้นจงตรวจสอบว่าลูกยังคงมีข้อบกพร่องอะไรเพราะลูกๆ ต้อง
กลับมาสมบูรณ์พร้อม พ่อได้มาเพื่อให้ลูกสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์:
ฉันยังคงมีข้อบกพร่องอะไรเนื่องจากสิ่งนี้ฉันจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้? พ่อเฝ้าแต่แสดงวิธีการ
ต่างๆ ให้แก่ลูกที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไป พ่อหนึ่งแล้วมองดูที่ทุกดวงวิญญาณ ถ้าท่านเห็นข้อบกพร่อง
ใดๆ ในใครก็ตาม ท่านจะให้กระแสดแก่ผู้นั้นเพื่อที่ว่าอุปสรรคจะถูกขจัดออกไป ยิ่งลูกช่วยเหลือพ่อมากเพียงไรและเฝ้าแต่
สรรเสริญท่าน วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นจะเฝ้าแต่วิ่งหนีไปมากตามนั้นและลูกจะมีความสุขมากขึ้นตามนั้น เหตุนี้เองลูก
ต้องตรวจสอบตนเองอย่างสมบูรณ์ ตลอดทั้งวัน ฉันเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ใครผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำ
ของฉันหรือไม่? ลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและมองดูพฤติกรรมของลูก ลูกสามารถมองเห็นพฤติกรรมของผู้อื่น
ด้วยเช่นกัน แต่ก่อนอื่นใดลูกต้องมองดูตนเอง โดยเพียงมองดูผู้อื่น ลูกจะลืมเกี่ยวกับตัวลูกเอง ลูกแต่ละคนต้องรับใช้ตน
เอง การรับใช้ผู้อื่นหมายถึงการรับใช้ตนเอง ลูกไม่ได้กำลังทำงานรับใช้ของชีพบบา ชีพบบา ท่านเองได้มาแล้วที่นี้ใน
งานรับใช้ ลูกๆ ผู้อ่อนหวาน ลูกกำลังกลายเป็นเพชรที่มีค่า เพชรและเครื่องประดับที่มีค่านั้นลูกเก็บเอาไว้ในธนาคารเสมอ
เพื่อการเก็บรักษาที่ปลอดภัย ลูกบราห์มินก็มีค่าด้วยเช่นกันและกำลังนั่งอยู่อย่างปลอดภัยในธนาคารของชีพบบา ลูก
รู้ว่าผู้คนทั้งหมดในโลกกำลังจะตาย ด้วยการอยู่ในตู้เซฟของบาบา ลูกกลับมาเป็นอมตะ ลูกจะเอาชนะความตาย ทันทีที่ลูก
เป็นของชีพบบา ลูกก็กลับมาปลอดภัย อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่
ว่าผู้คนในโลกจะมีความมั่งคั่งมากเพียงไรก็ตาม ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นไป ไม่มีสิ่งใดในนั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ไม่
ได้มีสิ่งใดกับตนเองในขณะนี้ ไม่แม้ร่างกายเหล่านั้นของลูก จงให้สิ่งเหล่านั้นแก่พ่อด้วย เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่มีสิ่งใดนั้นมี
ทุกสิ่ง ลูกได้ทำการต่อรองกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ลูกพูดว่า: บาบา ฉันกำลังให้ทุกสิ่งที่ฉันมีค่า
เพียงเศษฟางแก่ท่านรวมทั้งร่างกายนี้และแล้วฉันก็จะรับทุกสิ่งจากท่านที่นั่น เป็นราวกับว่าลูกได้กลับมาปลอดภัย ทุกสิ่ง
นั้นปลอดภัยในคลังสมบัติของบาบา ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากภายในลูก เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ภายใน
ลูกและแล้วเราก็จะไปสู่อาณาจักรของเรา เมื่อผู้คนถามลูก จงบอกพวกเขาว่า: ว่า เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของความ
สุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังกลับมาสัมผัสพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ความปรารถนาของเราทั้งหมด
กำลังได้รับการเติมเต็ม บาบารู้ว่า ยังไม่มีใครได้กลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลานี้ การบรรพากับมายาของลูกจะดำเนินไป
จนกระทั่งเวลาสุดท้าย การบรรพาสจะหยุดลงเมื่อสงครามใหญ่เริ่มต้นและแล้วลูกก็จะรู้ถึงผลลัพธ์ ลูกต้องจับตาตนเอง ลูก
ต้องตรวจสอบว่า: เป็นเวลานานเพียงใดที่ฉันจดจำบาบา ผู้เป็นที่รักมากที่สุด? บาบารู้ว่าลูกๆ บางคนไม่ได้มีเวลาใดๆ เพื่อ
จดจำพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก และถ้าลูกไม่จดจำพ่อ แม้กระนั้นก็จะเป็นที่เข้าใจว่าลูกไม่ได้มีเวลา
มายาเอาเวลาของลูกไปทั้งหมดแล้วไม่ได้ให้เวลาใดแก่ลูกที่จะจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจารึกและแสงบุญของการจดจำ
ระลึกถึง เป็นในการจดจำระลึกถึงที่มายาสร้างอุปสรรค เธอทำให้ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองพ่ออธิบาย
ว่า: ลูกๆ ผู้อ่อนหวานกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกอธิบายแม่เล็กน้อยให้แก่ใครบางคนด้วยพลังของโยคะ
ลูกศรก็จะยิงไปลูกเป้าอย่างรวดเร็ว เมื่อลูกศรยังถูกพวกเขา พวกเขา ก็จะสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ พวกเขา กลับมาสิ้นสติก่อน
และแล้วพวกเขาก็เป็นของบาบา เมื่อลูกจะจำพ่อด้วยความรัก ท่านรู้สึกถึงการดึงดูดนั้นด้วย บางคนไม่ได้จดจำบาบาเลย
บาบารู้สึกเมตตา แต่ถึงกระนั้นท่านจะพูดว่า: ลูกๆ จงทำความก้าวหน้า ประกาศสิทธิในอันดับข้างหน้า ลูกประกาศสิทธิใน
สถานภาพที่สูงมากเพียงไร ลูกก็จะเข้ามาใกล้ชิดมากตามนั้นแล้วก็จะมีความสุขมากมายด้วยเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียว
เท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ไม่ใช่เพียงพ่อผู้เดียวแต่ลูกต้องจดจำบ้านที่แสนหวานด้วย
เช่นกัน จะต้องมีความมั่งคั่งทั้งหมดและเฟอร์นิเจอร์ในบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกต้องจดจำดินแดนแห่ง
สวรรค์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกๆ ต้องกลับมาสำรวจตนให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าได้พูดมากเกินไป จง
อยู่ในความเงียบสงบ พ่อให้คำสอนแก่ลูกๆ: ลูกๆ ผู้อ่อนหวานอย่าได้กระจายความไม่สงบ อยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก
ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างสำรวจตน พูดอย่างอ่อนหวานมาก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์
ใดๆ แก่ใครและอย่าได้โกรธ หากมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อ
นั้นอ่อนหวานอย่างมากและดังนั้นท่านก็อธิบายให้แก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน: ลูกๆ จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากมาก อย่าได้มองไป

สู่ภายนอกจอยู่อย่างสำรวจตน เช่นที่พ่อเป็นดวงวิญญาณที่น่ารัก บริสุทธิ์มาก ดังนั้นลูกก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับท่านด้วยเช่นกัน จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากมาย บาบานั้นไม่ต้องการใครอื่นนอกจากท่านที่จะมาอยู่เบื้องหน้าฉัน ไม่มีใครที่น่ารักเท่ากับพ่อ แต่ละคนนั้นกลายเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวนั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เป็นที่รักนั้นอย่างมากมาย บาบออธิบายว่าคู่รักทางร่างกายและผู้เป็นที่รักไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่เมื่อพวกเขาได้เห็นกันและกัน นั่นก็เพียงพอ ไม่ใช่ว่าพวกเขาแม้จะแต่งงานกัน ไม่เลย พ่อพูดว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวาน ฝ่าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น และเรือของลูกจะข้ามฟาก เรามีความรักอย่างมากสำหรับพ่อผู้อ่อนหวาน ผู้ที่ด้วยท่านเรากลายเป็นเช่นเพชร จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากและกลายเป็นผู้ที่เยือกเย็นอยู่ภายในอย่างสมบูรณ์ ลูกควรมีความสุขที่ชนลูก ขจัดข้อบกพร่องใดก็ตามที่มีอยู่และกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ ถ้าลูกมีบางสิ่งขาดหายไปแม้เพียงเล็กน้อย คุณค่าของลูกจะลดลง ลูกต้องทำให้ตนเองกลายเป็นเพชรที่มีค่า ลูกต้องไม่มีสิ่งที่จะจดจำพ่อแต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ให้การจดจำระลึกถึงไล่ล่าลูกแทน (เช่นที่ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการจดจำระลึกถึง) พูดว่า “บาบา บาบา” และกลับมาหลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกๆต้องมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความสุขอันมากมายเป็นประสบการณ์ในการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อฉันและมองดูลูกๆ: ผู้นี้มีคุณธรรมใด? พวกเขามีข้อบกพร่องใด? ลูกๆก็รู้อะไรซึ่งเหตุนี้เองบาบาพูดว่า “จงเขียนความอ่อนแอต่างๆของลูกเองลงไปและนำสิ่งเหล่านั้นมา” ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ใช้ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นทุกวงจร พ่ออธิบายว่า: ข้อบกพร่องหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างไล่ล่าลูกอย่างมากมาย สำนึกที่เป็นร่างไม่ได้ยอมให้สภาพของลูกก้าวหน้า ร่างกายเหล่านั้นจะต้องถูกลืมด้วย ลูกต้องสลัดทิ้งร่างกายเก่าเหล่านั้นและกลับไป ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี่ เนื่องจากลูกต้องไป จะต้องไม่มีรอยมลทินใดๆหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังกลายเป็นเพชรและลูกรู้ว่าลูกมีรอยมลทินอะไร มีรอยมลทินในเพชรเหล่านั้นด้วยเช่นกันแต่รอยมลทินเหล่านั้นไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้เพราะเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต สิ่งเหล่านี้จะต้องถูกตัดทิ้งไป ลูกคือเพชรที่มีชีวิต ดังนั้นรอยมลทินอะไรก็ตามที่ลูกมี ลูกต้องขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไปอย่างสมบูรณ์และลูกต้องกลับมาไรรอยมลทิน ถ้าลูกไม่ได้ขจัดรอยมลทินออกไป คุณค่าของลูกจะถูกลดลง เพราะลูกกำลังมีชีวิตอยู่ ลูกสามารถเอารอยมลทินออกไป ลูกๆ ไม่รู้เหนื่อยในการเล่นบทบาทที่ไม่สูญสลายของลูก ลูกไม่เคยเหน็ดเหนื่อยเลย ลูกรู้ว่าลูกได้มาสู่วงจรนี้นับครั้งไม่ถ้วน นี่เป็นเกมที่นำอศรรยยิ่ง มีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมายด้วยการเข้าใจในเกมที่น่าอศรรยนี้ ผู้คนมีความสุขเมื่อพวกเขาเฝ้าดูเกมเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่ได้รับอะไรจากสิ่งใด ด้วยการเข้าใจเกมนี้ ไม่เพียงแต่ลูกกลับมามีความสุขแต่ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองพ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวาน จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณขณะที่อยู่ในร่างกายของลูก อย่าได้คิดว่าร่างกายเหล่านั้นเป็นของลูก ร่างกายเหล่านั้นกำลังจะจบสิ้นไป เราต้องไปหาบาบา ด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะมีการดึงดูดอยู่ในลูก ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดที่มีต่อร่างกายเก่าของลูกต้องถูกขจัดออกไป เวลาลูกได้จบสิ้นชาติเกิด 84 ชาติของลูกแล้ว เวลาลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆต้องจดจำสิ่งนี้เสมอ ลูกมีเวลาใช้มากมาย ทำธุรกิจของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง พักเป็นเวลา 8 ชั่วโมงและสำหรับ 8 ชั่วโมงที่เหลืออยู่จงมีการสนทนากับพ่อ มีการสนทนาจากใจถึงใจ ทำงานรับใช้ทางจิต ถ้าวิญญาณปีศาจร้ายของมายาใดๆหลงเหลืออยู่ภายในลูก และแล้วลูกจะไม่มีความสำเร็จใดๆ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใส่ทุกสิ่งที่มีค่าเพียงเศษฟางรวมทั้งร่างกายของลูกที่ลูกมีเข้าไปในธนาคารของชีพบาบาและประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับอนาคต
2. เพื่อที่จะกลายเป็นเพชรที่ไรรอยมลทิน กลับมาสสำรวจตน และขจัดข้อบกพร่องของสำนึกที่เป็นร่างออกไป อย่าได้กลับมาไรรความสงบ อย่าได้กระจายความไม่สงบออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นและอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเสมอโดยเป็นผู้เฝ้าต่อความรู้ของความรู้
ปรารถนาใดๆ สำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่าง
ผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นจะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าพวกเขาโดยอัตโนมัติ แม้ว่าการได้มาซึ่งการบรรลุผลอาจมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องไม่ยอมรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้น ถ้า

ลูกมีความปรารถนาใดๆ และแล้วแม้ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดแล้ว ลูกก็ไม่ต้องรู้สึกว่าลูกมีสิ่งเหล่านี้นั้น ลูกจะรู้สึกว่างเปล่าตลอดเวลา ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่เฝ้าต่อความรู้ของความปรารถนาใดๆ และลูกกลับมาเติมไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายใดๆ จากปฏาดดาในยุคบรรจบพบกัน จงแกว่งไกวในการแกว่งไกวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดนั้นต่อไป และลูกจะไม่ทำผิดใดๆ

คติพจน์:

คติพจน์: ด้วยสภาพอะแวนของลูก ลูกสามารถได้รับความปิติที่อะแวน ความรักที่อะแวน และพลังที่อะแวน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของคุณ ศึกษาหลักสูตรนี้ นี่คือวิทยาลัยที่จะกลายเป็นเทพ
 คุณต้องกลายเป็นเทวาและเทวี(เหล่าเทพ)
- คำถาม:** มีการจดจำความยิ่งใหญ่ของชีพบบาเนื่องจากงานใจของท่าน?
- คำตอบ:** ชีพบบาเปลี่ยนลูกๆ ทั้งหมดผู้ที่ไม่มีความมั่นใจดวงคำให้มีความเต็มบาท ท่านเปลี่ยนพวกเขาจากตาโม
 ประธานให้สะอาดประธาน จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองจึงมีการจดจำความยิ่งใหญ่ของท่าน หาก
 ชีพบบานั้นไม่มา เราลูกๆ ก็จะไร้ประโยชน์ พ่อ ผู้เป็นเจ้าแห่งคนจนได้มาเพื่อปลดปล่อยกุมารีและผู้เป็น
 แม่ที่ยากจนจากความเป็นทาส และเหตุนี้เองจึงมีการรื้อสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพ่อว่าเป็นเจ้าแห่งคน
 จน
- เพลง:** แม่ โอ ผู้เป็นแม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน....

โอมขานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของแม่ของคุณแล้ว ในความเป็นจริงทุกคนมีแม่ ผู้นี้คือจากัดอัมบา(แม่ของชาวโลก)ลูกๆ รู้ว่า
 คำยกย่องนี้เป็นคำยกย่องของใคร เมล่่าที่แสนจะยิ่งใหญ่ขึ้นเพื่อจากัดอัมบา ไม่มีใครรู้ว่าจากัดอัมบาคือใคร ไม่มี
 มนุษย์ใครถึงประวัติชีวิตของพ่อสูงสุด บราห์มา วิษณุและชางก้า หรือลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด เวลานี้
 ลูกๆ รู้ว่าจากัดอัมบาคือบราห์มา กุมารี สรัสวตี จากัดอัมบาไม่ได้มีแขนมากมายเช่นที่ลูกแสดงภาพเธอไว้อย่างนั้นจริงๆ พวกเขา
 ได้แสดงภาพเทวีที่มีแขนมากมาย ในความเป็นจริงมนุษย์แต่ละคนมีเพียงสองแขนเท่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูง
 สุดนั้นไม่มีตัวตน มนุษย์ทั้งหมดแต่ละคนมีสองแขน แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ของสวรรค์ก็มีสองแขน บราห์มา วิษณุ
 และชางก้าอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สัญลักษณ์ที่มีสี่แขนได้มีการแสดงไว้เพื่อป้องกันหนทางครอบครัว มาแม่และ
 บาบานั้นก็แสดงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน มีนิมิตของวิษณุด้วย สองแขนเป็นของลักษมีและอีกสองแขน
 เป็นของนารายณ์ ไม่ใช่ว่ามนุษย์มีสี่แขน ไม่เลย พวกเขาแสดงภาพวิษณุมีสี่แขนเพียงเพื่อจะอธิบายสิ่งนี้ พวกเขาแสดง
 ภาพเทวีที่มีแขนมากมาย พวกเขาไม่ได้มีแขนมากมายเช่นนั้น พวกเขาได้ทำรูปภาพมากมายของสรัสวตี กาลี ฯลฯ ใน
 ความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ไม่ได้
 เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกๆ เป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ามาและให้ผลของ
 ความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธามีศรัทธาทั้งหมด พวกเขากลับสัญลักษณ์ของทุกคน พวกเขา
 กลับสัญลักษณ์ของศรียุชณะ ลักษมีและนารายณ์ รวมถึงรามและสีดาด้วยเช่นกัน พวกเขากลับสัญลักษณ์ของกुरुนาถ
 ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เป็นเหมือนกับแยมมะม่วง พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของใครเลย พวกเขาควรจะรู้ว่าทำไมพวกเขาจึง
 กราบไหว้บูชาบุคคลเหล่านั้น ใครในบรรดาบุคคลเหล่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด? นารายณ์ได้รับการจดจำว่าเป็นเพชรพลอย
 หลักของผู้เลื่อมใสศรัทธาฝ่ายชาย และมรีร่าเป็นคนหลักของผู้เลื่อมใสศรัทธาฝ่ายหญิง พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับ
 ตอนที่ลักษมีแต่งงาน อย่างไรก็ตามการแต่งงานเกิดขึ้นในยุคทอง นี่คือนรก ตัวอย่างเหล่านี้ทั้งหมดถูกสร้างขึ้น ในความ
 เป็นจริงนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงคนเดียว ชายและหญิงทั้งหมดของเวลานี้คือดรุพดีหรือดะโรยัน ดรุพดีเรียกหา: โอ
 พระเจ้าช่วยปกป้องเราจากการถูกเปลื้องผ้าด้วยเถิด! ในรูปภาพพวกเขาได้แสดงภาพพระเจ้าที่กำลังเฝ้าแต่ให้สำหรับแก่
 เธอ มีการกล่าวว่าท่านได้ปกป้องเธอจากการถูกเปลื้องผ้าถึง 21 ชาติเกิด เวลานี้พ่อมาเพื่อปกป้องลูกๆ ดรุพดีทั้งหมด หาก
 ลูกทำตามศรัทธา, ลูกจะไม่ถูกเปลื้องผ้าถึง 21 ชาติเกิด นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ บ้างก็ถามว่า: บาบ่า ฉัน
 จะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้ไหม? พ่อพูดว่า: มองดูกระจกของหัวใจลูกเพื่อดูว่าลูกมีคำคู่ควรไหม เวลานี้ มนุษย์
 ทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในพวกเขาเอง เหล่าเทพที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เคยมีชีวิตอยู่ในบาร์ต เวลานี้พวกเขามีกิเลส
 อย่างสมบูรณ์ ในยุคทองพวกเขามีบุตรชายหนึ่งคนและนั่นก็จบไปด้วยพลังโยคะ พวกเขาได้นิมิตล่วงหน้า เช่นที่ลูกได้
 นิมิตว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงอย่างไร มีนิมิตของเจ้าชายและเจ้าหญิงทั้งหมดที่กำลังร่ายรำอยู่ด้วยกัน และมี
 นิมิตว่าลูกจะร่ายรำกับศรียุชณะในอนาคตอย่างไร บาบ่าอธิบายแล้วว่าไม่มีเทวีใดที่มีแขนมากมาย ลักษมีและนารายณ์
 แต่ละคนนั้นมีสองแขน พวกเขาถือว่าเป็นจิตของวิษณุ, ราชวงศ์ของวิษณุ พวกเขาถูกเรียกว่ามหาลักษมีหรือนารายณ์
 ด้วยเช่นกัน พวกเขาแสดงรูปสัญลักษณ์สี่แขนในวัดของนาย-นารายณ์ (คนธรรมดาผู้ที่กลายเป็นนารายณ์) พวกเขาแสดง
 สัญลักษณ์ของมหาลักษมีด้วยเช่นกัน ลักษมีจะไม่ถูกเรียกว่าจากัดอัมบา ลักษมีไม่ใช่บราห์มา กุมารี บราห์มากุมารีมีชีวิต
 อยู่ที่นี่ สรัสวตีนั้นเคยเป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน: สรัสวตี, สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มากุมารีสรัสวตีถูกเรียก

ว่าจากด้อมบา ลูกรู้ว่าลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาอย่างแท้จริง หนึ่งในนั้นเป็นพราหมณ์ยุคเหล็ก และอีกหนึ่งในนั้นคือลูกๆ บราห์มินยุคบรรจบพบกัน พราหมณ์เหล่านั้น ผู้ซึ่งเป็นทายาทที่เกิดผ่านครรรค์ พาลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางร้าง ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกคือผู้ที่นำผู้คนไปจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาทั้งหมดเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ คนหลักในบรรดาลูกๆ คือมามา ผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เธอเป็นผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของสวรรค์ ลูกเป็นลูกๆ ของเธอด้วยเช่นกัน จากด้อมบาสอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องของกองทัพชีพซัคติ ลักษณะคือจักรพรรดินีและเธอมีบุตรชายหนึ่งคน ประชาบิดาบราห์มาและจากด้อมบามีลูกๆ มากมาย จากด้อมบามีสองแขน ในทำนองเดียวกัน ลักษณะและนารายณ์แต่ละคนนั้นก็มิสองแขนด้วยเช่นกัน พวกเขาได้สร้างความสับสนมากมายในรูปภาพ พวกเขาแสดงว่านารายณ์นั้นน่าเกลียด และลักษณะนั้นสวยงาม ไม่สามารถเป็นว่านารายณ์นั้นน่าเกลียดและลักษณะนั้นสวยงาม หรือศรிகฤษณะนั้นน่าเกลียดและราเดสสวยงาม ฟอน่งที่นี้และอธิบาย: เวลาที่ทุกคนนั้นน่าเกลียด เมื่อลูกเคยอยู่ในสวรรค์ ลูกเคยบริสุทธิ์และดังนั้นลูกจึงสวยงาม และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของคณหาราคะ ลูกจึงอยู่อย่างน่าเกลียด ศรிகฤษณะลูกเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม เขานั้นสวยงามในยุคทองและยุคเงิน และแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เขาก็กลับมาน่าเกลียดในเวลาสุดท้าย ดวงวิญญาณของศรிகฤษณะเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ชื่อเดียวกันนั้นไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา เวลานั้นดวงวิญญาณนั้นอยู่ในสภาพตาโมประธาน เหล่าเทพมาในตอนเริ่มต้นของยุคทอง พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด นี่เป็นวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของมามาแล้ว คำยกย่องของมามาแตกต่างจากคำยกย่องของลักษมี มองดูประเภทของรูปภาพที่พวกเขาสร้างขึ้น พวกเขาแสดงภาพกาลีที่มีล้นยาวมาก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นเช่นนั้นได้ แม้กระทั่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็ไม่สามารถมีกาลีที่เป็นเช่นนั้นได้ มีบราห์มา วิษณุและชางก้าอยู่ที่นั่น วิษณุเป็นรูปคู้ ลูกแสดงบราห์มาและสร้สวตีไว้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ดังนั้นกาลีที่น่ากลัวนั้นมาจากที่ไหน? พวกเขาแสดงรูปของกาลีที่น่ากลัวอย่างมาก ไม่สามารถที่จะมีซัคติที่จะแสดงความก้าวร้าวรุนแรงเช่นเธอได้ พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก มีรูปภาพประเภทต่างๆ มากมาย อย่างไรก็ตามมนุษย์ก็เหมือนมนุษย์ บราห์มา วิษณุและชางก้า อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเหนือพวกเขาขึ้นไปคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งชีวะและซาลิแกรมอาศัยอยู่ ไม่มีสิ่งใดอื่นที่นั่น รูปภาพที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา: ความรู้หมายถึงกลางวัน และความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน กลางวันของบราห์มาคือความรู้ และกลางคืนของบราห์มาคือความเลื่อมใสศรัทธา ยุคทองและยุคเงินคือกลางวัน และยุคทองแดงและยุคเหล็กคือกลางคืน เวลานั้นเป็นกลางคืนที่มีมืดมิดที่สุด เวลานั้นกลางวันกำลังจะมาถึง พ่อพูดว่า: การเกิดของพ่อเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันตอนจบของยุคเหล็กนั้นมีมืดอย่างที่สุด ขณะที่ยุคทองนั้นสว่างอย่างที่สุด เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาเพื่ออธิบายแก่ลูก มีรูปภาพมากมายในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งหลักนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือ ชีพบาบา เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ นี่คือนโลกที่ไม่บริสุทธิ์ หากชีพบาบาไม่มา ทุกคนก็จะไม่มีค่าแม้สแตงค์เดียว เป็นความยิ่งใหญ่ของชีพบาบาที่ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เวลานั้นทั้งหมดนั้นตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข เริ่มแรกดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ลงมา และดังนั้นพวกเขาจึงสะโตประธาน และแล้วพวกเขาก็ต้องผ่านสภาพสะโตราโจและตาโม เป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกสิ่ง ทารกเองนั้นก็สะโตประธาน และเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า: ผู้ที่มีความรู้ของธาดูบราห์มและเด็กนั้นทัดเทียมกัน พวกเขาต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม พวกเขาต้องไปผ่านการเปลี่ยนแปลง พวกเขาต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน โลกนั้นเคยสะโตประธานด้วยเช่นกันและเวลานี้โลกนั้นตาโมประธาน พ่อสามารถทำให้โลกสะโตประธานจากตาโมประธาน เป็นเพราะการไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงเฝ้าแต่จดจำทุกคน พวกเขาเฝ้าแต่ทำรูปภาพมากมาย ในสิ่งนั้นด้วย อย่างแน่นอนที่พวกเขามีเทพพิเศษเป็นของตนเอง ในทำนองเดียวกัน บาบานั้นก็มีรูปภาพมากมายด้วย ภาพหลักคือภาพของศรีนารายณ์ หากใครบางคนเป็นของศาสนาซิกซ์และแล้วแม้ว่าเขาจะมีภาพของชีวะ และลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ เขาก็จะจดจำกูรูนานักมากยิ่งขึ้นกว่า พระเจ้าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือหนึ่งเดียวเท่านั้น คำยกย่องของท่านมีการเขียนไว้ด้วยเช่นกัน: สัทนาม (Satnam นามแห่งสัจจะ) คาร์ตะ ปูรุษ (Karta Purush: ผู้ที่ทำทุกสิ่ง) อากาลมูรต์ (Akalmurat: ภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ) ยุคทองนั้นคือสัจจะ เป็นสัจจะ นั่นคือวงจรนี้เป็นสัจจะ ลูกจะไปรอบวงจรอย่างแน่นอน ฟอน่งที่นี้และอธิบายทั้งหมดนี้ ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีวัดให้กับศรிகฤษณะที่สวยงามซึ่งแยกจากวัดของศรிகฤษณะที่น่าเกลียด ในบางแห่งพวกเขามีวัดให้กับชีวะด้วยเช่นกัน พวกเขามีวัดให้กับลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของลักษมีและนารายณ์ก็ตาม พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก ท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้คงจกรแห่งการสำนึกในตนเองและทำให้ลูกเป็นผู้ปกครองโลก ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดเป็นผู้ครองเรือน ลูกก็ยังคงศึกษาหลักสูตรนี้ ถ้ามแม่ที่แก่ชราว่าพวกเขากำลังไปที่ไหนและพวกเขาก็จะตอบว่า: เรากำลังจะไปยังวิทยาลัยของพระเจ้า

พระเจ้าพูด: พอทำให้ลูกเป็นเทพ พระเจ้ากำลังสอนลูกและทำให้ลูกไปเป็นเทวาและเทวี อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่ายูคทองจะถูกเรียกว่าอาณาจักรของเทวาและเทวี ไม่เลย นั่นเป็นอาณาจักรของเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่มาจากต่างแดนพูดถึงลอร์ดฤษณะ เมื่อชาวอเมริกันเห็นรูปสัญลักษณ์ของเทพเหล่านั้น พวกเขาจะแม้กระทั่งจ่ายหนึ่งถึงสองแสนรูปีสำหรับแต่ละรูปสัญลักษณ์เหล่านั้น เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่โบราณ พวกเขาพร้อมจะจ่ายแม้กระทั่งหนึ่งแสนรูปีสำหรับสิ่งเหล่านั้น แม้กระนั้นผู้คนเหล่านั้นก็ไม่ได้ให้รูปสัญลักษณ์เหล่านั้นกับพวกเขาเพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นของโบราณ ความเก่าแก่หมายถึงถึงประเด็นของ 5000 ปี สิ่งโบราณที่สุดคือสัญลักษณ์ของเหล่าเทพ พวกเขาได้ทำสัญลักษณ์มากมายในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น พวกเขาสร้างวัดโสมนาถ พ่ออธิบายว่า: ผู้คนของบาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้บาร์ตกลายเป็นนรก บาร์ตกลายเป็นชอทานที่สมบูรณ์และยากจนขึ้นแค้น ประวัติศาสตร์ของบาร์ตเช่นนั้นต้องชำระ รูกู รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด เหล่าเทพในยุคทองจะไม่รู้อะไรเลย ความรู้นี้หายไป ไม่มีใครที่นั่นที่ไม่บริสุทธิ์มีการให้ความรู้แก่พวกเขา ความรู้นี้หายไป ดังนั้น ก็มาจากที่ไหน? คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นเป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ใหม่นั้นเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับโลกใหม่ เคยมีความรู้ของอิสลามหรือไม่? เมื่ออับราฮัมมา เขาก็ก่อตั้งศาสนาอิสลามและให้ความรู้ นั่นคือบางสิ่งใหม่ ใช่ไหม? ที่นี้มีการกล่าวหาผิดๆที่สร้างขึ้นในกิตะ รามายณะ ภควัท ฯลฯ มากมาย พ่อพูดว่า: การประณามอันดับหนึ่งนั้นคือการประณามพ่อ ลูกเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อการประณามเช่นนั้นเกิดขึ้นและชาวบาร์ตกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก และแล้วด้วยสิ่งนั้นพ่อจึงมา เวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาเพื่อทำให้ทุกคนและทั้งโลกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงลดใจการทำลายล้างโลกเก่าและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ลืมโลกเก่านี้ มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและมรดก ลูกศึกษาราชายะคะนีและกลายเป็นเทพ นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพื่อศึกษาราชายะคะนี เป็นวิทยาลัยและโรงพยาบาลที่ใหญ่โตอย่างมาก แต่ลูกไม่ได้รับที่ดิน 3 ตารางฟุต พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก นี่คือโรงพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัย พลานามัยนั้นได้รับจากโรงพยาบาล และทรัพย์สินสมบัติได้รับจากมหาวิทยาลัย พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูก แต่ลูกไม่มีที่ดิน 3 ตารางฟุต พ่อคือเจ้าของคนจน กุมารีและผู้เป็นแม่นั้นยากจนอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีสิ่งใดเลยในมือของตน ลูกชายนั้นได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา ในความเป็นจริง ภรรยานั้นกล่าวได้ว่าเป็นหุ้นส่วนในบาร์ตพวกเขาพูดถึงภรรยานั้นว่า สามีของเธอเป็นกुरुของเธอและเป็นพระเจ้าของเธอ เธอเป็นทุกสิ่งของเธอ อย่างไรก็ตามไม่ควรจะกล่าวกับหุ้นส่วนว่า: ฉันเป็นกुरुและพระเจ้า และเธอเป็นคนรับใช้! พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากความเป็นทาส ก่อนอื่นเป็นลักษมีและแล้วจึงเป็นนารายณ์ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตและพาผู้อื่นไปด้วยเช่นกัน เก็บความรู้ของวงจระลครโลกไว้ในสติปัญญาของลูกและกลายเป็นผู้วางกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ให้ลืมโลกเก่านี้และจดจำพ่อและมรดก ศึกษาและสอนความรู้ใหม่แก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เครื่องมือที่ถ่อมตนโดยการปิดประตูของจิตสำนึกของ "ฉัน" และดังนั้นจึงอำลามาหาขณะทำงานรับใช้ หากผู้รับใช้คนใดมีความคิดว่า "ฉันทำสิ่งนี้" และแล้วแสดงว่าจิตสำนึกของ "ฉัน" หมายถึงการเสาดน้ำใส่ทุกสิ่ง (ยกเล็ก) ที่ลูกทำไปแล้ว ผู้รับใช้ที่แท้จริงไม่เคยลืมพ่อ (Karavanhar) ผู้ทำทุกสิ่ง พ่อทำให้เราทำทุกสิ่งอย่างเป็นเครื่องมือ ที่ใดมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ ที่นั่นจะมีความถ่อมตนโดยอัตโนมัติ ถ้าฉันเป็นเครื่องมือและฉันมีความถ่อมตน มายาก็ไม่สามารถมาได้ ปิดประตูจิตสำนึกของ "ฉัน" และมายาจะอำลาลูก

คติพจน์: ความพิเศษของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์คือความสะอาดและการรับใช้ของพวกเขาคือความสะอาดและทำให้ทุกคนสะอาด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การสละทิ้งของลูกนั้นสะอาดประจักษ์ สติปัญญาของลูกละทิ้งโลกเก่านี้ทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินมีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่อันใด
- คำตอบ:** ลูกมีความรับผิดชอบต่อการกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้แล้ว ลูกต้องจดจำชีพบาบาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ การจดจำระลึกถึงเป็นไฟโยคะที่จะทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ และบาปของลูกจะถูกลบไป
- เพลง:** ได้โปรดเมตตาต่อผู้ที่กำลังประสบกับความทุกข์ด้วยเถิด โอ แม่และพ่อของฉัน!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินในเพลงแล้วว่าลูกคือ ลูกๆ ท่านเป็นพ่อของลูกอย่างแท้จริง เด็กๆ จะไม่เคยเรียกพ่อของตนว่า อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ ของพ่อทางร่างจะไม่เคยพูดว่า พ่อของพวกเขาอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ลูกทุกคนคือ ลูกๆ และพ่อของลูกคือ ผู้เดียวที่ลูกเรียกว่า พ่อสูงสุด พระเจ้ายังถูกเรียกว่า ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน “พาราม” หมายถึงสูงสุด และ “อาตมา” หมายถึงดวงวิญญาณ ดังนั้น จึงแน่นอนว่าทุกคนเป็นลูกๆ และมีพ่อเดี่ยวนั้น ผู้เลือกอิสริยาทั้งหลายจดจำพระเจ้าหนึ่งเดี่ยวนั้น และผู้เดียวที่ได้รับการจดจำจะมีชื่อ รูปแบบดินแดนและเวลาอย่างแน่นอน ท่านไม่ได้เหลือประมาณ (ไม่มีที่สิ้นสุด) เหมือนที่พวกเขาพูดกัน มนุษย์พูดกันมาว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อนั้นเหลือประมาณ (ไม่มีที่สิ้นสุด) และไม่มีใครเข้าถึงขอบเขตที่สิ้นสุดของท่านได้ แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันซึ่งไร้ความหมายอย่างสิ้นเชิง พวกเขาพูดว่า พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน แล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านเหลือประมาณ (ไม่มีที่สิ้นสุด) ลูกๆ ลืมพ่อ และเหตุนี้เองทั้งโลกมนุษย์นี้จึงไม่เชื่อในพระเจ้าและไม่บริสุทธิ์ ชายและหญิงทุกคนไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาก็จดจำผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะถูกเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ บาบาเคยพูดไว้ว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นคือ รามผู้ที่เป็นของลิดา สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เขาไม่ได้พูดเกี่ยวกับแม่น้ำคงคา นั่นเป็นความหลอกลวง มายานั้นหลอกลวง ร่างกายก็หลอกลวง และทั้งโลกก็หลอกลวง เมื่อเคยมีบาร์ตใหม่ในโลกใหม่ นั่นก็ยังเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เวลานี้บาร์ตเดียวกันนั้นกลายเป็นบาร์ตเก่า เมื่อบาร์ตเคยใหม่ก็ถูกเรียกว่า สวรรค์ นั่นคือเมื่อห้าพันปีที่ผ่านมา ในยุคเงินลดลงไปสององศา เวลานี้เป็นยุคเหล็ก นี่คือ โลกเก่า มีบาร์ตเก่าในโลกเก่า มีโลกใหม่แล้วยังมีโลกเก่าด้วย เวลานี้เป็นโลกเก่า มนุษย์ทั้งหลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่า ดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนดินแดนแห่งความทุกข์นี้ให้เป็นดินแดนแห่งความสุขได้ บาร์ตที่เคยบริสุทธิ์ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เมื่อมีความบริสุทธิ์ก็จะมีแสงและความรุ่งเรืองอีกด้วย อายุขัยโดยเฉลี่ยของชาวบาร์ตนั้นยืนยาว เดี่ยวนี้อายุสั้นมาก โลกไม่รู้ว่าเมื่อใดที่บาร์ตเจ็บป่วย ลูกพูดไม่ได้เลยว่า บาร์ตเจ็บป่วยมาตั้งแต่ก่อนการบันทึกของเวลา ความเลือกสรรก็เริ่มต้นในยุคทองแดงเท่านั้น เมื่อถึงตอนจบของยุคเหล็ก พ่อก็จะมาและให้ความรู้แก่ลูกๆ มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มีความรู้ คำสรรเสริญที่ว่า “มหาสมุทรแห่งความรู้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้” เป็นของพ่อผู้เดียวนั้น ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ เมื่อลูกพูดถึงการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะเป็นการมีความรักระหว่างพ่อกับลูก นี่เป็นโลกของเด็กกำพร้า พวกเขาทั้งหลายต่อสู้กันอยู่เรื่อยๆ เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่า ก้นบึ้งของนรก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ และเวลานี้กลายเป็นนรก ในหมู่พวกเขาก็ไม่มีใครรู้ว่า ตนเป็นชาวนรก และจะถูกย้ายออกจากนรกอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ชาวนรกจะใช้ชาติเกิดในสวรรค์ได้ พวกเขาทั้งหลายจะใช้ชาติเกิดในนรก นรกถูกเรียกว่า โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดินแดนนิพพานคือ สถานที่อยู่ของดวงวิญญาณ และถูกเรียกว่า โลกที่ไร้ตัวตน ดวงวิญญาณ ดวงดาวนั้นเป็นอมตะ ในขณะที่ร่างกายต้องตาย ดวงวิญญาณต้องทิ้งร่างหนึ่งแล้วไปรับอีกร่างหนึ่ง มีคำสรรเสริญของ 84 ชาติเกิด การพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิดนั้นเป็นการพูดผิด พ่ออธิบายว่า ทุกดวงวิญญาณมาเพื่อเล่นบทบาทของตน และต้องเข้ามาสู่วิษายะ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นเทพในยุคทองจะใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ตอนแรกพ่อยังบอกลูกอีกด้วยว่า ลูกไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง เวลานี้พ่อบอกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นให้แก่ลูกๆ ลูกคือ บราห์มา กุมาร และกุมารี อัจชะ ใครเป็นพ่อของบราห์มา ชีวา บราห์มา วิษณุ และชางก้านั้นเป็นลูกของ ชีวาบาบา แต่พวกเขามีร่างละเอียดอ่อนของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีร่างกายของท่านเอง พ่อพูดว่า ชื่อของพ่อคือ ชีวา แม้ว่าบางคนจะเรียกพ่อว่า รูดร้า และบางคนเรียกว่า โสมนาถก็ตาม อย่างไรก็ตาม พ่อคือ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตน จริงๆ แล้ว มีวัดของชีวาในบาร์ต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ไม่ใช่ศรี

กฤษณะที่ถูกเรียกว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ นั่นคือ เจ้าชายแห่งยุดทอง เขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ แม้แต่เทพของยุดทองก็ไม่มีความรู้นี้ ลูกรู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีคุณค่าเหมือนกับเพชร ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ ได้ ศรีกฤษณะไม่ได้ถูกเรียกว่า ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนลืมพ่อผู้ขึ้นไปแล้ว เวลานี้ ทุกคนไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พ่อพูดว่า นี่เป็นต้นไม้มากมายของโลกรมนุษย์ ทุกคนตาโมประธาน เจ็บป่วยและไม่มีความสุข บาร์ตเคยสูงส่งอย่างมากในขณะที่เวลานี้แสนจะยากจนขึ้นแค่นั้น ในคัมภีร์ พวกเขาเขียนไว้ว่า ระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี พวกเขาเชื่อว่า ยุคเหล็กยังคงดำเนินต่อไปอีก 40,000 ปี พ่ออธิบายว่า นั่นเป็นความมืดมิดอย่างที่สุด เวลานี้พระอาทิตย์แห่งความรู้ได้ขึ้นมาแล้ว ความมืดของความไม่รู้จึงถูกขจัดทิ้งไป พ่อคือ พระอาทิตย์แห่งความรู้ ท่านมาและขับไล่ความมืดมิดของความไม่รู้ เวลานี้เป็นกลางวันของบราห์มา ยุคทองและยุคเงินเป็นกลางวันของบราห์มา ดังนั้น ลูกๆ คือ บราห์มา कुमार และ कुमार ลูกของบราห์มา บราห์มาไม่ใช่ผู้สร้างโลกหรือผู้สร้างสวรรค์ นั่นเป็นคำสรรเสริญของพ่อ พระเจ้าแห่งสวรรค์ที่ไร้ตัวตนผู้เดียวนั้น พ่อผู้ นั้นมาด้วยตนเอง และสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ! ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่รับฟังทุกสิ่ง ซึมซับสิ่งนั้นและนำเสนอสารเหล่านั้นไปด้วย บาบาอธิบายไว้ว่า ผู้ที่ตายในสนามรบจะไปเกิดตามสัญชาตญาณของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงยุ่งเกี่ยวกับสงครามอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ดวงวิญญาณของทุกคนตาโมประธาน พวกเขาทุกคนสร้างความทุกข์ให้กันอยู่เรื่อยๆ ใครสร้างความทุกข์ที่ใหญ่โตที่สุด ผู้ที่พาลูกออกไปจากพระเจ้า เหตุนี้เองชีพบาบาจึงพูดว่า ลูกๆ ปลอ่ยพวกเขาไป มีคำกล่าวว่า พระเจ้าคือ ผู้เดียว ลูกทุกคนเป็นเจ้าสาว พ่อเป็นเจ้าบ่าวของลูกๆ โอ เจ้าสาวเอ๋ย ลูกไม่มีค่าที่จะไปสวรรค์เลย! มายาทำให้ลูกไร้ค่าอย่างสิ้นเชิง นี่เป็นอาณาจักรของราวัน ในยุคทองมีอาณาจักรของราม ชีวาถูกเรียกว่า ราม ลูกคือ บราห์มิน ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างสวรรค์ ชาวบาร์ตกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ใหญ่กว่าวันบิษัษะของผู้เป็นแม่ ไม่มีใครได้รับประโยชน์หากไม่มีครูผู้เป็นแม่ การเรียกผู้เดียวที่ลูกพูดกับท่านว่า “ท่านเป็นแม่และพ่อ” นั้นอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่! พวกเขาเรียกแม่และพ่อว่าไม่มีที่สิ้นสุด พวกเขาร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกของท่าน เราประสบกับความสุขมากมายด้วยความเมตตาของท่าน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ลูกจะประณามพ่อได้อย่างไรเล่า พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ราวันคือผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจะถึงจุดจบ แล้วอาณาจักรของรามก็จะเริ่มต้น ลูกต้องเข้าใจวงจรนี้ให้ดีมาก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้นที่จะบอกเล่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์อันไร้ขีดจำกัดให้แก่ลูกๆ นี่คือนิพนธ์แห่งความรู้ของรูद्रา ไม่ใช่ไฟนุชยัญของกฤษณะ นี่คือนิพนธ์ของกิตะเดียวกันนั้น แต่กฤษณะไม่ได้ให้ความรู้ใดๆ คำพูดเหล่านี้เป็นของรูद्रา พระเจ้าชีวา เปลวไฟของการทำลายล้างจะปรากฏขึ้นมาจากไฟนุชยัญแห่งความรู้ของรูद्रา เวลานี้ ลูกๆ มาเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของตนเองจากแม่และพ่อ นี่ไม่ใช่ความมกมาย ไม่มีความมกมายในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย ไม่มีเรื่องของความมกมายที่นี้ ลูกมาเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของตนเองจากพ่อ และเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ นี่คือนิพนธ์ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่ออธิบายว่า บาร์ตนี้เคยเป็นดินแดนแห่งเทพผู้เป็นราชาซึ่งเคยมีพระราชวังที่สร้างจากเพชรและอัญมณี ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้น พวกเขาได้สร้างวัดที่ใหญ่โตให้แก่โสมนาศ พวกเขาต้องเคยมีอะไรมาก่อนหน้านี้ เวลานี้บาร์ตยากจนขึ้นแค่นั้น นี่เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้บาร์ตสวมมงกุฎอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว และจะได้รับความสุขถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ เดียวนี้จงจดจำพ่อ พ่อเป็นผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยของลูกๆ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชำระอย่างไรรนั้นได้อธิบายให้แก่ลูกแล้ว ไม่มีเรื่องของความมกมายในสิ่งนี้ การสละละทิ้งของลูกนั้นไร้ขีดจำกัดและสะอาดประธาน สติปัญญาของลูกทั้งโลกเก่า เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด จงลืมทุกสิ่งและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไร้ร่าง พ่อพูดว่า จงละทิ้งสำนักกูรูของร่างกายนั้น ด้วยการจดจำนั้น พ่อของลูก บาปของลูกจะถูกเผาไป จงจดจำพ่ออยู่เสมอ ไม่มีวิธีการอื่นใด ลูกต้องจดจำพ่อจนถึงวาระสุดท้าย ลูกต้องชนะมายาและเป็นผู้ชนะโลก ชีพบาบาเท่านั้นที่จะทำให้ลูกชนะมายาได้ อัจชะ เวลานี้พ่อกำลังนำร่างของดาวพลุห่ออันไม่เสื่อมสลายมาอยู่เหนือบาร์ตโดยผ่านทางลูกๆ ชีพขัคดี พ่อพูดว่า พ่อใช้ร่างนี้มาใช้และตั้งชื่อผู้นี้ว่า บราห์มา ลูกๆ บราห์มา कुमार และ कुमार รับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากชีพบาบา ลูกต้องจดจำชีพบาบาผู้เดียว ท่านพูดว่า พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้นคือ ชีวา ลูกยังเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่ลูกใช้ร่างกายแล้วก็ทิ้งร่างนั้น เหตุนี้เองชื่อของลูกจึงเปลี่ยนไปชาติแล้วชาติเล่า หากลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกจะได้รับ 84 ชื่อ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด บางคนใช้ 80 ชาติเกิด บางคนก็ใช้ 60 ชาติเกิด แม้แต่บางคนยังใช้เพียงแค่ 5 – 6 ชาติเกิดเท่านั้น พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้นคือ ชีวา จงจดจำชีพบาบาอย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีใครจะกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยที่ไม่มีไฟของโยคะ ลูกทำสัญญาแล้วว่า บาบา นั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ ทำให้บาร์ตบริสุทธิ์แล้วจะปกครองที่นั่น หากลูกไม่จดจำชีพบาบา นั้นหมายความว่าลูกกำลังทำให้ตนเองไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงต้องมีการลงโทษอย่างรุนแรงมากจากดรามราช ลูกมีความ

รับผิดชอบที่ใหญ่หลวง การจดจำพออย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการจารึกแสงบุญทางจิตของลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูก
ทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมาเป็นผู้ชนะมาและเป็นผู้ชนะโลกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ จงกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บาร์ต
บริสุทธิ์

2. จงทำให้สติปัญญาทั้งโลกแก่ที่ไร้ขีดจำกัด ฝึกฝนที่จะลึกลับสำนึกของร่างกายนั้น จงอยู่ในสำนักดวงวิญญาณ

พร: พระ: แทนการก้าวห่างออกไปจากใครบางคน ขอให้ลูกกลายเป็นสิ่งจำเป็นของทุกคน และเป็นผู้ให้คุณ
ประโยชน์โลก

ตลอดทั้งวงจร ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ผู้มีสายใยและความสัมพันธ์กับพ่อบราห์มาและครอบครัวที่
สูงส่ง ลูกไม่ใช่ผู้ที่ออกห่างไป แต่เป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์โลกและให้การจำเป็นสำหรับโลก ลูก
ไม่สามารถถูกเอาออกไปจากสายใยของความรักที่ไม่สูญสลายของครอบครัว และเหตุนี้เองลูกต้องไม่มีค
ความคิดใดเกี่ยวกับการทำให้สภาพของลูกดีด้วยการก้าวห่างออกไปจากสถานการณ์ สถานที่ งานรับใช้
หรือมิตรร่วมทางชีวิตใด ถ้าลูกเพะนีสัยนั้น ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่ใดได้เลย

คติพจน์: แทนการพูดถึง ความทุกข์ทรมานของกรรมของลูก จงพูดเกี่ยวกับสภาพของคาร์มาโยคะของลูก

***** โอม ซานติ *****

คำพูดที่แสนหวานของมาเตซารี:

ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “โอม” คืออะไร

เนื่องจากเราพูดว่า “โอม ซานติ” ก่อนอื่นเราจึงต้องเข้าใจความหมายของคำว่า “โอม” อย่างสมบูรณ์ ถ้าลูกถามใครถึง
ความหมายของ “โอม” พวกเขาจะให้ความหมายที่ยาวและซับซ้อนแก่ลูก ผู้คนสวด “โอม” อย่างยาวนานและดังมาก
พวกเขาสร้างคัมภีร์ขนาดใหญ่เกี่ยวกับ “โอม” แต่แท้จริงแล้ว ความหมายของ “โอม” ไม่ได้ยาวและซับซ้อนจนเกินไป
พระเจ้าได้อธิบายความหมายที่แสนเรียบง่ายและง่ายดายของ “โอม” ให้แก่เราด้วยตัวท่านเอง พระเจ้าได้อธิบายความ
หมายนั้นแก่เรา เพื่อที่ว่าเราจะได้พบกับท่าน พระเจ้าพูดไว้อย่างชัดเจนว่า ลูกๆ ความหมายของ “โอม” คือ ฉันเป็นดวง
วิญญาณ และศาสนาดั้งเดิมของฉันคือ การเป็นตัวแห่งความสงบ เวลานี้เราต้องอยู่อย่างมั่นคงในความหมายของ “โอม”
โอม หมายถึง ฉัน ดวงวิญญาณเป็นลูกของพระเจ้า สิ่งหลักคือ เราเพียงต้องทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในความหมายของ
“โอม” ไม่ใช่สวด “โอม” ให้ดังๆ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญา อย่างไรก็ตามลูกต้องมั่นคงอยู่ในความหมายของ
“โอม” แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นให้คำอธิบายของ “โอม” ไว้อย่างมาก แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่อย่างมั่นคงในรูปแบบนั้น
อย่างไรก็ตาม เรารู้จักรูปแบบของโอม เหตุนี้เองเราจึงอยู่อย่างมั่นคงในรูปแบบนั้นได้ เรายังรู้อีกด้วยว่า พระเจ้าเป็นรูป
เมล็ด และเวลานี้เราได้รับความรู้ทั้งหมดแล้วว่า พระเจ้า ผู้เป็นเมล็ด สร้างต้นไม้ทั้งต้นขึ้นมาได้อย่างไร

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาคือวิธีการที่จะปลุกโชคที่หลับใหลของลูก การศึกษานี้ก็คือแหล่งแห่งรายได้ที่ทำให้โชคของลูกของ 21 ชาติเกิดขึ้นขึ้น
- คำถาม:** คุณสมบัติพิเศษหนึ่งประการใดที่วิทยาลัยทางจิตนี้มี ที่วิทยาลัยอื่นใดในโลกไม่สามารถมีได้?
- คำตอบ:** นี่คือวิทยาลัยเดียวเท่านั้นที่ครูหรือครูของลูกไม่ใช่มนุษย์ใด พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นครูและสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ท่านคือพ่อที่พิเศษสุดอย่างมากที่ท่านไม่มีแม้แต่ภาพลักษณ์ของท่านเอง ท่านไม่มีพ่อหรือครูของท่านเอง ท่านสอนการศึกษาแก่ลูกเช่นที่ว่าโชคของลูกเกิดขึ้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในการศึกษาอื่นลูกสร้างโชคของลูกได้เพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น ในขณะที่ด้วยการศึกษานี้, ลูกสร้างโชคของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอมขานติ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่ได้มาเพื่อปลุกโชคของพวกเขา ทำไม, อะไรได้เกิดขึ้นกับโชคของพวกเขา? โชคถูกยกเลิกไป บาร์ตเคยมีโชค; ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ โชคของพวกเขาได้เกิดขึ้น เวลาที่ผู้คนของบาร์ตเป็นนายของนรก ดังนั้นโชคของเขาจึงเลื่อนลง ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? ผู้เดียวที่สร้างโชคของทุกคน ผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์แล้วให้ความสุขแก่พวกเขา ที่นี้เป็นดินแดนของความทุกข์ บาร์ตเคยเป็นดินแดนของความทุกข์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โชคของทุกคนถูกปลุกขึ้น ในขณะที่เวลานี้โชคของทุกคนนั้นได้หลับใหล อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ปลุกโชคของทั้งโลกมนุษย์ พ่อคือผู้สร้าง เวลาที่ ลูกรู้ว่าผู้คนของบาร์ตทั้งหมดเคยมีความสุข ผู้คนใด? ไม่ใช่ว่ามีผู้คนมากมายในยุคทอง เคยมี 900,000 ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง เป็นตอนเริ่มต้นของศาสนาเทพ พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้, เมล็ดของโลกรมนุษย์ คือผู้ที่อธิบายทั้งหมดนี้ หากเด็กถูกถามว่า “ใครสร้างเธอ” เขาจะพูดว่า “แม่และพ่อของฉันสร้างฉัน” เพราะทุกคนถือกำเนิดผ่านแม่และพ่อ สามิไม่ได้ให้กำเนิดแก่ภรรยาของเขา เขารับเธอมาเลี้ยงดูและพูดว่า “เธอคือภรรยาของฉัน” แล้วลูกก็ถูกสร้างขึ้นกับเธอ เขาคือผู้สร้าง เขารับภรรยามาเลี้ยงดู เขานำเอากุมาร, ผู้ที่ก่อนหน้านี้เป็นของครอบครัวอื่นและทำให้เธอเป็นภรรยาของเขา แล้วลูกที่ถือกำเนิดก็เรียกพวกเขาว่า “แม่และพ่อ” พวกเขาคือแม่และพ่อที่มีขีดจำกัด พ่อทำให้ลูกสาวของตนแต่งงาน ในตอนแรก เมื่อกุมารนั้นบริสุทธิ์, เธอได้รับความนับถืออย่างมากมา แล้วทันทีที่เธออยู่อย่างไม่บริสุทธิ์, ความนับถือนั้นก็ไม่หลงเหลืออยู่ มีคำกล่าวว่ากุมารคือผู้ที่ยกระดับ 21 ชั่วโมง เวลาที่ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายในเวลานี้ว่า ลูกบราห์มากุมารกำลังยกระดับผู้คนของบาร์ตสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกทั้งหมดคือกุมาร แม้ลูกบางคนอาจจะแต่งงาน แต่เพราะว่าลูกกลายเป็นบราห์มากุมาร และกุมาร ลูกจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ไม่สามารถใช้ดาบของตัดหาราคะ มีความเคารพต่อความบริสุทธิ์ ชันยาสซีกกลับมารับบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาก็ได้รับความนับถือเช่นกัน เมื่อมีความบริสุทธิ์อยู่ในบาร์ต บาร์ตนั้นก็มีความสุขอย่างสม่ำเสมอบาร์ตเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์พวกเขาไปที่วัดและร้องเพลงว่า: ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ในความเป็นจริงศาสนาของลูกไม่ใช่ศาสนาฮินดู ฮินดูสถานคือสถานที่ซึ่งลูกอาศัยอยู่ ลูกจะไม่เรียกศาสนาของผู้ที่อาศัยในยุโรปว่า ‘ชาวยุโรป’ ศาสนาของพวกเขาคือศาสนาคริสต์ ศาสนาของผู้ที่อาศัยในฮินดูสถานไม่ใช่ศาสนาฮินดู ควรเป็นอีกศาสนาหนึ่ง พ่ออธิบายว่าเป็นผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพเรียกตนเองว่าฮินดูเพราะพวกเขาได้ลืมนศาสนาของพวกเขา ศาสนาฮินดูไม่ใช่ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ชาวคริสต์เชื่อในพระคริสต์เพราะเขาก่อตั้งศาสนาคริสต์ ที่นี้ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใด ใครบางคนที่เป็นของศาสนาซิกข์พูดว่า: ฉันเป็นของศาสนาซิกข์ ใครก่อตั้งศาสนาซิกข์? พวกเขาจะพูดว่ากูรูนาถก่อตั้งศาสนาซิกข์ เขาก่อตั้งศาสนานั้นอย่างไร? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถก่อตั้งศาสนาได้ ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ในตอนเริ่มแรก แล้วพวกเขาก็เข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์และก่อตั้งศาสนา เช่นที่กูรูนาถมีลูกของตนเองและแล้วดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ก็เข้ามาในเขาและก่อตั้งศาสนาซิกข์ ดังนั้นบราห์มานี้มีร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน และบาบา, มหาสมุทรแห่งความรู้ก็เข้ามาในท่าน ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของเรา เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ เวลาที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในร่างกาย เช่นที่เมื่อบางคนพูดว่า “ฉันคือพ่อค้า” เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ผ่านอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้จบสิ้น 84 ชาติเกิด พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า พ่อคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด พ่ออวตารลงมาในบาร์ตเท่านั้น พ่อไม่ได้มีร่างกายของพ่อเอง แม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุและชางกาก็มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนของเขาเอง พ่ออวตารมาในบาร์ตเท่านั้น พวกเขาแสดงให้เห็นชีวาลิงกัมว่าเป็นอนุสรณ์ของพ่อ แต่พ่อไม่ได้มี

รูปที่ใหญ่โตเช่นนั้น พ่อคือดวงดาว เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณคือดวงดาว ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่โตอย่างมาก มีดวงดาวที่เปล่งประกายที่นำอัสจรรยในกึ่งกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณนั้นมีขนาดเล็กอย่างมาก นิमितของแสงมักจะปรากฏเป็นสีขาว มีดวงวิญญาณที่พันล้านในเวลา! จะไม่มีดวงวิญญาณที่มีร่างกายจำนวนมากในยุคทอง หากมีจำนวนมากในยุคทอง และแล้วก็จะมิดวงวิญญาณหลายพันล้านก่อนหน้า! อย่างไรก็ตามไม่มีมากเท่านั้น ลูกๆ ทั้งหมด รู้ว่าไม่ใช่ผู้เคร่งศาสนาใดหรือชั้นยาสซี แต่เป็นพ่อผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก พ่อไม่ได้มีพ่อหรือครู ในยุคทอง, ลูกๆ ก็จะไปโรงเรียนและศึกษาศิลปะแห่งการปกครองและพวกเขาจะมีครู แต่พ่อไม่มีครู พ่อให้คำสอนของราชาโยคะแก่ลูก แต่พ่อจะไม่กลายเป็นราชาหรือจักรพรรดิเป็นลูกๆ ทั้งหมดที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ศรีลักษมีและศรีนารายณ์เคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาปกครองในยุคทอง พ่อที่ไม่มีตัวตนปรากฏอยู่ในร่างกายนี้และสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: พ่อให้มรดกของพ่อแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกเคยมีความสุขและความสุขในยุคทอง ราวน์ วิญญาณปีศาจร้ายไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เวลาคือโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าลูกมาหาบาบาเพื่อสร้างโชคของลูก มีการสร้างโชคของลูกในโรงเรียน ลูกศึกษาและสอบผ่านและกลายเป็นครู ที่ลูกสร้างโชคของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นสร้างโชคของเขาเพียงชาติเกิดเดียว! พวกเขาศึกษาในโรงเรียนและหารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของเขาและผู้อื่น ฉะนั้นในโรงเรียนเหล่านั้น ลูกสร้างโชคของลูกสำหรับชาติเกิดเดียวเท่านั้น; ลูกไม่กลายเป็นวิศวกรหรือนักกฎหมายชาติแล้วชาติเล่า ลูกต้องศึกษาอีกครั้งในชาติเกิดต่อมา นั่นคือการหาเลี้ยงชีพที่ลูกหาเพื่อร่างกายเป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่พูดสิ่งนี้ ท่านไม่มีพ่อ ลูกๆ ทั้งหมดพูดว่า: บาบาเราเป็นของท่าน บาบาพูดว่า: ใช่ลูกๆ ลูกได้เป็นของพ่อเมื่อวงจรที่แล้ว และเวลานี้ลูกได้เป็นของพ่ออีกครั้ง นี่คือการรักของลูกต่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกจากกันเป็นเวลานาน 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อทำให้ลูกๆ ทั้งหมดสวยงามและให้พละนามัยและความมั่งคั่งแก่ลูก เพราะความรู้ก็คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก โชคลูกสร้างขึ้นจากการศึกษาเล่าเรียน โชคนั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่โชคนี้ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการเรียนไม่ใช่สัทสัง (การชุมนุมทางศาสนา) เมื่อผู้คนไปที่สัทสัง บางคนอ่านรามายณะหรือคัมภีร์กรันท์ให้แก่พวกเขา บาบาเห็นเติมไปด้วยความรู้ บาบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ราลา ท่านพูดว่า: ท่านรู้ทุกสิ่ง สิ่งนี้ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นว่าท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้ที่ทุกคนจดจำและเรียกหา: โปรดเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ และให้ความสุขอย่างมากมายแก่เราเกิด! ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกของท่าน ลูกกลายเป็นลูกของท่านและมาอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว พ่อเห็นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีภาพลักษณ์ (ร่างกาย) ของท่านเอง ดังนั้นท่านจะให้คำสอนได้อย่างไรหากไม่ได้รับการคำจูนของภาพลักษณ์ (ร่างกาย)? ดังนั้นท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างกายนี้และสอนลูกผ่านผู้นี้ ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่กูรูหรือครูที่เป็นมนุษย์ใดที่กำลังสอนลูก มีการเขียนไว้ว่า “พระเจ้าพูด” ท่านนั้นไม่มีตัวตน มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อพรหมเทพ ขอคารวะต่อวิษณุเทพ จะไม่กล่าวว่า “พระเจ้าบราห์มา” เพราะเขาคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเหล่าเทพคือสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากพวกเขา (เหล่าเทพ) ดังนั้นมนุษย์จะให้มรดกนี้แก่มนุษย์อื่นได้อย่างไร ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ซึ่งพระเจ้าสอนลูก พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น ชันยาสซีลาไม่สามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หนทางของพวกเขาคือหนทางสันโดษ ในยุคทองเคยมีเทพที่บริสุทธิ์ผู้ทำตามหนทางครบถ้วน เวลานั้นพ่อมาอีกครั้งเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น เป็นดวงวิญญาณเองที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เช่นที่เมื่ออัลลอยด์ปะปนเข้าไปในทองคำ เครื่องประดับที่ทำจากทองคำนั้นก็มัลลอยด์ด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณนั้นมีอัลลอยด์ ก็กลายเป็นยุคเหล็ก เวลานั้นทั้งหมดนั้นตาโมประธาน และเมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาสวยงามลูกจะได้รับรางวัลสวยงาม ลูกเคยสวยงามในยุคทอง แล้วด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับมาเก่าเกลียด เหตุนี้เองลักษณะจึงเรียกว่าผู้ที่นำเกลียดและสวยงาม ไม่ใช่เรื่องของเพียงผู้เดียว ทั้งอาณาจักรนั้นเคยสวยงาม แต่ในเวลาที่ได้กลับมาเก่าเกลียด ทั้งสองดวงวิญญาณและร่างกายกลับมามีโรคภัย ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชา จากการเป็นผู้ที่มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก มายาทำให้ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนของศาสนาเทพได้กลับมาตกต่ำในศาสนาและตกต่ำในการกระทำของพวกเขา พวกเขาไปเบื้องหน้าเหล่าเทพและพูดว่า เราคือคนบาปที่ตกต่ำ; เราไม่มีคุณธรรมใดๆ; เรานั้นยากจน ล้มละลายและไม่มีความสุข เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต บาร์ตเคยมีคำควรแก่มงกุฎ เวลาคือการปกครองของประชาชนโดยประชาชน พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ลูกนั้นรู้ว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย มีคำกล่าวว่า ในเวลาของการทำลายล้าง, สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรัก สติปัญญาของใคร? ของยาดาวาสและฆราวาส, เหล่านั้นผู้ที่ไม่รู้จักพ่อ พระเจ้าพูดว่า: โชคของลูกซึ่งได้จมลงแล้ว, ได้ตื่นขึ้นแล้วในขณะนี้ นี่คือการศึกษที่สร้างโชคของลูก เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ผู้ที่สร้างสวรรค์สามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ คือพ่อ ผู้สร้างสวรรค์ เป็นมายาที่ทำให้ลูกกลายเป็นชวานรก ลูกร้องเพลงด้วยว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง พระเจ้าต้องมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พระเจ้าได้มาในบาร์ตแล้วขณะที่ลูกกำลังนั่งที่บ้าน บาร์ตคือบ้านของท่าน เป็นพื้นที่กลางคืนของชีวาได้รับการเฉลิมฉลองและเป็นพื้นที่ที่พวกเขาได้สร้างวัด ชีพบาบานั่งที่นั่นและให้ความรู้แก่ลูกทั้งหลาย สิ่งนั้นเรียกว่าน้ำทิพย์ของความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้แก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นของยุคทอง ดังนั้นท่านจึงได้รับชื่อว่าโสมนาถ(เจ้าแห่งน้ำทิพย์) เวลานี้บาร์ตนั้นยากจนขึ้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่มีแม้กระทั่งพื้นที่สามตารางฟุต ดูซิว่าลูกนั่งและศึกษาเล่าเรียนที่ไหน? นี่คือโรงพยาบาลและวิทยาลัยที่ใหญ่โตที่สุด ลูกคือคนแคระ ลูกพูดว่า บาบา นั่นคือลูกอายุ 12 เดือนของท่าน ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายว่า: บาบานั้นคือลูกอายุ 6 เดือนของท่าน ดังนั้นลูกคือคนแคระใช่ไหม? ลูกพูดว่า: ลูกกลายเป็นของท่านแล้ว OK ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีในเวลานี้และพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ ชันยาสัจจดจำธาตุบราห์ม พวกเขาลืมพ่อและจดจำสถานที่ซึ่งท่านอาศัยอยู่ พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มนั้นคือพระเจ้า อย่างไรก็ตามนั่นคือภาพลวงตาที่หวานขึ้นของพวกเขา ธาตุบราห์มในที่ซึ่งเราดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างอาศัยอยู่จะเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? แล้วพวกเขาพูดอีกว่า พวกเขา นั้นจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม ดวงวิญญาณนั้นเป็นอมตะ พวกเขาเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขา พ่อที่นั่งที่นั่นและอธิบายอย่างชัดเจนอย่างมาก ถึงแม้ว่าดาต่านี้ได้ศึกษาคัมภีร์ เขาก็ไม่ได้รู้จักพ่อ เวลานี้พ่อบอกเขาและดวงวิญญาณของเขา รับฟังพ่อมาและนั่งอยู่ข้างเขาและสอนลูกๆ ผู้นี้รับฟังด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกผ่านปากของเขา พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครในโลกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ทั้งหลายกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเหมือนเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ชันยาสัจฯ เก็บคัมภีร์ไว้ในสติปัญญาของเขาเท่านั้น ที่นั่นไม่มีเรื่องของคัมภีร์ใดๆ พ่อจะจดจำสิ่งใด ตัวท่านเองเป็นนาย ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือบราห์มา कुमार และ कुमारของประชาบิดา บราห์มา ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากปู่ผ่านบราห์มา พ่อนี้มีตัวตนและปู่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณของชีพบาบาอยู่ในผู้นี้ ทั้งสองนั้นไม่มีตัวตน พ่อทางร่างนี้คือพ่อและแม่ด้วยเช่นกัน เพราะลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสร้างโชคของลูกสำหรับ 21 ชาตเกิด ใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน ทำตามการชี้แนะที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวและเติมเต็มตนเองด้วยทรัพย์ที่มีค่า
2. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทำให้ดวงวิญญาณเพียบพร้อมและบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่กว้างใหญ่ และเป็นผู้ที่มีหัวใจของจักรพรรดิเสมอโดยการมีความปรารถนาดีสำหรับตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีความปรารถนาดีสำหรับตนเองอย่างสม่ำเสมอและไม่มีวันหดหู่หัวใจ พ่อมีความปรารถนาดีสำหรับลูกทุกคนเสมอ ไม่ว่าแต่ละคนเป็นเช่นไร พ่อไม่เคยหดหู่หัวใจแม้กับลูกอันดับสุดท้าย แต่ได้มีความหวังในเขาเสมอ ดังนั้นลูกเช่นกันต้องไม่สูญเสียความหวังหรือหดหู่หัวใจกับตนเองกับผู้อื่นหรือกับงานรับใช้ จงเป็นผู้ที่มีหัวใจของจักรพรรดิ จักรพรรดิหมายถึงผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ หัวใจที่ใหญ่อย่าได้ซึมซับสันสกฤตที่อ่อนแอใด จงกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ และตระหนักรู้จักรูปของมายาที่มากมาย และกลับมามีชัยชนะ

คติพจน์: ให้ตัวลูกเองและพ่ออยู่ในรูปรวม ในลักษณะที่ไม่มีบุคคลที่ 3 สามารถแยกลูกออกไปได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวในโลกบนพื้นฐานของความเจียบสงบ นี่คือการภาวนาที่มีประสิทธิภาพของความเจียบสงบ
- คำถาม:** ผู้คนในโลกสาปแช่งตนเองอย่างไรและลูกๆ บางคนสาปแช่งตนเองอย่างไร?
- คำตอบ:** ผู้คนทั้งโลกพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและเหตุนี้เองจึงสาปแช่งตนเอง อย่างไรก็ตาม หากลูกๆ พูดว่า “บาบา บาบา” แต่แล้วก็เผาตนเองในไฟของตัณหาหาคะ พวกเขาจะสาปแช่งตนเอง พวกเขาถูกมายาตบตี บาบาพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณผู้เป็นที่รัก ที่สุดแสนหวาน เวลานั้นให้กลับมาสะโตนีปรธาน อย่ากลายเป็นพัสมาสุรย์.(ปีศาจที่เผาตนเองจนตาย)

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไปจากความมืดสู่ความสว่าง แสงจันทร์นั้นเป็นเหมือนกับอาณานิคมที่ละเอียดอ่อน เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น ก็เป็นความอบอุ่นของพระอาทิตย์ พระจันทร์นำความเยือกเย็นมา แสงนี้เป็นไปสำหรับดวงตาเหล่านี้ ดวงวิญญาณมีการมองเห็นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณได้รับดวงตาของสติปัญญา ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริงและด้วยดวงตาเหล่านี้เขาตระหนักรู้จักพาหนะบราห์มา ผู้ที่ชีบบาบาได้เข้ามาด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ ได้มีการตระหนักรู้แล้ว ลูกมีการตระหนักรู้เมื่อลูกได้พบกับท่านเป็นการส่วนตัว ท่าน(บราห์มา)เรียกท่านนั้นเด็กกันและบักก็ราชด้วย มีการแสดงนั้นเด็กกันว่าเป็นวัวเสมอและแสดงบักก็ราชว่าเป็นมนุษย์ พวกเขาแสดงภาพของซางก้าและเชื่อว่าคงคาออกมาจากเขา อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นคงคาที่เป็นน้ำ เวลานั้นลูกๆ รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกๆ บราห์มามีความรู้ของคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ลูกอธิบายสาระของพระเวท คัมภีร์ภรรณู อปนิษัต ฯลฯ ทั้งหมด ลูกสาวบางคนไม่เคยศึกษาหรือเคยได้ยินคัมภีร์แต่ก็สามารถเข้าใจสาระของพระเวทและคัมภีร์ได้ ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็ไปล้าหน้าผู้ที่มีการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ไม่มีการศึกษา โดยทั่วไปแล้วผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ความอัศจรรย์ของที่นี่ก็คือผู้ที่ไม่เคยศึกษาเล่าเรียนสิ่งใดรู้พระเวท คัมภีร์ ศาสนา และการกระทำทั้งหมดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา มนุษย์ก็มีกูรูและแล้วกูรูก็นั่งลงและถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ ให้กับพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะพบหนทางสู่พระเจ้าจากกูรู ราวกับว่าเป็นภูเขาและพวกเขาสามารถไต่ขึ้นหนทางใดก็ตามเพื่อจะไปถึงยอดเขา อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกๆ ผู้ที่ไม่รู้สิ่งใดเวลานี้รู้ทุกสิ่ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมีลูกธนูของความรู้ที่ยิงไปถูกบิซมปีตามะ ฯลฯ โดยกุมารี โลกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ จากด้อมบา สรัสวตีคือกุมารี บัณฑิตใหญ่ให้ข้อสรุปของพวกเขาเองว่าสรัสวตี ในความเป็นจริง สรัสวตีของความรู้ผู้ที่ออกมาจากคงคาแห่งความรู้คือมามา อย่างแท้จริงที่เวลานี้กุมารีได้พัฒนาพลังมากกว่าเพราะพวกเขาไม่ได้ไต่บันไดที่ผิดๆ เมื่อผู้ชายแต่งงาน ความผูกพันยึดมั่นต่อพ่อแม่ของพวกเขาถูกลูกขจัดออกไปและโยกย้ายไปสู่ภรรยาของเขา เขากลายเป็นทาสของภรรยาของเขา และแล้วเมื่อเขามีลูกความผูกพันยึดมั่นก็โยกย้ายไปสู่ลูกๆ เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นต่อทุกสิ่ง ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ โยคะของดวงวิญญาณนั้นเชื่อมโยงกับพ่อ โยคะหมายถึงการจดจ่อกับสิ่งเล็กๆ ประเด็นของลูกนั้นพิเศษสุด กุมารีนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้ไปจาริกแสวงบุญ เพราะถึงอย่างไรพวกเขอนั้นก็บริสุทธิ์ มนุษย์ไปในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะตัดบาปของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องเป็นผู้เดียว หากคงคา (น้ำ) เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และแล้วเหตุใดพวกเขาจึงไปที่นั่น พวกเขาไปที่นั่นเพื่อที่จะมองดู พวกเขาพูดว่าคงคาออกมาจากที่ๆ ลูกธนูนั้นยังไปตก พวกเขาสร้างแกมุกซ์ (ปากวู้) และวางไว้ที่นั่น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายลูกๆ ลูกคือดวงวิญญาณ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านคือพ่อและสืบทอดด้วยเช่นกัน ในวัด พวกเขาแสดงเท้าของภคินะ ชีบบาบาไม่มีเท้าของท่านเองเพราะท่านไม่มีร่างกายของตนเอง ดังนั้น ไม่มีใครกลายเป็นผู้หนึ่งที่แทบเท่าท่าน บาบาพูดว่า: ลูกๆ ลูกไม่ต้องกลายเป็นผู้หนึ่งที่เท่าของชีบบาบา พ่อมาและปลดปล่อยลูกๆ จากขนบธรรมเนียมประเพณีของยุคเหล็กเหล่านั้น พ่อไม่มีเท้า ชีวาไม่มีร่างกาย นี่เป็นร่างของบราห์มา ดังนั้นลูกไม่สามารถกราบไหว้บูชาชีบบาบา ชีวาได้เข้าไปในพาหนะที่โชคดีนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนถวายเป็นดอกไม้แก่ผู้ที่พูดถึงตนเองว่า “ชีวอัม” (ฉันคือชีวา) ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พวกเขาพูดว่าผู้หญิงไม่ควรจะกราบไหว้บูชาถึงกัมแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าถึงกัมเป็นตัวแทนของใคร ในความเป็นจริง ชีวาไม่ได้เป็นสัญลักษณ์ถึงกัมที่ใหญ่โตเช่นนั้น ท่านเป็นดวงดาว ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงไม่กราบไหว้บูชาท่านเล่า? ชีวามีหมายถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ให้คุณประโยชน์ ในความเป็นจริง ควรจะมีการกราบไหว้บูชาท่านอย่างมากมาย ชีวา ผู้ให้คุณประโยชน์

คือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านให้ประโยชน์แก่ทุกคน ผู้ที่เคยเป็นลัทธิและนารายณ์อันดับหนึ่ง ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นทุกคนจึงได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดได้ลงจากสภาพสโตประธานและกลายเป็นราโจและตาโม ผู้ที่ให้ประโยชน์แก่ทุกคนคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในทันทีที่พวกเขาเข้ามาที่นี่ เริ่มแรกพวกเขาบริสุทธิ์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทั้งหมดนี้ ซาลิแกรมและลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ผู้ที่จากหายไปนานและพบพานอีกครั้งของพ่อ ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่พ่อกำลังพูดผ่านปากนี้หรือไม่? ไม่สามารถมีใครอื่นพูดเช่นนั้น ไม่สามารถมีชัชยาชีเด ฯลฯ พูดว่า: ฉันนั้นบริสุทธิ์เสมอและฉันกำลังพูดกับท่านดวงวิญญาณผ่านร่างนี้ เพียงพ่อเท่านั้นสามารถพูดเช่นนั้น บ้างก็พูดว่า “บาบา บาบา” แต่แล้วก็กลายเป็นพัสมาสุรย์ มายาตบตีพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงเผาตนเอง ตัณหาราคะคือไฟไหม้? พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากการเป็นพัสมาสุรย์ ท่านอธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือลูกๆ ของพ่อ ลูกอาศัยอยู่ในบราห์มันด์ ที่นั่น ลูกนั้นปราศจากร่างและเหตุนี้เองจึงไม่มีความคิดหรือความคิดที่ไม่ดีใดๆ และลูกก็เข้ามาสูบทบาทของลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เวลานี้ผลรางวัลของลูกเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลานี้ลูกคือตริกาลดาร์ชิ สันสการ์เหล่านั้นของลูกหายไปที่นี่ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น ขณะที่ลูกอยู่ที่นั่นก็จะมีความรู้ ยกตัวอย่าง ใครบางคนรับสันสการ์จากที่นี่ไปและแล้วสันสการ์เหล่านั้นก็ปรากฏขึ้น และดังนั้นตามนั้น เขาก็สามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพซัคติได้อีกครั้ง (ตัวอย่างของทหารที่น่าสันสการ์ของการต่อสู้ไปกับพวกเขา) และเมื่อ พวกเขาเติบโตขึ้นอีกเล็กน้อย พวกเขาก็ลงทะเลเบียนในกองทัพ หากใครบางคนกำลังจะถือกำเนิดที่นี่ และแล้ว ตามสันสการ์ที่เขานำไปกับเขา เขาจะถือกำเนิดในบ้านที่ดี และแล้วเด็กเล็กๆ ที่มีสันสการ์เหล่านั้นก็จะมาที่นี่ด้วย เมื่อลูกใช้ชาติเกิดใหม่ในสวรรค์ สันสการ์ของที่นี่ก็จะจบสิ้นลง และแล้วลูกก็จะพัฒนาสันสการ์ของการปกครองเพื่อจะมีประสบการณ์ในผลรางวัลของลูก และสันสการ์เหล่านั้นก็จะหลอมรวมไป ลูกบางคนนั้นมีความรักมากมาย และดังนั้นดวงวิญญาณเหล่านั้นก็มีความสุขอย่างมากเมื่อพวกเขาเข้ามาที่นี่ แต่เป็นเพราะอวัยวะนั้นยังเล็กอยู่พวกเขาจึงไม่สามารถพูดได้ เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น สันสการ์เหล่านั้นจะเฝ้ามองปรากฏขึ้น พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ มากมาย ท่านเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่มรดกจะได้รับมาจากพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านจะไม่เรียกว่าผู้สร้างนรก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา ลูกได้รับมรดกนั้นในวงจรที่แล้วด้วย เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกเท่านั้นสามารถพูดเช่นนั้น สิ่งเหล่านี้ใหม่อย่างสมบูรณ์ ลูกอธิบายว่ากิตะคือแม่และพ่อ คัมภีร์ที่เหลือทั้งหมดเป็นลูกๆ ของกิตะ เป็นด้วยกิตะเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของราชาโยคะและอาณาจักรแห่งสวรรค์ ลูกจะได้รับมรดกอะไรจากลูกๆ? เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ดังนั้น พระราชวังของลูก ฯลฯ จะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว ของลูกคือความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเจียบสงบและของพวกเขาคือความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรจากพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกกลายเป็นนายของบาร์ด ให้เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าผู้สร้างโลกกำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกในหนึ่งวินาที ดังนั้นพ่อจะไม่สามารถเข้ามาในฉันในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ดวงวิญญาณจากที่นี่เพื่อไปลอนดอนหรืออเมริกาและถือกำเนิดที่นั่นในหนึ่งวินาที ดวงวิญญาณทั้งหลายคือฝูงบินที่ทำการอย่างรวดเร็วพวกเขานั้นเป็นเช่นดวงดาวที่แสนสดใส อย่างแน่นอนที่ลูกเชื่อในการกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกได้กลับมาใช้ชาติเกิดกี่ชาติเกิด? อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเข้าไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์มีสติปัญญาเป็นศูทรก็มาและกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดอีกครั้งหนึ่ง ความเป็นมิตรของผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดจะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้ลูกเป็นเจ้าของสมุทรแห่งความรู้ ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่พ่อมีในตัวท่าน ลูกเองก็พูดว่า: มานมานะบาฟ! ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาด อย่างไรก็ตาม บาบาผู้เดียวเท่านั้นมีบุญแจ่มใสเทพนิมิต ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและเหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงแม้กระทั่งเด็กก็มีมงกุฎ ไม่เช่นนั้นแล้ว เด็กเล็กๆ ก็จะไม่ได้รับมงกุฎ จะมีการแสดงว่าเขาเป็นเพียงเจ้าชาย ผู้เป็นแม่ได้เห็นในนิมิตว่าพวกเขาจะไปและกลายเป็นจักรพรรดินีอย่างไร ลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจด้วยความรู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ “ฉันเป็นช่างไม้ ฉันนั้นยากจน” เป็นดวงวิญญาณที่พูดเช่นนั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยชีพบาบา เป็นดวงวิญญาณที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ เวลานี้ฉันดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นร่างกายของฉันก็ไม่บริสุทธิ์ด้วย มีอัลลอยด์ปะปนในนั้น ด้วยการพูดกับตนเองในวิธีนี้ลูกสามารถที่จะเฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และแล้วนิสสัยนั้นก็จะถูกปลุกฝัง ลูกๆ ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ว่าจะไร้อะไรผิด มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ฉันคือบราห์มิน พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณด้วยร่างกายเหตุใดพวกเขาจึงไม่เรียกร่างกาย? พวกเขาเลี้ยงดูดวงวิญญาณ OK ดวงวิญญาณจะรับประทานได้อย่างไร? เขาจะรับประทานด้วยร่างกายของพราหมณ์ แม่มายานั้นก็จะเข้าใจว่าเธอได้เรียกดวงวิญญาณของสามีของเธอมา เมื่อพ่อมารักภรรยาของเขาและเชื่อเชื่อดวงวิญญาณของเธอมา เขารู้สึกว่า “ฉันควรจะให้ของขวัญอะไรแก่เธอ” ดังนั้น เขาจะสวมแหวนหรือตุ้มจุกให้แก่เธอ นั่นเป็นเพียงดวงวิญญาณ ร่างกายไม่สามารถมาที่นี่ ในความเป็นจริง ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่

แม้กระทั่งมา ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เป็นเกมด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมาและฉันกำลังเลี้ยงดูผู้หนึ่ง พวกเขาได้เลี้ยงดูบุคคลสำคัญด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก เป็นชนบทธรรมเนียมประเพณี ในความเป็นจริง พรหมณ์ไม่ต้องทำงานแต่ทุกวันนี้พวกเขาทำทุกสิ่งเพื่อกระเพาะของพวกเขา (การหาเลี้ยงชีพ) ไม่เช่นนั้น พรหมณ์ก็จะพิจารณาว่าตนเองนั้นสูงส่งอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขานั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากกรรม ลูกๆ บราห์มินั้นเกิดจากปาก ลูกได้รับการยกย่องมากมาย เวลานี้ลูกเข้าใจแล้ว ลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ไม่มีใคร นอกจากพ่อผู้เดียว เรียกได้ว่าเต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่ทานเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพนั้นก็จำเป็นที่จะต้องได้รับการนำมาเลี้ยงดูอย่างแน่นนอนด้วยเช่นกันเพราะท่านคือแม่และพ่อ พ่อมาและสร้างลูกๆ ผ่านผู้หนึ่ง เป็นเรื่องยากมากสำหรับใครบางคนที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! พ่อพูดว่า: แต่ในวันที่ผ่านไป พ่อบอกความลับที่ลึกล้ำแก่ลูก ลูกต้องสร้างสมความรู้จนถึงเวลาสุดท้าย ในเวลาสุดท้ายลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก แปรนั้นสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เมื่อใครบางคนในกองทัพบาทย เขาก็ได้ให้เกียรติอย่างเต็มที่แก่บุคคลนั้น ลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายาม นี่เป็นการแข่งไปข้างหน้าเพื่อจะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ใครที่มีโยคะที่ดีและกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูดร้า? มามาและบาบานั้นโด่งดังอย่างมาก จากนั้นก็ตามลำดับกันไป ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมจะได้รับคะแนนเต็ม พวกเขาไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษใดๆ พวกเขาได้รับความเคารพมากมาย เพชรพลอยทั้งเก้าอันเป็นที่จดจำเสมอ ไม่ใช่แปด มีสี่คู่และแล้วก็มีพ่อผู้เดียวที่อยู่ระหว่างกลาง ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจความหมาย พวกเขาสร้างสิ่งใดก็ตามที่ใครบางคนแนะนำพวกเขา ชาวเจนสอนหฐโยคะมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งดึงผมแต่ละเส้น นั่นเป็นความก้าวร้าวรุนแรง การสละละทิ้งนั่นคือสิ่งที่สร้างความทุกข์ทรมาน ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกได้รับการหล่อใจและได้รับแรงบันดาลใจให้ละทิ้งกิเลส ไม่มีใครนอกจากลูกมีความรู้นี้ ลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน ยิ่งลูกมีโยคะมากเพียงไรลูกจะกลับมารีสุทธิ์ตามนั้น หากลูกเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับผลที่ยิ่งใหญ่กว่า พ่อเป็นคนที่รักที่สุด ผู้ที่ลูกได้รับมรดกของความสุถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน อัจชะ...

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. วิ่งแข่งไปข้างหน้าเพื่อจะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ในการที่จะได้รับผลที่ดี ทำงานรับใช้ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. มีความเป็นมิตรกับผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดและกลับมาสะอาด สร้างสมคุณธรรมของพ่อในตนเอง อย่าได้มีวันสาปแช่งตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีและแล้วเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ โดยการมีสภาพของความไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนา ผู้ที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีนั้นคือสติปัญญาได้รับทุกสิ่งโดยไม่ต้องร้องขอสิ่งใด พวกเขาไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด เมื่อพวกเขาได้รับการบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ไม่สามารถมีความคิดใดเกิดขึ้นในพวกเขาของการร้องขอสิ่งใด ลูกๆ เช่นนี้ไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนา จากการเป็นผู้ที่ร้องขอบางสิ่ง ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีเช่นนี้กลายเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ของผู้ประทานการร้องขอของพวกเขาสำหรับสิ่งใดนั้นจบสิ้น พวกเขาได้รับความเคารพอย่างมากจนพวกเขาไม่มีความอยากความปรารถนา ใดๆ สำหรับชื่อ ชื่อเสียง หรือเกียรติ

คติพจน์: ผู้ที่ปกครองจิตใจ สติปัญญา และสัจสการของพวกเขาอย่างสมบูรณ์คือผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ผู้เป็นนายของตนเอง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำตามการชี้แนะของศรีมัทของบัพดาตา และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่มองเห็นภาพลักษณ์ (ของบราห์มา) จดจำพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์
- คำถาม:** เนื่องจากการที่ความยิ่งใหญ่ใหญ่โตที่ลูกๆ ทั้งหลายได้รับการจดจำว่าเป็นดวงดาวที่มีโชค...?
- คำตอบ:** เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และทำงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกดวงดาวที่มีโชคจึงสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพ ชาติเกิดนี้ของลูกๆ นั้นมีค่าเช่นเพชร ลูกคือผู้รับใช้ที่สูงส่งอย่างมาก เวลานี้ ดวงวิญญาณในรูปของบราห์มานั้นสูงยิ่งกว่าเมื่ออยู่ในรูปของศรีกฤษณะ เพราะเขาเป็นของพ่อในเวลานี้ ศรีกฤษณะมีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา
- เพลง:** ท่านคือภาพวาดของวันพรุ่งนี้...

โอมซานติ พ่อพูดกับลูก พ่อฉันไม่มีตัวตนและลูกไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกผ่านเครื่องแต่งกายที่ลูกที่มีตัวตนใช้ พ่อพูดกับลูกผู้ที่เล่นบทบาทของพวกเขาในวิธีนี้ว่า: ขณะนี้ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ อย่าได้พูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณ คือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นไปด้วยการพูดเช่นนั้นที่ลูกผลักพ่อเข้าไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกคิดว่าตนเองเป็นพ่อ และลูกวางท่านไว้ในวงจรของ 84 ชาติเกิด ด้วยการพูดเช่นนั้น ลูกเข้าไปสู่กันบึงที่สุดของนรก เรือได้เริ่มที่จะจมลง เวลานี้, ลูกกำลังได้รับศรีมัท ลูกๆ ทั้งหลายรู้ว่ามีคำแนะนำสองประเภทที่ได้รับการจดจำ หนึ่งคือศรีมัท ศรีมัทนี้เป็นของพระเจ้า นั่นคือเป็นคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาใส่ชื่อกฤษณะ สิ่งนั้นผิด กฤษณะนั้นไม่สามารถเรียกว่าพ่อ มีสามพ่อ หนึ่งในนั้นคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, พ่อของดวงวิญญาณ พ่อที่สองคือประชาบิดาบราห์มา ท่านไม่สามารถเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด; ท่านคือบิดาของปวงประชา ชื่อของผู้ที่ได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะไม่สามารถเรียกว่าประชาบิดา พ่อที่สามคือพ่อทางร่าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะนี้ลูกกำลังได้รับการชี้แนะของศรีมัท คำแนะนำของทั้งสองดำเนินไปในเวลาเดียวกัน ลูกรู้สึกว้าเหว่บาบากำลังอธิบายคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้แก่ลูก แทนการพูดว่า “ตรีมูรติ ชีว”, พวกเขาพูดอย่างผิดๆ ว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” อย่างไรก็ตาม ไม่มีความหมายใดในสิ่งนั้น ด้วยการที่พวกเขาพูดว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” คำแนะนำของบราห์มาจึงได้รับการจดจำ พวกเขาได้เอาชีวาออกไปพวกเขาพูดว่าบราห์มาลงมาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและให้การชี้แนะ! ขณะนี้ลูกเป็นที่เข้าใจสิ่งนี้แล้ว ประชาบิดาบราห์มา นั้นเรียกว่าบราห์มาที่มีตัวตน (รูปที่หยาย) ขณะนี้, ลูกคือบราห์มินที่มีตัวตน และลูกจะกลายเป็นรูปที่ละเอียดอ่อน และบราห์มินที่สมบูรณ์พร้อม; ลูกบราห์มินจะกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาที่สมบูรณ์พร้อมและสวัสดิตที่สมบูรณ์พร้อม ทั้งสองอาศัยอยู่ที่นั่นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามวิชณุก์คือรูปคู่ สองแขนเป็นของลักษมีและสองแขนเป็นของนารายณ์ คำแนะนำเหล่านี้โด่งดังอย่างมาก พระเจ้าพูดว่า: เป็นชีวาผู้ที่ให้คำแนะนำแก่บราห์มา ผู้เดียวนี้มีชื่อว่าบราห์มา บราห์มาคงอยู่ที่นั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวนี้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่สูงสุด รูปทั้งสองของวิชณู – ลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นจึงอยู่ในสวรรค์ ได้มีคำกล่าวว้า: เทพ, เทพ, มหาเทพ ดังนั้นหากคือมหาเทพ ลูกๆ ทั้งหลายเข้าใจผู้หนึ่งคือชีวาเป็นพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แล้วท่านสร้างสิ่งสร้างของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งหลักคือการทำตามศรีมัท บราห์มากลายเป็นที่รู้จักกันดีอย่างมากด้วยการทำตามศรีมัท บราห์มาคือผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นลูกที่เป็นที่รักพิเศษ ชีพบาบาคือผู้เดียว และบราห์มาคือผู้เดียวด้วยเช่นกัน มีการพูดถึง “ประชาบิดาบราห์มา” ไม่ได้พูดว่า “ประชาบิดาวิชณู หรือประชาบิดาซังก้า” เวลานี้, ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าประชาบิดาบราห์มา พ่อพูดว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ แล้วก็เป็นเรื่องของการสละละทิ้ง มีคำกล่าวว้า: ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย ลูกมีการสละละทิ้งผ่านการวางเฉย เริ่มแรกชั้นยาสซีทำให้ลูกวางเฉยด้วยการพูดว่าความสุขนั้นเป็นเช่นมุลกา เหตุนี้เองพวกเขาจึงทิ้งครวเรือนของเขา มีคำกล่าวว้าบาร์ตนั้นเคยเป็นสวรรค์ในยุคทอง ผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกพูดว่าพวกเขาเคยเป็นชาวสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ทั้งหลาย ว่าเคยมีเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ ในบาร์ตโบราณพวกเขามีทุกๆ สิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความรุ่งเรือง มนุษย์ผู้ที่อาศัยอยู่ในนกร้องสรรเสริญเกี่ยวกับพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อฉันใน 1 วินาที บาบาถามลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกกำลังก้าวไปกับใคร? เพียงจากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก ลูกควรมีแต่ชีพบาบาเท่านั้นในสติปัญญาของลูก ลูกจะได้รับความสุขอย่างมากในสวรรค์จากสิ่ง

เหล่านั้น ลูกพูดว่า: ลูกกำลังก้าวไปกับชีพบบา คนใหม่จะพูดว่าชีพบบานี้ไม่มีตัวตน และผู้นี้คือ บราห์มาและดังนั้นลูกจะสามารถก้าวไปกับชีพบบาได้อย่างไร? ท่านนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ลูกๆทั้งหลายรู้ว่าลูกนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบบาเป็นการส่วนตัว ชีพบบาไม่ได้มีรูปที่ละเอียดหรือรูปที่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเข้ามาในร่างกายของผู้นั้น ท่านนั้นและบอกลูกว่าผู้นี้ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง ขณะนี้ลูกรู้ว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกอย่างแท้จริง 84 ชาติเกิดนั้นเป็นที่จดจำ ลักษณะและนารายณ์อยู่ในยุคทอง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไปรอบๆ วงจรของ 84 ชาติเกิด ผู้คนของศาสนาอื่นมาที่นี้ในภายหลัง พวกเขาไม่ได้ใช้ชาติเกิดมากเท่านี้ เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นสะโตประธานและต่อมาพวกเขากลับมาตาโมประธาน ดังนั้นนี่คือศรียะของพระเจ้า ท่านให้คำแนะนำแก่บราห์มาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเพราะเขาถือลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษ เขาจับสิ่งนั้นอย่างดีมากและอธิบายแก่ลูก บางครั้งท่านมาและอธิบายเช่นกัน ท่านพูดว่า:ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทั้งชีพบบาและบราห์มา พูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขณะนี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัวในทางปฏิบัติ ท่านคือผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์และลูกคือผู้ที่มีภาพลักษณ์ ลูกบอกทุกคนว่า: พี่น้องที่รัก ดวงวิญญาณที่รัก จดจำพ่อ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ เตือนกันและกันและทำความก้าวหน้า พ่อพูดผ่านร่างของบราห์มาว่า: ด้วยการจดจำนั้น พ่อของลูก, ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกต้องไม่ได้รับอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้น กิเลสที่สำคัญที่สุดคือความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์ ปลอ่ยวางสำนึกที่เป็นร่าง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เนื่องจากลูกคือพี่น้อง อย่างแน่นอนที่ต้องมีพ่อ บราห์มาคือพ่อของลูก พี่น้องหญิงชาย พ่อของพี่น้องชายคือผู้ที่ไม่มีความเห็นหนึ่งเดียวผู้เดียวนี้มีตัวตน เราทั้งหมดไม่มีตัวตนแต่ดั้งเดิมและเรามาเพื่อเล่นบทบาทของเรา คำพูดเหล่านั้นคือคำพูดของ ศรียะ พระเจ้าชีวา, กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า ผู้เดียวนี้เรียกว่าประชาธิปไตยบราห์มา บราห์มานั้นสูงส่งมากกว่ากฤษณะ เวลานี้ บราห์มา นั้นสูงยิ่งกว่ากฤษณะ เพราะดวงวิญญาณนั้นเคยเป็นกฤษณะในยุคทอง ดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อเป็นของพ่อในชาติเกิดที่ 84 ของเขา ดังนั้นดวงวิญญาณ (ที่เป็นบราห์มา) นั้นดีกว่า ที่เป็นกฤษณะ เพราะเขากำลังรับใช้ในเวลานี้ ดวงวิญญาณในกฤษณะจะเพียงแต่เก็บเกี่ยวผลรางวัล ดังนั้นใครในทั้งสองมีความสูงส่งมากกว่า? เป็นกฤษณะผู้ที่ให้ชาติเกิดแรกของ 84 ชาติเกิด หรือเป็นบราห์มาของเวลานี้? ในความเป็นจริง ชาติเกิดนี้ได้รับการพิจารณาว่ามีค่าเช่นเพชร เพราะเป็นที่ที่ลูกได้มาซึ่งทุกสิ่ง ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล เป็นเวลาที่ลูกได้รับทรัพย์สมบัติทั้งหมด ลูกคือผู้รับใช้ที่สูงส่งอย่างมาก ลูกทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์, แล้วลูกก็ปกครองบาร์ต ลูกคือดวงดาวที่มีโชคและเหตุนี้เองทุกคนจึงก้มลงให้แก่ลูก นี่คือการยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ต้นธาราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องเอาชนะมัน ยิ่งลูกมีโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจมากเท่าใด, ลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีบริสุทธิ์มากตามนั้น ลูกเคยสลักในมหาสมุทรของยาพิชมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก คนบาปเช่นอามัลนั้นได้รับการจดจำ ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวที่บริสุทธิ์ของการสวามิภักดิ์ต่อสามีเดียว ศาสนาที่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขอย่างสม่ำเสมอ ที่นั่นผู้นั้นไม่บริสุทธิ์ ชันยาสีเคยสะโตประธานในตอนเริ่มแรก และดังนั้นพวกเขาเคยมีอำนาจมาก พวกเขาจะได้รับอาหารจากที่ไหนก็ตามที่พวกเขาอยู่ในป่า พวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์ มันไม่ใช่ว่าพวกเขามีพลังของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ลูกได้รับพลังของท่าน อาณาจักรของมายาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง อาณาจักรของราวัน, กิเลสทั้งห้าดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมนุษย์ไม่เข้าใจว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร พวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่รู้จักพ่อสูงสุดเลย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าและสิ่งสร้างของท่านนั้นเหลือประมาณ (ไม่มีที่สิ้นสุด) และระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี หากเป็นเช่นนั้น, ประชากรของศาสนาเทพก็จะมีขนาดใหญ่โตมากขึ้น ประชากรของชาวคริสต์เดียนผู้มาภายหลังจะใหญ่โตกว่าในเวลานี้ พ่ออธิบายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านให้อาหารนี้กับลูกสำหรับสติปัญญา สติปัญญาของลูกขณะนี้ทำงานอย่างมากมาย สติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำงานในเวลานี้ การรับรู้ถึงผู้สร้าง และ ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่ถูกปิดล็อกอยู่ การสละทิ้งของพวกเขาคือการสละทิ้งที่มีขีดจำกัดและเป็นเหตุโยคะ ของลูกคือการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและราชาโยคะ ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา นายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ไม่ได้บอกลูกถึงความลับเหล่านี้ พวกเขาถ่ายทอด 18 บทของกิตะ และให้คำอธิบายอย่างกว้างขวางเช่นนั้น พวกเขาได้สร้างกิตะขึ้นมามากมาย พวกเขาทั้งหมดมีความคิดเห็นของเขาเอง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจกิตะ กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า, ดังนั้นพวกเขาจะเข้าใจ กิตะได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกรู้ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าทำให้พวกเขาเป็นคนบาปเช่นอามัล สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป พวกเขาไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกัน ได้มีการอธิบายแล้วว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว; ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลักษณะ นารายณ์ และราชวงศ์ของเขากำลังกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ำรอยอีกครั้ง ก่อนอื่นใดจะต้องมีศรัทธาที่ว่า: บาบา เวลานี้ฉันจะทำตามศรียะของท่านเท่านั้น โชคของลูกๆทั้งหลายกำลังดีขึ้นในเวลานี้ ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก โชคของคนอื่นกำลังกลับไหล พวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก บาร์ตดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเคยเป็นสวรรค์; ไม่ได้

เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป พวกเขาได้กลับมาตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในสวรรค์ แสงของทุกคนจุดสว่างอยู่ มีคำกล่าวว่า: ดีพมาลา (ลูกประจำแห่งแสง) เวลาที่ลูกประจำนั้นดับไป พ่อพูดว่า: นี่คือลูกประจำของดวงวิญญาณทั้งหลายของพ่อ (ผู้ที่เป็นของพ่อ) เริ่มแรก พ่อสร้างลูกประจำของดวงวิญญาณ แล้วพ่อก็สร้างลูกประจำของวิชน ชีพบาบาสร้างสิ่งนี้ผ่านบราห์มา ได้มีการอธิบายแล้วว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถสร้างขึ้นได้ เพราะบางครั้งลูกก็ไต่ขึ้นไปสูงเท่าฟ้า และบางครั้งลูกก็เฝ้าแต่ตกลงมา ลูกเปลี่ยนจากการมีสติปัญญาที่มีศรัทธาเป็นการมีสติปัญญาที่มีความสงสัย วันนี้ ลูกคือบราห์มินที่เข้มแข็งอย่างมาก ลูกทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ในขณะที่พู่นี้นี้ลูกกลายเป็นศุทร ชีพบาบาพูดว่า: เหตุนี้เองลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมา ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายาม ลูกประจำของรูตราจะมีการสร้างขึ้นและเหตุนี้เองลูกจึงมีโยคะ เมื่อลูกมีโยคะที่สมบูรณ์, ภาชนะของสติปัญญาของลูกจะกลับมามีชีวิตและลูกจะสามารถเข้าถึงด้วยเช่นกัน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำพ่อ สายตาของลูกถูกดึงเข้าไปหามรดกของลูก ลูกๆ มองเห็นมรดกของเขาจากพ่อทางร่างของเขา ลูกบางคนพูดว่า: เมื่อไหร่ชายแก่ผู้นี้จะตายเพื่อที่เราจะสามารถได้รับสมบัติของเขา? พ่อบางคนนั้นตระหนักดีเหนียวอย่างมากที่พวกเขาไม่ให้สิ่งใดกับลูกของเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งให้เงินในการดูแลบ้านแก่ภรรยาของเขา พ่อพูดว่า สิ่งหลักต้องมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกคือผู้ที่กำลังจับมือของผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านพูดผ่านผู้ที่มีภาพลักษณ์ว่า: จดจำพ่อ! สติปัญญาของลูกควรเป็นเช่นสติปัญญาของจินนี่ ชีพบาบาอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ชีพบาบา ขณะนี้กำลังพูดมุรลีในมูรบัน จดจำชีพบาบาแล้วแล้ว เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ท่านพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และ ลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำของพ่อ นี่คือความรู้ของไฟบุษยาณูแห่งรูตรา อย่างแน่นอนที่บราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าจากดอัมบาเคยเป็นบราห์มิน เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมายานั้นเข้มแข็งอย่างมากด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกมีศรัทธา, มายานำไปสู่ความสงสัยอย่างรวดเร็ว แล้วสติปัญญาของลูกก็ไม่ทำงานที่จะรับศรัทธาและสถานภาพก็จะถูกทำลาย ผู้ที่ไต่ขึ้นไปก็ล้มรสความหวานชื่นของดินแดนสุขาวดี ในขณะที่ผู้ที่ตกลงมานั้นถูกบดขยี้เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยอย่างสิ้นเชิงและได้รับสถานภาพที่ต่ำในบรรดาปวงประชา ลูกๆ ทั้งหลายคือดวงดาวที่มีโชคแห่งความรู้ ลูกมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง บาบาพูดว่า: อยู่อย่างระมัดระวังและอย่าได้ข้องแวะในกิเลส ภารกิจของลูกคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ทำให้พวกเขามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ พ่อพูดว่า “ลูกๆ” แม้ว่าท่านนั้นแก่ชรา ท่านแม้กระทั่งเรียกดวงวิญญาณของผู้นี้ว่า “ลูก” ดวงวิญญาณนี้เรียกผู้เดียวนั้นว่า “พ่อ” ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ทุกศุนย์นั้นเป็นของชีพบาบา ไม่ได้เป็นของมนุษย์ ชีพบาบา กำลังทำการก่อตั้งผ่านผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ป้อนอาหารของความรู้แก่สติปัญญาของลูกทุกวันและทำให้สติปัญญาของลูกมีพลัง ทำให้ภาชนะของสติปัญญาของลูกนั้นบริสุทธิ์ด้วยโยคะ
2. ด้วยศรัทธาที่ว่าลูกกำลังจับมือของพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์, ให้จดจำพ่อแล้วแล้วแล้ว อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกมีการตระหนักรู้(realization) และจาก การอยู่อย่างอ่อนแอกลับมา มีพลัง เช่นนายผู้ทรงอำนาจ มนุษยชาติของชีวิตมนุษย์ ขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ: ฉันเป็นดวงวิญญาณประเภทใด ฉันเป็นอะไร เมื่อลูกมีการตระหนักรู้ และลูกจะสามารถมีความสงบเป็นศาสนาดั้งเดิมของลูกได้ การตระหนักรู้ของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกของผู้ทรงอำนาจ ทำให้ลูกมีพลังจากอ่อนแอ ดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนี้และเป็นดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจสามารถทำอะไรก็ตามที่เขาต้องการ อย่างไรก็ตามที่เขาต้องการได้ ในทางปฏิบัติจริง

คติพจน์: ผู้ที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ในการใช้จิตใจของพวกเขา ไม่สามารถตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความคิดของพวกเขาได้เลย

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยอะแนคบัพดาตาในโอกาสอันเป็นสิริมงคล

ของการทำพิธีเปิดญาณสโรวาร์ เมื่อวันที่ 18 มกราคม 1995

วันนี้ ในวันที่เต็มไปด้วยความรัก บัพดาตามหาสมุทรแห่งความรักได้มาพบปะกับลูกๆผู้เป็นที่รักยิ่งของท่าน ลูกที่หลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกที่ซึมซับอยู่ในความรัก บัพดาต่ายังคงฟังเพลงแห่งความรักของทุกคนและจะทำเช่นนี้ต่อไป เมื่อเห็นความรักของลูกทุกคน พ่อก็ร้องเพลงเช่นกันว่า: วา! ลูกที่รักของพ่อ วา! ลูกๆได้ทำให้วันนี้เป็นวันแห่งงานรับใช้ในทางปฏิบัติผ่านรูปที่มีตัวตนและจะทำเช่นนี้ต่อไป พ่อบราห์มากร้องเพลงยกย่องลูกๆด้วยเช่นกัน แต่ผ่านรูปที่มีตัวตนและรูปที่อะแนค ท่านกำลังให้ประสบการณ์พิเศษของความใกล้ชิดและการเป็นมิตรร่วมทางแก่ลูก ลูกไม่รู้สึกว้าป้ออยู่กับลูกหรือ? ลูกรู้สึกไหม? ลูกเกิดมาด้วยกัน ลูกเป็นมิตรร่วมทางที่ให้คุณประโยชน์ในงานรับใช้ด้วยกันและจะกลับบ้านด้วยกัน และลูกจะอยู่ด้วยกันในอนาคตด้วย พ่อบราห์มาก็เช่นกันไม่ชอบที่จะอยู่คนเดียวตามลำพัง ลูกรู้สึกว้าป้ออยู่คนเดียวตามลำพังไหม? ลูกอยู่ด้วยกัน ลูกจะคงอยู่ด้วยกัน ลูกจะกลับไปด้วยกัน และลูกจะปกครองด้วยกัน ลูกจะให้พ่อข้าได้พักผ่อน และพ่อบราห์มาจะปกครองกับลูก ลูกจดจำอาณาจักรของลูกไหม? วันนี้ลูกเป็นผู้รับใช้และพรุ่งนี้ลูกจะมีสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกสามารถมองเห็นอาณาจักรของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกใช่ไหม? สถานที่ซึ่งเป็นอาณาจักรของลูก สวรรค์ และเครื่องแต่งกายที่สูงส่งแห่งสวรรค์ก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนเบื้องหน้าลูกทุกคนใช่หรือไม่? ลูกกำลังจะสวมใส่เครื่องแต่งกายเหล่านั้น ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? อนาคตของลูกชัดเจนอยู่เบื้องหน้าลูกหรือไม่? วันนี้คือปัจจุบัน และพรุ่งนี้ที่อนาคตจะกลายเป็นปัจจุบัน ลูกมีศรัทธาหรือไม่? ลูกมีศรัทธาอย่างมั่นคงหรือไม่?

ผู้ที่เป็นคนเก่าแก่และผู้ที่ยังแข็งแรงทั้งหมดได้มาแล้ว บัพดาตามีความสุขมาก และพ่อบราห์มามีความสุขมากเป็นพิเศษที่ประการแรกเพชรพลอยที่เป็นมิตรร่วมทางในการก่อตั้งกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา และประการที่สองเพชรพลอยที่สูงส่งที่รับผิดชอบในการขยายตัวของก่อกองตั้งก็อยู่เบื้องหน้าบาบา เมื่อได้เห็นเพชรพลอยทั้งสองประเภทในชุมชนนี้ พ่อบราห์มามีความสุขมาก ลูกๆก็มีความสุขจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมากเช่นกัน และแม้กระทั่งไม่คิดถึงร่างกายหรือสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ แม้แต่จะมีสภาพอากาศที่หนาวเย็นก็ตามที่ อากาศที่หนาวเย็นนี้จะมาคาระแก่ลูกทุกคน โดยทั่วไปแล้วเมื่อลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอาณาจักร เกิดอะไรขึ้นที่ข้างหลังลูก? พวกเขาจะพัดให้กับลูกใช่หรือไม่? พวกเขาจะทำให้อากาศเย็นสบาย ดังนั้นลมหนาวนี้จะมาพัดให้แก่ลูก เพราะลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ลูกมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ดังนั้นวันนี้พ่อบราห์มาบาบาจึงมีความสุขเป็นพิเศษที่ได้เห็นทั้งมิตรร่วมทางตั้งแต่เกิดและมิตรร่วมทางในงานรับใช้ (ผู้ที่เป็นเพชรพลอยดั้งเดิมและผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้และเพชรพลอยดั้งเดิมในช่วงเวลาที่ถือกำเนิดมา)

อัสเซ ฮอลล์นี้ (ห้องประชุมของญาณสโรวาร์) ได้ถูกสร้างขึ้นเหมือนท้องพระโรงเช่นกัน เมื่อมีการจัดงานชุมนุมในท้องพระโรง พวกเขาแม้กระทั่งนั่งในแกลเลอรี และดังนั้นผู้ที่อยู่ในแกลเลอรีก็ดูดีมากเช่นกัน อัสเซ (บราเธอร์ทั้งหมดนั่งอยู่ในฮอลล์ และซิสเตอร์กับผู้เป็นแม่นั่งอยู่ข้างนอก) วันนี้ผู้เป็นแม่จะได้รับโชคของการสละทิ้งของพวกเธอเร็ววันนี้ ลูกกำลังทำทาปาเซียได้เป็นอย่างดี ลูกจะได้รับผลของทาปาเซียของลูก ลูกกำลังได้รับลมเย็นเช่นเดียวกับความร้อน อัสเซ

ลูกจะเรียกญาณสโรวาร์แห่งนี้ว่าทะเลสาบแห่งความรู้หรือทะเลสาบแห่งความรัก? ทะเลสาบแห่งความรักนั้นดีมากในญาณสโรวาร์ ญาณสโรวาร์นี้เป็นประการแห่งแสงและประการแห่งพลังที่พิเศษสำหรับงานรับใช้ ดวงดาวแห่งโชคของดวงวิญญาณมากมายจะเริ่มเปล่งประกายจากดินแดนนี้ ดวงวิญญาณมากมายจะเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อของพวกเขาที่พวกเขาได้แยกจากกัน ดินแดนนี้คือดินแดนที่จะขจัดความทุกข์ของดวงวิญญาณมากมาย ทันทีที่ลูกมาถึงสโรวาร์นี้ ลูกจะมีประสบการณ์ของคลื่นแห่งความสุขอยู่เรื่อยๆ ในญาณสโรวาร์แห่งนี้มีคุณสมบัติสามประการที่จะประกาศสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลสามประการ บางคนจะประกาศสิทธิ์ในมรดก บางคนจะประกาศสิทธิ์ในพร และบางคนจะประกาศสิทธิ์ในความปรารถนาดีเท่านั้น ดังนั้นจึงมีดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลสามประการ นี่คือน้ำทะเลสาบที่สูงส่ง ดวงวิญญาณธรรมดามาและกลับไปด้วยประสบการณ์ของชีวิตที่เป็นเช่นเทวดานางฟ้า พร้อมกับสิ่งนี้ดวง

วิญญาณบราห์มินมากมายจะได้รับประโยชน์จากประสบการณ์ที่ละเอียดอ่อนของทาปาเซีย และพวกเขาจะได้รับประสบการณ์ของการหล่อเลี้ยงที่อေးแฉะ และมีประสบการณ์อย่างง่ายดาย และได้มาซึ่งการบรรลุผลของโยคะที่ละเอียดอ่อน นี่คือการอำนวยความสะดวกที่สูงส่งที่จะเติมเต็มความหวังอันสูงส่งของดวงวิญญาณบราห์มินเพื่อความก้าวหน้าในตนเอง สถานที่นั้นธรรมดา แต่สถานที่จะให้ประสบการณ์ของสภาพที่สูงส่ง เป็นสถานที่ที่จะเปิดเผยความรู้อย่างเป็นระบบต่อทั้งโลก ประโยชน์แรกคือการพบปะของพ่อกับลูก ดุสิ แม้จะมีจำนวนดวงวิญญาณเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ลูกก็ได้พบบาบา ไม่ว่าลูกจะนั่งข้างนอกหรือที่ไหนก็ตาม ลูกก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าใช่หรือไม่? ดังนั้นผลในทางปฏิบัติก็คือการพบปะของลูกๆที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ลูกเข้าใจไหม? ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับผู้ที่ได้สร้างทะเลสาบ (แห่งความรัก) ในสโรวาร์นี้ และผู้ที่ให้ความร่วมมือ ผู้ที่ให้ความกล้าหาญด้วยความคิดของพวกเขา ผู้ที่ทำให้สโรวาร์นี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยมือแห่งความรักจากแผ่นดินนี้และแผ่นดินต่างแดน

นี่เป็นสถานที่แรกที่ลูกทุกคนตั้งแต่เด็กเล็กๆไปจนถึงบราห์มินทั้งหลายได้ให้ความร่วมมือด้วยจิตใจ ร่างกาย และ ทรัพย์สมบัติของลูก ลูกอาจจะไม่ได้ยกก่อนอื่นจริงๆ แต่ลูกได้ทำให้มิตรของลูกกลายเป็นมิตรสำหรับงานรับใช้ที่นี่ ลูกได้ให้ความกระตือรือร้น และดังนั้นสโรวาร์จึงได้รับการประดับตกแต่งด้วยหยาดหยดแห่งความรัก ความร่วมมือ และพลัง เช่นนั้นที่จะให้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จที่สูงส่งต่อไป ดังนั้นขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับผู้ที่มีความร่วมมือไม่ว่าจะจากทุกมุมของดินแดนนี้หรือจากต่างแดน ผู้ที่ไม่สูญเสียความกล้าหาญแม้ในอากาศที่หนาวเย็น และแม้ว่าฝนจะตกก็ตาม บัพาดารู้ว่าลูกๆเผชิญกับความยากลำบากเล็กน้อย แต่ลูกได้เผชิญกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความรัก เพราะความรักลูกจึงไม่สัมผัสว่ามันเป็นงานหนัก เพราะที่ใดมีความกล้าหาญ ที่นั่นจะมีความช่วยเหลือจากบาบาหลายล้านเท่า เหตุนี้เองบัพาดาจึงนวดลูก และจะยังคงทำเช่นนี้ต่อไป อัจชะ ผู้ที่เป็นวิศวกรของสถานที่นี้ ยกมือขึ้น! ขอแสดงความยินดีอย่างมากสำหรับการทำให้สำเร็จและเสร็จสิ้นทันเวลา พวกเขาได้มอบสิ่งนี้ให้กับลูกทุกคนในเงื่อนไขที่ว่าอย่างน้อยลูกสามารถนั่งในห้องได้ อย่างน้อยพ่อก็มาแล้ว! นี่คือการสัญญา ลูกทุกคนก็แสดงความยินดีกับพวกเขา(วิศวกร)ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ผู้ที่ประดับตกแต่งฮอลล์อยู่ไหน? นี่คือการชุมนุม(ทีมงานของมนนีเบนที่ประดับตกแต่งฮอลล์) ดุสิ นี่คือการสโรวาร์แห่งความรัก และเหตุนี้เองดอกไม้จากกัลกัตตาจึงมาถึงที่นี่ (ดอกไม้ที่มีสีสันสวยงามมากมายมาจากกัลกัตตา ทั้งหมดที่ได้รับการประดับตกแต่งด้วยพวกเขา) อัจชะ ขอแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคนที่มาถึงที่นี่ และขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับผู้เป็นแม่ทุกคน

(จัล มิสทรี รับผิดชอบระบบเสียงในห้องประชุม) ดุสิ ถ้าคนนี้ไม่มีความกล้าหาญ ลูกก็จะไม่สามารถได้ยินแม้แต่เสียงเมอร์ลี ลูกทั้งหมดคลั่งไคล้เกี่ยวกับเมอร์ลีใช่ไหม? สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเมอร์ลีนั้นสูงส่งที่สุด มีการเตรียมการที่ดี เช่นนี้ ทุกคนกำลังฟังสิ่งนี้อย่างสะดวกสบาย ทุกคนที่อยู่ข้างนอกสามารถได้ยินทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกได้มีการเตรียมการที่ดีมาก ลูกทุกคนที่มีความรับผิดชอบต่องานรับใช้ทั้งหมด บาบาไม่ได้เอ่ยถึงชื่อของแต่ละแผนกเป็นรายบุคคล แต่ลูกแต่ละคนควรคิดว่าบาบา กำลังแสดงความยินดีกับลูกเป็นการส่วนตัวสำหรับความรักและความร่วมมือของลูก อัจชะ ใครควรได้รับการแสดงความยินดีเป็นคนแรก? ดาดีจี (พูดกับบัพาดา: บัพาดาคือผู้ประทาน) บัพาดาพูดเสมอว่า ผู้รับใช้อันดับหนึ่งของลูกๆ คือพ่อ พ่อเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามลูกๆก็นำหน้าพ่อในความร่วมมือในงานรับใช้เช่นกัน ไม่สามารถเอ่ยชื่อแต่ละคนเป็นรายบุคคลได้ แต่บาบาจะนำเอาชื่อของลูกแต่ละคนไปไว้ในหัวใจของท่าน และให้ความรักและการจดจำระลึกถึงทั้งหมดแก่ทุกคน ขอแสดงความยินดีกับทุกแผนก ลูกไม่สามารถทำอะไรได้หากปราศจากแสงสว่าง ลูกไม่สามารถทำอะไรได้เลยหากปราศจากไม้ ขอแสดงความยินดีกับแสง อำนาจ และไม้

(พูดกับผู้เป็นครู) ถ้าลูกไม่ได้อยู่ที่นี้ ศูนย์ก็ไม่สามารถเปิดขึ้นได้ ดุสิแต่ละคนได้เปิดศูนย์มาแล้วมากมายเพียงใด! ที่นี้ลูกมีอาณาจักรแห่งงานรับใช้ และที่นั่นลูกจะมีอาณาจักรแห่งการปกครอง อัจชะ พันดาวาสก็เห็นสิ่งนี้เช่นกัน พันดาวาสที่ดีมากก็มาที่นี้เช่นกัน ไม่สามารถมีการหลุดพ้นได้หากไม่มีพันดาวาส อย่างไรก็ตามพันดาวาสทำให้ขัดต่ออยู่ข้างหน้า ลูกได้นำผู้เป็นแม่มาอยู่ข้างหน้าหรือว่าพ่อทำสิ่งนี้? ลูกได้ทำตามพ่อ อันที่จริงลูกทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ใกล้ชิดกับพ่อ อย่าได้คิดว่ามีเพียงพวกเขาเหล่านี้(ผู้ที่อยู่บนเวที) เท่านั้นที่กำลังนั่งอยู่ตรงนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ข้างหน้าก็นั่งอยู่ใกล้ชิดที่สุด)

ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ก็มาด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำสิ่งที่มหัศจรรย์เช่นกัน ลูกกำลังทำงานรับใช้ของการเปิดเผยในดินแดนนี้และดินแดนในต่างประเทศเป็นอย่างดีและจะทำเช่นนี้ต่อไป อัจชะ

(แล้วบัพาดาก็ยืนขึ้นบนเวทีที่ใหญ่มากของญาณสโรวาร์และจุดเทียนร่วมกับวิศวกรและตัดเค้กกับครูผู้เป็นเครื่องมือ)

หลักและดาดี จากนั้นดาดีหลักก็เดินไปกับบัพดาจากฮอลล์ไปสู่พลาซ่าที่บัพดาโบกมือของท่าน และพบปะกับผู้คนประมาณสองพันคนซึ่งส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ที่กำลังนั่งอยู่ข้างนอก แล้วก็ชักธงขึ้น จากนั้นบัพดาได้แบ่งปันคำพูดที่สูงส่งดังต่อไปนี้):

บัพดามีความสุขมากที่ได้เห็นธงแห่งความรักที่ลูกทั้งหมดชักขึ้นในหัวใจของลูก ธงแห่งความรักระหว่างพ่อกับลูกนี้เป็นไปเพื่องานรับใช้ เมื่อลูกมีพิธีชักธง ลูกได้ทำให้ธงปลิวไสว ในทำนองเดียวกันจงอยู่อย่างสูงส่งที่สุดในความรักของลูกที่มีต่อบาบาต่อไปเรื่อยๆ นี่คือการที่จะเปิดเผยพอ นี่คือการผ้า แต่เสียงที่มาจากลูกทั้งหมดที่ว่าบาบาได้มาแล้วจงหลอมรวมอยู่ในธงผ้าผืนนี้ ธงแห่งการเปิดเผยนี้จะถูกชักขึ้นในทุกมุม ลูกจะเห็นสิ่งนี้ ลูกจะได้ยินสิ่งนี้ และมีประสบการณ์ของความสุขวันนี้ธงแห่งการเปิดเผยนี้ถูกชักขึ้นในญาณสโรวาร์นี้ และพรุ่งนี้ธงจะถูกชักขึ้นในโลก ขอแสดงความยินดีสำหรับทาปาเซียที่ลูกทุกคนต้องทำ อย่างไรก็ตามลูกกำลังนั่งอย่างสะดวกสบาย และอันที่จริงลูกสามารถมองเห็นได้มากกว่าผู้ที่นั่งอยู่ข้างในด้านหลัง ลูกไม่ใช่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างนอก แต่ลูกอยู่ในหัวใจของบาบา ลูกทุกคนมีโชคอย่างมากและลูกจะต้องแจกจ่ายความสุขต่อไป จงอยู่อย่างมีความสุข และแจกจ่ายความสุขต่อไป (จากนั้นบัพดาก็ให้คริสต์กับอาคารทุกหลังที่สร้างไว้แล้วโดยรอบ แล้วก็เข้ามาในฮอลล์และให้โธลีแก่วิศวกรทุกคนด้วยมือของท่าน)

สัญญาณของบัพดาสำหรับงานรับใช้ในญาณสโรวาร์

สร้างโปรแกรมเช่นนั้นสำหรับญาณสโรวาร์ซึ่งไม่มีที่อื่นใดในโลกมีชาวงานรับใช้เช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นในองค์การสหประชาชาติ (UN) หรือที่ใดก็ตามที่ใหญ่กว่านั้น ขอให้สิ่งนี้ยิ่งใหญ่กว่านั้น ร่างกายและจิตใจของทุกคนได้ถูกใช้เพื่อสิ่งนี้ และจากเด็กเล็กๆ ไปจนถึงผู้ที่เป็นผู้ใหญ่กว่า ทรัพย์สินสมบัติของทุกคนก็ถูกนำไปใช้เช่นกัน เช่นที่นิ้วแห่งความร่วมมือของทุกคนถูกนำมาใช้ ในทำนองเดียวกัน ในงานรับใช้ก็เช่นกัน ต้องใช้นิ้วแห่งความร่วมมือของทุกคน เสนอแผนการของลูกต่อไป แต่ในเวลาของการทำแผนและในตอนเสนอแผน ให้เสนอแผนอย่างเป็นนาย และเมื่อคนส่วนใหญ่สรุปแผนแล้ว ก็จงกลายเป็นเด็ก เด็กทำอะไร? ฮาจิ! อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นนายพูดว่าอย่างไร? ไม่, จงทำอย่างนี้ ดังนั้นเด็กและนาย เป็นการดีที่จะเสนอแผนของลูก แต่ไม่ใช่ด้วยความคิดที่ว่าแผนนี้จะต้องเกิดขึ้น อะไรจะเกิดก็จะได้ อย่างถอยห่างออกไป เสนอแผนของลูก แต่เป็นเด็กและเป็นนายด้วย ในเวลาของการวางแผน จงเป็นนาย และในเวลาที่จะแผนการสิ้นสุดลง จงเป็นเด็ก ลูกรู้วิธีที่จะเป็นเด็กและเป็นนายหรือไม่? หรือลูกรู้เพียงแค่วิธีของการเป็นนายเท่านั้น? ลูกทุกคนฉลาดขึ้นแล้วใช่ไหม? ลูกจะกลายเป็นนายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ลูกต้องทำงานงานรับใช้ แต่ก่อนทำงานรับใช้ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงตัวเองก่อน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นทั้งสองสิ่งใช่ไหม?

พูดกับบราเธอร์และซิสเตอร์ชาวมธูบัน (บัพดาทำให้บราเธอร์และซิสเตอร์ที่อยู่ตามที่แตกต่างกัน ในอาบูยกมือขึ้น) ดูลิ Peace Park ก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ทุกคนลี้มนลอนดอนและอเมริกา ใครก็ตามที่เห็น Peace Park ก็พยายามลอกเลียนแบบ แต่ไม่ว่าพวกเขาจะลอกเลียนแบบมากเพียงใด พวกเขา ก็ไม่สามารถมีประกายทางจิตวิญญาณได้ พวกเขาไม่สามารถมีประกายแห่งความรักได้ ลูกได้รับผลของความพยายามของลูก ลูกใช้ความพยายามอย่างมาก ลูกได้ใช้ความพยายามด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกไม่เพียงแคร์ดน้ำ แต่ลูกได้ให้น้ำแห่งความรัก และเหตุนี้เองบรรยาภาจึงน่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ผู้ที่มาจากญาณสโรวาร์ก็ทำงานอย่างหนักด้วยความรักมากมายเช่นกัน ผลลัพธ์เป็นไปด้วยดี และลูกเป็นอันดับหนึ่งในสติปัญญาของลูกที่มีศรัทธา ไม่ว่าใครจะพยายามทำให้ลูกสั่นคลอนมากแค่ไหนโดยการพูดว่า: "ไม่ มันจะไม่เสร็จพร้อมทันเวลา" ยิ่งพวกเขากล่าวว่าไม่พร้อมมากแค่ไหน ลูกก็ยังพูดว่า "ใช่ มันจะพร้อม" ดังนั้นจึงมีชัยชนะเมื่อมีศรัทธา มันต้องพร้อมและพอต้องมา ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับศรัทธาของลูก อัจชะ ผู้ที่อยู่ในทาเลติก็มีความสุขเช่นกัน ลูกกำลังเตรียมการสำหรับการเฉลิมฉลองที่เมลา นี่เป็นสิ่งที่ดี จะต้องมีความเปล่งประกายและความโอฬารตระการตา ต้องมีความใหม่ ลูกมักจะนั่งในฮอลล์ โอม ซานติ บาวัน อยู่เสมอ แต่ก็ต้องมีความใหม่ด้วย แล้วความคิดของดวงวิญญาณจำนวนมากมายก็จะได้รับการตอบสนอง การพรำบ่นจะลดลง มีการเตรียมการเป็นอย่างดีในทาเลติหรือไม่? ลูกไม่คิดว่าเป็นงานใหญ่ใช่ไหม? ในความสุขนั้น แม้กระทั่งเรื่องที่ยากลำบากก็กลายเป็นเรื่องที่ย่ายดาย ชาวอาบูกำลังทำอะไร? ลูกกำลังให้ความร่วมมือกับมิตรของลูก เมื่อใดก็ตามที่ต้องทำงานให้เสร็จ ชาวอาบูก็ทำเช่นนั้น นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกทุกคนที่พิพิธภัณฑที่ทำงานหนักเช่นกัน พิพิธภัณฑที่เป็นสถานที่ทำงานรับใช้เคลื่อนที่ พิพิธภัณฑแห่งนี้จะเปิดกี่ศูนย์? มีกี่ดวงวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงผ่านสิ่งนี้? อิทธิพลที่สร้างขึ้นที่นั่นมีประโยชน์มากเมื่อพวกเขากลับไป เมื่อพวกเขาอยู่ที่นั่น, เนื่องจากสติปัญญาของพวกเขามีอิสระที่นี้ พวกเขาจึงประทับใจมาก และดังนั้นมันจึงเป็นประโยชน์เมื่อพวกเขากลับไปยังบ้านของพวกเขา ดังนั้นงานรับใช้ที่ทำในพิพิธภัณฑที่ก็ไม่มีหย่อนเช่นกัน งานรับใช้ที่ทำในทุกสถานที่ก็เป็นสิ่งที่ดี ทุก

คนที่อธิบายกับกลุ่มที่นี้ (ใน โอม ซานติ บาวัน) ก็ดีเช่นกัน งานรับใช้ของลูกดีมากในทุกๆที่ และอิทธิพลกำลังแพร่กระจายนี้เป็นสิ่งที่ดี

อัสเซ ผู้ที่มาจากมฐันจะทำอะไร? ชวามฐันควรพิจารณาตนเองอยู่เสมอว่าเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและเป็นตัวอย่าง ในทางปฏิบัติชวามฐันเป็นตัวอย่างและเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุน เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวก, สิ่งอำนวยความสะดวกทางจิตวิญญาณที่จำเป็นทั้งหมดมฐันได้จัดหาให้ เหตุนี้เองชวามฐันจึงไม่ควรคิดว่าพวกเขาเป็นเพียงผู้ที่อยู่ในห้องของมฐันหรือพวกเขาอยู่ในพื้นดาฟบาวันเท่านั้น แต่พวกเขาเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนในทุกการกระทำ ในทุกความคิด และทุกคำพูด ไม่ว่าใครก็ตามจะเห็นความพิเศษใด ๆ ในการกระทำและคำพูด พวกเขาเห็นได้ในมฐัน ดังนั้น ลูกจึงเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนอย่างสม่ำเสมอในทุกขณะ และลูกยังเป็นภาพลักษณ์ของตัวอย่างอีกด้วย หากลูกทำสิ่งที่ดี ลูกจะกลายเป็นตัวอย่าง และแม้ว่าลูกจะทำบางสิ่งที่ปะปน ลูกก็กลายเป็นตัวอย่างเช่นกัน ทุกคนยกตัวอย่างของมฐัน เหตุนี้เองที่ชวามฐันมีมกฏแห่งความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ อัสเซ มีลูกไม่กี่คนที่สั่งกัมบาวันและลูกก็ทำงานรับใช้โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ผู้ที่อาศัยอยู่ในสังกัมบาวัน วังไปวังมาเป็นอย่างดี

อัสเซ ทุกสิ่งที่โรงพยาบาลเป็นอย่างไบบ้าง? โรงพยาบาลดีมาก หรือแค่ดีเท่านั้น? ความพิเศษของโรงพยาบาลคืออะไร? ในด้านหนึ่งลูกคิดว่าไม่ควรมีใครเป็นคนไข้ ในขณะที่โรงพยาบาลคิดว่าควรมีคนไข้ พวกเขาจะไม่มีความสุขหากไม่มีผู้ป่วย ลูกนำความอดทนอดกลั้นมาสู่ผู้ป่วย ดังนั้น ไม่เพียงแต่ผู้ป่วยที่มาโรงพยาบาลเท่านั้น แต่แม้กระทั่งผู้ที่ปรารถนาจะซึมซับความอดทนอดกลั้นก็มาโรงพยาบาลด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ดี บราห์มินได้รับประโยชน์สูงสุดจากโรงพยาบาล ลูกเพียงแค่นั่งรถพยาบาลและลูกก็ไปถึงที่นั่น โรงพยาบาลให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ประการแรก ช่วยเหลือบราห์มินและประการที่สอง ผู้คนเคยสงสัยและพูดว่า ลูกไม่ได้ทำอะไรเลย ในขณะที่เวลานี้พวกเขาคิดว่า "ใช่ เขาทำบางสิ่ง เขาทำมากมาย" ดังนั้นโรงพยาบาลจึงได้เพิ่มงานรับใช้ ลูกได้เปลี่ยนความคิดเห็นของผู้คนที่ว่า "พวกเขาไม่ได้ทำอะไรเลย" เป็น "ใช่ พวกเขาทำบางสิ่งบางอย่าง" มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? อัสเซ นี่เป็นสิ่งที่ดี เมื่อบรรดาลูกที่โรงพยาบาลมีเวลา จงทำงานรับใช้ด้วยหัวใจให้มาก เมื่อนั้นลูกจะไม่สามารถเป็นอิสระจากสิ่งนั้นได้ อัสเซ

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นโยของความคิดที่อ่อนแอและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ไม่พึงพิง ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะของการพึงพิงใด ๆ

บ่วงพันธะของการพึงพิงของลูกคือโยของความคิดที่อ่อนแอในจิตใจของลูกเอง โยนี้มาในรูปของคำถามเมื่อเกิดคำถามว่า "อะไรจะเกิดขึ้น? ฉันไม่รู้ มันจะไม่เป็นอย่างนี้" มันก็สร้างโยขึ้นมา บราห์มินในยุคบรรจบพบกันควรมีความคิดเดี่ยวอันทรงพลังนี้ว่า: สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นย่อมเป็นประโยชน์ สิ่งนั้นจะสูงส่ง และดีที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด จบสิ้นโยนั้นด้วยความคิดอันทรงพลังนี้แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณอิสระที่ไม่พึงพิงที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด

คติพจน์: รูปในทางปฏิบัติของดวงวิญญาณญาณและโยคีคือความถ่อมตนและความไม่ฉลาดกลัว

*** โอม ซานติ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือน เป็นวันสมาธิโลก และพี่น้องราชโยคี ทาปาสวีทุกคนนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30-19.30 น. ในช่วงเวลาของโยคะ ขอให้สัมผัสประสบการณ์: ฉันเป็นเทวดานางฟ้าที่อยู่เหนือโลก ลำแสงแห่งความรักอันทรงพลังส่องออกมาจากดวงตาของฉันและตกมาที่ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลก ซึ่งดวงวิญญาณเหล่านั้นจะเต็มไปด้วยพลังทางจิตและสัมผัสกับความรักที่ไม่มีขีดจำกัดของพระเจ้า

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงใส่ลูกบิดไว้ในปากของลูก นั่นคือ มันคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมแห่งความสงบของลูก แล้วมายาจะไม่สามารถทำอะไรได้
- คำถาม:** ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา เหตุใดจึงไม่มีใครอื่นสามารถเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้
- คำตอบ:** เพราะชีพบาบาเท่านั้นที่ไม่มีความอยากปรารถนาให้กับตัวท่านเอง ท่านมาและกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ท่านปลดปล่อยลูกออกจากการตกเป็นทาสของมายา ท่านทำให้ลูกทุกคนเป็นนายสมุทรรแห่งความรู้ เหมือนกับตัวท่านเอง ท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ไม่มีใครสามารถเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนได้เหมือนกับท่าน เหตุนี้เอง ชีพบาบาผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ คำสรรเสริญนี้ร้องเกี่ยวกับผู้ที่เคยอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเคยเป็นเช่นนี้ เพลงนี้กล่าวถึงทุกคนที่อยู่ในเวลานี้ พวกเขาเป็นเช่นนี้ อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ยังคงออกจากร่างของเขาไปแล้ว ลูกจะพูดว่า พวกเขาเคยเป็นเช่นนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงสรรเสริญพ่อสูงสุดอย่างแนบแน่น มิฉะนั้นแล้ว เหตุใดจึงมีการร้องเพลงสรรเสริญเล่าเวลานี้ท่านอยู่ในหนทางปฏิบัติ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายนั้นคือผู้เดียว ท่านถูกเรียกว่านักมายากลผู้ปกป้องผู้ศรัทธาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่พวกเขา มีการจดจำกันว่า ท่านคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน เวลานี้ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่อยู่ในความหลากหลายของทุกศาสนาที่ต่างลำดับกันไปนั้นจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างแนบแน่น แล้วมนุษย์ทุกคนจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นอย่างแนบแน่น และแล้วพวกเขาจะลงมาต่างลำดับกันไปในสภาพที่สะอาดประจักษ์ของตนเอง เหล่าเทพจะมาก่อน และแล้วนักรบและพ่อค้า พวกเขาจะเปลี่ยนวงศ์สกุลอย่างแนบแน่น คำสรรเสริญจะร้องให้แก่ผู้ที่แสดงการกระทำที่ดีเมื่อตอนที่มิชชีวิตอยู่ คำสรรเสริญเช่นนั้นจะคงอยู่เพียงชั่วคราวเท่านั้น เพราะลูกรู้ว่าการทำลายล้างนั้นเข้ามาใกล้แล้ว ผู้ที่มานในตอนต้นจะได้รับการสรรเสริญมากที่สุด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นกราบไหว้บูชาชีพบาบาได้เริ่มขึ้นมาก่อน เพราะท่านอยู่ในเวลานี้ ต่อมาท่านจึงได้รับการสรรเสริญและกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีการกราบไหว้บูชาในยุคทอง พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า เคยมีสิ่งใดคงอยู่ก่อนหน้าพวกเขาหรือยุคเงินจะมาถึงหลังจากยุคทอง ลูกต้องใช้สติปัญญาในสิ่งนี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นพร้อมกับยุคทองแดง ลูกๆ ที่ฉลาดผู้ที่จดจำความรู้จะเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาทุกคนคือคนแก้ว บางคนสามารถจดจำความรู้นี้ได้ดีมาก ในขณะที่บางคนกลับไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเป็นเหมือนนกพิราบ นกแก้วสามารถถูกสอนให้พูดตามซ้ำๆ นกพิราบไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใดได้ มีนกพิราบที่อหังการ นกพิราบเพียงแค่ส่งสาส์น นกแก้วจะพูดตามสิ่งที่มันได้ยิน นกพิราบพูดตามไม่ได้ ที่นี้เช่นกันผู้ที่ไม่สามารถพูดซ้ำสิ่งที่ได้ยินถูกเรียกว่านกพิราบ ตามเวลาปัจจุบันแล้ว มีนกแก้วที่เป็นมนุษย์และนกพิราบที่เป็นมนุษย์ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดกันในเวลานี้ทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ พ่อคือรูปและภาษา บาบาอธิบายว่า ท่านไม่ได้มีรูปที่ใหญ่โต หากใครถามว่า รูปของชีพบาบาคืออะไร ลูกควรอธิบายว่ารูปของชีพบาบาเป็นเช่นเดียวกับรูปของดวงวิญญาณ พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆ ของท่านก็เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กหรือใหญ่กว่าพ่อ ท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือ ผู้ที่อธิบายให้แก่เรา ชื่อของท่านคือ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านคือ เจ้าผู้ไร้เดียงสาอย่างมาก ท่านไม่มีความปรารถนาใดให้กับตนเอง ไม่แม้กระทั่งเปลือกหอย ลูกๆ มีศรัทธาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายให้แก่เราผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้หากไม่มีอวัยวะ ที่นี้และอธิบายด้วยตัวท่านเอง แม้แต่ผู้คนก็พูดว่า พระเจ้ามา นั่นคือ นันดิกันของท่าน (พาหนะที่เป็นวัวซึ่งได้รับการบูชา) พวกเขาแสดงให้เห็นว่า แต่นั่นก็ไม่สามารถที่จะเป็นสัตว์ไปได้ ไม่ใช่ว่าท่านกระโดดขึ้นหลังวัว พวกเขาพูดถึงบัคกีราชพาหนะที่โชคดี แต่ไม่มีใครรู้ว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาอย่างไร ท่านต้องมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์อย่างแนบแน่น เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการสรรเสริญ ชีพบาบาได้รับการกราบไหว้บูชาก่อน จริงๆแล้ว คำสรรเสริญที่แท้จริงอันดับหนึ่งนั้นเป็นของท่าน เวลานี้พวกเขาสรรเสริญแม้แต่แมว สุนัขและสิ่งอื่นๆ พวกเขาสร้างนันดิกันขึ้นมา พวกเขาไปทุกแห่งกับวัว เวลานี้ชีพบาบาเข้ามาในนันดิกันตัวนี้และให้ความรู้แก่ลูก ท่านกำลังให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูก คำสรรเสริญของท่านนั้นยิ่งใหญ่ พระเจ้าคือเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของทุกคน พวกเขาไม่ได้พูดต่อหน้าชีวาว่า “จงเติมเต็มอารมณ์ของเรา

ด้วยเกิด”! เพราะพวกเขาเข้าใจว่าท่านไร้ตัวตน พวกเขาหนีอาภรณ์ไปไว้เบื้องหน้าซางก้าเพื่อที่ซางก้าจะได้เติมเต็มอาภรณ์นั้น พวกเขาไม่ได้ไปหาวิษณุหรือบราห์มา พวกเขาไปหาซางก้า เพราะพวกเขาได้รวมชีวกกับซางก้าไว้ด้วยกัน พวกเขาคิดว่า ชีวาคือรูปหนึ่งของซางก้า ผู้กราบไหว้บูชาไม่รู้จักอาชีพของผู้ที่ตนกราบไหว้บูชา เพราะแม้แต่คนแรกที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชานั้นก็ยังไม่รู้เลย นี่คือเรื่องของกรการกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเราเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเราก็คือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาในเวลาต่อมา ชีวาคือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด แต่ท่านถูกแสดงไว้ในวัด บราห์มา วิษณุและซางก้า อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อนยังมีบทบาทด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาต้องมาอย่างแน่นอน ชีวายังต้องมาด้วยเช่นกัน แต่ซางก้าไม่มีความจำเป็นที่จะมาที่นี่ แม้แต่ถนนพวกเขาก็ยังตั้งชื่อ ‘ตรีมูรติมรรค’ พวกเขาจัดทำแสดมปติรุมูติขึ้นมาด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาแสดงให้เห็นสิ่งใดในแสดมปตินั้น ได้ภาพนั้นพวกเขาเขียนไว้ว่า ชัยชนะสำหรับสัจจะ สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้แสดงชื่อหรือร่องรอยใดๆของชีวา ไม่ควรเขียนว่า “ชัยชนะสำหรับสัจจะ” ไว้ได้ภาพสัตว์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัจจะ ผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงและทำให้เราได้รับชัยชนะ ท่านอธิบายทุกสิ่งชัดเจนมาก ลูกกำลังกลายเป็นนายผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ หากมุรลิตั้งหมุดถูกเก็บไว้ตั้งแต่เวลาที่ลูกเริ่มฟังความรู้นี้ มุรลิจะเต็มทั้งอาคาร ลูกจะต้องใช้กระดาษจำนวนมากและจะต้องใช้มากขึ้นไปอีก มุรลิจะถูกส่งไปให้ลูกๆอย่างแน่นอน สำเนาถูกทำขึ้นมาจำนวนมาก ต้นไม้นี้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ลูกๆเข้าใจว่าพายุมากมายของมายาจะมา จงเอาลูกปิดใส่ปากของลูกและแล้วมายาก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ การจดจำบาปเป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย นั่นคือ ดวงวิญญาณ นั่น ดวงวิญญาณนี้พูดว่า ศาสดาตั้งเดิมของฉันทือความสงบ เราทุกคนคือ ชาวต่างชาติที่มาสู่ดินแดนของมายา มีเพลงร้องว่า โอ ผู้อาศัยแห่งดินแดนไกลโพ้น! ทุกดวงวิญญาณคือผู้อาศัยแห่งดินแดนไกลโพ้น ลูกมาเพื่อรับรู้ ว่า เวลานั้นลูกอยู่ในต่างแดนต่างชาติอย่างแน่นอน ลูกมาจากดินแดนอันแสนไกลโพ้นที่ถูกเรียกว่า ดินแดนที่ไร้ตัวตน มีผู้คนจำนวนมากมายาในโลกนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกทุกคนคือชาวต่างชาติ ผู้เลื่อมใสศรัทธาในหนทางของการกราบไหว้บูชาจดจำพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการให้พระเจ้ามา ท่านจะทำสิ่งใดเมื่อท่านมา ลูกเข้าใจว่า บาบามาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านพูดว่า พ่อต้องเปลี่ยนโลกยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นโลกบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถนำการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์มาให้ตนเองหรือประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์มาให้แก่ผู้อื่นได้ เวลานั้นการละเล่นกำลังจะถึงจุดจบ เวลาสุดท้ายนักแสดงทั้งหมดต้องมาปรากฏตัว สิ่งนี้ถูกอ้างถึงในกิตะด้วยเช่นกัน นอกจากสิ่งนั้นแล้ว แทนที่จะเขียนว่า ชีพบาบา พวกเขากลับเขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” ศรีกฤษณะคือเจ้าชายคนแรก ผู้คนคิดว่า กฤษณะเป็นผู้ที่สอนราชาโยคะ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นลูกเข้าใจว่า เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ที่สอนราชาโยคะและท่านมาแล้ว พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ถูกเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้คนกล่าวหาศรีกฤษณะ จริงๆ แล้ว พวกเขาไม่ได้กล่าวหาศรีกฤษณะ แต่กล่าวหาพ่อก่อนหน้านี้ ดาต้าไม่เคยถูกกล่าวหาในเรื่องใด แต่หลังจากที่พ่อมาจึงมีการกล่าวหาเกิดขึ้น ขณะที่เขาเคลื่อนไหวไป นักเดินทางผู้นั้นเข้ามาในเขา และดูสิ นับแต่นั้นเป็นต้นมามีข้อกล่าวหามากมายเพียงใด! การร้ายรำและเกมทั้งหมดดลาลา คือเกมของผู้เดียวนั้น ท่านคือผู้ที่ทำให้ลูกสนุกสนาน ลูกเข้าใจว่าลูกได้พบบาบาแล้วและกำลังเติมเต็มอาภรณ์ด้วยเพชรพลอยความรู้ของคัมภีร์ไม่ลูกเรียกว่าเพชรพลอย เพชรพลอยเหล่านี้คือความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี เวลานั้นมนุษย์ทุกคนขว้างก้อนหินใส่กันอยู่เรื่อยๆ และดังนั้นพวกเขาจึงกลับมามีสติปัญญาเป็นหิน พ่อมาและเปลี่ยนสติปัญญาที่เป็นหินของลูกให้เป็นสติปัญญาที่สูงส่ง ท่านเปลี่ยนคาวรีสถาน (สุสาน) ให้เป็นปารีสสถาน (ดินแดนของเทวดานางฟ้า) ความตายมาที่นี้ช้าแล้วช้าและฝังผู้คนไว้ในสุสาน สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น เช่นที่งูลอกคราบเก่าและมีหนังใหม่ ในท่านองเดียวกัน ดวงวิญญาณทั้งร่างเก่าและไปรับร่างใหม่ บาบามาให้ตัวอย่างนี้ที่นี้ ชันยาสใช้ตัวอย่างนี้เพื่อวัตถุประสงค์ของตนเอง พวกเขาเชื่อว่าฟองหลอมรวมเข้าไปในมหาสมุทร บางคนพูดว่าแสงหลอมรวมเข้าไปในแสง มีความคิดเห็นมากมาย เวลานั้นลูกได้รับคำสั่งเดียวที่ต้องทำ บาบามาพูดว่า ลูกร้องหาพ่อมาชาติแล้วชาติแล้ว แต่พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกร้องหาอย่างมากด้วยการพูดว่า นั่นคือทาสของท่าน! พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากความเป็นทาส ลูกกลายเป็นทาสของมายา พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลูกกราบไหว้บูชามามากมายแล้ว เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้ผลของการกราบไหว้บูชานั้นแก่ลูก เวลานั้นบทบาทของการกราบไหว้บูชาได้สิ้นสุดลงแล้ว มีความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย มีการวางเฉย 2 ประเภท การวางเฉยของชันยาสคือการทิ้งบ้านเรือนและครอบครัวของเขา ลูกมีการวางเฉยต่อโลกเก่าทั้งหมด ลูกรู้ว่าทุกสิ่งนี้กำลังจะถูกเผาไป จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ สมบัติของบางคนจะถูกฝัง และขโมยจิปัณนาลา จะมีเวลานั้น เมื่อเครื่องบินตกหรือไฟไหม้ โจรขโมยจะไปทีนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นยังจะปล้นขโมยด้วยเช่นกัน พวกเขาใช้เวลาพอก่อนที่ตำรวจจะมาถึง การทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โลกนี้ใหญ่โตเหลือเกิน ลูกเข้าใจว่าอเมริกา ฯลฯ ยังคงมีความมั่งคั่งของการความสุข เพราะชาวคริสต์เดียนั้นมาในภายหลัง บทบาทแห่งความสุขของพวกเขาในปรากฏในเวลา นี้ พวกเขามีความกล้าหาญมาก พวกเขาเดินทางไปยังดวงจันทร์และดวงดาว พวกเขาไม่ไปยังดวงอาทิตย์

เพราะรู้ว่าดวงอาทิตย์จะแผดเผาพวกเขา พวกเขาพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์และดวงดาวเพื่อที่จะครอบครองดินแดน เพราะพวกเขาได้ยินคำว่า ‘สุริยวงศ์’ และ ‘จันทรวงศ์’ จึงคิดว่าบางทีอาจจะมีโลกอยู่ที่นั่น ชาวญี่ปุ่นเรียกตนเองว่าผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์ บางคนเรียกตนเองเป็นสิ่งที่หนึ่งและบางคนก็เรียกตนเองว่าเป็นสิ่งอื่น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็นสุริ ยวงศ์และจันทรวงศ์อย่างแน่นอน ไม่สามารถมีดินแดนอื่นใดสูงส่งมากกว่าดินแดนนี้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มี เรื่องของการเปลี่ยนใดในสิ่งนี้ นี่คือ บางสิ่งที่ลูกต้องเข้าใจ เมื่อลูกนั่งอยู่ในความเงียบ ลูกควรนั่งอยู่ในสำนักของศาสนา ดั้งเดิมของตนเสมอ ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกไม่ต้องเข้าป่าเพื่อหาความสงบ ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามที่มาว่า ความ สงบคือสรีรยที่ถูกรอบคอบของคุณ แล้วท่านจะไปแสวงหาที่ไหนเล่า ดวงวิญญาณนี้พูดว่า ศาสนาดั้งเดิมของนั่นคือความ สงบ และแล้วเมื่อนั้นเข้ามาในร่างกายที่นี้ นั่นจึงพูด การละเล่นไม่สามารถถูกแสดงในความเงียบได้ ก่อนหน้านั้น ภาพยนตร์เป็นหนังเงียบ ทุกสิ่งในอาณาเขตละเอียดอ่อนคือ ‘ภาพยนตร์’ ด้วยเช่นกัน ไม่มีเสียงออกมา เวลานั้นสิ่งใดที่ พวกเขา(ผู้ที่เข้ามา) เข้าใจในวงจรที่แล้ว พวกเขาก็จะมาถ่ายทอดสิ่งนั้น นั่นไม่ใช่เรื่องใหม่ ละครนี้ทั้งเรื่องนี้ทำให้เราราย ราวผ่าน 84 ชาติเกิด ละครนี้เป็นนิรันดร์ ทุกคนรับร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน ชีพบาบา กำลังพูดสิ่งนี้ ท่านพูดกับลูกๆดวงวิญญาณว่า จงจดจำพ่อผู้เดียว บรรพมาผู้ที่ไม่ได้พูดว่า จงจดจำฉันผู้เดียว เรื่องราวเหล่านี้ ลึกลึกลับเหลือเกิน! ผู้ที่พูดว่า พ่อจะต้องจดจำผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน พ่อคือแม่น้ำพรหมบุตร การพบกันนั้นเกิดขึ้นระหว่าง แม่น้ำพรหมบุตรกับมหาสมุทร ไม่มีการพบปะกันระหว่างแม่น้ำสรัสวดีกับมหาสมุทร มีเพียงการพบปะเดียวนั้นเท่านั้นที่เกิด ขึ้น เมล่่าที่ใหญ่โตเกิดขึ้นในกัลกัตตาในการบรรจบกันของแม่น้ำพรหมบุตรและมหาสมุทร มีพรหมบุตรเพียงสายเดียว และการพบปะนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น การพบปะนี้ยังเกิดขึ้นที่นี้ด้วยเช่นกัน หากไม่มีมหาสมุทรก็ไม่สามารถเรียก ว่าเมล่่า ที่ไหนก็ตามที่มาว่าไปนั้นมีการพบปะกันของแม่น้ำเกิดขึ้น การพบปะนี้เกิดขึ้นระหว่างมหาสมุทรกับแม่น้ำ พรหมบุตร ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้สำหรับตัวลูกเอง ถ้าลูกสามารถไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ แล้วเพียงแต่คิดว่า มหาสมุทรนี้มีชีวิตได้อย่างไรและมหาสมุทรนั้นไร้ชีวิตได้อย่างไร แม่น้ำทุกสายไหลออกมาจากมหาสมุทร นี่คือการพบปะที่ เป็นสิริมงคล พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า จดจำพ่อผู้เดียว! ลูกๆยังบอกผู้อื่นอีกด้วยว่า จงจดจำพ่อ ลูกไม่สามารถพูดว่า ลูกๆ เอ๋ย จงจดจำฉันผู้เดียว บาบาสสามารถพูดผ่านผู้นี้ว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อผู้เดียว ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้เป็นการส่วนตัว ลูกพูดว่า ชีพบาบาพูดว่า จงจดจำพ่อ! บอกทุกคนว่า จงจดจำพ่อแล้วความคิดสุดท้ายของคุณจะนำคุณไปสู่จุดหมายปลายทางของ คุณ ความตายต้องมาหาทุกคน ดูลิ อะไรกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้! อเมริกากว้างใหญ่เหลือเกิน บอมเบย์นี้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป จะเหลือผู้คนเพียงเล็กน้อย เวลานั้นมีผู้คนจำนวนนับล้านที่ถูกปกครอง ที่นั่นจะมีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยในตอนแรก เริ่ม ผู้อื่นจะมาอย่างต่อเนื่องหลังจากนั้น พ่อเคยอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่ามายามีพลังมาก เธอจะขัดขวางลูกจากการจดจำ ระลึกถึง และจะสร้างอุปสรรคขึ้นอย่างต่อเนื่อง เธอจะทำให้ลูกหันหน้าหนีไปจากบาบา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียร พยายามอย่างเต็มที่ และกลายเป็นมหาวีระที่แข็งแกร่ง ลูกควรมีโยคะให้มากจนกระทั่งมายาไม่สามารถเขย่าลูกได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสดาเดิมแห่งความสงบของลูก เพื่อที่จะปลอดภัยจากมายา จงใส่ลูกปัดไว้ในปากของ ลูก

2. จงมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่า ก่อนที่จะมีการทำลายล้าง ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่า

พร: พร: ขอให้ลูกมีโชคที่สูงส่งและโอบยิบด้วยปีกแห่งความจริงจังและกระตือรือร้นบนพื้นฐานของความกล้าหาญของลูก
ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในเวลาใดๆ อย่าละทิ้งความกล้าหาญของลูก เมื่อลูกเห็นความอ่อนแอของผู้อื่น อย่าได้ ท้อถอย อย่ามีความคิดเช่นนั้นที่บางครั้งสิ่งเดียวกันนั้นจะเกิดขึ้นกับฉัน สภาพของวิญญาณที่โชคดีไม่ สามารถได้รับอิทธิพลหรือถูกดึงดูดจากผู้อื่นและเหตุนี้จึงตกลงมา เพราะพวกเขาโอบยิบด้วยความจริงจัง และกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างปลอดภัย ผู้ที่คิดถึงอดีตหรือความอ่อนแอของพวกเขาหรือ มองกลับไปโดยแท้จริงแล้วเป็นการปลุกเร้ากราว่น

คติพจน์: การให้ความเคารพคำแนะนำของแต่ละคนคือการได้รับการเคารพ ผู้ที่ให้ความเคารพผู้อื่นไม่เคยดูถูกพวก

เขา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่มีรวมทั้งร่างกายของลูก มีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการตายขณะที่มีชีวิต
- คำถาม:** สมญาของลูกๆ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันคืออะไร? อะไรคือรางวัลที่ดีที่สุดที่ลูกได้รับจากพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกๆ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันคือราชาธิราชและราชาโยคี ลูกๆ บราห์มินที่เกิดจากปากเป็นเครื่องมือที่จะดูแลไฟบุษย์ญ ลูกได้รับทานที่ใหญ่โตจากนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อำนาจในการปกครองสวรรค์คือรางวัลที่ดีที่สุด
- เพลง:** จงมีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งที่นี้และบอกประเด็นที่ดีมากในการตายขณะที่มีชีวิตแก่ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว: ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต ผู้คนสังเวตตนเองที่ค่าจี้ พวกเขาจบสิ้นร่างกายของเขา พวกเขาไม่ได้ศึกษาความรู้หรือโยคะ ที่นี้ลูกต้องเป็นของพ่อขณะที่มีชีวิต เพื่อที่จะรับฟังความรู้นี้ ลูกต้องตัดบ่วงพันธะทั้งหมดกับร่างกายของลูกขณะที่มีชีวิตและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นพ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ: ลูกๆ เวลานั้นจงส่งมอบโลกเก่านี้และร่างเก่าเหล่านั้นให้แก่พ่อ ก็เท่านั้นเอง เวลานั้นลูกเป็นของบาบา ขณะที่มีชีวิตอยู่ลูกพูดว่า: ลูกเป็นของชีพบาบา เวลานั้นลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณในทางปฏิบัติ ผู้คนที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณเหล่านั้นทั้งบ้านของพวกเขาก็จะไปอาศัยที่ฮาริดวาร์ แต่อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงถือกำเนิดในดินแดนของความตายนี้ เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูก: ลูกจะไม่ได้รับชาติเกิดในดินแดนของความตายอีกต่อไป จะมีความพ่ายแพ้ในดินแดนของความตาย, ในโลกยุคเหล็ก จะมีชัยชนะสำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ, โลกยุคทอง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแต่ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกสิ่งทุกอย่างที่มีรวมทั้งร่างของลูก เข้าใจว่าลูกกำลังให้ทุกสิ่งแก่ชีพบาบา ทุกสิ่งเป็นของชีพบาบา และแล้วชีพบาบาพูดว่า: โอเค จงดูแลทั้งหมดนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เพียงแต่คิดว่าตนเองกำลังจะได้รับรายได้เฉลี่ยชีพจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา ในหนทางของความไม่รู้ด้วย, ผู้คนพูดว่า: ทุกสิ่งเป็นของพระเจ้า ทุกสิ่งนั้นได้รับมาจากพระเจ้า อย่างไรก็ตามหากลูกของพวกเขตาย, พวกเขา ก็ร้องไห้ เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงหยุดการจดจำสิ่งเก่าๆ ของลูก จดจำพ่อผู้เดียว, ผู้ที่ให้โชคของอาณาจักรใหม่ในโลกใหม่ของลูกแก่ลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, ให้คิดว่าทุกสิ่งเป็นของชีพบาบา ฉันกำลังรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบา ฉันกำลังทำตามศรัทธา ลูกอาจจะถามว่า: บาบา ฉันควรจะซื้อรถใหม่? ใช่ ลูก ลูกอาจจะซื้อได้ ลูกๆ ผู้ที่คิดว่าทุกสิ่งเป็นของบาบาจะถามเพื่อขอคำแนะนำ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการตายขณะที่มีชีวิต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เช่นกัน เราเคยอุทิศตนเองให้กับชีพบาบา แต่เราไม่มีความรู้นี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก ท่านกำลังให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดของลูกแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก บาบาพูดว่า: ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่พ่อมา มีคำกล่าวว่าเป็นสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์ ใครก่อตั้งสวรรค์นั้น? เหล่าเทพในสวรรค์มาจากที่ไหน? มีการจดจำไม่ได้ใช้เวลานานเลยทีเดียวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ท่านมาเมื่อใด? ท่านจะมาในตอนบรรจบกันของตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทองอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ผู้คนมากมายมาที่นี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายในสิ่งนี้ นี่ไม่เหมือนกับชุมนุมทางจิตอื่นใด พ่อที่แท้จริงนั่งที่นี้และสอนลูกๆ บาบาอธิบายแล้วว่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เช่นกัน, ลูกมีสองพ่ออย่างแท้จริง หนึ่งนั่นคือพ่อทางร่างของร่างกายของลูก และอีกหนึ่งนั่นคือพ่อของดวงวิญญาณจากเหนือโลก ดวงวิญญาณจดจำพ่อจากเหนือโลก: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาจดจำท่านด้วยรูปและนามที่แตกต่างกันไป ลูกเคยได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกจากยุคทองแดงมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติแล้ว ไม่ใช่ว่าลูกได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกในยุคทองด้วย ไม่เลย มรดกที่ลูกได้รับจากพ่อทางร่างของลูกในยุคทองเป็นไปเนื่องจากรายได้ที่ลูกหาที่นี้ในเวลานี้ ลูกหารายได้มากมายที่นี้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกถึง 21 ชาติเกิด ในยุคทองลูกได้รับมรดกของลูกบนพื้นฐานของความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ นี่คือสบูลักซ์ที่ทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองปราศจากร่าง ลูกๆ ดวงวิญญาณรับฟังด้วยหูของลูก เวลานั้นลูกได้รับมรดกของยุคทองและยุคเงินของลูกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อเหนือโลก และแล้วจากยุคทองแดง ลูกได้รับมรดกที่มีอายุสั้นจากพ่อทางร่างของลูกในรูป นาม สถานที่และเวลาที่แตกต่างกันไป ลูกอาจจะจดจำพ่อเหนือโลกนั้น แต่เป็นดวงวิญญาณที่จดจำและพูดว่า: พ่อทางร่างของลูกให้ร่างนี้แก่ลูก ดังนั้นมีสองพ่อ

ลูกรู้ว่าเวลานี้มีพ่อที่สาม, ประชาบิดาบรรพมาด้วยเช่นกัน ลูกคือบรรพมาภุมารและกุมารีในทางปฏิบัติ หนึ่งนั่นคือพ่อทางร่าง สองนั่นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนจากเหนือโลกและสามคือพ่อทางจิตนี้ ประชาบิดานั้นเป็นที่จดจำ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้จักท่าน พวกเขาเชื่อว่าบรรพมาเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้ว่าบรรพมาเป็นพ่อที่มีตัวตน เวลานั้นลูกกำลังเตรียมการเพื่อไปสู่โลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง (ปรโลก) ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณขณะที่มีชีวิต ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องละร่างนั้นและกลับบ้านอย่างแนนอน ทุกคนกำลังจะตาย เมื่อผู้คนไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาได้รับมนตราจากผู้หรือผู้เคร่งศาสนา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะละร่างและไปสู่บ้านที่แสนหวานของพวกเขาเมื่อไหร่ ลูกรู้สิ่งนี้อย่างแนนอน เวลานั้นลูกไม่อดกลั้นที่จะละร่างเก่าของลูก ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาฉัน, ดวงวิญญาณนี้จะกลับมาบริสุทธิ์และไปหาบาบา ฉันจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันถึง 21 ชาติเกิดจากบาบา ดังนั้นมีพ่อทางร่าง บรรพมาบาบาและชีพบาบา ลูกมีทั้งสามพ่ออย่างแท้จริง ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายในสิ่งนี้ แผลงที่ส่งเสียงนำแผลงมาจากกองขยะและส่งเสียงของความรู้ให้กับพวกแผลง แผลงซึ่งเป็นประเภทเดียวกันจะกลายเป็นเช่นเดียวกันกับแผลงเก่า ส่วนแผลงที่ไม่ใช่ประเภทเดียวกันจะตาย(ผุพัง) ที่นี้เช่นกันในบรรดาผู้ที่มาที่นี่ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ความรู้นี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นที่เหลือ เหล่านั้นเป็นแผลงเก่าที่ส่งเสียง (ภุมรี) และลูกคือครู (บรรพมีณ) ภารกิจของลูกคือการนำแผลงที่มีกิเลสมาจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและส่งเสียงของความรู้ให้กับพวกเขา ลูกต้องส่งเสียงอะไรให้กับพวกเขา? นี่คือพ่อของลูกจากเหนือโลก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก เราคือบรรพมาภุมารและกุมารีและเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถประกาศสิทธิ์นั้นได้ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนนิพพานจากที่ซึ่งลูกมาและเล่นบทบาทของลูก นี่คือตอนจบของชาติสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูก เวลานั้นลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ มหาสมุทรแห่งความรู้คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น จะไม่กล่าววบบรรพมา, มหาสมุทรแห่งความรู้ วิษณุ, มหาสมุทรแห่งความรู้ หรือ ชางก้า, มหาสมุทรแห่งความรู้ ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น..... พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นทั้งโลกกำลังจะกลายเป็นสุสาน ดินแดนของเทวดานางฟ้า ซึ่งลูกเรียกว่าสวรรค์ด้วยเช่นกันกำลังมีการก่อตั้ง ดังนั้นลูกมาที่นี่เพื่อตายขณะที่มีชีวิต บาบา เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ลูกเคยปลุกเรียกพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกพูดว่า: บาบาลูกเคยล้มลุกคลุกคลานอย่างมากมาย นี่คือชะตากรรมของละคร เวลานั้นพ่อกำลังให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก ลูกรู้ว่าด้วยการเป็นของพ่อ, ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ประเภทหนึ่งคือผู้ที่กลายเป็นทนายและลูกเรียกว่าลูกๆที่แท้จริง อีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่เป็นลูกเลี้ยงและไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “บาบา บาบา” แต่พวกเขาไม่ได้ตายขณะที่มีชีวิต ผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิตคือลูกๆที่แท้จริงและที่เหลือคือลูกเลี้ยง เมื่อผู้ที่มีกิเลสมาที่นี่ พ่อก็ถามเขาว่า: ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้วหรือยัง? ลูกทำสัญญาว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ตลอดเวลาที่เหลือของชีวิตลูก เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: หากลูกมาหาบาบาหลังจากได้ทำสัญญา ลูกจะได้รับมรดกของลูก ผู้เป็นแม่กำลังทำให้ชีวิตของพวกเธอมีคุณค่า อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ชีพบาบาคือผู้ประทาน ลูกต้องไม่คิดว่าลูกกำลังให้แก่ชีพบาบาไม่เลย ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์ของลูกจากท่าน ชีพบาบานั่นไม่ต้องสร้างอาคารใดๆ ฯลฯ เพื่อตัวท่านเอง ท่านใช้ทุกสิ่งเพื่อลูกๆ พ่อเองก็ใช้ทุกสิ่งของดาด้านี้ผ่านผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกันและผู้ไร้เดียงสา กำลังทำให้ชีวิตของพวกเธอมีคุณค่า ลูกกำลังหารายได้สำหรับอนาคตถึง 21 ชาติเกิดของลูก การได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกจะจบสิ้น มรดกที่ลูกได้รับในสวรรค์จากพ่อทางร่างของลูกนั้นจะเป็นสิ่งที่ลูกได้หารายได้ที่นี้ มีเรื่องเล่าซึ่งพ่อถามลูกสาวของเธอว่า “ใครกำลังเลี้ยงดูเธอ?” หนึ่งในพวกเธอพูดว่า: โชคของตนเอง ในท่านเองเดียวกัน ที่นี้ก็เช่นกัน ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามและกำลังได้รับสิทธิ์ของลูกเอง ทุกดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดในหนทางของความไม่รู้, ลูกสาวไม่ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเธอ เพียงบุตรชายเท่านั้นที่ได้รับ เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังจะได้รับมรดก ไม่ว่าลูกจะเป็นชายหรือหญิง ได้มีการจดจำว่าภุมารีคือผู้ที่ยกระดับ 21 วงศ์สกุล ลูกคือบรรพมาภุมารและกุมารี ลูกรู้ว่าลูกกำลังคลใจชาวบาร์ตาให้ทำความเพียรพยายามเพื่อที่พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาถึง 21 ชาติเกิดด้วยการทำตามศรัทธา จงอธิบายแก่แต่ละคน: การได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกในเวลานี้ต้องจบสิ้น เวลานั้นลูกสามารถได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อเหนือโลก นี่คือรายได้ใหญ่หลวงอย่างมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งดีมากๆที่จะเข้าใจ หัวใจของลูกพูดว่าทำความเพียรพยายามแต่มายากก็นำพายุมา เมื่อพายุของมายามา, ตะเกียงก็ดับลง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมาก ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือประเด็นสำหรับสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำพ่อและละทิ้งสำนึกของร่างกายทั้งหมด ลูกจดจำครู คุรุมากมายให้ทำใจใส่รูปภาพของพวกเขาและให้ใจเหล่านั้นแก่สาวกสวมใส่ที่คอ มีมากมายที่เป็นเช่นนั้น ผู้หญิงบางคนแม้กระทั่งเอารูปสามีของเธอออกและใส่รูปภาพของคุรุของเธอแทน บาบาพูดว่า: ที่นี้ไม่มีเรื่องของการสวมจีที่มีรูปภาพ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ นี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทุกคน ทั้งหนุ่มและแก่ เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของลูกอย่างแนนอน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำ

สัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไปเล่า? ลูกไม่ควรเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการใช้ดาบของตัณหาหาคะ นี่คือนินแดนของคันส์, ปีศาจ มีคำกล่าวว่ามีการใช้ดาบของตัณหา หาคะในดินแดนของกฤษณะ ดาบของตัณหาหาคะนั้นถูกใช้ที่นี่ และเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าดินแดนของคันส์ อย่างไรก็ตามไม่มีสงครามระหว่างปีศาจและเทพหรือระหว่างพันธมิตรและพราหมณ์ สงครามเป็นไประหว่างภูตพราหมณ์และพราหมณ์ ลูกๆเคยได้ยินมิตแล้วว่าพวกเขา กำลังจะได้รับเนยอย่างไร พวกเขาจะมาและปกครองอาณาจักร ลูกๆถาม: บาบ่า ทำไมท่านจึงสร้างอาคารมากมาย? บาบ่าพูดว่า: เวลานี้ต้องมีการจัดหาทุกอย่างเพียงพอ เพราะลูกๆมาที่นี่รอบแล้วรอบเล่า ลูกๆ เหล่านั้นทั้งหมดจะอยู่ที่ไหนเมื่อพวกเขามาอีก? ในแต่ละวันที่ผ่านไปพวกเขาจะแผ่แต่ขยายตัว จะมีลูกๆมากมายของประชาบิดาบรรพบุรุษมา ชีพบาบาพูดว่า: พ่อมีลูกๆ มากมาย ในบรรดาหลายล้าน เพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกเองก็ตามลำดับกันไปเช่นเดียวกัน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา อย่างไรก็ตามลูกๆบางคนก็เหยียดนา ลูกๆรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาของชีพบาบาที่ให้ไว้ผ่านบรรพบุรุษ พ่อพูดว่า: ร่างกายนี้ที่พ่อยึดใช้อยู่ในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในโลกเก่าในร่างเก่า เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอ พ่อมาอย่างเป็นทางการของลูก พระเจ้า ผู้เป็นพ่อถูกเรียกว่าผู้ปลดปล่อย มนุษย์ไม่สามารถเรียกมนุษย์เช่นนั้น (ผู้ปลดปล่อย) ท่านปลดปล่อยทั้งโลก เวลานี้ทั้งโลกคือลัทธิ, กระทั่งแห่งความทุกข์ ถึงแม้ว่าผู้ที่มั่งคั่งคิดว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ทั้งหมดนี้กำลังจะกลายเป็นฝุ่น ชาวอเมริกันเองก็เขียนว่าใครบางคนกำลังฉกฉวยพวกเขาให้ไปสู่การทำลายล้างและกำลังทำให้พวกเขาผลิระเบิด มีการลงทุนค่าใช้จ่ายมากมาย เมื่อยุคเหล็กจบสิ้น ต้องเป็นยุคทองอย่างแน่นอน เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งยุคทองขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บาบ่ากำลังสอนราชาโยคะเดียวกันแก่ลูก ลูกคือราชาริชี ขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นพระโยคะริชี ไม่มีใครนอกจากบรรพบุรุษที่สามารถถูกเรียกว่าเป็นราชาริชี ไม่ได้ถูกเขียนไว้ที่โน่นว่ารাজারิชีคือบรรพบุรุษ หากจะเป็นกฤษณะ เขาจะสามารถสร้างบรรพบุรุษได้ อย่างไร? เป็นเพียงเมื่อบรรพบุรุษมีชีวิตรอดอยู่เท่านั้นที่บรรพบุรุษที่เกิดจากปากจะถูกสร้างขึ้นไปได้ เพียงบรรพบุรุษทางร่างเท่านั้นที่สร้างไฟ บุญชัย บาบ่าเป็นพ่อคำใหญ่ ลูกได้รับทานที่ใหญ่หลวงมาก ลูกได้รับทานของอาณาจักรแห่งสวรรค์ นี่เป็นรางวัลที่ดีที่สุด และแล้ว บรรพบุรุษก็กลายเป็นเทพ ลูกสามารถกลายเป็นสุริยวงศ์หรือจันทร์ทรงฉายได้ บาบ่าพูดว่า: ลูกสามารถถามบาบ่าว่าลูกจะได้รับสถานภาพใดหากลูกจะละร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ บาบ่าจะบอกลูกได้ในทันที เวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก เมื่อลูกละร่างของลูก, ลูกจะไม่สามารถรับความรู้ได้ ทารกจะเข้าใจอะไร? ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ยุคเหล็กกำลังจะจบสิ้น และยุคทองกำลังจะมาถึง อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีสำนักอยู่เสมอว่านี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียงสູບ่านที่แสนหวาน จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิถึง 21 ชาติเกิดของลูก ทำสัญญาของความบริสุทธิ์ แผ่แต่ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ ตายในขณะมีชีวิตรอดอยู่

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด และก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง ด้วยพรของสภาพที่โอบรับอย่างสม่ำเสมอ

การเป็นของพ่อหมายถึงการได้รับพรของสภาพที่โอบรับ ด้วยการใส่พรนี้เข้าไปสู่ชีวิตของลูก ลูกจะไม่ถอยกลับไปในเวลาใดๆ ลูกจะก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกมีมิตรร่วมทางของพ่อผู้ทรงอำนาจสูงสุด ลูกจะก้าวไปข้างหน้าในทุกย่างก้าวเสมอ ตัวลูกเองจะเต็มอย่างสม่ำเสมอและลูกจะทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเต็มด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่ยอมให้ตัวเองหยุดเนื่องจากสิ่งกีดขวางใดๆ พรที่ลูกๆได้รับเช่นนั้นไม่เคยผูกมัดด้วยใครก็ตาม พวกเขาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด

คติพจน์: วัตถุธาตุกลายเป็นผู้รับใช้ของผู้ที่มีสตอกของพลังทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ผู้เป็นเมฆมหาพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ เพื่อพบกับท่านส่วนตัวและเติมเต็มตนเอง ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อจาริกแสวงบุญ หรือเพื่ออากาศอันสดชื่นของภูเขา
- คำถาม:** ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกควรจะไปไหนไปไหนด้วยวิธีใดเพื่อให้ลูกจะมีสุขภาพดีตลอดไป
- คำตอบ:** เพื่อที่จะมีสุขภาพดีเสมอ จงพูดเสมอว่า “บาบา บาบา ฉันต้องการรับประทานกับท่านเท่านั้น ฉันต้องการไปทุกที่กับท่านเท่านั้น” จงมอบทุกสิ่งให้พ่อด้วยสติปัญญา มีสำนึกรู้ว่า ชีพบาบา กำลังหล่อเลี้ยงลูกอยู่ อย่ามีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด จงมอบทุกสิ่งให้ท่านและรับประทานตามคำสั่งของท่าน แล้วทุกสิ่งจะกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะมีสุขภาพดีเสมอ
- เพลง:** ผู้อาศัยจากดินแดนไกลโพ้น เข้ามายังต่างแดน

โอมซานติ ลูกสาวทั้งหลายมาที่นี่ เพื่อพบกับผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้น ลูกสาวไม่ได้มาเพื่อจาริกแสวงบุญ หรือเพื่อรับอากาศอันสดชื่นของภูเขา ผู้คนไปที่ภูเขาเพื่อรับอากาศที่สดชื่น แต่ลูกๆ มาที่นี่เพื่อพบกับแม่และพ่อ ลูกๆ รู้ว่า แม่และพ่อผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นได้เข้ามาสู่ต่างแดน ท่านมาทำไม เพื่อสร้างสวรรค์ ลูกๆ มาจากดินแดนที่ห่างไกลมาจากหมู่บ้านต่างๆ เพื่อพบกับท่าน พวกเขายังจะมาจากต่างประเทศด้วยเช่นกัน เพื่ออะไรเล่า ไม่ใช่เรื่องของการมาดูสิ่งใดดวงวิญญาณ นั่นคือ ดวงวิญญาณมนุษย์ มาเพื่อพบกับแม่และพ่อ แม่และพ่อคือ ผู้อาศัยจากดินแดนไกลโพ้น ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อผู้ที่ลูกจะได้รับความสุขแห่งสวรรค์จากพวกท่าน อย่างไรก็ตาม ลูกจะได้รับสิ่งนั้นด้วยการทำตามคำสั่งของท่านเท่านั้น เหตุนี้เอง ศรีมัทจึงได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย คำพูดของพระเจ้าหรือศรีมัทนั้นได้รับการจดจำ ศรีมัทของบราห์มา วิษณุ หรือชางก้าไม่ได้รับการจดจำ แม่และพ่อผู้ที่ได้รับการร้องเพลงสรรเสริญนั้นเป็นผู้ที่สูงส่ง พวกเขาปลุกเรียกผู้สร้างโลก แม่และพ่อ ว่า ได้โปรดมายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรกนี้ด้วยเถิด และชำระเราให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านได้เข้ามายังต่างแดน ลูกกำลังนั่งอยู่ในต่างแดนด้วยเช่นกัน นี่เป็นดินแดนของราวัน อากาสูร บักกาสูร พุทนา สุคนาค หิระนาคาชปะลาฯ (ชื่อของปีศาจ) ทั้งหมดนี้เป็นชื่อของมนุษย์ในโลกนี้ ไม่มีรูปแบบอื่นๆ ของปีศาจ เหล่าเทพไม่ได้มีรูปแบบอื่นๆ และพวกเขาก็ไม่ได้มี 4 มือ เช่นเดียวกับมนุษย์เหล่านี้ เหล่าเทพก็ยังเป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขาใช้ชาติเกิดในดินแดนที่บริสุทธิ์ ยุคทองและยุคเงินเป็นเหมือนบ้านของพระเจ้า เมื่อลูกไปสวรรค์ ลูกก็ไปยังบ้านของตนเอง เวลานี้ ลูกอยู่ในบ้านต่างแดน ในบ้านของราวัน ดังนั้น พ่อจึงมาและปลดปล่อยลูกออกจากบ้านของราวัน เป็นเวลาถึงครึ่งวงจรที่ลูกได้ใช้ชาติเกิดอยู่ในดินแดนของมายา ในยุคทองและยุคเงินเคยเป็นอาณาจักรของราม อาณาจักรของพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ที่ก่อตั้งขึ้นมา ลูกได้ใช้ชาติเกิดที่นั่นเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร แล้วลูกก็ใช้ชาติเกิดในอาณาจักรของราวันอีกครั้งวงจร ลูกๆ เข้าใจว่า เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ผู้นั้นเป็นครูและยังเป็นสัทกูรูอีกด้วย ลูกๆ ผู้เป็นแม่ก็ยังคงเป็นครูด้วย และลูกก็เป็นสัทกูรูเช่นกัน ลูกๆ ยังสอน เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพอีกด้วย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ เป็นของชุมชนที่สูงส่งจากที่เคยเป็นของชุมชนปีศาจ พ่อมาปรากฏอยู่ในพาทะนี เพื่อเปลี่ยนลูกๆ จากที่เป็นหนามให้กลายเป็นดอกไม้ ผู้เดียวนั้นจะไปพบกับลูกๆ ในประเทศอื่นอีกด้วย เพราะท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีชีวิต ท่านไม่ใช่มหาสมุทรที่ไร้ชีวิตที่จะทำให้ใครจมหน้า ไม่เลย ผู้เดียวนั้นมีชีวิต ผู้คนได้จดจำกันว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่ห่างกันเป็นเวลายาวนาน ดังนั้น พระเจ้ามาที่นี่และดวงวิญญาณก็มาที่นี่ด้วย เพื่อพบกับท่าน ลูกๆ มาจากทั่วทุกสารทิศ พ่อก็ยังไปทั่วทุกที่ด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้สร้างวัดทั่วทุกหนแห่ง พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพระคริสต์ แต่เขาเป็นผู้ที่มีชีวิตที่มีร่างกาย บราห์มา วิษณุและชางก้าก็ยังเป็นผู้ที่มีร่างกายด้วยเช่นกัน พระเจ้าสูงที่สุดกว่าพวกเขาทุกคน ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ทุกคนเรียกท่านว่า พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านไม่มีร่างที่เป็นวัตถุ หรือร่างที่ละเอียดอ่อน แต่กระนั้น แน่แน่นอนว่าท่านต้องมา ท่านมาอย่างไร ทุกคนลืมสิ่งนี้ไปแล้ว ไม่สามารถพูดได้ว่า กฤษณะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หรือพระเจ้าเข้าไปในร่าง ของกฤษณะ เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ผิดที่จะพูดว่า พระเจ้าศรัทธากฤษณะพูด ท่านจะสร้างอะไรผ่านปากของกฤษณะได้เล่า เหล่าเทพอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่เลย ก่อนอื่น บราห์มินั้นเป็นสิ่งที่ต้องการและสำหรับสิ่งนั้นบราห์มาก็มีความจำเป็น ไม่เช่นนั้นแล้วอะไรคืออาชีพของบราห์มาเล่า เป็นเพราะว่า มีการใช้ชื่อของกฤษณะ ชีวิตประวัติของบราห์มาจึงหายไป หากยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมา ผ่านกฤษณะ จากนั้นอาชีพของบราห์มาก็จะหายไป ลูกๆ ที่มาที่นี่จะเข้าใจ แต่ผู้ที่ไม่เข้าใจก็จะคิดว่า นี่ก็เป็นอีกสัทซังหนึ่งที่มีการถ่ายทอดก็ตะ ลูกๆ เข้าใจว่า ใครกำลังพูดอยู่ที่นี้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เป็นแม่และพ่อผู้ที่เป็นที่รักที่สุดที่

กำลังพูด ท่านช่างน่ารักและอ่อนหวาน! ลูกไม่สามารถเรียกมนุษย์คนใดว่า อ่อนหวาน เพราะทุกคนมีกิเลสและขมอย่างยิ่ง พ่อกำลังชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ ดังนั้น พระเจ้าจึงเป็นผู้ที่สูงที่สุด ถัดจากท่านลงไปนั้น ในบรรดามนุษย์ทั้งหลายผู้ที่เคยอยู่แล้วก็หายไป คือ ลักชมีและนารายณ์ จากนั้นก็คือ รามและสีดา แม้แต่พวกเขาที่ไม่บริสุทธิ์เวลานี้ พวกเขาทั้งหลายคงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขจนกระทั่งพ่อมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ มนุษย์พูดว่า ยุคเหล็กคงอยู่หลายพันปี นั่นเป็นไปได้หรือไม่ สงครามมหาภารตะที่จะเปิดประตูไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า จนถึงตอนนั้น ไม่มีใครจะได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ทุกคนเร่ร่อนไปทั่ว อย่างต่อเนื่องราวกับว่าพวกเขาอยู่ในเขาวงกต พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วและก็หาทางออกไม่ได้ พวกเขาต้องการที่จะเข้าไปสู่ประตูแห่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อบางคนตาย พวกเขาจะพูดกันว่า คนนั้นไปเป็นชาวสวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตาม นี่เป็นนรก พวกเขาจะไปสวรรค์ได้เมื่อพ่อมาและสอนราชาโยคะเท่านั้น และแล้วเมื่อตอนที่พวกเขาจะได้รับสิทธิในสถานภาพของราชา หรือปวงประชา นี่คือ รายได้ ผู้คนถามว่า ผู้ที่ผู้ให้หารายได้ประเภทใดที่ทำให้เขามั่งคั่งอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน เหล่าเทพของยุคทองหารายได้ประเภทใดและเมื่อใดเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น แน่นอนว่าพวกเขาต้องเคยหารายได้นั้นในตอนจบของยุคเหล็ก เพราะนั่นคือ วิธีที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเทพในยุคทองเวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังหารายได้เช่นนั้นที่ทำให้ลูกจะมาเป็นนายแห่งสวรรค์ แน่นอนว่าลูกจะมีประสบการณ์กับผลของสิ่งนั้นในสวรรค์ เวลาลูกอยู่ในการบรรจบกันของยุคเหล็กและยุคทอง พวกเขาทำให้มันเป็นอีกยุคหนึ่ง บาบาสอบถามปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานั้น จะแสดงการกระทำที่พ่อสอนลูกเท่านั้น ยุคนี้ไม่ใช่ยุคเหล็ก ไม่มีใครรู้เรื่องของยุคบรรจบพบกัน แม้แต่ตอนที่ยุคทองเปลี่ยนเป็นยุคเงินก็ไม่มีใครในเวลานั้นรู้ว่าพวกเขากำลังเข้าไปสู่การบรรจบกันของยุคทองกับยุคเงิน ต่อมาภายหลังจึงมีการจดจำกันว่า ผู้ที่ผู้นี้เคยปกครองในยุคทอง และผู้ที่ผู้นี้เคยปกครองในยุคเงิน เมื่อยุคทองแดงเริ่มต้น เหล่าเทพได้ตกลงไปสู่หนทางบาป ลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดเวลานี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกเท่านั้นที่ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ที่ไหนก็ตามในโลกที่มีกิตะพาทชالا พวกเขาถ่ายทอดพระเวทและคัมภีร์ แต่พวกเขาก็ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด โรงเรียนและวิทยาลัยก็เรียกว่าพาทชالا(สถานศึกษา) อย่างน้อยที่สุดการศึกษาเหล่านั้นก็เป็นแหล่งของรายได้ เพราะการศึกษานี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แล้วลูกจะลงมาจากที่นั่น เพื่อเล่นบทบาทของตนเองในยุคทอง ลูกรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องเล่นตั้งแต่ต้นของยุคทองจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกๆ ผู้เป็นเมฆได้มาที่นี่เพื่อเติมเต็มตนเอง เพื่อจะสร้างแหล่งของรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิด การศึกษานี้สูงส่งอย่างมาก และผู้เดียวที่สอนก็คือ พระเจ้าผู้เดียวที่สูงที่สุด ที่เหลือทั้งหมดนั้นคือ พี่น้องหญิงชาย บรรพบุรุษ สรัสวตี ชางกา ปารวตีและวิษณุทุกคนเป็นลูกของท่าน ลูกๆ ไม่สามารถได้รับมรดกจากลูกๆ ได้ มรดกจะได้รับจากพ่อ ความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำ ลูกจะได้รับมรดกตามนั้น ความเพียรพยายามนั้นง่ายมาก อัจชะ หากลูกไม่สามารถพูดความรู้ได้มากนัก ก็หาห้องขนาดเล็กเนื้อที่ 3 ตารางฟุต แล้วเปิดกิตะพาทชالا ตั้งบอร์ดยี่เขียนว่า “จงมาและรับสิทธิในมรดกสำหรับ 21ชาติเกิดของคุณจากพ่อ” ตั้งบอร์ดยี่ขนาดเล็ก เขียนบนบอร์ดยี่นั้นว่า จงรับสิทธิแห่งอาณาจักรสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิด อันเป็นสิทธิโดยกำเนิดแห่งพระเจ้าของคุณ แน่แน่นอนว่าจงเข้ามาและสอบถาม แน่แน่นอนว่าผู้ที่คุณเรียกว่า แม่และพ่อนั้นเป็นผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น คุณจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของตนจากท่าน ท่านพูดว่า จงจดจำพ่อ อยู่เสมอและลิ้มรสผู้หนึ่งทุกคน แม้ว่าลูกอาศัยอยู่กับผู้หนึ่งและเห็นผู้หนึ่งอยู่เบื้องหน้า แต่สติปัญญาของลูกควรจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ลูกได้รับคำสั่งของบาบาส ดังนั้น ลูกจึงควรวางคำสั่งเหล่านั้นไว้บนศีรษะ พ่อออกกฎว่า ลูกๆ จงหยุดธุรกิจของการดื่มยาพิษ ท่านไม่ได้พูดกับผู้อื่น ท่านอธิบายนให้แก่ลูกๆ เท่านั้น ไม่มีใครจากข้างนอกจะนั่งอยู่ในชุมนุมนี้ได้จนกว่าพวกเขาจะได้เรียนหลักสูตร 7 วันแล้ว มีเรื่องราวที่ว่านางฟ้าผู้หนึ่งนามมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามาในห้องพระโรงของอินทราอย่างไรและได้รับโทษอย่างไร เป็นสิ่งที่ไม่ถูกกฎที่ใครจะมานั่งอยู่ที่นี้ก่อนที่เขาเข้าไปอยู่ในบัทตีเป็นเวลา 7 วันและกลายเป็นผู้ที่สะอาด ใช่ว่าบุคคลสำคัญมาพบกับลูกและหลังจากรับฟังลูกแล้ว เขาต้องการจะเห็นชั้นเรียนตอนเช้า ลูกขออนุญาตจากชีเนียร์ได้เพื่อให้เขาเข้ามา เมื่อลูกเห็นว่าเขาดีและจะไม่เก็บสิ่งผิดๆ ก่อนอื่นลูกอาจจะอธิบายนให้เขาฟังสักเล็กน้อยแล้วเขาก็อาจได้รับอนุญาตให้มาได้ จงอธิบายนให้แก่ทุกคนว่า นี่คือ แม่และพ่อของเรา เราจะได้รับความสุขแห่งสวรรค์จากท่าน นี่คือ พ่อครูและครูของเราผู้ที่เป็นทั้งสาม ราวกับว่าลูกได้รับ 3 เครื่องยนต์ด้วยกัน ปัจจุบันนี้คือ เวลาที่ลูกได้พบกับทั้งสามนี้ในเวลาเดียวกัน ภายนอกนั้น ลูกพบทั้งสามแยกจากกัน ก่อนอื่นคือพ่อ แล้วก็ครู และจากนั้นในวัยชราลูกก็เลี้ยงดูครู เวลาลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากใคร จากชีพบบา เพราะลูกมอบสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีให้กับชีพบบา จิงราวกับว่า ลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบบา ลูกให้ทานทุกสิ่งที่มีแก่ชีพบบา และเวลานี้ลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งนั้น ลูกได้รับอาหารที่บริสุทธิ์มาก สำหรับที่อื่น เป็นไปไม่ได้ที่ใครให้ทานแล้วได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งนั้น ที่นั่น ใครที่ได้รับทานก็จะเก็บมันไว้ ที่นี้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกให้กับชีพบบาจะถูกทำให้บริสุทธิ์มากและลูกจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่ง

นั่น พ่อพูดว่า ขณะอาศัยอยู่ที่บ้าน จงมีสำนึกว่า ทุกสิ่งเป็นของบาบา เมื่อลูกรับประทานในสำนึกนี้ จะเป็นราวกับว่า ลูกกำลังรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบา ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งนั้น แต่ลูกคิดว่า มันเป็นของบาบา พ่อให้สิ่งนั้นแก่ลูกและลูกก็มอบสิ่งนั้นให้กับท่าน ลูกรับประทานตามคำสั่งของท่าน แม้ว่าลูกอยู่ที่บ้าน แต่ลูกรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบา ลูกพูดว่า ฉันจะรับประทานกับท่านเท่านั้นและฉันจะท่องเที่ยวไปกับท่านเท่านั้น ด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา” โยคะของลูกจะยังคงติดต่อกับท่าน ลูกจะมีสุขภาพดีตลอดไป นี่คือ สถานพยาบาลที่จะทำให้กลับมามีสุขภาพดี ผู้คนจะไม่อยู่ในสถานพยาบาลเหล่านั้นตลอดชีวิต พวกเขาจะอยู่ที่นั่นเพียงชั่วคราวแล้วก็ออกไป ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้และจะกลับมามีสุขภาพดีตลอดไปถึง 21ชาติเกิด ทำไมลูกจึงมาที่นี่เล่า เพื่อที่จะกลับมามีสุขภาพดี มั่งคั่งและมีความสุขตลอดไปถึงครึ่งวงจร ลูกมาที่นี่ด้วยความคิดนี้ ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อรับอากาศที่สดชื่น หรือเพื่อจาริกแสวงบุญ ลูกมาที่นี่เพื่อพบกับชีพบาบา พ่อยังมาสู่แผ่นดินต่างแดนนี้ด้วยเช่นกันและเข้ามาในร่างต่างชาติ กิตะที่ได้รับการจดจำกันมานั้นจะต้องมีความถูกต้องในบางประเด็น พวกเขาปลุกเรียกพ่อให้มา ดังนั้น แน่หนอว่าท่านต้องมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปหาท่านในอาณาเขตสูงสุดได้เพื่อรับการชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถไปที่นั่นได้ ทุกดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหา “บาบา ได้โปรดมา” พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นในชีวิตและการหลุดพ้นให้แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อทุกคน ท่านมีความเมตตาใด ท่านให้ศรีมัท ศรีมัทมีชื่อเสียงมาก ด้วยการทำตามศรีมัท ลูกจะกลับมาสูงส่ง นั่นคือ เป็นนายแห่งสวรรค์ ทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่า ลูกทำตามคำสั่งเหล่านี้มากเพียงใด ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอย่างอื่นแก่ลูก เช่น การทำหฐโยคะหรือลัมลูกลุดคลานไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญต่างๆ ไม่ว่าลูกอยู่ที่ไหน ไม่ว่าในอเมริกาหรือฟิลิปปินส์ ลูกต้องใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและคงอยู่เหมือนกับดอกบัว มีตัวอย่างของกษัตริย์จามานาก ของลูกคือ ราชาโยคะ ชันยาสชีพพูดว่า ความสุขแห่งสวรรค์เป็นเหมือนมุลกา อย่างไรก็ตาม ราชาโยคะของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก ไม่มีใครรู้อะไร พ่อที่โบราณผู้นี้เท่านั้นที่จะสอนราชาโยคะโบราณได้ กิตะ พระเวท คัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางกราบไหว้บูชา ต้นไม้ต้องเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ และในภายหลัง ต้นไม้เดียวกันนั้นจะต้องออกผล ลูกมาหาแม่และพ่อเพื่อทำให้ตนเองสดชื่น และลูกก็จะมาอยู่เรื่อยๆ เพราะลูกมีความสุขสันต์เมื่ออยู่เบื้องหน้าท่าน เป็นการส่วนตัว อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถนั่งอยู่ที่นี้ได้ตลอดไป นั่นไม่ใช่กฎ แน่หนอว่าลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของตนเอง สถานที่ศึกษาเล่าเรียนแห่งนี้จะยังคงเติบโตมากมายอย่างต่อเนื่อง หากอุปสรรคเหล่านี้ไม่เกิดขึ้น มันก็จะเติบโตอย่างมากมาย เหตุนี้เองอุปสรรคจึงเกิดขึ้น ห้าพันคนจะนั่งอยู่ที่นี้ด้วยกันและศึกษาเล่าเรียนได้อย่างไรเล่า เหตุนี้เองจึงมีการจำกัดเอาไว้เพื่อที่พ่อจะพบกับพวกเขาได้เป็นการส่วนตัว ท่านมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้น ท่านไม่มองร่างกาย ผู้ที่บาบามองด้วยสายตาอันทรงพลังของท่านก็จะลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของตน เพราะท่านเป็นแม่เหล็ก จึงราวกับว่าพวกเขาหมดสติ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิต พุณณมีสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทางที่สูง ลูกได้รับ 3 เครื่องยนต์ในรูปแบบของพ่อ ครูและกูรู จงก้าวหน้าไปในสำนึกนี้อย่างต่อเนื่อง

2. ขอให้สติปัญญาของลูกรักษาสำนึกไว้ว่า ลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่บาบาแล้ว และลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงจากท่าน จงจัดความขมขื่นของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหลายออกไปและกลับมาอ่อนหวานและบริสุทธิ์อย่างมาก

พร: ขอให้ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ และจากความเต็มเปี่ยมของประสบการณ์ของลูกจงกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ประสบการณ์คืออำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือทั้งหมด จงกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยประสบการณ์ของคุณธรรม ทุกพลังและทุกประเด็นของความรู้และการส่องแสงของความจริงใจและความกระตือรือร้นก็จะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้พร้อมกันกับการฟังและการพูด จงเล่นบทบาทพิเศษของการเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ ผู้ที่มีอำนาจของประสบการณ์จะมีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่เมล็ดเต็มสมบูรณ์ในทำนองเดียวกันเพราะด้วยการอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรู้ คุณธรรม และพลัง ลูกจะกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

คติพจน์: อมฤตเวลาคือเวลาสำหรับการได้รับการหล่อเลี้ยงพิเศษจากพระเจ้า ล่วงรู้ถึงความสำคัญของเวลานี้และรับ
คุณประโยชน์ของเวลานี้อย่างสมบูรณ์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่พูดว่า “بابا بابا” จากหัวใจของลูกแล้วจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่เพียงแค่พูด แต่ขอให้มีการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องอยู่ภายในและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** เมื่อลูกบางคนพูดว่า “بابا จิตใจของลูกสับสนและลูกมีปัญหา” คำสอนใดที่بابาจะให้เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะคงอยู่ในความสุข
- คำตอบ:** بابาพูดว่า ลูกๆ คำพูดเหล่านี้ของลูกผิด ผิดที่จะพูดว่า “จิตใจของฉันสับสน” เมื่อโยคะสติปัญญา กับพ่อ นั้นขาดตอน สติปัญญาก็จะเร่ร่อนและไม่มีความสุข เหตุนี้เองبابาจึงแสดงวิธีการให้ลูกเห็นว่า จงเก็บชาร์ทของลูก เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา” อยู่ภายใน รับศรัทธาในทุกย่างก้าวและปัญหาของลูกจะจบสิ้นลง
- เพลง:** ผู้อาศัยของป่า ชื่อของท่านคือสิ่งล้ำนชีวิตของฉัน!

โอมซานติ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกที่ไม่มีตัวตน พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านใคร ผ่านร่างกายนี้ที่ท่านยืมมาใช้ มีการอธิบายว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนไม่มีชื่อของร่างกาย ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหลายมีชื่อของร่างกายและพวกเขาถูกเรียกด้วยชื่อเหล่านั้น ที่นี้พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกที่ไม่มีตัวตนว่า จงลืมร่างนั้น ลูกดวงวิญญาณต้องทิ้งร่างนั้นและมาหาพ่อ ลูกต้องไม่มาเกิดในดินแดนแห่งความตายนี้อีกต่อไป พ่อแม่ทางร่างเหล่านั้นนำลูกเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับร่างกาย-“ผู้นี้คือคนนั้นคนนั้นของลูก” ในขณะที่พ่อเหนือโลกพูดว่า พ่อไม่มีตัวตน พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน พ่อได้รับการคำจูนของร่างกายนี้ ขณะที่ลูกมีร่างกายของตนเอง พ่อยืมร่างกายนี้มาใช้เวลานี้จงจดจำฉัน พ่อของลูก พ่อคือพ่อที่ไม่มีตัวตนของลูกๆ จงพูดว่า “بابا بابา” บางครั้งลูกบางคนพูดว่า จิตใจของฉันสับสน จิตใจของฉันไม่มีความสุข โอ! แต่เหตุใดลูกจึงใช้คำว่า “จิตใจ” จงพูดว่า “เหตุใดฉันจึงลืมبابา เหตุใดฉันจึงลืมبابาผู้ที่ทำให้ฉันมีค่าควรแก่สวรรค์เล่า” จงทิ้งสำนึกของร่างกายและกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ بابาพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน จงจดจำพ่อ بابาที่ไม่มีตัวตนพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนว่า ให้เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา” ผู้นี้คือพ่อ ในขณะที่แม่นั้นแฝงตัว แนนอนว่าแม่ยังเป็นที่ต้องการพร้อมกับพ่อด้วย ไม่มีใครในโลกรู้ว่า พ่อสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านผู้นี้และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าพ่อ แล้วแม่อยู่ที่ไหนเล่า จากด้อมบาจะไม่ถูกเรียกว่าแม่ จากด้อมบาคือเครื่องมือที่จะดูแลทุกคน ผู้นี้ไม่สามารถดูแลทุกคนได้เพราะเขาเป็นผู้ชาย เหตุนี้เองจึงมีจากด้อมบา แม่ของเธอคือผู้นี้ด้วยเช่นกัน บรรพาคือแม่อาวูโส ลูกทั้งหลายคือบรรพาคูมารและกุมารี พวกเขาพูดถึงแม่และพ่อ ดังนั้นพ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบาย นี่ไม่ใช่งานของผู้หรือนักบวช พ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาราวนั้นเริ่มเปลี่ยนสวรรค์เป็นนรก พ่อให้ความสุขและมายาเป็นต้นเหตุของความทุกข์ นี่คือการละเล่นที่เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์และเป็นเรื่องของบาร์ต บาร์ตเคยเป็นเช่นเพชร เวลานี้ บาร์ตกลายเป็นเช่นเปลือกหอย เคยมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ในบาร์ตและมีภาพลักษณ์ของสิ่งนั้น เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ แต่ไม่มีใครรู้ว่ามันถูกก่อตั้งขึ้นมาเมื่อใด พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี มีการอธิบายให้แก่ลูกว่า 5,000 ปีที่แล้วเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เคยมีลักษมีนารายณ์ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ฯลฯ เคยมี 8 ราชวงศ์ มี 12 ราชวงศ์ในจินทรวงศ์ มีราชวงศ์ต่างๆ ได้แก่ ราชวงศ์มุกัล ราชวงศ์ซิกข์ อธิบายแก่ลูกว่า 5,000 ปีที่แล้วมีเพียงอาณาจักรเดียวของลักษมีและนารายณ์อยู่ในบาร์ต เคยมีรัฐบาลที่ทรงอำนาจของโลก พ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนั้น นี่คือการที่ชาวบาร์ตร้องขอ เวลานี้ไม่มีอาณาจักรใดๆ ไม่มีราชาหรือราชินี นี่คือการปกครองชั่วคราวของประชาชนโดยประชาชน ไม่มีความสุขในสิ่งนี้ ในขณะที่เวลาผ่านไปจะมีแต่ความทุกข์มากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้คือความสุขที่เป็นเหมือนภาพลวงตา ในคัมภีร์มีตัวอย่างของดรุพดีและดรุโยธัน จริงๆแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาเฝ้าและแต่งเรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดขึ้นมา อาณาจักรนี้เป็นเหมือนภาพลวงตา พวกเขา (ชาวบาร์ต) ได้รับอาณาจักรของตน แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความสุขมากขึ้น ไม่มีความสุขมากเท่านั้นในช่วงเวลาของรัฐบาลอังกฤษ ทุกสิ่งราคาถูกลงมาก เวลานี้ทุกสิ่งแพงมาก ความอดอยาก ฝนตกหนัก แผ่นดินไหว ฯลฯ ทุกสิ่งจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนจะต้องการน้ำอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังส่งเวรร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกเพื่อนานรับใช้ที่จะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกช่วยพ่อ แล้วพ่อก็ก่อตั้งรัฐบาลเดียวที่ทรงอำนาจของโลกขึ้นมา นั่นคือ อาณาจักรเดียว หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ลูกจะเห็นนิมิตที่ลูกเคยมีเกี่ยวกับการทำลายล้างด้วยดวงตาคู่นี้ในทางปฏิบัติ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือลูกของبابา ดังนั้น จงเฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา!” เมื่อลูกพูดว่า “จิตใจของฉันสับสน” หรือ “จิตใจของฉันไม่มีความสุข” เอาคำว่า “จิตใจ” ออกไป ลูกจะมีความสุขได้อย่างไรหากลูกไม่

จดจำบาบา ลูกไม่มีความสุข เพราะไม่รู้จักตนเอง เหตุใดลูกจึงใช้คำว่า “จิตใจ” โอ ลูกจดจำพอไม่ได้หรือ ใช่หรือที่ลูกจะลืมพอ ลูกเคยพูดถึงพ่อทางร่างกายว่าลูกจำเขาไม่ได้หรือไม่ แม้แต่เด็กเล็กก็ยังถูกสอนว่า นี่คือแม่และพ่อของเธอ ที่นี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัณฑ์พูดว่า จงจดจำพ่อและพ่อจะพาคุณไปสวรรค์ ลูกเพียงแต่ต้องมาเป็นของบาบา พ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ทำตามคำสั่งของพ่อ ลูกต้องแสดงบัญชีของลูกให้กับพ่อ พ่อรู้ว่า ลูกหารายได้มากเพียงใด ดังนั้น พ่อก็เช่นกันจะรู้ได้เมื่อลูกบอกท่านเท่านั้น พ่อบอกลูกอย่างรวดเร็วว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี บาบาพูดว่า พ่อคือผู้ประทานพ่อมาเพื่อให้แก่ลูกๆ จงใช้ทุกสิ่งที่มีในหนทางที่มีค่าด้วยเช่นกัน เพราะนี่คือวิธีการที่ลูกจะต้องสร้างเพื่ออนาคตของตนเองในเวลานี้ ลูกจะได้รับอำนาจปกครองที่ยิ่งใหญ่แห่งดินแดนสุขาวดีได้มากตามที่ลูกใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่า มีบัญชีของการให้และการรับ ลูกแลกเปลี่ยนทุกสิ่ง เพื่อแลกกับสิ่งเก่าๆ ท่านให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกๆ ท่านคือลูกค่าชิ้นหนึ่ง จงให้ด้วยมือหนึ่งและรับอีกมือหนึ่ง มีคำกล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ลูกค่าคนแรกของฉันเป็นเช่นที่ข้าพเจ้าหารายได้จากลูกค่าชิ้นนั้นก็เพียงพอแล้ว พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นนายของโลกอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้จะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้น จงทิ้งมัน ให้สัมผัสความสัมพันธ์ทางกายทั้งหมดของลูก รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย และคิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทั้งหมดนี้ได้รับมาจากพระเจ้า ทั้งหมดเป็นของท่าน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงร่างกาย หากบาบารับรู้ทุกสิ่ง ท่านจะให้คำแนะนำแก่ลูกได้อย่างต่อเนื่อง บางคนถามว่า “บาบา ลูกควรจะซื้อรถหรือไม่” โอเค หากลูกมีเงิน ลูกอาจจะซื้อรถได้ “บาบา ลูกอยากสร้างอาคาร” โอเค ลูกอาจจะสร้างได้ บาบาจะเฝ้าแต่แนะนำลูกๆ หากลูกมีเงิน สร้างอาคารมากมาย เดินทางด้วยเครื่องบิน ลูกก็จะมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมากมาย บาบาให้คำสั่งแก่ลูกเท่านั้น บางคนถามเรื่องการให้ลูกสาวของตนแต่งงาน หากเธอไม่สามารถทำตามหนทางของความรู้ได้ ก็ให้เธอแต่งงาน พ่อ (บราห์มา) จะให้คำสั่งที่ลูกต้องเสมอ หากท่านให้คำสั่งที่ผิด ชีพบาบาจะรับผิดชอบ ท่านยังเป็นดรามราชอีกด้วย นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตที่ธรรมดา นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อแนะนำลูกว่า ลูกๆ จงมาเป็นนายแห่งสวรรค์ จงทำตามศรัทธา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ชื่อที่นั่นสวยงามอย่างมาก ไม่มีชื่อใดเช่น นายบาสซาร์มัล ฯลฯ ที่นั่น ที่นั่นมีชื่อเช่น รามาจันทร์ รามะจันทร์ รามะจันทร์ พวกเขาได้รับสมญาศรีด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาสูงส่ง ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ให้สมญาศรีศรีแก่แม่และสุนัข ฯลฯ พ่ออธิบายว่า นี่คือโลกเก่าที่สกปรก ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ ศรัทธาทศกัณฑ์คือสิ่งหลัก อย่างไรก็ตาม มีพระเวทและคัมภีร์จำนวนนับไม่ถ้วน พ่อก่อตั้งทั้งสามศาสนาได้แก่ บราห์มิน เทพและนักรบ แล้วอับราฮัมก่อตั้งศาสนาของตนเอง คัมภีร์ของเขาเป็นเช่นนั้นเช่นนี้ อัจชะ พระเวทคือคัมภีร์ของศาสนาใด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พระเวทไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาชั้นยาส หากคัมภีร์ของพวกเขาคือพระเวท พวกเขาควรศึกษาแค่สิ่งนั้น แล้วเหตุใดพวกเขาจึงศึกษากิตะเล่า ชาวคริสต์นั้นรู้จัก พวกเขาจะไม่เคยศึกษาคัมภีร์ของศาสนาอื่น ชาวบาร์ตทำให้ผู้คนมากมายเป็นกुरुของตน บาบาอธิบายว่า เมื่อมีกลุ่มคนมาใกล้หรือห่างคน ลูกควรอธิบายให้กับแต่ละคนส่วนตัว เหมือนกับที่ลูกเคยนั่งอยู่กับแต่ละคนส่วนตัวในป่ากีสถาน ด้วยการอธิบายให้กับแต่ละคนส่วนตัวแล้ว ลูกจะจับชีพจรของแต่ละคนได้ จงให้แต่ละคนรอกแบบฟอร์ม เพราะโรคภัยของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน หมอยาสมุนไพรจะเรียกคนไข้แต่ละคนเข้าไป จับชีพจรและให้ยาหลังจากเห็นแต่ละคนแล้ว จงมีศรัทธาว่า ฉันคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือผู้รับฟัง ดวงวิญญาณคือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ การพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลจากการกระทำคือการพูดเท็จ การกระทำใดที่ดวงวิญญาณแสดง เขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น ผู้คนพูดว่า ผู้นี้ได้แสดงการกระทำเช่นนั้น เวลานั้นบาบา กำลังสอนเราเกี่ยวกับการกระทำที่ดีเช่นที่ที่เราจะอยู่อย่างมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด มีปรัชญาของกรรม ในยุคทอง การกระทำเป็นกลาง ไม่มีการทำบาปใดที่นั่น มายา ผู้ที่ทำให้ลูกกระทำบาปจะไม่อยู่ที่นั่น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ดังนั้น แน่แน่นอนว่าลูกจะได้รับมรดก ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของตน มีบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกไม่สามารถรับการปลดปล่อยได้ด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา หรือด้วยการสวดมนต์ หรือทำทปาเซีย บาปจะถูกเผาไปด้วยไฟของโยคะเท่านั้น ในเวลาสุดท้าย บัญชีกรรมของทุกคนจะถูกสะสางต่างลำดับกันไป หากไม่มีการสะสางบัญชีกรรมก็จะต้องมีการลงโทษ ต้องมีการสะสางบัญชีกรรมด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะลูกไม่จดจำพ่อ ดวงวิญญาณจึงเหี่ยวเฉา พ่อพูดว่า หากลูกไม่จดจำพ่อ มายาจะโจมตีลูก จงจดจำพ่อให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ หากลูกจดจำพ่ออย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง ลูกจะสอบผ่าน จงเก็บชาร์ตของตนเอง พายุจะมาเมื่อลูกไม่ได้คิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ได้จดจำกันว่า จงรับความสุขด้วยการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ ลูกต้องจดจำอยู่ภายใน ลูกต้องอยู่อย่างเงียบๆ ลูกไม่ต้องพูดว่า “ราม ราม” หรือ “ชีวา ชีวา” ความทุกข์ทรมานของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ นี่คือการเริ่มต้นที่ตรงไปตรงมา มายาจะตบตีลูกเมื่อลูกลืมพ่อ พ่อพูดว่า ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงเฝ้าแต่ขอคำแนะนำจากบาบาในทุกอย่างก้าว เพื่อที่ลูกจะไม่ทำสิ่งใดที่เป็นบาป หากลูกสาวของลูกไม่ทำตามหนทางของความรู้ ลูกต้องให้บางสิ่งแก่เธอ หากลูกชายไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ เขาไปหารายได้ของตนเองได้ เขาไปแต่งงานได้ บางคนทะเลาะกันเรื่องทรัพย์สินสมบัติของพ่อ พวกเขาไม่ได้ให้ชาวของตนอย่างเต็มที่ พวกเขาถือลูกเลี้ยง ในขณะที่แน่นอน

ว่าลูกจริงจะบอกบาบา พ่อจะรู้ได้อย่างไรเล่า หากลูกไม่ให้ข่าวของตนแก่ท่าน หากใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใสที่นี่ ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอที่นั่นด้วยเช่นกัน ในวัดของเบอร์ล่า มีรูปภาพชิ้นหนึ่งของลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ว่า พวกเขามาเมื่อใด อาณาจักรของบาร์ตไปที่ไหน ลูกไปอธิบายให้แก่พวกเขาได้ เริ่มแรก เคยมีความเลื่อมใสศรัทธาที่สะโตประธาน ไม่มีสิ่งใดเจือปน แล้วต่อมา ความเลื่อมใสศรัทธาก็มีสิ่งเจือปน ราโจแล้วก็ตามโม่ประธาน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดว่า พระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด เวลานี้พวกเขาพูดว่า ทั้งหมดคือพระเจ้า นั่นคือสติปัญญาที่ตาโม่ ดังนั้น ลูกจึงไม่ควรพูดว่า ลูกเพ่งรวมจิตใจไม่ได้ เหตุใดลูกจึงพูดเช่นนั้น สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นเมื่อลูกลืมนพ่อ จงจดจำพ่อและปรารถนาของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง ด้วยการจดจำพ่อ จึงมีรายได้ที่ยิ่งใหญ่ จงจดจำพ่อทั้งคืน จงมาเป็นผู้อาชนะการหลับนอน ลูกเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า ฉันจะอุทิศตนให้แก่ท่าน ท่านพูดว่า พ่อมาแล้ว ดังนั้นจงจดจำพ่ออยู่เสมอ ท่านคือพ่อของฉัน ดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำท่าน ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อผู้นี้ควรถูกตัดขาด จงมาเป็นผู้อาชนะความผูกพันยึดมั่นและเอาสติปัญญาของลูกติดต่อกับผู้เดียวแล้วลูกจะกลับมาเข้มแข็ง เวลานี้ฉันต้องไปสู่อำนาจใหม่ เหตุใดฉันควรจะมีการติดยึดต่อโลกเก่าด้วยเล่า เมื่อบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมา หัวใจจะถูกลำเลียงออกไปจากบ้านเก่า พ่อพูดว่า ทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกาย นี้เก่าแล้ว เวลานี้จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ด้วยการศึกษานี้ ลูกจะมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทอง บาบาให้ผลในทางปฏิบัติใน 1 วินาที นี่คือการวิทยาลัยสำหรับการมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ไม่ใช่วิทยาลัยที่ซึ่งเจ้าชายและเจ้าหญิงไปศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องเป็นเช่นนั้นที่นี่ และหลังจากเป็นเจ้าชายแล้ว ลูกจะเป็นราชาอย่างแน่นอน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สังเวียร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกในการรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ จงเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ
2. ให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสที่นี่ อย่าได้เหี่ยวเฉาในสถานการณ์ใดๆ จบสิ้นความทุกข์และความทุกข์ทรมานทั้งหมดด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกมั่นคงบนที่นั่งของอำนาจของลูกอย่างเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และมีประสบการณ์ของชีวิตโยคีที่ง่ายดาย
เช่นที่ลูกนั่งบนที่นั่งของผู้พูดอย่างง่ายดาย ในทำนองเดียวกันนั่งบนที่นั่งของอำนาจของประสบการณ์ทั้งหมดของลูก มั่นคง อยู่บนที่นั่งของอำนาจของลูกอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย โยคีที่มั่นคง และโยคีที่เป็นธรรมชาติ เมื่อลูกมีอำนาจเช่นนี้ มายาจะก้มลงให้แก่ลูกแทนการทำให้ลูกก้มลง ทุกคนก้มลงเบื้องหน้าบุคคลพิเศษผู้ที่มีอำนาจที่มีขีดจำกัดบางอย่าง ความยิ่งใหญ่ของอำนาจของพวกเขาทำให้ทุกคนก้มลง ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มีอำนาจแห่งประสบการณ์ของลูก ทุกคนจะก้มลงให้แก่ลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงแบ่งปันทรัพย์สินที่มีค่าของความสุข และกระจายคลื่นของความสุขให้แก่ทุกคน นี่คือการรับใช้ที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ผู้ค้าจุนชีวิตของลูกทั้งหมดได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทรมานของความทุกข์ซึ่งเกิดจากปีศาจของความตาย ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ท่านนั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน

คำถาม: โยคะใดที่รวมอยู่กับราชาโยคะนี้เสมอ?

คำตอบ: ประชาโยคะ(โยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา)นั้นรวมรูปอยู่กับราชาโยคะนี้เสมอ เพราะพร้อมกันกับราชาราชินี ปวงประชานั้นเป็นที่ต้องการด้วย หากทุกคนกลายเป็นราชา พวกเขาจะปกครองใคร? ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีและลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาราชโยคะ อย่างไรก็ตามต้องมีความกล้าหาญอย่างมากที่จะกลายเป็นราชาและราชินี ลูกจำเป็นต้องมีพลังอย่างเต็มที่ เพียงเมื่อลูกอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสู่อาณาจักรได้

เพลง: โอ ผู้เป็นที่รักได้โปรดมาและพบปะกับฉัน! หัวใจที่ไม่มีความสุขนั้นกำลังเรียกหาท่าน

โอมซานติ ใครเรียกหาผู้เป็นที่รัก? คู่รักนั้นเรียกว่าเจ้าสาว, ผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเรียกหาเจ้าบ่าว พระเจ้า หรือ พ่อ ความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันไม่มีน้ำหนักใดในสิ่งนี้ ลูกเรียกหาผู้เป็นที่รัก: โปรดมา และพบปะกับฉัน! ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมา! ได้โปรดเมตตาเถิด! ลูกจะไม่เรียกหาท่านในวิธีนี้ในสวรรค์ อย่างแท้จริงที่นี่เป็นดินแดนของความทุกข์และดังนั้นลูกเรียกหาผู้เป็นที่รัก ผู้เป็นที่รัก,พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้สร้างคือหนึ่งเดียวเท่านั้น โลก นั่นคือ วงจรโลกคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าจากยุคเหล็กจะกลายเป็นยุคทองอีกครั้งหนึ่ง ในยุคทองจะมีอาณาจักรของเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้ง นี่คือนิยาม ลูกๆรู้ว่าผู้เป็นที่รักได้มาแล้วอย่างไร ชีวานั้นไม่มีตัวตน ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร? ใครได้สอนราชาโยคะแก่ลูก? ศรีฤษณะไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เขาไม่ใช่ผู้ก่อตั้งยุคทอง เขาไม่ได้เชื่อว่าผู้สร้าง ผู้เป็นที่รักของผู้มีชีวิตทั้งหมดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างที่ไม่มีตัวตน ท่านพูดว่า: ลูกฉลองวันเกิดของพ่อเช่นชีพแฉนที่ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดในวิธีเดียวกับศรีฤษณะ ลูกๆเคยได้รับนิมิตว่าศรีฤษณะถือกำเนิดจากกรรมมารดาอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อก็มีชื่อว่ารูตราด้วยเช่นกัน ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า: นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา นั่นคือ เป็นนิพพานที่สร้างขึ้นโดยชีวา ดังนั้นชีวาที่ไม่มีตัวตนนั้นอย่างแน่นอนต้องมาที่นี่ในรูปที่มีตัวตน พ่อหนึ่งทีและอธิบาย: ด้วยเพียงสองคำของเพลงนี้ ความเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็หมดไป ศรีฤษณะไม่ได้เรียกว่าผู้เป็นที่รัก ลูกพูดว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ ผู้ค้าจุนชีวิต! เพราะท่านเป็นผู้ค้าจุนชีวิตของทุกคน ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ทรมานของความทุกข์ซึ่งเกิดจากปีศาจของความตาย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมา พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร นี่เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ หลังจากยุคทองนั้นจะมีการลดลงไปสององศา ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เป็นยุคของการไต่เต้า ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่งนี้ เวลานี้ได้มีการอธิบายไว้อย่างง่ายดายมากสำหรับคนใหม่: พ่อของท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาที่ไม่มีตัวตน จดจำท่านก็เท่านั้นเอง! มันทราทั้งหมดของกูรูอื่นๆ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แล้วมรดกของความรู้ก็ดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความรู้จะไม่คงอยู่ที่นั่น ลูกได้รับความรู้เพื่อนำลูกจากการตกต่ำสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นงานของกูรูที่จะให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่สาวกหรือผู้ติดตามเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คืออะไร พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: ผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดคือราม ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามของสิดาทั้งหมด ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว อาณาจักรสุริยวงศ์ดำเนินไปที่นี่ และแล้วก็มีอาณาจักรของรามในยุคเงินที่ซึ่งมีสององศาที่น้อยลงไป ราวน์ ฯลฯ ไม่ได้อยู่ที่นั่น ไม่มีเรื่องของภัยพิบัติ ทั้งโลกนี้คือลัทธิ อาณาจักรของราวน์ เวลานี้มนุษย์ทั้งหมดเลวร้ายยิ่งกว่าลิง เพราะพวกเขาทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในตนเอง มนุษย์มีความโกรธมากมาย มองดูว่าพวกเขาฆ่ากันและกันอย่างไร! พวกเขาเตรียมการที่จะฆ่าหรือถูกฆ่า ลูกทั้งหมดนั้นเคยเป็นผู้มีกิเลส เวลานี้บาปได้มาแล้วและกำลังทำให้ลูกเอาชนะราวน์ มองดูว่าพวกเขาเขียนอะไรต่างๆมากมายไว้ในคัมภีร์! แต่ไม่ใช่ว่าทางของหนูนานันติดไฟและเผาทั้งลังกา ในความเป็นจริงทั้งโลกนี้คือลัทธิ ลูกๆ เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ก่อนหน้านั้นเคยไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกได้เอาชนะ

มายาราวัน พ่อได้มาและได้เปิดลอคสติปัญญาของลูก พ่อคือสติปัญญาของผู้รอบรู้ มนุษย์นั้นถ่ายทอดอะไรมากมายและพวกเขาได้ทำให้ลูกเสียหัวไปด้วยสิ่งนั้น! พ่อพูดว่า: สิ่งนั้นก็จะต้องเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ในตอนเริ่มต้นไม่มีความเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเคยพูดว่า: พระเจ้านั้นเหลือประมาณ เป็นความผิดที่ใหญ่โตมาก เมื่อพูดว่าท่านนั้นเหลือประมาณ แล้วก็เรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดว่า “ซีโวมั ทัดทะวัม” บางครั้งพวกเขาก็พูดว่า “ซีโวมั” และบางครั้งก็ “บราห์มโอมั” สิ่งนี้ผิด บราห์มเป็นสถานที่อยู่อาศัย ซีพบบาอาศัยอยู่ในธาตุนราห์และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าบราห์มันด์ เราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วย ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าชีวาอยู่เหนือรูปและนาม ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบาย ในสิ่งนี้ด้วย, เป็นเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์เท่านั้นที่จะมีการแต่งตั้งสี่สัณหาภรณ์ของพวกเขาด้วยความรู้ ลูกต้องอธิบายว่า: พวกท่านมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่บาร์ตได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากท่าน ที่เหลือทั้งหมดได้รับมรดกของการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้การแสดงได้จบลง 84 ชาติเกิดของลูกจบลงแล้วในเวลานี้ ลูกได้เล่นบทบาทของลูกมาเป็นเวลายาวนานและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักรเพื่อเราและดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะทำการก่อตั้งอาณาจักรนั้น ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกในยุคทอง บาบาสอนลูกให้ทำการกระทำที่ได้อย่างมาก ลักษณะและนารายณ์ทำอะไรที่พวกเขาได้กลับมาส่งอย่างมา? เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านจะสอนสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทองหรือ? ที่นั่นนั้นเป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ นี่คือนครแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่ซึ่งลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมาก พ่อพูดว่า: ละทิ้งสำนึกของร่างกาย มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำนั้น, พ่อของลูก หลังจากล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว, ลูกก็เหินหนี้อยู่ เพียง บราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่กลายเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม เป็นพ่อที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง วิษณุไม่ได้เป็นตริกาลดาร์ชิ พวกเขาได้ให้เครื่องประดับแก้ววิษณุ ในความเป็นจริงแล้วลูกๆบราห์มินกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ได้มีการอธิบายวงศ์สกุลแก่ลูกด้วยเช่นกัน สกุลบราห์มินคือจุก ผู้คนของบาร์ตได้ทำภาพขึ้นแต่พวกเขาไม่ได้แสดงจุก พวกเขาทำให้สกุลบราห์มินหายไป มีประชาธิปไตยบราห์มา ดังนั้นก่อนอื่นใจจะต้องเป็นจุกของบราห์มิน เวลานั้นทั้งหมดนั้นคือศุทธ ลูกกลายเป็นบราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกได้ยินในเพลงด้วยเช่นกันว่า: โอ ผู้เป็นที่รักได้โปรดมาและพบกับฉัน! ไม่มีเรื่องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆผู้รักเวลานี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้เป็นที่รักเป็นการส่วนตัว ผู้เป็นที่รักกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ท่านเป็นผู้ที่เป็นที่รักที่ดีมาก ผู้คนพูดว่าฤษณะได้ลักพาใครบางคนไปเพื่อทำให้เธอเป็นราชินี อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าสิ่งนั้นหมายถึงอะไร เวลานั้นลูกได้รู้สิ่งนี้และกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ นี่คือนครราชาโยคะและประชาโยคะก็รวมอยู่ในสิ่งนี้ จะไม่ได้เป็นเพียงราชาราชินี ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีและลูกได้มาเพื่อศึกษาราชโยคะ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินี ความกล้าหาญนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกจำเป็นต้องมีพลังที่สมบูรณ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงเมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังเท่านั้นที่พวกเขาจะได้มีมัน พวกเขาส่งเวรตนเองแก่ชีวา ในความเป็นจริงการส่งเวรตนเองนั้นก็เป็นการเริ่มต้นจากที่นี้ด้วย ลูกเคยได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่า กิตะ ภควัท รามายณะ พระเวท ฯลฯ ไม่ได้คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ไม่ใช่ว่าสิ่งเหล่านั้นดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล (ดึกดำบรรพ์) สิ่งเหล่านั้นดำเนินมาจากยุคทองแดงและแล้วก็จะมีการสร้างสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในยุคทองแดง มุสลิมได้มาและเอาอาณาจักรไป มาห์มูดกุสนาวีได้มาและรูดปล้นทุกคน ลูกได้รู้ทั้งหมดนี้ เราเองเปลี่ยนจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้กราบไหว้บูชาและสร้างวัดของตนเอง ดังนั้นเราต้องเคยมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย เป็นประเด็นของ5,000 ปีและนั่นก็เป็นไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นด้วย แล้วลูกก็มีทรัพย์สินสมบัติมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย เพียงแต่จินตนาการว่าพระราชวังของผู้ที่สร้างวัดซึ่งประดับประดาด้วยเพชรพลอยนั้นจะเป็นเช่นไร! ชื่อนั้นก็สูงส่งอย่างมาก ลูกเห็นลักษณะและนารายณ์ที่ได้รับการประดับประดาอย่างสวยงามมาก เวลานั้นผู้ที่น่าสงสารทั้งหลายไม่มีทรัพย์สินสมบัติเลย ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำทุกสิ่งสำหรับลักษณะและนารายณ์ จากเพชร ภายหลังทุกสิ่งถูกรูดปล้นและนำเอาไป ที่นั่นจะมีอิฐทองคำและลูกจะสร้างพระราชวังของลูกด้วยสิ่งนั้น ลูกเคยมีสติปัญญาที่ดีอย่างมาก เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ไม่รู้จักและเหตุนี้เองลูกจึงได้้อย่างยากจนข้นแค้น พวกเขาได้กล่าวหาซีพบบาและเหล่าเทพมากมาย และเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ที่ไหนก็ตามที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด พ่อจะมา เพียงเมื่อพ่อได้เข้ามาในผู้นี้เท่านั้นที่พ่อจะสามารถสร้างบราห์มิน โดยการเข้ามาในบาร์ตท่านก็สร้างบราห์มินด้วยปากของบราห์มา พ่อจะไปต่างแดนหรือ? ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พวกเขาพูดว่า “ตรีมูรติ” แต่พวกเขาเอาคำว่า “ชีวา” ออกไป ไม่มีความหมายใดๆ ในการพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” บาบาพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจรรและสร้างลูกๆ บราห์มิน นี่คือนครที่สูงส่งที่สุดของลูกๆ บราห์มิน เวลานั้นลูกอยู่ในตักของพระเจ้า ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากบาบา พระเจ้า

ลูกรู้ว่าลูกจะบรรลุถึงท่านด้วยการเฝ้าแต่จดจำท่าน มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย... การเกิดที่ลูกได้รับก็จะเป็นไปตามสิ่งที่ลูกจดจำในตอนสุดท้ายของชาติเกิดปัจจุบันของลูก นี่คือเวลาของช่วงเวลาสุดท้าย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก: เวลานี้ลูกต้องจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อเท่านั้น ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขอให้ลูกปราศจากร่าง! มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำเพียงแต่นั้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องไม่เพียงแต่นั่งลงในที่หนึ่งเพื่อจดจำพ่อ ลูกๆ จดจำพ่อของพวกเขาขณะที่นั่ง เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาใช่ไหม? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: นำสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกใช้ 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานี้ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นท่านจึงได้ให้ชื่อที่หวานขึ้นอย่างมากแก่ลูก บาบาส่งชื่อผ่านผู้นำศาสน์ ชื่อที่นั่นดีมาก กระนั้นก็ตามลูกจะได้รับชื่อเดียวกันที่ลูกเคยได้รับในวงจรที่แล้ว ลูกต้องอธิบายความหมายของ “การอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” ด้วยเช่นกัน หากผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเป็นพระเจ้าและแล้วพวกเขาจะได้รับอะไร? ไม่ได้รับอะไรเลย! เวลานี้ลูกอยู่ในตักของพระเจ้า ลูกกลายเป็นบราห์มินจากการอยู่ในตักของพระเจ้า สกิลศุทรนั้นจบสิ้นลงไปแล้วในเวลานี้ วงศ์สกุลเหล่านี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ผู้คนของบารัต ลูกรู้ว่าลูกได้รับการโยกย้ายจากสกุลศุทรและเวลานี้อยู่ในศาสนาบราห์มิน ผู้ที่กลายเป็น บราห์มินในวงจรที่แล้วจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ต้นไม้เฝ้าแต่เติบโต บาบอบอกลูกๆ ถึงเรื่องราวที่ดี อย่างไรก็ตามเมื่อพายุของมายามา แม้กระทั่งลูกที่ดีก็ล้มลงไป มีการต่อสู้ ลูกคือลูกๆ ของผู้ทรงอำนาจ และดังนั้นมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนด้วย ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน เวลานี้มายาจะทำให้ลูกตกลงมาด้วยกำลังแรงมาก นั่นเรียกว่าพายุ มีตัวอย่างของหนุมานที่ไม่ว่าพายุของมายามากเพียงไรก็ตามมาลูกต้องไม่สั่นคลอน อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ยิ่งลูกกลับมาเติมไปด้วยพลังมากเพียงไร มายาจะจุใจลูกอย่างเต็มไปด้วยพลังมากตามนั้น เธอจะดูว่าลูกมีค่าหรือไม่ บ้างก็พูดว่า:بابا ฉันได้ทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก ทันทีที่ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก สติปัญญาของลูกก็ปิดล็อกและลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงได้เพราะลูกได้ประณามبابา พ่อทางร่างเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกได้ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล บาบออธิบาย: ลูกต้องไม่มีวันกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อของวงศ์สกุล พ่อได้มาจากอาณาจักรสูงสุดเพื่อสอนลูก พระเจ้าพูด: พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา อย่างแน่นอนที่มีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น ไม่ว่าลูกมากมายเพียงใดก็ตามก็กลายเป็นบราห์มินในเวลานี้ มากมายเท่านั้นได้เคยเป็นบราห์มินมาก่อนและจะเฝ้าแต่จะกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ต้องจดจำว่าพ่อเหนือโลกนั้นไม่ได้มีพ่อของท่านเอง ท่านเป็นเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้สูงสุดของโลกมนุษย์ ผู้มีชีวิต ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ ไม่มีใครที่จะให้ความปิติแก่ท่าน ท่านเองนั่นคือพ่อ ครูและสัทกูรู ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นการส่วนตัวในบ้านของท่าน นี่คือการครอบครองของพระเจ้าที่จะเฝ้าแต่ขยายตัว ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก เราใช้ชาติเกิดมากมาย เช่นนี้เป็นเทพ เราใช้ชาติเกิดมากเท่านั้นเป็นนักรบและแล้วเราก็กลายเป็นเทพอีกครั้ง มายาสร้างดินแดนของความทุกข์ พ่อมาและสร้างดินแดนแห่งความสุข เป็นสิ่งที่ย้ายถ่ายอย่างมาก! ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมาก ความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้จะกลายเป็นความเพียรพยายามของลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะพูดว่า: เราได้เคยเพียรพยายาม เช่นนี้มาทุกๆวงจร มาமாและبابาเองก็ทำความเพียรพยายามด้วย แล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา-ลักษมีและนารายณ์ เรากลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดด้วยการทำตามศรีมัท อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของช่วงเวลาสุดท้ายนี้ ให้ฝึกฝนที่จะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อยู่อย่างปราศจากร่าง

2. อยากกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อของวงศ์สกุล อย่าได้สั่นคลอนในพายุของมายา อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณโยคี ผู้ให้มิติของพลังของจิตใจของลูกในกระจกของใบหน้าของลูก อะไรก็ตามที่อยู่บนจิตใจของลูกเปิดเผยออกมาที่ใบหน้าของลูกอย่างแน่นอน อย่าคิดว่าลูกมีมากมายในจิตใจของลูก กระจกของพลังของจิตใจของลูกคือใบหน้าของลูก ไม่ว่ามากเพียงไรที่ลูกพูดว่าโยคะของลูกดีมากหรือลูกกำลังร่ำรวยในความสุขออย่างสม่ำเสมอ เมื่อผู้คนเห็นใบหน้าที่ไม่มีความสุขของลูก ก็จะไม่ใคร่เชื่อลูก ขอให้แสงของการได้รับการบรรลุผลในทุกสิ่งปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก ให้ใบหน้าของลูกไม่เป็นที่เห็นว่าหม่นหมอง แต่ให้ใบหน้าของลูกเป็น ที่เห็นได้ว่าเป็นสุขเพียงเมื่อนั้นที่ลูกเรียกได้ว่า เป็นดวง

คติพจน์: วิทยญาณโยคี
เมื่อลูกมีธรรมชาติที่ง่ายดาย พูดคำพูดที่เรียบง่าย และทำการกระทำที่เรียบง่าย ลูกจะสามารถประกาศ ชื่อ
ของพ่อได้

***** โอม ชานติ *****

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่าไม่ได้ เพื่ออ่านในคลาสตอนเช้า

ในวันแห่งการจดจำระลึกถึง จากัดอัมบา มา

“เพื่อที่จะข้ามรูปแบบมากมายของอุปสรรคของมายา จงใช้พลังของการตรวจสอบของลูก

มีความระมัดระวังและก้าวไปข้างหน้าอย่างระมัดระวัง”

(เพลงขับกล่อมที่ไพเราะจากแม่ที่แสนหวานของเรา)

เวลานี้ ทุกหนแห่งมีกำลังของมายา เพราะนี่เป็นอาณาจักรของเธอ และกำลังอะไรก็ตามที่เธอมีในเวลาสุดท้ายเธอจะใช้ อย่างเต็มแรงของเธอ ดังนั้นลูกก้าวไปข้างหน้ามากเพียงใด มายาจะใช้กำลังของเธอและต่อสู้กับลูกมากตามนั้น ก่อนหน้านี้เราไม่แม้รู้จักมายาแต่ถูกควบคุมโดยมายา เวลาที่เรารู้ เธอจะต่อสู้กับเรา เธอจะกลายเป็นศัตรูของเรา เธอจะรักลูก แต่นั่นจะเป็นด้วยความรู้สึกเป็นศัตรูภายใน เนื่องจากเรารู้ว่ามายาคือศัตรูของเรา สถานการณ์มากมายหลายรูปแบบจะมา เบี่ยงหน้าเรา แม้เมื่อลูกไม่ได้มีบ่วงพันธะใดๆ ความคิดที่เต็มไปด้วยบาปที่ไร้ประโยชน์จะไล่ล่าลูก ก่อนหน้านี้ลูกอาจไม่มีความเจ็บป่วยทางร่างกายใดๆ แต่แม้ สิ่งเหล่านี้จะมาในขณะนี้ ลูกอาจพูดว่า : เป็นเวลายาวนาน ฉันไม่เคยเจ็บป่วยเลย และเวลานี้ฉันได้ล้มป่วย อาจมีความขาดแคลนทรัพย์สมบัติ อาจมีการสูญเสียในธุรกิจ อาจมีสถานการณ์เช่นนี้มากมาย มิตรจะกลายเป็นศัตรู เพื่อน และญาติจะไม่ถามถึงความเป็นอยู่ของลูก จะมีสิ่งต่างๆที่ผิดเช่นนี้ที่สามารถเกิดขึ้นได้ และสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเพราะบุญชีโนอดีตของเราทั้งหมดในขณะนี้จะต้องได้รับการชำระสะสาง

เวลานี้เรากำลังชำระสะสางบุญชีทั้งหมดของราวันที่ได้คงอยู่ เรากำลังเอาสติปัญญาของเราออกไปจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของเราทั้งหมดและดังนั้นแน่นอนพวกเขาจะเผชิญหน้าเราและดังนั้นเราต้องมีความระมัดระวังใน สถานการณ์เช่นนี้ บางคนคิดว่าเพราะขณะนี้เราเป็นของพระเจ้า ขณะนี้มีปัญหามากมาย เวลาที่ฉันเป็นของพระเจ้า และฉันได้รับการคำจูนของท่านเท่านั้น ทุกสิ่งควรที่จะเป็นไปอย่างดี แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น บางคนคิดว่าพวกเขาไม่ควรที่จะมีความยากลำบากใดๆอีกต่อไปแต่จะมีข้อสอบอย่างแน่นอน สถานการณ์มากมายหลายรูปแบบจะมาเบี่ยงหน้าลูก แล้วลูกไม่ควรคิดว่าบางทีลูกยังไม่ได้พบกับพระเจ้า นี่คือพระเจ้าหรือไม่? ฉันไม่รู้ว่ามันอาจอยู่ในหนทางที่ผิดหรือไม่ พระเจ้าไม่มีความสุขกับฉัน จะมีความคิดมากมายเช่นนี้ เพราะด้วยอุปสรรคเช่นนี้ บางคนก็ล้มเลิก เมื่อมีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่งใดหรือสถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้น และแล้วลูกคิดว่าบางทีไม่ใช่พระเจ้า ลูกไม่รู้ว่านี่คืออะไร เหตุนี้เองลูกจึงหวาดกลัวสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและเมื่อบางคนพูดบางสิ่ง หรือทำให้ลูกกลัว ลูกก็ล้มเลิก อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้ได้เกิดขึ้นเสมออย่างต่อเนื่อง พ่อพูดเช่นกันว่า: รากเหง้าของทั้งหมดนี้คือสำนักที่เป็นร่าง เพราะด้วยสำนักที่เป็นร่างบางทีก็มีกระสุนของ ตัณหาราคะ บางครั้งของความโกรธ บางครั้งของความโลภ หรือความผูกพันยึดมั่นและบางครั้งก็มีกระสุนของความสงสัยมากมายหลายรูปแบบ มายาจะพยายามทำให้ลูกผละจากไปโดยการนำสิ่งต่างๆเช่นนี้มาอยู่เบื้องหน้าลูก ทั้งหมดนี้คืออาวุธของมายาที่จะพยายามทำให้ลูกผละออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง การใส่สิ่งที่ผิดๆเข้ามาในสติปัญญาของลูก เพื่อที่จะทำให้ สติปัญญาของลูกทำงานในทางที่ผิด นี่คือการงานของมายาทั้งหมด เป็นในสิ่งนี้ที่ลูกต้องดูแลตนเอง ลูกต้องอยู่อย่างกล้าหาญ ในสิ่งนี้ และพ่อพูดว่า: สำหรับสิ่งนี้ เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ และแล้วสติปัญญาของลูกจะไม่ทำงานในทางที่ผิด ลูกควรสามารถตรวจสอบสติปัญญาของลูกอย่างรวดเร็ว ลูกต้องการพลังที่จะตรวจสอบตนเอง ลูกเองต้องระมัดระวัง กับพลังการตรวจสอบ(checking power)ของลูก และแล้วข้ามไปพร้อมกับข้อควรระวังนั้น เหล่านี้เป็นรูปแบบของ อุปสรรคต่างๆของมายาที่ลูกต้องข้ามไป อย่าคิดว่าทุกสิ่งของลูกเวลานี้ได้รับคัดสรรออกแล้ว ไม่ ลูกยังคงต้องข้ามไป เวลา นี้เราต้องเปลี่ยนแปลงตัวเราเองในชาติเกิดนี้ของเรา เป็นสิ่งนี้ที่ต้องการความเพียรพยายาม ถ้าลูกได้รับทุกสิ่งอย่างสะดวกสบาย และแล้วลูกจะคิดว่าเป็นสวรรค์ คิดว่าสวรรค์อยู่ที่นี้ และแล้วลูกจะลืมที่จะจดจำสวรรค์ และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จำเป็นต้องมีความเพียรพยายามภายในเล็กน้อย ที่นี้ลูกไม่ต้องทำอะไรภายนอก มีอุปสรรคเหล่านี้ สถานการณ์เช่นนี้จะมา: รักษาศรัทธาของลูกให้มั่นคงในสถานการณ์เช่นนี้และทำความพยายามของลูกต่อไป ลูกต้องระมัดระวัง และลูกต้อง

ตกเตือนผู้อื่นให้ระมัดระวังเกี่ยวกับบางคนทีลื่นและล้มลงอย่างไร และ ดังนั้นลูกต้องไม่ให้ตนเองลื่นไถลในทางใด

ขณะที่เดินไปตามทาง บางคนลื่นเพราะด้วยกิเลสของตัณหาราคะ บ้างด้วยความโกรธ บ้างด้วยความขัดแย้งของความคิดเห็น พวกเขาตกไปจากที่นั่นและดังนั้นลูกต้องมีความระมัดระวังเกี่ยวกับการล้มลง ประเภทของความคิดที่เป็นบาปมากมายจะเข้ามาในจิตใจของลูก ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างเหมาะสมว่าบัญชีของความผิดของหลายชาติเกิดเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องได้รับการชำระสะสางในชาติเกิดเดียวนี้ ในชาติเกิดเดียวนี้ เราทำความเพียรพยายามที่จะสะสางบัญชีของหลายชาติเกิด ถ้าคนทวงหนี้ของหลายชาติเกิดไม่ได้มาในขณะนี้แล้วเขาจะมาเมื่อไร เราได้เป็นของท่านเป็นเวลาหลายชาติเกิด และสต็อกนั้นได้สะสมไว้ในบัญชีของเราสำหรับหลายชาติเกิด ในบางชาติเกิด เราอาจได้สะสางเล็กน้อย แต่อะไรก็ตามที่ยังคงเหลืออยู่ บัญชีทั้งหมดเหล่านี้ต้องได้รับการชำระสะสางในชาติเกิดเดียวนี้ มายาก็กำลังมองดูว่าถ้าลูกไม่ได้สะสางหนี้สินของลูกทั้งหมดในขณะนี้และแล้วเมื่อไรที่ลูกจะชำระสะสางหนี้สินและเหตุนี้เองเธอจึงห้อมล้อมลูก คนทวงหนี้ของหลายชาติเกิดจะปรากฏตัวขึ้นและลูกจะคิดว่าลูกไม่ได้ทำสิ่งใดในชาติเกิดนี้และดังนั้นเหตุใดผู้นี้จึงกลายเป็นศัตรู เหตุใดสถานการณ์นี้ได้มา เหตุใดความเจ็บป่วยนี้ได้มา เหตุใดสถานการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้น แต่ไม่ ทุกรูปแบบของข้อสอบจะมาในขณะนี้

เวลานี้เราต้องมีความระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การเข้าใจคือการมีความรู้ นี่เรียกว่าญาณ อะไรคือปรัชญาแห่งกรรม พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรายละเอียด บัญชีกรรมลูกสร้างขึ้นอย่างไร บัญชีกรรมลูกทำให้เสียหายอย่างไร และบัญชีกรรมลูกทำให้ลูกต้องอย่างไรและอะไรเกิดขึ้นหลังจากที่บัญชีเหล่านี้ลูกทำให้ลูกต้อง พ่อนั่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพราะท่านมีความรู้ทั้งหมดของการกระทำของเราทั้งหมด การกระทำอะไรได้เป็นเหตุให้เราตกต่ำและเราสามารถได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร เราจะมี การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร พ่อได้อธิบายวงจรของปรัชญาของกรรมแล้ว ผู้ที่มีความรู้ที่สมบูรณ์จะไม่ขึ้นลงเลย ถ้าความรู้ขาดหายไปและแล้วพวกเขาก็จะขึ้นลง ขาของพวกเขาก็อ่อนแอ อย่างไรก็ตามผู้ที่ชอบความรู้และอัศจรรย์ใจด้วยความรู้ ผู้ที่ได้ยินความรู้ ผู้ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ พวกเขาได้วิ่งหนีไป ผู้ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ผู้ที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่น ผู้ที่ได้ให้หนี้แก่ผู้อื่น พวกเขาทั้งหมดได้เลิกราไป สิ่งเหล่านี้ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เหตุนี้เองลูกได้รับการเตือนให้ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกจะยังคงยืนอยู่อย่างมั่นคงแข็งแรงอย่างไร เพื่อที่จะยังคงยืนอยู่อย่างแข็งแรง พ่ออธิบายหลายๆวิธีมากมายแก่ลูก เพราะเวลานี้ลูกต้องทำให้ตนเองแข็งแรงและประกาศสิทธิที่สมบูรณ์จากพ่อ ท่านบอกผู้ที่จะประกาศสิทธิของพวกเขาถึงวิธีที่พวกเขาจะต้องทำทุกสิ่งด้วยความกล้าหาญ ใจกว้าง และพลัง

พวกเขาก็เป็นนักรบด้วยเช่นกันใช่หรือไม่ สงครามทางจิตวิญญาณของเรานั้นไม่ใช่ด้วยมือและเท้าของเรา แต่เป็นสิ่งที่แฝงตัว ของเรคือการต่อสู้ภายในและหลังจากการต่อสู้บรรดาเราต้องมีชัยชนะ เรามีการต่อสู้ที่แฝงตัวกับกิเลส พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยอย่างแฝงตัวและเต็มเต็มพวกเราลูกๆด้วยพลัง ท่านกำลังเตือนลูกว่า : ลูกๆจงมีความระมัดระวัง แรงกำลังของมายาจะมาที่ลูกในชั่วขณะสุดท้าย แต่ลูกต้องไม่ขึ้นลงเกี่ยวกับสิ่งใดๆเหล่านี้ จงเข้าใจสิ่งเหล่านี้และเฝ้าแต่ดำเนินต่อไปกับความเพียรพยายามของลูกด้วยความกล้าหาญและการสร้างสมคุณธรรมอันมากมาย ขณะที่มั่นคงอยู่ในความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูก จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความเพียรพยายามของลูกในความซบซึ้งและความสุขนั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์หรือความไม่สงบใจในสิ่งนี้

เวลานี้ลูกต้องไม่ทำความเพียรพยายามด้วยการบีบบังคับ บางคนเคลื่อนไปในลักษณะที่เป็นราวกับว่าพวกเขากำลังช่วยเหลือผู้อื่น ลูกต้องช่วยเหลือตัวเอง ผู้ที่เข้าใจว่าพวกเขากำลังทำบางสิ่งสำหรับตนเอง และทำความเพียรพยายามสำหรับตนเอง ความเพียรพยายามของพวกเขาจะดี เรากำลังทำทุกสิ่งสำหรับตนเองไม่ใช่สำหรับผู้อื่น ถ้าเราทำให้บางสิ่งเสียหาย ก็เป็นการทำความเสียหายสำหรับเราเอง และถ้าเราทำให้บางสิ่งถูกต้อง นั่นก็เป็นการทำสิ่งนั้นสำหรับตัวของเราเอง ดังนั้นแต่ละคนต้องมีความใส่ใจกับตนเอง อย่าได้มองดูผู้อื่น ผู้นี้ได้ทำสิ่งนี้ ผู้นั้นได้ทำสิ่งนั้น...มีความขัดแย้งมากมายของธรรมชาติของลูกด้วยในสิ่งนี้ ง่ายที่จะฟังบางสิ่งจากคนภายนอกเพราะลูกรู้สึกว่าเขาไม่ได้มีความรู้ แต่ถ้าบางคนจากครอบครัวบราห์มินพูดหรือทำบางสิ่งและแล้วจะพูดได้ว่า : สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นั่นด้วยหรือ? ที่นั่นบางสิ่งเกิดขึ้นในหมู่ของลูก จะเป็นความรู้สึกเหมือนกับว่ามันเป็นสิ่งที่ใหญ่โตมาก แต่ไม่ใช่ นี่คือนายา มายาจะรุกเข้ามาที่นั่นด้วย ในทางใดหรือทางหนึ่ง เธอจะพูดว่า: มาดูกัน ผู้นี้ได้ปล่อยมือของฉันและได้ทำให้ผู้นี้เป็นมิตรร่วมทางชีวิตของเธอ ดังนั้นให้เราสร้างความขัดแย้งบางอย่างในหมู่มิตรเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเรารู้ว่าความขัดแย้งของบัญชีกรรมนี้คือบัญชีสุดท้าย และดังนั้นอย่าได้พูดว่า : “โอ ในฐานะลูกๆของพระเจ้า เธอกำลังทำอะไรอยู่” อย่าได้ขึ้นลงในสิ่งนี้เพราะเวลานี้ลูกมีความรู้

นั่นก็เป็นบัญญัติกรรมกับผู้นั้นและบัญญัติกรรมนั้นจะต้องถูกตัดไปด้วยความรู้และโยคะ ลูกต้องไม่ตัดบัญญัติกรรมนั้นไปด้วยความขัดแย้ง ไม่ นั่นก็จะกลายเป็นการกระทำที่เต็มไปด้วยบาป เราต้องระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามบางคนมีความสงสัยและพูดว่า : “มองดูสิ่งที่ผู้นี้กำลังทำ แม้หลังจากที่เข้ามาในความรู้ !” การมีความขัดแย้งในบัญญัติกรรมใดคือความไม่รู้ เวลานี้ความไม่รู้นี้ต้องได้รับการทำให้จบสิ้น ได้มีการอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพราะสิ่งต่างๆเช่นนี้กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ ดังนั้นลูกกำลังได้รับการเตือนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บางทีเพราะด้วยสิ่งเหล่านี้ลูกอาจลืมที่จะประกาศสิทธิในโชคที่ลูกต้องได้รับจากพ่อ บางทีลูกอาจกั้นการประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกต้องประกาศสิทธิจากพ่อออกไป และเหตุนี้เองพ่ออธิบาย: ลูกๆ แม้มีบางสิ่งเกิดขึ้นในหมู่ลูกๆ **ให้มองเห็นพ่อเสมอ** มองดูพ่อ ลูกเพียงมีความใส่ใจเกี่ยวกับมรดกที่ลูกต้องประกาศสิทธิจากพ่อเท่านั้น ยึดมั่นในอะไรก็ตามที่ลูกใส่ใจ ลูกมีความขัดแย้งในหมู่ลูกเอง และลูกจากพ่อไป! มีเพียงความสูญเสียสำหรับตัวลูกเองเท่านั้นในสิ่งนี้ และลูกจะสูญเสียมรดกของลูก อย่ากลายเป็นคนโง่เขลาขนาดนั้น! มีความระมัดระวัง และดูแลตนเอง มันไม่ใช่ว่าทันทีที่ลูกเข้าประตูนี้ ลูกปลอดภัย ไม่เลย ลูกต้องสร้างความปลอดภัยของลูกเอง ถ้าลูกขาดการสร้างสมคุณธรรมใด มายาจะแทรกตัวเองเข้ามาที่นั่นด้วย เธอจะสร้างความขัดแย้งที่นั่นด้วยด้วยเจตนาหรือธรรมชาติของบางคน และพวกเขาจะลืมนึกว่าพ่อกำลังสอนเราอยู่ ลูกจะลืมนึกในสถานการณ์ของความขัดแย้ง และเหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวัง เมื่อลูกเห็นใครลืมนึก ลูกจะเตือนกันให้ระวังเส้นตรงนี้ให้ระวัง นี่คือหน้าที่ของเรา ที่ที่ใครบางคนสามารถสิ้นหรือจากไป- ลูกได้รับการเตือนเกี่ยวกับสิ่งนั้น*ล่วงหน้า* ลูกกำลังเคลื่อนไป และดังนั้นลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวัง ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มสมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ลูกต้องแน่ใจลูกเคลื่อนไปอย่างมั่นคง และด้วยความมุ่งมั่น จุดหมายปลายทางของความรู้ของพระเจ้านี้สูงมาก ลูกต้องผ่านสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่เข้ามาและประกาศสิทธิของลูกอย่างเต็มที่ ลูกต้องเตือนตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ไม่ว่าลูกเก่าหรือใหม่ สิ่งเหล่านี้ใช้ให้กับทุกคนสายตาของมายาอยู่ที่ทุกคน- เก่าหรือใหม่ เราแย้งไม่ได้กลับมาแก่นมายาได้(Maya-proof) ถ้าดวงวิญญาณได้กลับมาสมบูรณ์ ร่างกายนั้นก็ต้องกลับมาสมบูรณ์ด้วย แต่ไม่ เวลานี้เรากำลังนั่งในร่างที่ไม่สมบูรณ์ นี่หมายความว่าดวงวิญญาณก็ยังจะไม่สมบูรณ์อยู่

อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่ถูกยิงด้วยกระสุนของมายาครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกจะบาดเจ็บด้วยสิ่งนี้และแล้วทะเบียนประวัติของลูกก็จะไม่ดี ชื่อของลูกจะถูกทำให้เสียหาย มายากลับมาฉลาดมากและทำให้ลูกลืมนึก นี่คือสงครามของเรากับมายา ไม่มีสงครามใดเลยระหว่างพรവാสและพันดาวาส นี่เป็นสงครามระหว่างพันดาวาสและมายา

เราต้องทำอะไรในขณะนี้ เผาแต่รักษาตนเองให้ปลอดภัยจากมายา ประการที่ 2 รักษาร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ ไว้ อย่างเป็นทางการ*ฝากประจำในธนาคารของผู้ทรงอำนาจ* ประกันสิ่งเหล่านี้และด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูกเผาแต่ทำให้อนาถของลูกสูงส่ง ใครก็ตามทำสิ่งใดจะได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้น การขึ้นหน้าที่ให้เป็นเช่นเดียวกันสำหรับแต่ละคน แต่ใครก็ตามทำบางสิ่งจะสร้างบางสิ่งสำหรับพวกเขาเอง ลูกทั้งหมดต้องรักษาความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพ่อและไม่มองที่ผู้อื่นในสิ่งนี้ การสร้างสมคุณธรรมนี้ทั้งหมดคือการทำให้ลูกเข้าใจทุกสิ่งด้วยตนเอง การอธิบายว่าอะไรผิดและอะไรถูกให้แก่ผู้อื่นนั้นหมายถึงการอธิบายสิ่งนั้นให้แก่ตนเอง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า : ถ้าลูกตักเตือนผู้อื่น ลูกเองก็จะได้รับการตักเตือน ดังนั้นลูกทั้งหมดกำลังเคลื่อนไปในอัตราที่เร็วเช่นนี้ใช่หรือไม่ อัจชะ

เก็บรักษาซาร์ที่สมบูรณ์ต่อไปสำหรับเวลาที่เหลือของวันของการจดจำระลึกถึงบาบาและของงานรับใช้ ลูกต้องเผาแต่ทำอะไรก็ตามที่ลูกกำลังทำสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก แต่ลูกต้องไม่มีความโลภมากเกินไป ลูกต้องทำอะไรก็ตามที่เป็นความจำเป็นสำหรับรายได้ของลูกในแง่ของการดูแลตนเอง ลูกมีเวลาใดก็ตาม จงใช้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกด้วยพลังของสติปัญญาของลูกสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า มีคุณประโยชน์และเพียงคุณประโยชน์เท่านั้นเพราะลูกจะสะสมด้วยสิ่งนี้ในขณะนี้ พ่อพูดว่า : ลูกๆ เวลานี้สะสมสำหรับตนเองซึ่งด้วยการสะสมนี้ลูกสามารถได้รับร้อยเท่าหรือพันเท่า อัจชะ

ถึงลูกๆที่มีค่า ผู้อ่อนหวานที่สุดและถึงลูกๆผู้ที่กำลังเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวังเช่นนี้ รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าของบัฟฟาตา และของแม่ถึงลูกๆเช่นนี้

พร: : ขอให้ลูกสะสมรายได้ในทุก*วินาที*โดยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นจุด (Point)และกลายเป็นมหาเศรษฐี
ลูกๆสามารถสะสมมากกว่าหลายล้านในทุก*วินาที* เมื่อลูกใส่ 0 ซ้ำๆ 1 ก็กลายเป็น 10 เพิ่มอีก 0 ก็กลายเป็น

เป็น 100 ในทำนองเดียวกัน จดจำพ่อ ผู้เป็นจุดเป็นเวลา 1 วินาที และแล้วทันทีที่วินาทีนั้นผ่านไป จุด (ศูนย์) ถูกเพิ่มเข้ามา ลูกๆขณะนี้กลายเป็นมหาเศรษฐีด้วยการสะสมรายได้ที่ใหญ่โตเช่นนี้ที่ลูกจะเฝ้าแต่ รับประทานจากสิ่งนั้นเป็นเวลาหลายชาติเกิด แม่พอภาคภูมิใจในลูกๆผู้ที่หารายได้เช่นนี้

คติพจน์: : การทำให้งานที่เสีย สันสการที่เสียหรืออารมณ์เสีย ให้ถูกต้องด้วยความปรารถนาดีของลูกคือการทำงาน รับใช้ที่สูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

ก้าวเดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา จงเชื้อฟังและสละละทิ้งอย่างเต็มที่

วันนี้บัพดาตาของความไม่มีขีดจำกัดกำลังมองดูมิตรร่วมทางในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน มีมิตรร่วมทางสองประเภท หนึ่งคือผู้ที่ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของการเป็นมิตรร่วมทางแห่งความรักและความสัมพันธ์ และอีกหนึ่งคือผู้ที่ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของการเป็นมิตรร่วมทางแห่งความรัก ความสัมพันธ์ และงานรับใช้ บาบามองเห็นมิตรร่วมทางทั้งสองประเภท แม้ว่าลูกจะอยู่ในมุมสุดท้ายของโลก ลูกก็ยังคงอยู่เบื้องหน้าบัพดาตา คำสัญญาระหว่างบัพดาตากับลูกๆ คือ ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่ใด ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน พวกเขาอยู่ด้วยกันเสมอ ในชีวิตบราห์มินี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสิ้นสุด พ่อกับลูกอยู่ด้วยกันชั่ววันรันดร์ แม้ว่าลูกๆ จะอยู่ในรูปที่มีตัวตนและบัพดาตาอยู่ในรูปเทวดานางฟ้าหรือรูปที่ไม่มีตัวตน พวกเขาแยกจากกันหรือไม่? พวกเขาไม่แยกจากกัน แล้วลูกอยู่ห่างไกลหรืออยู่ใกล้? ความใกล้ชิดของหัวใจทำให้ลูกสัมผัสความใกล้ชิดในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ในประเทศใดความใกล้ชิดของหัวใจทำให้ลูกได้สัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทาง ลูกไม่สามารถแยกห่างได้ สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ คำสัญญาของพระเจ้าจะไม่วันลูกทำลาย คำสัญญาของพระเจ้าลูกกำหนดไว้แล้ว และสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วนั้นไม่สามารถขัดขวางได้ เหตุนี้เองลูกจึงอยู่ใกล้ตลอดเวลา ลูกเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอ และในฐานะที่เป็นมิตรร่วมทาง การจับมือของบาบาไว้ในมือของลูก ลูกจะเคลื่อนไปด้วยความสุขอย่างมากเช่นนั้น ลูกมีประสบการณ์ของความสุขหรือลูกต้องเพียรพยายามไหม? มีความเพียรพยายามเล็กน้อย เมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น พ่อก็ก้าวไปด้านหนึ่ง อยาได้นำสถานการณ์ใดๆ มาไว้เบื้องหน้าลูก แล้วพ่อจะไม่เคลื่อนออกไป สถานการณ์ทำให้พ่อเคลื่อนออกไป ก็เหมือนกับที่เมื่อมีมานเข้ามาขวางแล้วลูกก็ถอยออกไป มานแห่งสถานการณ์เข้ามาใกล้กลางระหว่างเรา แต่ใครเป็นผู้ที่นำมานนั้นเข้ามา? เป็นหน้าที่ของมานที่จะมาใกล้กลางระหว่างเราและหน้าที่ของลูกคืออะไร? การนำมานนั้นออกไปหรือการรับความสุขจากสิ่งนั้นเล็กน้อยไหม? บัพดาตาเห็นว่าลูกบางคนรับความสุขอย่างยิ่งจากบางสถานการณ์

สิ่งที่บอกของความรักคือการได้อยู่กับผู้ที่ลูกรัก การอยู่กับผู้หนึ่งไม่ได้หมายความว่า จะต้องอาศัยอยู่ในอาบุ ในอาบุในแง่ของจำนวน หากจำนวนเพิ่มขึ้นแม้เพียงน้อยนิด ก็จะมีการขาดแคลนน้ำ ดังนั้นจึงไม่ได้หมายถึงการอยู่ในความเป็นมิตรในรูปที่มีตัวตน แต่เป็นการเติมเต็มความรับผิดชอบด้วยหัวใจ ถ้าลูกไม่ได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบด้วยหัวใจของลูกแล้ว แม้ในขณะที่อยู่ที่มธุบัน ลูกก็อยู่ห่างไกล ในขณะที่แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ในประเทศสุดท้ายของทุกประเทศ หากลูกอยู่ใกล้หัวใจ ลูกก็มีความเป็นมิตรร่วมทาง ด้วยเหตุนี้เองจึงได้เรียกบัพดาตาว่าดีลลาราม(ผู้ที่ปล่อยประโลมใจ/ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ) ลูกไม่ได้พูดว่าผู้ที่ปล่อยประโลมร่างกาย ดังนั้นหัวใจของลูกอยู่ในพ่อใช่หรือไม่? หัวใจของลูกอยู่ในหัวใจของพ่อ และหัวใจของพ่ออยู่ในหัวใจของลูก เพียงหัวใจเท่านั้นที่สามารถรู้เกี่ยวกับความเป็นมิตรทางจิตวิญญาณนี้ได้ ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ใช่ไหม? หรือเมื่อลูกไปจากที่นี่ลูกจะพูดว่าลูกอยู่ห่างไกลไหม? ไม่เลย เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเติมเต็มสิ่งนี้กับดวงวิญญาณอื่นได้ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเติมเต็มความรับผิดชอบของการเป็นมิตรร่วมทางนี้กับดวงวิญญาณทั้งหมด และเป็นลูกๆ ทุกคนที่มีโชคของการเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางกับดวงวิญญาณสูงสุดใช่หรือไม่?

(วันนี้บราเธอร์และซิสเตอร์ทุกคนนั่งอยู่บนพื้นในฮอลล์) นี่เป็นฉากที่ดีมาก เมื่อเห็นฉากของการชุมนุมในวันนี้ ทำให้บัพดาตานิกลึงอนุสรณ์ความทรงจำ มีเพียงใบหน้าที่เท่านั้นที่ปรากฏให้เห็นในลูกประจำแห่งรูตรา ร่างกายไม่สามารถมองเห็นได้ ถ้าลูกสามารถมองเห็นตัวเองจากตรงนี้ ลูกจะมองเห็นเพียงใบหน้าที่เท่านั้น ไม่มีอะไรอื่นที่สามารถมองเห็นได้ ดังนั้นอนุสรณ์ของลูกประจำของรูตราจึงปรากฏให้เห็นในเวลานี้ แต่ละคนนั่งอยู่ข้างหลังกัน และดังนั้นร่างกายจึงถูกซ่อนอยู่และมองเห็นได้เพียงใบหน้าที่เท่านั้น

นี่คือข้อพิสูจน์ของความรักที่มองเห็นได้ ว่าความรักที่ลูกมีต่อพ่อบราห์มานั้นมากมายเพียงใด เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่ ลูกทั้งหมดเรียกตนเองว่าบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमार ลูกไม่ได้เรียกตนเองว่าชีพ कुमारและชีพ कुमार ดังนั้นลูกจึงมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่าสำหรับพ่อบราห์มาใช่หรือไม่? พ่อบราห์มามีความรักต่อลูกๆ อย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองแม้ใน

ขณะที่อยู่อย่างอะแอะ ท่านก็ยังให้การหล่อเลี้ยงที่อะแอะ ลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงที่อะแอะใช่ไหม? ลูกอาจจะพูดว่า ลูกไม่เคยมีประสบการณ์ของบราห์มาบาบา แล้วเหตุใดลูกจึงเรียกตนเองว่าบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี่ล่ะ? ลูกถูกสร้างขึ้นมาโดยที่ไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อหรือ? ถ้าลูกไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อบราห์มาแต่ได้รับจากพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้น ก็คงจะไม่มีการสร้างหรือการขยายยักยาในทุกวันนี้ ลูกดับเบิลพอร์เนอร์ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อบราห์มาหรือไม่? (ฮาจิ) ดูลิฟออกไปต่างแดน แล้วท่านไม่ได้หล่อเลี้ยงอินเดียหรือ? ดังนั้นลูกไม่ได้พรีปนโดยพูดว่า: บาบา เราไม่ได้เห็นท่านใช่หรือไม่? ลูกพบกับท่านอย่างสม่ำเสมอ เห็นท่านอย่างสม่ำเสมอ และอยู่กับท่านอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่สามารถให้สิ่งนั้นผ่านร่างกายที่มีตัวตนได้อย่างสม่ำเสมอ แต่ท่านสามารถให้ความเป็นมิตรร่วมทางของท่านผ่านรูปที่ละเอียดอ่อนแก่ทุกคนได้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกปรารถนา ประตูสำหรับการพบปะจะเปิดอยู่เสมอ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนท่านจะไม่พูดว่า ไม่มีที่ว่าง ไม่มีเวลา ไม่เลย ด้วยร่างกายมีข้อจำกัดของร่างกาย ในขณะที่อยู่ในรูปที่อะแอะ ไม่มีข้อจำกัดทางร่างกาย และไม่มีข้อจำกัดของกฎของโลกที่มีตัวตน ที่ลูกต้องปฏิบัติตามกฎ “นั่งข้างหน้า นั่งข้างหลัง” แม้กระทั่งตอนนี้ตามเวลา ลูกมีโชคมาก ๆ อย่างน้อยลูกก็มีที่ว่างให้หนึ่ง ต่อมาภายหลังจะเป็นเรื่องที่ยากแม้แต่จะหาพื้นที่ยืน เพราะลูกจะต้องให้โอกาสผู้อื่นในเวลานั้น ในปัจจุบันลูกได้รับโอกาส เช่นเดียวกับที่ชาวมุสลิมตอนนี้ที่ให้โอกาสผู้อื่น (ชาวมุสลิมและชาวอาบูทั้งหมดกำลังรับฟังมุสลิมในพื้นดาบบาวาน) นี่เป็นความรักต่อครอบครัวด้วยเช่นกัน

การมีความรักต่อพ่อบราห์มาหมายถึงการกลับมาหัดเทียบกับพ่อ ลูกมีประสบการณ์ของการกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อที่ไม่มีตัวตนในช่วงเวลาสั้นๆ แต่การเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นเหมือนบราห์มาอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเป็นผู้ที่ทำตามบราห์มา กิจกรรมใดก็ตามที่พ่อบราห์มาทำ ควรเป็นกิจกรรมของบราห์มินทุกคน นั่นคือควรเป็นการกระทำของบราห์มินทุกคน คำพูดของลูกควรเป็นเช่นเดียวกับคำพูดของพ่อบราห์มา และกิจกรรมของลูกควรจะเป็นกิจกรรมที่เหมือนกับของพ่อบราห์มา สิ่งนี้เรียกว่าการทำตามพ่อ การเดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มาเรียกว่าการทำตามพ่อ ดังนั้นก้าวแรกของพ่อบราห์มาในการทำตามศรัทธาของพ่อคืออะไร?

ก้าวแรกคือการที่ท่านเชื่อฟัง ท่านนำคำแนะนำสั่งสอนที่ท่านได้รับไปปฏิบัติ ดังนั้นตรวจสอบว่า: ลูกกำลังเดินตามพ่อในก้าวแรกของการเชื่อฟังหรือไม่? ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ลูกเคลื่อนไปตามคำแนะนำสั่งสอนที่ลูกได้รับสำหรับความคิด คำพูด การกระทำ สายใยและความสัมพันธ์ของลูกหรือไม่? หรือลูกสามารถที่จะทำตามคำแนะนำสั่งสอนบางอย่างได้และไม่ใช้คำสอนอื่นๆ? ความคิดของลูกเป็นไปตามคำสอนที่ลูกได้รับหรือลูกมีการปะปนกันใหม่? ถ้ามีการปะปนกัน ลูกเชื่อฟังอย่างเต็มที่หรือเชื่อฟังเพียงครึ่งเดียว? ลูกได้รับคำสอนที่ชัดเจนสำหรับความคิดของลูกในทุกขณะ ลูกมีความชัดเจนเกี่ยวกับความคิดที่จะต้องมีในเวลาอมฤตหรือไม่? ลูกสามารถทำตามสิ่งนี้ได้หรือไม่? หรือบางครั้งลูกไปยังดินแดนสูงสุดและบางครั้งไปยังดินแดนแห่งการลบล้าง? ในทุกการกระทำลูกได้ก้าวเท้าของลูกไปตามรอยเท้าของบาบาทุกครั้งหรือไม่? หรือรอยเท้าของพ่อเป็นอย่างหนึ่งและรอยเท้าของลูกเป็นอย่างอื่น? นั่นจะไม่เรียกว่าเชื่อฟังใช่หรือไม่? ไม่ว่าจะเป็นสายใยกับพระเจ้าหรือในปฏิสัมพันธ์ของลูกกับผู้อื่น ตรวจสอบเปอร์เซ็นต์ของลูกว่าลูกได้ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับสำหรับทั้งสองมากเพียงใด ลูกรู้วิธีตรวจสอบหรือไม่? ก้าวแรกคือการที่ท่านเชื่อฟัง และเหตุนี้เองผู้ที่เชื่อฟังจึงได้รับพรจากพ่ออย่างสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ พร้อมกับสิ่งนี้ลูกได้รับพรจากครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน ดังนั้นตรวจสอบว่า: ลูกได้รับพรจากทุกคนสำหรับความคิดใดก็ตามที่ลูกมี ไม่ว่าจะเป็นต่อตนเอง ต่องานรับใช้ ต่อการกระทำด้วยร่างกาย หรือต่อดวงวิญญาณอื่นๆมากมาย? นี่เป็นเพราะถ้าลูกเชื่อฟังลูกจะได้รับพรจากทุกคน และสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคือความพอใจภายในหัวใจและจิตใจของลูก ไม่ใช่ความพอใจภายนอก แต่เป็นความพอใจของจิตใจ ความพอใจของจิตใจนั้นแท้จริงหรือจอมปลอม? สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้คือถ้าลูกเชื่อฟังอย่างถูกต้อง ถ้าลูกมีพร และแล้วทั้งตัวลูกเองและผู้อื่นจะคงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย หากลูกไม่ได้คงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายแล้ว ลูกควรเข้าใจได้ว่าลูกไม่มีความพอใจในจิตใจ ลูกไม่ได้รับพรไม่ว่าจะจากพ่อหรือจากครอบครัว พรจากครอบครัวนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน อย่าได้คิดว่าลูกมีสายใยกับพ่อที่ลูกได้รับพรจากพ่อ และนั่นก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญถ้าลูกไม่สามารถเข้ากับครอบครัวได้ดี ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านั้นแล้วเช่นกันว่า ไม่ได้มีเพียงลูกปัดคู่ในสายประคำ ลูกประคำไม่ได้ทำมาจากสิ่งนั้น ถ้าลูกต้องการเข้ามาในสายประคำ จงมีเป้าหมายอย่างเต็มที่ที่จะทำให้ทุกดวงวิญญาณมีความสุขเมื่อได้เห็นลูก เมื่อพวกเขาเห็นลูกพวกเขาควรจะกลายเป็นแสงภาระของพวกเขาคควรจะจบสิ้นลง ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกของความพอใจในหัวใจและพรของการเป็นผู้ที่เชื่อฟังคือตัวลูกเองจะเป็นแสงและทำให้ผู้อื่นเป็นแสงด้วยเช่นกัน ลูกสามารถรู้ได้จากสิ่งนี้ว่าลูกเชื่อฟังมากแค่ไหน ก็อย่างที่ลูกเห็นกับพ่อบราห์มา แต่ละคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะมีความพอใจและร่าเริงในความสุขอ่างไร ลูกควรจะเบาสบายในเวลาร่าเริงใช่หรือไม่? แล้วเมื่อนั้นลูกสามารถร่าเริงได้ แม้ว่าบางคนจะอ้วน ถ้าจิตใจของเขาเบาสบายเขาก็สามารถร่าเริงได้ ในขณะที่ถ้า

บางคนผอมแต่จิตใจหนักอึ้งเขาก็จะไม่ร่ายรำ ดังนั้นคำพูดของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ตัวลูกเองคงอยู่อย่างพอใจและผู้อื่นคงอยู่อย่างพอใจกับลูกด้วยเช่นกัน อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า “นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของฉัน นั่นไม่ใช่ความรู้สึกของฉัน” แล้วทำไมความตั้งใจและความรู้สึกของลูกถึงไปไม่ถึงใครเลย? ถ้าสิ่งเหล่านั้นเป็นความจริง เหตุใดกระแสน้ำจึงไม่ไปถึงผู้อื่น? จะต้องมียุทธผลบางอย่าง ดังนั้นจงตรวจสอบว่าลูกกลับมาหามีค่าควรแก่การได้รับพรมากเพียงใด ลูกกลับมาหามีค่าควรแก่การได้รับพรจากพ่อและครอบครัวบราห์มินมากเพียงใด แล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่หามีค่าควรแก่อาณาจักรด้วยเช่นกัน ถ้าเวลานี้ลูกไม่สามารถทำให้ครอบครัวบราห์มินพอใจได้ ลูกจะปกครองอาณาจักรได้อย่างไร? ลูกจะทำให้อาณาจักรของลูกเป็นที่พอใจได้อย่างไร? ดวงวิญญาณบราห์มินจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล แล้วผู้ที่ไม่สามารถทำให้ครอบครัวของเขาพอใจจะทำให้ปวงประชาของพวกเขาพอใจได้อย่างไร? ลูกต้องพัฒนาชั้นสการ์ที่นี้ใช่ไหม? หรือลูกจะมีโยคะที่นั่นแล้วจึงพัฒนาชั้นสการ์เหล่านั้น? ลูกต้องพัฒนาชั้นสการ์เหล่านั้นที่นี้ ถ้าในเวลาปัจจุบันลูกไม่สามารถหาเหตุผลและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวบราห์มินได้ ถ้าลูกยังคงมีข้ออ้างอยู่เรื่อยๆ แล้ว ที่ใดที่มีเหตุผลและข้ออ้าง ที่นั่นลูกจะไม่มีพลังในการหาวิธีแก้ปัญหา ถ้าลูกไม่มีพลังที่จะหาวิธีแก้ปัญหาให้กับครอบครัว แล้ววิธีแก้ปัญหาใดที่ลูกจะนำมาสู่อาณาจักรของโลก? เพราะว่าทุกดวงวิญญาณในอาณาจักรของลูกควรจะเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาทั้งหมด จะมีข้ออ้างใดที่นั่นหรือไม่? เหตุผลลูกสร้างขึ้นมากในชุมนุมที่สูงศักดิ์นี้และลูกพูดว่ามีเหตุผลนี้มีเหตุผลนั้น จะมีชุมนุมที่สูงศักดิ์เช่นนั้นที่นั่นหรือไม่? ที่นั่นลูกจะถามถึงความสุขสบายของทุกคนเท่านั้น จะไม่ใช่เพียงแค่ราชสำนักแต่จะเป็นการประชุมหรือมีการพบปะที่ดีมาก ดังนั้นในขณะที่หาข้ออ้าง อย่าได้ตัดสิทธิ์ตนเองจากพร พ่อบราห์มาพบวิธีแก้ปัญหาสำหรับเหตุผลต่างๆ และเหตุนี้เองท่านจึงกลายเป็นอันดับหนึ่ง มีไฟล์(แฟ้ม)ของเหตุผลและข้ออ้างถูกรวบรวมสะสมไว้กับบรรพบุรุษ มีไฟล์ของทุกคน บ้างก็เล็กและบ้างก็ใหญ่ ดังนั้นควรจะเก็บไฟล์ไว้และปล่อยให้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หรือลูกจะได้รับการขัดเกลาให้ดีขึ้น? ดังนั้นบรรพบุรุษควรจัดการไฟล์ทั้งหมดให้เสร็จสิ้นในวันนี้ดีไหม? จะต้องเปิดไฟล์ใหม่หรือไม่? ถ้าต้องเปิดไฟล์ใหม่ ลูกจะได้รับการทำให้ดี! ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ บอกพ่อที่ว่าพ่อควรจะทำลายไฟล์เหล่านั้นหรือควรเก็บไว้อีกสักสองสามวัน? ควรจะเก็บไฟล์เหล่านั้นไว้จนถึงชีพราตริหรือไม่? บรรพบุรุษที่คิดว่าควรมีช่องว่างเล็กน้อยจนกว่าจะถึงชีพราตริและพวกเขาจะเพียรพยายามและได้รับการขัดเกลาให้ดีขึ้นเมื่อถึงเวลานั้น ยกมือขึ้น! นี่เป็นสิ่งที่ดี การมีความกล้าหาญเป็นสิ่งที่ดี แต่อย่ามีความกล้าหาญแค่ในเวลา นี้ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า: ฉันอยู่เบื้องหน้าบรรพบุรุษ ดังนั้นฉันจึงมีความกล้าหาญ แต่ตอนนี้ฉันลงมาแล้ว ความกล้าหาญก็ลดลง ในกรณีนั้นเมื่อลูกกลับไปยังดินแดนของลูกเอง ความกล้าหาญนั้นจะยิ่งลดลงไปอีก และเมื่อสถานการณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะต้องลดน้อยลงไปอีก ลูกจะไม่ทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ดูลิ เมื่อเหตุผลใดมาอยู่เบื้องหน้าลูก ความกล้าหาญของลูกลดลง และเพราะด้วยเหตุผลนั้น ลูกจึงพัฒนาความอ่อนแอขึ้น แล้วเมื่อสถานการณ์นั้นจบลง ลูกรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับตนเอง? ลูกรู้สึกละอายใจใช่ไหม? ลูกรู้สึกขุ่นเคืองเล็กน้อยที่ลูกไม่ได้ทำสิ่งที่ดี ที่สิ่งนั้นไม่ดี การสำนึกผิดและเสียใจหลังจากที่ลูกทำบางสิ่งที่ผิด นี่เป็นงานของลูกหรือเป็นงานของปวงประชาของลูก? ผู้ที่สำนึกผิดและเสียใจจะกลายเป็นราชาหรือไม่? พวกเขาจะกลายเป็นราชาใหม่? ดังนั้นคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นั่งบนบัลลังก์ของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและตัดสินตนเอง กลายเป็นผู้พิพากษาตัดสินตนเอง อย่าได้ตัดสินผู้อื่น ทุกคนรู้วิธีที่จะกลายเป็นผู้พิพากษาของผู้อื่น ลูกกลายเป็นผู้พิพากษาอย่างรวดเร็ว แต่ลูกกลายเป็นทนายความเพื่อตัวลูกเอง ดังนั้นในขณะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะสามารถตัดสินได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เมื่อลูกลงจากบัลลังก์แล้วมีการตัดสินบางสิ่ง ลูกจะไม่สามารถตัดสินได้ดี นั่งอยู่บนบัลลังก์ของลูกในหนึ่งวินาที สภาพนี้คือบัลลังก์ของลูก พื้นฐานของการตัดสินที่ถูกต้องแม่นยำและง่ายดายคือสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เมื่อลูกไม่ได้เป็นผู้สังเกตการณ์ กิจกรรมและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นก็จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกมากกว่าเรื่องของลูกเอง ถ้าลูกมองทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะมองเห็นสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับตนเองและของผู้อื่นได้อย่างชัดเจน และการตัดสินจึงถูกต้องแม่นยำ มิฉะนั้นจะไม่ถูกต้องแม่นยำ

บรรพบุรุษได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ไม่ว่าจากใดก็ตามที่ผ่านไปไหนในละคร แม้ว่าสถานการณ์เหล่านั้นจะมีสามัญสำนึกที่ดีมากอยู่ในตัวก็ตาม บางครั้งบราห์มินก็มีสามัญสำนึกที่น้อยกว่าเล็กน้อย สถานการณ์เกิดขึ้นมาและก็จากไป แต่ลูกๆ บราห์มินนั่งอยู่ที่นั่นและยึดสถานการณ์นั้นไว้ สถานการณ์ไม่ได้อยู่ที่นั่น มันได้ผ่านไปแล้ว แต่ลูกไม่ได้ปล่อยวางจากสถานการณ์นั้น ดังนั้นสถานการณ์มีสามัญสำนึกมากกว่าบราห์มินหรือไม่? สถานการณ์มีสามัญสำนึกมากกว่าใช่หรือไม่? ลูกหลายคนพูดว่า: “สิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงสองวันที่ผ่านมา สิ่งนี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาสองชั่วโมงแล้ว” อย่างไรก็ตามลูกสูญเสียไปเท่าไรในสองชั่วโมง? ลูกสูญเสียไปเท่าไรในสองวัน? ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่มีสามัญสำนึก อัจฉริยะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดในทั้งทั้งสี่ทิศที่เปิดเผยความรักของพวกเขาที่มีต่อบรรพบุรุษ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทำตามพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่เชื่อฟังและสูงส่งซึ่งก้าวเดินตามรอยเท้าของบรรพบุรุษอยู่ตลอดเวลา ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเหมือนพ่อ

บราห์มา และด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของพวกเขาจึงมีการสละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าผู้ซึ่งเชื่อฟังอยู่เสมอ และให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้นในทุกขณะ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตจากบัปเตดา

พร: ขอให้ลูกหลอมรวมทุกสิ่งที่มีขีดจำกัดสู่ไม่มีขีดจำกัดด้วยการก้าวเดินตามรอยเท้าของพ่อบราห์มาและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไม่มีขีดจำกัด

การทำตามพ่อหมายถึงการหลอมรวม "ของนั้น" เป็น "ของท่าน" การหลอมรวมทุกสิ่งที่มีขีดจำกัดสู่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้จำเป็นที่จะต้องวางรอยเท้าของลูกในรอยเท้าเหล่านี้ ให้ความคิด คำพูด และวิธีการทำงานรับใช้ของทุกคนเป็นไปอย่างไม่มีขีดจำกัด สำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเอง จงจับสั่นสั่นร่องรอยของสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมด ใครก็ตามที่ลูกเห็นหรือใครก็ตามที่เห็นลูกให้มีประสบการณ์กับความซาบซึ้งของจักรพรรดิที่ไม่มีขีดจำกัด ให้มีการทำงานรับใช้ ให้มีศุภย์ แต่อย่าให้มีร่องรอยของชื่อที่มีขีดจำกัดใดๆ และแล้วเมื่อนั้น ลูกก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคตได้

คติพจน์: มีความคิดที่สวयงามและลูกจะไม่เสียเวลาไปกับเรื่องเล็กน้อยๆ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้รับตักของพระเจ้าเพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เป็นศรีมัทของท่านที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์
- คำถาม:** อะไรคือความหมายของคำว่า “เมื่อคุณตาย โลกก็ตายไปจากคุณ”?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ มาหาพ่อและตายขณะที่มีชีวิต ทั้งโลกก็จบสิ้นลงสำหรับลูก มนุษย์คนอื่นๆถือกำเนิดในโลกเดียวกันกับโลกที่พวกเขาตาย แต่ลูกจะไม่ถือกำเนิดในโลกเก่านี้ ลูกจะใช้ชาติเกิดใหม่ในโลกใหม่ ลูกๆได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน...

โอม ซานติ เพลงนี้ใช้กับเวลาปัจจุบัน แล้วภายหลังจึงมีการร้องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เมื่อลูกมาหาพ่อและตายขณะที่มีชีวิต ทั้งโลกได้จบสิ้นลงไปสำหรับลูกอย่างแน่นอน ในหนทางของความไม่รู้นั้น เมื่อผู้คนตาย พวกเขากลับมาใช้ชาติเกิดในโลกเดียวกันนั้น โลกคงอยู่ตลอดไป ผู้คนถือกำเนิดในโลกเดียวกับที่พวกเขาตาย เมื่อลูกๆ เป็นของพ่อ ทั้งโลกนี้ได้จบสิ้นลงสำหรับลูก มีคำพูดที่ว่า: “เมื่อคุณตาย โลกก็ตายไปจากคุณ” แต่โลกไม่ได้ถูกทำลาย เป็นโลกนี้ที่ลูกต้องถือกำเนิดอีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตในเวลานี้ ลูกตายและโลกนี้ก็จบสิ้นลงไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกตายโลกก็จะจบสิ้นลงไปด้วย ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพียงลูกๆ บรรพบุรุษท่านนั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เนื่องจากการเป็นลูกของพระเจ้า ลูกได้รับสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกของยุคทอง นรกถูกทำลายและลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ ไม่มีความเพียรพยายามใดสำหรับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ เมื่อผู้คนกำลังจะตาย มีการบอกให้เขาพรีาสวด: “ให้สวด ราม ราม” ภายหลังในเวลาของการนาร่างกายไปยังเมรุเผา พวกเขาก็พูดว่า: ชื่อของรามคือสัจจะ เป็นชื่อของพระเจ้าที่พวกเขาพูดว่าชื่อของรามคือสัจจะ นั่นหมายความว่า: ให้ใช้ชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวซึ่งเป็นสัจจะ พวกเขาเรียกท่านว่าราม พวกเขาแม้กระทั่งพรีาสวดชื่อ “ราม ราม” ขณะที่หมุนลูกปัดของลูกประจำ พวกเขาพรีาสวดชื่อ รามราวกับว่าพวกเขากำลังเล่นเครื่องดนตรี บาบาริบายแก่ลูกๆ ว่าลูกไม่จำเป็นต้องทำเสียงใดๆ ลูกเพียงแต่ต้องคงการจดจำระลึกถึงบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าด้วยการเข้าไปสู่ตักของพระเจ้าและตายขณะที่มีชีวิต โลกของความทุกข์นั้นจบสิ้นลงเพื่อลูก “บาบา เราจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน” ลูกประจำของรูตราได้รับการจดจำ ลูกกำลังนั่งอยู่ในไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา เพื่อที่จะกลับมาถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของรูตราเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อวงจรที่แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังจะถูกร้อยไปในพวงมาลัยรอบคอของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ใครที่พูดว่า: “พ่อ”? ดวงวิญญาณ จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ก่อนอื่นสติปัญญาเข้าใจแล้วจึงพูด ก่อนอื่นความคิดเกิดขึ้นว่าเราเป็นของบาบาและเราอยู่กับบาบาอย่างแน่นอน และแล้วจึงมีการแสดงออกมาผ่านอวัยวะ เมื่อพวกเขาพูดถึง พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ให้ถามพวกเขา: ท่านมีความรู้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อหรือไม่? พวกเขาจะตอบว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน จึงบอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณของท่านพูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อของท่าน ดังนั้นท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไรกัน? พ่อได้เข้าไปในลูกๆ หรือ? เป็นสิ่งผิดอย่างสิ้นเชิงที่จะเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อทางโลกมีลูก 5 หรือ 7 คน พวกเขาจะถามพ่อของเขาใหม่ว่า: ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือไม่? นี่ก็บางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด” ด้วยปากของลูก ดังนั้นท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? จะเป็นไปได้อย่างไรกันที่พ่ออยู่ในฉัน? ลูกจะพูดว่า “พ่อได้เข้ามาในฉัน” ลูกจะไม่พูดว่า “ฉันเป็นพ่อ” ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นลูกๆของท่าน แต่กระนั้นลูกก็พูดว่าพ่ออยู่ในลูก! พ่อจะอยู่ในลูกได้อย่างไรกัน? ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมากและอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรานั้นโด่งดัง รูตราไม่มีตัวตน ศรีกฤษณะมีตัวตน ในที่สุดแล้วใครถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า? มนุษย์ได้ลืมทุกสิ่งไปแล้ว พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้า ผู้เป็นพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน” พ่ออยู่ในบ้านของท่าน ที่อื่นใดเล่าที่ท่านจะอยู่? เวลานี้พ่อได้เข้ามาสู่บ้านที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ท่านปรากฏอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ จึงถามสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ ก่อนหน้านั้นเคยมีประเพณีของการปลุกเรียกวิญญาณที่จากไป วิญญาณที่จากไปคือดวงวิญญาณ วิญญาณที่จากไปซึ่งก็คือดวงวิญญาณนั้นได้รับการเลี้ยงอาหาร พวกเขาจะพูดว่า: วันนี้เป็นการออฟเฟอร์พิเศษแก่ดวงวิญญาณปู่ของเรา ในอีกวันหนึ่งพวกเขาจะพูดว่า: นี่เป็นการออฟเฟอร์แก่ดวงวิญญาณของผู้นั้น-ผู้นี้ ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่ถูกปลุกเรียกและได้รับการเลี้ยงอาหาร ยกตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนรักภรรยาของเขา ดวงวิญญาณของ

เธอก็จะได้รับการปลุกเรียก เขาจะพูดว่า: ฉันสัญญาว่าจะให้ตุ้มจุกเพชรแก่เธอ ดังนั้นเขาก็จะเชิญพราหมณ์มาเพื่อที่จะปลุกเรียกเธอ เพื่อที่จะสวมตุ้มจุกนั้นให้กับเธอ เป็นดวงวิญญาณที่ถูกเรียกมา ร่างกายนั้นไม่ได้มา ประเพณีนี้คงอยู่ในบาร์ตเท่านั้น นี่เป็นเช่นเดียวกันเมื่อลูกไปสู่อานาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อใครบางคนตาย ลูกก็ออฟเฟอร์ไบค์ให้กับดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณมาสู่อานาเขตที่ละเอียดอ่อน ประเด็นเหล่านี้ใหม่อย่างสมบูรณ์ จนกว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นแล้วความสงสัยจะเกิดขึ้นว่า “พวกเขา กำลังจะทำอะไร? เพียงแต่มองดูที่ชนบทธรรมเนียมและประเพณีที่พราหมณ์เหล่านี้มี!” เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดตาโมประธาน บาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านไม่สามารถกลับมาตาโมประธาน มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” หมายถึงผู้ที่ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียว ผู้ก่อตั้งศาสนาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเอง มีต้นไม้อาณัติของศาสนาคริสต์นิกาย พระคริสต์มาเป็นอันดับแรก และแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นเมื่อผู้อื่นเฝ้าแต่มาหลังจากเขา พระคริสต์ไม่สามารถชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้ ประชากรของพวกเขาต่างลำดับกันไป ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นที่ต้องการในเวลานี้ เพราะว่าทุกคนถูกฝังในสุสาน มีผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ทั้งโลกไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์อย่างแน่นอน มีตัวอย่างของต้นบันยานที่ให้ไว้ ต้นบันยานเป็นต้นไม้ที่ใหญ่โตมาก ผู้คนกลุ่มต่างๆ มากมายก็ไปและนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ รากฐานของต้นไม้ผุพังไปแล้ว แต่กิ่งก้านสาขายังอยู่ที่นั่น นี่ก็เป็นต้นไม้ด้วยเช่นกัน รากฐานของต้นไม้กลับหัวของศาสนาเทพอยู่ข้างบนและรากนั้นได้ถูกตัดทิ้งไปอย่างสมบูรณ์ ที่เหลือทั้งหมดนั้นอยู่ที่นั่น เป็นเพียงเมื่อเมล็ดอยู่ที่นั่นเท่านั้นที่สิ่งสร้างสามารถเกิดขึ้นได้อีกครั้ง บาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำการก่อตั้งอีกครั้งหนึ่ง การก่อตั้งผ่านบราห์มาและการทำลายล้างผ่านชางกา อาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อผู้ที่เคยศึกษาราชโยคะ ศาสนานี้บ่มถนอมทั้งหมดได้ถูกทำลายในสงครามมหาภารตะ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะไปหาบาบาและแล้วก็ลงมาสู่โลกใหม่ และแล้วต้นไม้ก็เฝ้าแต่เติบโต ศาสนาเทพซึ่งเคยคงอยู่ได้หายไปแล้วในเวลานี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาร์ตซึ่งเคยสูงสุดเหนือสิ่งใดได้ถูกเงามืดครอบงำ ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ทั้งโลกได้กลับมาน่าเกลียด เวลาลูกนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกลับมาสวยงามอีกครั้ง ลูกได้กลับมาน่าเกลียด เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสวยงามจากน่าเกลียด ลูกได้รับศรัทธาของท่าน ดวงวิญญาณของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสวยงามและบริสุทธิ์เสมอ อัลลอยด์กลับมาปะปนไปในดวงวิญญาณ (ตัวอย่างของทองคำ) ลูกเข้าใจว่าเวลานี้โลกกำลังจะถูกทำลาย ทุกคนกำลังจะตายและจะไม่มีใครหลงเหลืออยู่เพื่อที่จะบอกลูกให้พูดว่า: ราม ราม ความตายนี้เป็นเช่นที่ว่าทุกคนจะตาย เวลานั้นผู้คนจะตายมากเพียงไร? ผืนดินจะได้รับปฏิกิริยาเพียงไร? ดังนั้นทำไมผืนดินจึงจะไม่ให้พืชพันธุ์ขึ้นหนึ่งเล่า? ในยุคทองผักทั้งหมดจะสดและเขียว สิ่งต่างๆ ที่เนาเปื้อนผุพังถูกเรียกว่าปุ๋ย เมื่อขยะถูกเผาก็จะกลายเป็นปุ๋ย การทำปุ๋ยนั้นใช้เวลา การที่โลกนี้จะกลับมาใหม่ก็ใช้เวลาด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปสู่อานาเขตที่ละเอียดอ่อน มีการแสดงให้เห็นถึงผลไม้ขนาดใหญ่หลากหลายประเภทที่นั่น ลูกได้รับน้ำมะม่วงเพื่อดื่มด้วยเช่นกัน ลูกสามารถจินตนาการว่าทั้งโลกและโดยเฉพาะบาร์ตจะได้รับปฏิกิริยาเพียงไร สิ่งดีต่างๆ จะปรากฏขึ้นที่นั่น ในอานาเขตที่ละเอียดอ่อนลูกได้รับน้ำทิพย์ของยุคทองเพื่อดื่มและได้รับนิมิตของสวน ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ที่นั่นเราจะมีสวน ลูกๆ ได้กลับมาหลังจากได้นิมิตว่าพวกเขาได้ดื่มน้ำทิพย์ที่หวานชื่นที่นั่นอย่างไร *เจ้าชาย* จะนำผลไม้มาจากสวน เวลานั้นไม่มีสวนใดในอานาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาต้องไปสู่อินแดนสุขาวดีอย่างแน่นอน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถได้รับนิมิต เพียงผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือเท่านั้นที่ได้รับนิมิต เป็นไปได้ที่หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและคงอยู่อย่างเป็นลูกๆ ของบาบาและอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ ลูกอาจจะได้รับนิมิตมากมายในภายหลัง บัณฑิตเริ่มแรกต้องมีการสร้างขึ้น ผู้คนมากมายได้เข้ามาสู่บัณฑิตนี้เพื่อที่จะกลับมาเข้มแข็ง มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าไม่มีใครจะเข้าใจสิ่งใดเพียงด้วยการได้รับสิ่งพิมพ์ ครูต้องอธิบายอย่างแน่นอน ครูสามารถอธิบายภายในหนึ่งวินาทีว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของลูกและผู้นี้คือดาด้า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือผู้สร้างสวรรค์ หากลูกเพียงแต่ให้สิ่งพิมพ์แก่ผู้คน พวกเขา ก็จะขำเลียงมองและโยนทิ้งไป พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกต้องอธิบายมากเพียงพอเพื่อที่จะแสดงว่าพ่อได้มาแล้วอย่างแน่นอน นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะรวบรวม มียาดาวาส ฆราวาส และพณดาวาส สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่กำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ต้องเคยมีบางคนที่สอนราชโยคะด้วยเช่นกันเพราะการก่อตั้งสวรรค์ต้องเคยเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จะมีการก่อตั้งศาสนาเดียวและการทำลายล้างศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ที่กลายเป็นลักษมีจากนริศธรรมดาและนารายณ์จากคณธรรมดา นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เคยมีการกล่าวไว้ว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพียงผู้ที่เข้าไปสู่อุสริยวงศ์เท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่เข้าไปสู่จันทรวงศ์ถูกเรียกว่านักรบ ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นเทพ ลูกจะกลายเป็นนักรบหากลูกสอบตก ดังนั้นบาบาพูดว่า: โอ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง มีลูกๆ มากมายที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เมื่อมีการพบลูกของใครบางคนหลังจากที่หายไปเป็นเวลา 6 หรือ 8 เดือน พวกเขาจะพบปะกันและกันด้วยความรักอย่างมาก! พ่อผู้นี้จะมีความสุขอย่างมาก พ่อผู้นี้พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จาก

หายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกได้พบกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ลูกอยู่อย่างแยกห่าง และเวลานี้ลูกได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อพบปะกับพ่อ เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก อำนาจในการปกครองโลกของเทพเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก บาบามาเพื่อที่จะให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก นี่คือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อได้นำของขวัญที่ใหญ่โตมาให้ลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมามีค่ามากเพียงพอสำหรับสิ่งนั้นด้วยการทำตามศรัทธา หากลูกพูดว่า “มาแม่และبابา” และแล้วล้มหรือหย่าขาดจากพ่อ ลูกก็จะไม่สามารถกลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอพ่อได้ ลูกๆ ได้รับความรักอย่างมาก พ่อวางลูกๆ ไว้บนศีรษะของท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีลูกๆ มากมาย บาบามาทำให้ลูกสามารถไต่ขึ้นไปได้สูงมาก บาบามาทำให้ผู้ที่ไต่ตกลงไปสู่พื้นดินไต่กลับขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความสูงมากเพียงไร! ลูกควรทำตามศรัทธา จงทำตามการชี้แนะของผู้เดียว หากลูกทำตามการชี้แนะของตนเอง ลูกจะตาย ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง นั่นคือเป็นเทพ หากลูกทำตามศรัทธา นักรบมี 2 องค์น้อยลงไป ที่นั่นลูกต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ไม่ใช่ นักรบจากมนุษย์ บาบากล่าวว่า: ลูกจะสอบผ่านด้วยคะแนนมากแค่ไหน? จงรักษาเกียรติของبابา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: กลายเป็นผู้คนของสุริยวงศ์ ลูกรู้ว่า 108 สอบผ่านในลูกประกาศแห่งชัยชนะ ลูกต้องทำตามมาแม่และبابา ลูกทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหมือนกับตัวลูกเองและนำพวกเขามาเป็นของขวัญเบื้องหน้าซึ่งبابา บาบากล่าวว่า: ลูกได้ทำให้ผู้คนมากเพียงไร คล้ายคลึงกับตัวลูกเอง? นี่คือการประเดิมของความสูงส่งยิ่งใหญ่หลวง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ บางคนใหม่จะไม่เข้าใจอย่างแน่นอน นี่เป็นวิทยาลัยสำหรับการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ บางคนกลับมาได้รับการแต่งตั้งแต่มีสีสน้อยเกินไปในหลักสูตร 7 วัน ในขณะที่คนอื่นไม่ได้กลับมาได้รับการแต่งตั้งแต่มีสีสน้อยเกินไป นี่เป็นเรื่องยากมากสำหรับเสื้อผ้าสกปรกที่จะได้รับการแต่งตั้งแต่มีสีสน้ำตาล ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างใหญ่หลวง สิ่งแรกที่มีการอธิบายแก่ลูกๆ คือ ก่อนอื่นลูกควรจะถามทุกคนว่า: ท่านรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? พวกเขาพูดว่า: ใช่ ท่านอยู่ในนั้น ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! หากท่านอยู่ในลูก และแล้วก็จะไม่มีเรื่องของการร้องขอ! ลูกเรียกท่านว่า “พ่อ” ดังนั้นพ่อจะสามารถอยู่ในท่านและอยู่ในนั้นได้อย่างไร? หากท่านเป็นพ่อ ลูกควรจะได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ก่อนอื่นอธิบายเกี่ยวกับอัลฟา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ ชันยาซีและกูรูไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ ลูกเข้าใจว่าลูกของซึ่งبابาที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งอย่างแน่นอน ลูกได้มาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปีเพื่อพบปะกับท่าน เพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์และลูกจะกลายเป็นนายเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง? ลูกต้องไปสวรรค์อย่างแน่นอน และแล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งตามความเพียรพยายามของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามมาแม่และبابาและเข้าไปสู่สุริยวงศ์ อย่าได้ทำตามการชี้แนะของตัวเอง ประกาศสิทธิในสถานภาพของการเป็นเทพที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา

2. รักษาศรัทธาว่าลูกจะอยู่อย่างเป็นของبابาเสมอ ไม่มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: พร: ขอให้ลูกทำตามระเบียบวินัยสูงสุดและรับประโยชน์จากทุกคำแนะนำและกฎของพ่อ มีคำกล่าวว่า มีกฎมากเพียงใด ก็จะมีประโยชน์มากตามนั้น ดังนั้นอย่าถอยห่างจากกฎที่ลูกสร้างขึ้นตั้งแต่อดีตเวลาเป็นต้นมา อดีตเวลา การศึกษานับใช้และตารางเวลาถูกสร้างขึ้นในแต่ละวัน แม้ว่าลูกจะไม่สามารถชำระจิตใจของลูกกับสิ่งนั้นได้ อย่าได้ขาดสิ่งใดจากตารางเวลาของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำตามระเบียบวินัยของพวกเขาอย่างแน่นอน แม้ว่าในจิตใจของพวกเขาไม่ต้องการไปวัดของพวกเขา พวกเขาจะไปอย่างแน่นอน ตัวลูกเองเป็นผู้สร้างกฎ ดังนั้น มีประสบการณ์กับสิ่งนี้ และทำตามระเบียบวินัยทุกข้อต่อไป และลูกจะกลายเป็นชีวิตที่สูงส่งผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด

คติพจน์: ผู้ที่มีคุณธรรมพิเศษแห่งความพอใจย่อมถึงเอาคุณธรรมทั้งหลายมาสู่ตนเองได้โดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกๆบราห์มินทางจิตที่แท้จริงคือเครื่องมือสำหรับการก่อตั้งโลกใหม่ ลูกแต่ละคนต้องสังเวกมา(ร่างกาย)ของลูกในไฟบุษยัญนี้
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมออย่างถาวร
- คำตอบ:** สภาพของลูกจะกลับมาถาวรเมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในโยคะเสมอ โยคะของลูกจะขาดตอนเมื่อลูกผูกพันยึดมั่นกับบางคน ดังนั้น กลับมาเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์ ความรู้จะถูกซึมซับในสติปัญญาที่บริสุทธิ์เท่านั้น ดังนั้น ภาชนะสติปัญญาของลูกควรสะอาด และแล้วลูกก็จะสามารถมีโยคะกับพ่อได้
- เพลง:** นี่คือ ฤดูใบไม้ผลิเพื่อที่จะลิ้มโลก

โอม ซานติ พระเจ้าชีวาที่ไร้ตัวตนพูด ทั้งผู้ที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ที่มีตัวตนนั้นต่างก็ไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกๆ รู้ว่า เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันนี้ พ่ออธิบายแล้วว่า เวลาที่ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าชุมชนของเหล่าเทพ ลูกคือชุมชนบราห์มินในเวลานี้ มีบราห์มินสองประเภทที่ปรากฏอยู่ในเวลานี้ นี่คือ สกุลของบราห์มินที่แท้จริง บราห์มินเหล่านั้นไม่รู้ว่าเป็นบราห์มินที่แท้จริงผู้ที่เป็นสิ่งสร้างจากปากของบราห์มา ดังนั้น พวกเขาจึงต้องได้รับคำแนะนำนี้ ลูกควรจะบอกใครก็ตามที่มาว่า มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่า บราห์มิน มีบราห์มินเหล่านั้นอยู่หลายประเภท ที่นี้ ลูกเท่านั้นที่เป็นบราห์มินที่แท้จริง สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกคือ บราห์มิน ลูกๆของบราห์มา ลูกไม่สามารถยุ่งเกี่ยวกับกิเลสได้ คนหนุ่มและคนแก่ ลูกทุกคนคือบราห์มิน ดังนั้น พวกเขาเหล่านั้นเป็นบราห์มินทางร่าง ในขณะที่ลูกคือบราห์มินทางจิตที่แท้จริง สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกรู้ว่า ลูกบราห์มินที่แท้จริงเป็นลูกๆของบราห์มา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนหลานๆ ของท่านผ่านบุตรชายคนนี้ บุตรชายของท่านคือ ประชาบิดาบราห์มา แม้ว่าชื่อ “ดักชะประชาบิดา” (Daksh Prajapita) ลูกอ้างถึงในคัมภีร์ แต่ก็ไม่มีใครถูกเรียกชื่อ ดักชะ ผู้ที่ถูกตั้งชื่อว่า ดักชะประชาบิดา ในคัมภีร์กล่าวไว้ว่า มีการสังเวกมาไปในไฟบุษยัญ อย่างไรก็ตาม ลูกคือมา พวกเขาแต่งเขียนเรื่องราว พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงได้ บางคำพูดเหล่านั้นเป็นความจริง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อพวกเขาแสดงละคร พวกเขาก็มีชื่อว่า "ราชินีแห่งเมืองจันลี" (วีรสตรีในประวัติศาสตร์) แต่นักแสดงเหล่านั้นไม่ใช่ตัวจริง พวกเขาแต่งลงและสร้างทุกสิ่งขึ้นมาอย่างปลอมๆ พวกเขาให้ผู้คนของตนเองแสดงบทบาททหารในกองทัพ บางสิ่งหรือสิ่งอื่นอาจจะเคยเกิดขึ้นและแล้วพวกเขาก็สร้างละครที่เกี่ยวกับสิ่งนั้นขึ้นมา พวกเขากำหนดให้นักแสดงใหม่ๆ เล่นบทบาทเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ลูกเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองเรียบร้อยแล้ว บทบาทซึ่งลูกกำหนดไว้แล้วในดวงวิญญาณจะถูกเล่นโดยอัตโนมัติ เวลานั้นลูกเข้าใจบทบาทของตนเอง ลูกคือบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของ บราห์มา ไม่ใช่ว่าสิ่งสร้างนั้นไม่มีอยู่ และท่านจะสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมา ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ด้วย ผู้คนคิดว่า การทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันแสนยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นและแล้วเด็กคนหนึ่งได้ลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ไม่สามารถเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม บาบากำลังทำให้โลกนี้กลับมาใหม่และดังนั้นก่อนอื่นลูกๆจึงจะเข้ามาสู่พระราชวังของครรรค์ นั้นจึงราวกับว่า พวกเขาอยู่ในมหาสมุทรน้ำนม ที่นี้ ครรรค์เป็นทรงขังมหาสมุทรแห่งยาพิชที่ลูกประสบกับการลงโทษมากมาย พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ สิ่งนี้คือราชาโยคะที่ง่ายตาย ลูกคือผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชาเหนือราชา ลักขมีและนารายณ์จะเป็นบุคคลเดียวกัน เวลานี้ ชาติเกิดของพวกเขา กำลังจะครบถ้วนแล้ว พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ที่เคยอยู่ในวงจรที่แล้วด้วย เมื่อใครมาพ่อจะถามเขาว่า เราเคยพบกันมาก่อนไหม พวกเขาจะพูดว่า ใช่ บาบา เราเคยพบกันเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เราเคยพบกันในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร และเราจะพบกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ไม่มีที่สิ้นสุด นี่เป็นละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อพูดว่า พ่อต้องมาที่นี่เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่หน้าที่ของพ่อที่จะมาระหว่างยุค พ่อถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า โปรดมาและทำให้บาร์ตและโลกกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งด้วยเถิด ตอนเริ่มต้นของโลก เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต มีคำกล่าวว่า นาน นานมาแล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นเมื่อใด มนุษย์ที่เก่าแก่ที่สุดคือเหล่าเทพ พวกเขาแสดงให้เห็นพระราชวัง ฯลฯ เป็นสิ่งของสวรรค์ เหล่าเทพนั้นเก่าแก่ที่สุด และพวกเขามีพระราชวังทองคำตกแต่งด้วยเพชรและอัญมณี นั่นเป็นเรื่องของ 5,000ปี ไม่มีสิ่งใดสามารถเก่าแก่ยิ่งไปกว่านั้นได้ แม้แต่ลักขมีและนารายณ์ก็ไม่ได้เก่าแก่ที่สุด ราเดและกฤษณะคือผู้ที่เก่าแก่ที่สุด ก่อนหน้าลักขมีและนารายณ์นั้นมีราเดและกฤษณะ ศรีกฤษณะเป็นเด็กคนแรกของสวรรค์ ดวงวิญญาณของเขาบริสุทธิ์ และร่างกายของเขาก็บริสุทธิ์ด้วยเช่น

กันเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่สำคัญ พ่อพูดว่า พ่อเป็นนักเดินทาง พ่อ นักเดินทาง มาจากที่ไหน ลูกรู้ว่า ท่านเป็นนักเดินทางจากอาณาจักรสูงสุด ดินแดนนิพพาน ดวงวิญญาณเป็นนักเดินทาง พ่อ ดวงวิญญาณนี้บริสุทธิ์เสมอ และแล้วลูกคือเจ้าสาวของพ่อ ลูกกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด เวลาที่ พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณสวยงาม และจัดสิ่งเจือปน นักเดินทางผู้เดียวที่กำลังทำให้ลูกทุกคนสวยงาม ท่านเป็นนักเดินทางที่เป็นที่รักที่สุด มีความงามตามธรรมชาติในสวรรค์ เหล่าเทพสวยงามเหลือเกิน เหล่านี้เป็นร่างเก่าๆของลูกบราห์มิน ลูกกลับมาที่น่าเกลียดจากที่เคยสวยงาม และพ่อนักเดินทางจะทำให้ลูกสวยงาม พ่อเข้ามาในเจ้าสาวที่น่าเกลียดและแก่เฒ่าผู้นี้ พ่อเข้ามาในผู้นี้และทำให้เขาและลูกทุกคนกลับมาสวยงาม นักเดินทางผู้เดียวนี้มาและทำให้ลูกจำนวนมากสวยงาม ลูกเข้าใจความหมายของ "นักเดินทาง" เมื่อลูกทำตามศรัทธาที่นั่นอย่างต่อเนื่องลูกก็จะกลับมาสวยงาม ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดจากการที่มีสิ่งเจือปนอยู่ในภายใน เวลาที่ สิ่งเจือปนจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร ด้วยการมีโยคะกับพ่อ สิ่งเจือปนทั้งหลายจะถูกเผาไหม้ไฟโยคะนั้น ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้อง พ่ออธิบายให้แก่ลูกอย่างมากมายแต่ลูกลืม เพราะโยคะของลูกไม่ถูกต้อง ลูกไม่ได้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น พ่อบริสุทธิ์เสมอ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณกลายเป็นยุคเหล็ก ดังนั้นเราจึงได้รับเครื่องประดับปลอม เหตุนี้เอง ก่อนอื่นลูกควรขจัดสิ่งเจือปนออกจากดวงวิญญาณของลูก จดจำพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟโยคะ ชีพบาบาพูดว่า พ่อบริสุทธิ์เสมอ ถ้าไม่ใช่พ่อแล้ว ใครเล่าจะทำให้ลูกบริสุทธิ์ จงมีศรัทธาที่หนักแน่นว่าลูกคือดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณมีสิ่งเจือปนของ 84 ชาติเกิดอยู่ในภายใน เวลาที่ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับบาบา จะไม่มีกิเลสหลงเหลืออยู่ หากกิเลสบางอย่างยังเหลืออยู่ก็จะต้องได้รับการลงโทษ แล้วทำไมเราจึงไม่ควรทำความเพียรพยายามที่สม่ำเสมอในเวลานี้เล่า ด้วยการทำความเพียรพยายามสภาพของลูกจะต้องเป็นเช่นที่ว่าไม่มีพายุของมายาจะเขย่าลูกได้เลย จงกลายเป็นอชาลการ์(บ้านแห่งความมั่นคง) หากลูกดวงวิญญาณอยู่ในภายใน กลายเป็นผู้ใหญ่ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของตนเอง และแล้วดวงวิญญาณก็จะไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาป และกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยังมีบทบาทด้วยเช่นกัน เราจดจำผู้เดียวนั้น พ่อมาและสอนเราอย่างไร นั่นจะเป็นในทางปฏิบัติ พระเจ้าสอนเราเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว แท้จริงแล้วท่านสอนราชาโยคะโบราณของบาร์ตาให้แก่เรา ลูกๆรู้ว่านี้คือราชาโยคะโบราณเดิมนั้น พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ทุกสิ่งเป็นเรื่องของการจดจำ พ่อสั่งว่า จงจดจำพ่อ อย่่างไรก็ตาม มายาจะไม่ปล่อยย้ให้ลูกทำตามคำสั่งของท่าน เธอจะสร้างอุปสรรคขึ้นมา พ่อพูดว่า ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อ และแล้วลูกก็จะกลับมาเต็มไปด้วยความรู้และความปิติด้วยเช่นกัน ลูกเต็มไปด้วยความปิติ ลูกไม่มีที่ดิน 3 ตารางฟุตที่นี้ และพ่อกำลังให้อำนาจปกครองทั้งโลกแก่ลูกๆ เหตุนี้เอง ทุกคนจึงจดจำพ่อ ผู้คนปลดเกษียณเพื่อที่จะไปอยู่เหนือเสียง นั่นคือ พวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีใคร นอกจากพ่อสามารถให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกได้ ก่อนอื่นลูกเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มินผ่านพ่อ ไม่มีเรื่องของความยากลำบาก ขณะเดินเหิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจว่า ลูกจะกลับมาสวยงามหากลูกจดจำบาบา ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อที่บริสุทธิ์มาและแสดงให้ลูกเห็นวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดอย่างต่อเนื่อง เมื่อบางครั้งล้มป่วยเขาจะถูกบอกให้จดจำผู้หนึ่ง-ผู้หนึ่ง อย่่างไรก็ตาม เขาไม่สามารถจดจำใครได้จากการแค่เพียงถูกบอก ลูกจำเป็นต้องมีการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมาก เพราะเพียงเท่านั้นที่ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางได้ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่อยู่เหนือบ่วงกรรม (คาร์มาที่ต) อย่างแน่นอน หากลูกเผาบาปของลูกด้วยโยคะ ลูกจะไม่ต้องประสบกับการลงโทษ หากลูกไม่อยู่ในโยคะก็จะมีกรลงโทษ และแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น สิ่งนี้ต่างลำดับกันด้วย ดังนั้นบาบาผู้เดียวจึงเป็นนักเดินทางที่สวยงาม ทุกดวงวิญญาณยังเป็นนักเดินทางด้วยเช่นกัน ท่านมาจากดินแดนอันไกลโพ้นเพื่อเล่นบทบาท เช่นเดียวกับที่นักแสดงเหล่านั้นมาจากบ้านของพวกเขาเพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือการแสดงต่างชาติของราวัน ราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไปกับพ่อ ลูกบางคนมีสาวกจำนวนมากแต่พวกเขาก็ไม่ได้พาใครกลับไปด้วยและตนเองก็ไปที่นั่นไม่ได้ พวกเขาไม่รู้หนทางไปสู่ที่นั่น ไม่มีใครสามารถหลอมเข้าไปในแสงได้ ดวงวิญญาณเป็นอมตะ ไม่สามารถแตกเป็นเสี่ยงๆได้ ร่างกายตายแล้วลูกเผา พวกเขาฆ่าแม่แต่ร่างกายของตน เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นระหว่างสองคน และความปรารถนาของพวกเขาไม่ได้รับการเติมเต็ม ทั้งสองจะไปกระโดดน้ำ พวกเขาฆ่าตัวตาย และลูกเรียกว่าคนบาปที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาไม่ได้ฆ่าดวงวิญญาณแต่ร่างกายถูกทำลาย ลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะสามารถซึมซับได้ตามนั้น ไม่ว่าใครจะอ่านมุรลิดีเพียงใดก็ตาม มายาจะเป็นเช่นที่ว่า เธอหยุดบุคคลนั้นได้ด้วยการตบเพียงครั้งเดียว การชกมวยของเธอดำเนินต่อไป นี่เป็นสนามรบ ดูลี พวกเขาแสดงสิ่งใดไว้ในคัมภีร์! มีความแตกต่างระหว่างกลางวันกับกลางคืน มีคำกล่าวถึงเวลานี้ว่า ความรู้หายไป ศาสนาเทพหายไป แต่ภาพลักษณ์ที่ไร้ชีวิตยังคงอยู่ เมื่อลูกไปที่วัดของชีวา ลูกจะพูดทันทีว่า นี่เป็นวัดของชีพบาบา เมื่อลูกไปยังวัดของบราห์มา ลูกจะพูดว่า นี่เป็นวัดของดาด้า นี่เป็นวัดของจากัดอัมบา มามา เบื้องล่างนั้นพวกเขากำลังทำทาปาเซี่ยของ

ราชาโยคะ และเหนือขึ้นไปบนเพดานก็มีอนุสรณ์ของดินแดนสุชาวดี ไม่เช่นนั้นแล้วมันจะถูกแสดงไว้ที่ไหนได้อีกเล่า เมื่อบางคนตายผู้คนจะพูดว่า เขาได้จากไปสู่ดินแดนสุชาวดีแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงได้แสดงดินแดนสุชาวดีไว้เบื้องบนนั้น อนุสรณ์นั้นถูกต้องแม่นยำตามละคร บาบาและมามา คัมเดนูกำลังนั่งอยู่ที่นี้ และแล้วผู้คนก็ได้ทำให้เธอกลายเป็นวัวด้วยความผิดพลาด ฟาเกีย(ผู้ล้มลุกคลุกคลานทางศาสนา) จะพาตัวไปด้วยทุกหนแห่ง ดังนั้นผู้นี้จึงเป็นคัมเดนุ(วัว) และคาปิลเทพ(ผู้รู้) คัมเดนุเคยอยู่กับคาปิลเทพ มีเรื่องราวมากมาย ชีพบาบาพูดว่า พ่อเป็นนักเดินทาง บราห์มา(ดาต้า)ผู้นี้จะไม่พูดเช่นนี้ ชีพบาบาพูดว่า พ่อเป็นนักเดินทางที่บริสุทธิ์เสมอ นี่คือโลกที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ และนั่นเป็นโลกที่ไร้กิเลส นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูก ไม่มีใครในโลกรู้อะไรนี้ ดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยของโลกที่ไร้ตัวตน พวกเขามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของตน นี่เป็นสนามของการกระทำ อาณาเขตสูงสุดไม่ถูกเรียกว่าสนามของการกระทำ ที่นี้ถูกเรียกว่าการแสดง บารัตกลายเป็นเช่นเพชร และแล้วกลับมามีค่าเพียงเปลือกหอย มีสกุลต่างๆของบารัต มีสกุลบราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร 84 ชาติเกิดจะสิ้นสุดภายในสกุลเหล่านี้ ไม่ใช่ทุกศาสนามี 84 ชาติเกิด บาบาอธิบายสิ่งต่างๆมากมายให้แก่ลูก ลูกที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกๆรู้ว่า ลูกเคยศึกษามาอย่างต่อเนื่องจนจบแล้ว จงจ้ดจำว่า ลูกจะได้รับการโยกย้ายตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เช่นที่มีการโยกย้ายนักเรียนในโรงเรียน ลูกจะไปและปกครองอาณาจักรต่างลำดับกันไป เพียงแต่มาเป็นของพ่อและจดจำพ่อ จงจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า มิฉะนั้นบาปของลูกจะถูกเผาไปได้อย่างไรเล่า ลูกแต่ละคนควรพูดกับตนเองซ้ำๆว่า ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นอมตะ บาบามาให้คำสั่งแก่ลูกแล้วว่า จงจดจำพ่อ และบาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไปและลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง อัศจรรย์

ถึงลูกที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเผาสิ่งเจือปนของกิเลสด้วยไฟโยคะและกลับมาสวยงาม กลับมาบริสุทธิ์และให้ความปิติของความบริสุทธิ์แก่ทุกคน
2. จงทำให้ตนเองไปเป็นเหมือนกับ อชาลการ์(บ้านแห่งความมั่นคง) ที่ลูกจะไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ทำให้สภาพของลูกเป็นผู้ใหญ่ด้วยความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่อยู่บนฟ้าและอยู่ในสภาพที่สูงสุดตลอดไป ด้วยการพิจารณาว่าตัวของลูกเป็นผู้จิตที่จุติลงมา เช่นเดียวกับที่พ่อได้จุติลงมา ในทำนองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้ลงมาจากข้างบนเพื่อที่จะให้สารของพระเจ้า ลูกอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่สามารถวางเท้าของสติปัญญาของลูกในฝุ่นหรือบนพื้นดินของจิตสำนึกที่เป็นร่าง ด้วยเหตุนี้เองเท้าของเทวดานางฟ้าถูกแสดงว่าอยู่เหนือพื้นดินเสมอ ดังนั้นลูกๆทุกคนจึงอยู่บนท้องฟ้าและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพสูงสุด มีความตระหนักนี้และบินต่อไปในสภาพที่ไพบยิบ

คติพจน์: เพียงลูกที่ทำความพยายามอย่างเข้มข้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองเท่านั้นที่จะได้รับพรจากพ่อ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญในเวลานี้ ให้เข้าถึงคำสอนของครูสูงสุด จงสะสมบุญของการกระทำบาปของลูกด้วยโยคะ
- คำถาม:** เหตุใดและเมื่อใดที่ลูกๆ บางคนเกิด *ความสงสัยเกี่ยวกับพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด?*
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ได้รับอิทธิพลในสิ่งที่ผู้อื่นพูด หรือเมื่อพวกเขาได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี พวกเขา ก็พัฒนาความสงสัย เมื่อพวกเขาจากที่นี่ไป พวกเขา ก็หิ้งสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้ยินจากที่นี่ไว้เบื้องหลัง พวกเขา ลืมถึงขนาดที่ว่าพวกเขาไม่แม้แต่ จะเขียนข่าวของความเป็นอยู่ของพวกเขา พวกเขา ไม่ไปขึ้นเรียนและไม่ศึกษา มูร์ลี เหตุนี้เอง บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ระวังอย่างมากเกี่ยวกับอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดีที่ลูกคบ อย่าได้แม้แต่ได้รับอิทธิพลในสิ่งที่ผู้อื่นพูด
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบาย...

โอม ชานติ ครูสูงสุดกำลังดำเนินงานของโรงเรียนนี้ ได้มีการอธิบายแล้วว่าท่านคือพ่อสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วย ลูกได้เป็นของพ่อ เป็นในเวลานี้พ่อที่หล่อเลี้ยงลูกๆ ท่านก็กลายเป็นครูของลูกและกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน เวลาลูกกำลังอยู่ในโลกของบาปนี้ แล้วท่านกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อพาลูกไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาปเป็นมายา ราววันที่ทำให้ลูกทำบาปมากที่สุด บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการทำให้กันและกันนั้นไม่บริสุทธิ์ บทบาทของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือการทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด เมื่อผู้คนพูดว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ อย่างแน่นอนที่สายตาพวกเขามองขึ้นไปข้างบน และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน พ่ออธิบายว่ามายา ราววันที่ทำให้สติปัญญาของทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ทุกคนจดจำพระเจ้าเพราะพวกเขารู้ว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ แม้กระทั่งผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ก็เข้าใจว่าเป็นโลกของความทุกข์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำความเพียรทางจิตไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนของบาร์ตก็ต้องการไปสู่ดินแดนของศรีภุชณะเช่นกัน ศรีภุชณะนั้นเป็นที่รักมากที่สุด อย่างไรก็ตามผู้อาศัยของบาร์ตไม่รู้ว่าเมื่อไรที่เขาได้มา เขาได้ทำอะไรเมื่อเขา มา บาบาสพูดว่า: ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณบุญเดียวที่นี่ ถึงแม้ว่าพวกเขาเฝ้าแต่ให้ท่านและทำบุญก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขานั้นมีความสุขและสงบอยู่เสมอ พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้น ไม่สามารถมีความสุขที่สม่ำเสมอในดินแดนของความทุกข์ ความสงบไม่ได้แม้จะอยู่ในบ้านใด เฝ้าแต่มีการทะเลาะเบาะแว้งอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น เหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด: บาบาสได้โปรดพาเราไปที่แห่งใดอื่นเกิด ออกจากโลกของบาปนี้ บ้างก็ต้องการไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามพวกเขาจะสามารถไปที่นั่นได้หากพวกเขารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเท่านั้น พวกเขาจะสามารถไปที่นั่นได้หากพวกเขารู้จักสถานที่อยู่นั้นเท่านั้น สมมติว่าลูกกำลังจะไปปิกนิกหรือลูกพูดว่าลูกต้องการที่จะจัดปิกนิกในสถานที่เฉพาะเป็นพิเศษ ลูกก็จะสามารถไปที่นั่นได้หากลูกรู้จักสถานที่นั้นเท่านั้น มนุษย์ต้องการไปสู่ดินแดนสุขาวดีแต่พวกเขาไม่รู้วิธีการจะไปที่นั่น เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่า: "จากไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์" อย่างแน่นอนที่พวกเขาอยู่ในนรก พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์เถิด มีผู้บริสุทธิ์ในสวรรค์ เป็นเพราะนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ผู้คนจึงเฝ้าแต่ร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขา มีความซาบซึ้งของพวกเขเอง พวกเขาได้รับคำยกย่องอย่างมากมาย เมื่อบุคคลสำคัญตายพวกเขาก็ทำอย่างมากมายและให้การสรรเสริญเขามากมาย เวลาลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อ ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด บรรพาคืออันดับสอง ผู้นั้นคือพ่อทางจิตและผู้นี้คือพ่อทางร่าง บัพและดาดานั้นรวมรูปกัน บาบาสพูดว่า: นี่เป็นโลกของความทุกข์ใช้ไหม บาบาสได้มาเพื่อสร้างดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นท่านกำลังนั่งที่นี้ในรูปของครู ภายหลังท่านจะพาเรากลับไปกับท่าน ดังนั้นเวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกๆ มีคุณค่า อย่างแน่นอนที่พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนนิพพาน ดวงวิญญาณไม่สามารถปกครองอาณาจักรเมื่อเขานั้นแยกห่างจากร่างกายและเต็มไปด้วยความสงบ เพียงในขณะที่อยู่ในร่างกายเท่านั้นที่จะสามารถปกครองอาณาจักรได้ อันดับแรกอย่างแน่นอนที่ทุกคนจะต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน และดังนั้นอย่างแน่นอน บาบาสที่แสนหวานนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อพาลูกไปที่นั่น พ่ออธิบาย: โอ ผู้คนของบาร์ต พ่อก็ถือกำเนิดในบาร์ตด้วยเช่นกัน พ่อ นั้นได้มาในบาร์ต ลูกไม่แม้กระทั่งรู้ว่าเมื่อใดที่พ่อได้มา และได้เปลี่ยนบาร์ตจากขอทานให้เป็นเจ้าชาย ลูกฉลองวันเกิดของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกฉลองกลางคืนของชีวา และแล้วก็ถึงวันเกิดของภุชณะ จนกว่าวันเกิดของชีวานั้นเกิดขึ้นแล้ว ไม่เช่นนั้นการเกิดของภุชณะจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? การเกิดของสวรรค์และการทำลายล้างนรกจะ

ต้องเกิดขึ้น เป็นชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถนำมาซึ่งการเกิดแห่งสวรรค์ กฎณะไม่สามารถทำเช่นนี้ ลูกร้องสรรเสริญ กฎณะแต่ชีวิตประวัตินี้ของพระเจ้าชีวาเป็นเช่นไรเล่า? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกได้รู้อะไรแล้ว ทุกวันนี้ไม่มีการให้คุณค่าใดๆ สำหรับชีพแฉนที่ คำพูดที่ว่า "ชีพแฉนที่" ได้หายไปแล้ว แม้กระทั่งในตรีมูรติ, แทนที่จะพูดว่า "ชีพแฉนที่" พวกเขาพูดถึงตรีมูรติบริหารมา บาบาอธิบายทุกสิ่งและในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนรีนทร์ไม่สูญสลาย มีหนทางของความรู้ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เป็นครึ่งต่อครึ่ง เวลานี้ผู้คนเหล่านั้นพูดว่ายุคทองและยุคเงินคงอยู่มาหลายแสนปี แต่พวกเขาได้แสดงระยะเวลายุคเหล็กว่าสั้นยิ่งกว่า ดังนั้นจะเป็นครึ่งต่อครึ่งได้อย่างไร? พวกเขาได้ทำให้เวลาของยุคทองยาวมาก แต่พวกเขาพูดว่ายุคเหล็กนั้นเป็นเวลา 40,000 ปี ดังนั้นไม่ได้เป็นครึ่งต่อครึ่ง และแล้วเมื่อใดที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มขึ้น? อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันนั้นครึ่งต่อครึ่ง ระยะเวลาของทั้งวงจรมันคือ 5,000 ปี มีนัยสำคัญที่ให้กับ 4 ส่วนที่เท่ากัน ในจากัดนาถบุรีพวกเขาหุงข้าวในหม้อที่แบ่งข้าวออกเป็น 4 ส่วน ได้มีการแสดงสี่ส่วนไว้ในสวัสดิกะด้วย พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์ซึ่งเรียกว่า คณศ (สวัสดิกะ) ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของการกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: บัญชีบาปของลูก เวลานี้กำลังได้รับการสะสางและลูกกำลังสะสมบุญชียบุญของลูก ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร บาปของลูกก็就会被เผาไหม้ตามนั้น และแล้วลูกก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ผู้คนไปอาบในแม่น้ำคงคา เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้านพวกเขาก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีก อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครอื่นอธิบายสิ่งใดนี้ได้ ในที่สุดแล้วพ่อคือพ่อ ที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้อง ในแง่ของดวงวิญญาณ ทั้งหมดคือพี่น้องชาย พี่น้องไม่สามารถได้รับมรดกในรูปแบบใดๆ จากพี่น้องได้ มรดกนั้นได้รับมาจากเพียงพ่อเท่านั้น มีพ่อเดียวเท่านั้นและท่านก็รวมรูปกับฉัน ผู้เดียวนั้นคือพ่อของเรา ดวงวิญญาณและฉันคือประชาธิปไตยของปวงประชา เวลานี้ลูกรู้ว่าเรากำลังไปจากโลกของบาปนี้ไปสู่ดินแดนของความสุข ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกลับมาสูงส่ง นั่นคือลูกเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ วรรณะต่างๆใช้กับบาร์ดเท่านั้น วรรณะไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาอื่นๆ มีสกุลบราห์มินและแล้วก็มีสกุลเทพ สกุลนักรบ... ดังนั้นพวกเขาได้วนไปรอบ ลูกไม่สามารถนำผู้อื่นเข้าสู่วงศ์สกุลเหล่านี้ วงศ์สกุลเหล่านี้ได้มีการแสดงไว้ด้วยรูปสัญลักษณ์ที่หลากหลายด้วย สกุลบราห์มินคือสกุลของพระเจ้าที่ซึ่งลูกๆ นั้นได้มาและเป็นของพ่อ ลูกๆ บีเคคือลูกๆ ของประชาธิปไตยบริหารมา เช่นที่พระคริสต์คือพ่อที่มีตัวตนของชาวคริสเตียน พ่อทางจิตของดวงวิญญาณ ทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นมาและยืมร่างที่มีตัวตนมาใช้ พวกเขากราบไหว้บูชาธองเท้าแตะที่เป็นไม้ที่พวกเขาพูดว่าเป็นของกฎณะ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่มีเท้าและก็ไม่ได้สวมรองเท้าแตะไม้ พ่อจะทำให้ลูกๆ ผู้เป็นแม่ก้มลงแทบเท้าของพ่อได้อย่างไรกัน? พ่อรู้ว่าลูกๆ นั้นเหน็ดเหนื่อยอย่างมาก ท่านมาและขจัดความเหน็ดเหนื่อยของลูกๆ ออกไป ไม่มีเรื่องของความเหน็ดเหนื่อยในยุคทอง เป็นเพราะที่นี้ลูกก้มลงกราบครึ่งแล้วครึ่งเล่าและดูหน้าผากของลูกลงไปบนพื้นบ่อยๆจน หัวของลูกนั้นได้ว่างเปล่า ทั้งหมดนั้นเป็นการสูญเสียเวลาและสูญเสียเงินทอง พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกๆ มั่งคั่งอย่างมาก พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นเช่นนั้นอีกครั้ง แต่ละคำพูดมีค่าหลายแสนรูปี บาร์ดได้อยู่อย่างลึกลับลึลายอย่างมาก ไม่มีสถานที่อื่นใดที่หมดสิ้นอำนาจเช่นนั้น ประชาชนบางคนนั้นมั่งคั่งในขณะที่รัฐบาลนั้นต้องเผ่าแต่ก็ยืม พวกเขาได้คิดค้นวิธีการที่หลากหลายที่จะยืม รัฐบาลที่น่าสงสารของบาร์ดได้หลงลืมทุกสิ่งไปแล้ว ผู้ที่เคยเป็นนายเวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าอย่างแน่นอนที่ลูกเคยเป็นเทพ เป็นนายของโลก เวลานี้ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า เพชรพลอยของสกุลบราห์มิน แล้วลูกก็จะไปสู่สกุลเทพ และแล้วลูกก็จะไปผ่านสกุลนักรบ พ่อค้าและศูทร และแล้วลูกก็จะกลายเป็นบราห์มินอีกครั้งหนึ่ง ลูกเข้าใจความหมายของ "อัมไซ" อย่างไรก็ตาม พวกเขาพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้จมเรือของตนเองลงมนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่าสวรรค์นั้นอยู่ที่ไหน เขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปอาศัยอยู่ในสวรรค์หรือแสงนั้นได้เข้าไปหลอมรวมกับแสง พวกเขาได้ทำให้ดวงวิญญาณตายได้(mortal) สติปัญญาของพวกเขาอันโง่เขลา ละครนั้นลูกกำหนดไว้ในวิธีนี้ เมื่อสงครามเริ่มขึ้น พวกเขาก็จะร่ำร้องด้วยความทุกข์ระทม จะเป็นลูกๆ บราห์มินผู้ที่ได้เห็นนาคเหล่านั้นและในบรรดาลูกๆ ด้วย เพียงผู้ที่มั่นคงที่มีค่าต้องมารับใช้เท่านั้นจะสามารถเผ่าดูนาคเหล่านั้นได้ จะมองเห็นนิมิตนั้นจากภูเขาลูกอาจเคยเห็นการแสดงที่มีการทำลายล้างอย่างไร ไฟกำลังไหม้ทุกหนแห่ง ฝนกำลังตกอย่างหนักและพวกเขาไม่สามารถที่จะเก็บเกี่ยวพืชพันธุ์ธัญญาหารใดๆ ได้ มีคำกล่าวว่า การทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อช่างก้าเปิดตาของเขา นั่นเป็นเพียงคำพูด ไม่มีเรื่องของการเปิดตาในนี้ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อมาและทำให้โลกนั้นใหม่ เวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ถึงแม้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ มายาก็ยังคงมีพลังอย่างมาก พวกเขาเป็นของพ่อเช่นนั้นแต่แล้วก็จากท่านไป! ไปแล้วก็ประณามท่าน เคยมีลูกๆ ที่ดีมากแต่เธอไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ใครก็ตามผู้ที่มีพ่อที่รักหรือสามีที่รักก็จะเขียนถึงเขาทุกอาทิตย์อย่างแน่นอน ลูกก็จะเขียนจดหมายถึงพ่อของเขาเพื่อบอกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของเขา อย่างไรก็ตามเมื่อบางคนจากที่นี่ไป มายาก็คว่ำจับมูกของพวกเขาวี มายาตบตีผู้ที่มั่งคั่งไม่ใช่ผู้ที่ยากจน ด้วยกำลังแรงอย่างมาก บาบาจะไม่พูดถึงชื่อใดๆ พวกเขามาหาบัพดาและทำงานรับใช้มากมาย แต่เมื่อใครบางคนพูดบางสิ่งกับพวกเขา พวกเขาก็เกิด

ความสงสัยแล้วจากไป พวกเขาไม่ได้เขียนจดหมาย และพวกเขาก็ไม่ได้ไปชั้นเรียนและพวกเขาก็จบสิ้นลง เช่นที่ทารกได้
รับการลงโทษในครรภ์เขาก็พูดว่า "เขาจะไม่มีวันกลายเป็นคนติดคุกอีกครั้ง ปล่อยฉันออกไปเถิด" และแล้วเมื่อเขาออก
มา เขาก็ได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและกลับไปสู่สิ่งที่เขาเคยเป็น ในทำนองเดียวกัน เมื่อเขากลับบ้านไปจากที่นี่ พวกเขา
เขาก็จบสิ้นและละทิ้งสิ่งต่างๆ ที่เขาได้ยืมจากที่นี่ไว้เบื้องหลัง มีความสุขสันต์อย่างใหญ่หลวงที่นี่ ไม่มีเพื่อนฝูงญาติมิตรที่
นี้ ฯลฯ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขากลับไปสู่สกุลศุภรของพวกเรา มายาก็ลากพวกเขาไป มายาเธอนั้นเต็มไปด้วยพลังอย่าง
มากที่เธอทำให้ฉันลืมนึกที่จะมีการจดจำระลึกถึง! แม้กระทั่งความรู้นั้นก็ถูกลืม พ่อเดียวกันนั้นกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ใน
รูปของครู มนุษย์คิดว่าพระเจ้าเป็นดรามราช พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้ความทุกข์พร้อมกันกับความสุข ความ
ทุกข์หมายถึงการลงโทษ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ให้ความทุกข์ ก่อนอื่นเป็นรางวัลที่ให้ความทุกข์แก่ลูกและอันดับสอง ดราม
ราชให้การลงโทษแก่ลูกในกรงขังของครรภ์ ท่านให้ฉันมีตอของบาปทั้งหมดที่ลูกเคยทำมาแก่ลูก ในยุคทองครรภ์เป็น
เหมือนกับพระราชวังหรือเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งน้ำนม มีการแสดงให้เห็นนี้hOgHnสสสว่ากฤษณะคุณนี้
หัวแม่มือของเขาด้วยความสุขสันต์อย่างมากขณะที่กำลังนั่งอยู่บนใบโพธิ์ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม สิ่งนั้นแสดงถึง
มหาสมุทรของครรภ์ ในยุคทองแดงและยุคเหล็กครรภ์เป็นเหมือนกับกรงขังที่ซึ่งดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการถูก
ลงโทษอย่างใหญ่หลวงสำหรับบาปของเขา เป็นอาณาจักรของมายา สำหรับ 63 ชาติเกิดที่ดวงวิญญาณต้องเข้าไปสู่ครรภ์ที่
เหมือนกับกรงขัง และสำหรับ 21 ชาติเกิดที่พวกเขาอยู่อย่างสบายอย่างมากในครรภ์ที่เป็นเหมือนกับพระราชวัง พวกเขา
ไม่ได้มีบาปใดๆที่พวกเขาจะต้องร้องในความทุกข์เพราะบาปนั้น พ่อ ครู และสัตกูรูกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ลูกเข้าใจว่าลูก
เองนั้นเคยโง่เขลาและเวลาที่ลูกกำลังจะกลับมารู้คิด เมื่อมนุษย์อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อก็มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
เพื่อชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาไม่มีความหมายของ
วงจร พวกเขาคิดว่าสงครามนั้นเกิดขึ้นระหว่างพินดาवासและมราวาสและกฤษณะได้ดวงกงจักรเพื่อทำลายทุกสิ่ง ได้มีการ
เขียนเรื่องเล่าต่างๆนาๆเอาไว้มากมาย แต่ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น เราได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ
ของโลกแล้ว ด้วยการกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี เป็น
นายของทั้งโลก ปวงประชาที่เป็นนายที่นั่นด้วย ปวงประชาพูดว่าพวกเขาก็เป็นนายของบาร์ดด้วยเช่นกัน ราชา ราชินีเป็น
เช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างราชาและปวงประชา เวลานั้นทุกสิ่งนั้นเป็นที่เข้าใจได้
จากที่ลูกศึกษา? อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ผู้ที่กำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพาดา ผู้เดียวที่เปลี่ยน
ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับไปบ้านที่แสนหวาน ให้กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ อย่าได้มีวันได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและ ลืม
พ่อ อย่าได้มีวันสร้างความสงสัยใดๆ
2. ในการที่จะสามารถเฝ้าดูฉากสุดท้ายของการทำลายล้าง,กลายเป็นบราห์มินที่มั่นคงและมีค่าต่องานรับใช้ หลังจากเป็น
ของพ่ออย่าได้ประณามพ่อ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่สูงส่งและประกาศสิทธิในอันดับ 1 โดยการใช้พรของการมี
สติปัญญาที่สูงส่งและสายตาทางจิตวิญญาณ
ในวันเกิด ลูกบราห์มินทุกคนได้รับพรของสติปัญญาที่สูงส่งและสายตาทางจิตวิญญาณ พรนี้คือรากฐาน
ของชีวิตบราห์มิน การให้อันดับแต่ละอันดับแก่ลูกผู้ทำความเพียรพยายามของยุคบรรจบพบกันอยู่บน
พื้นฐานของสองสิ่งนี้ มากที่ลูกใช้สิ่งเหล่านี้ในความคิด คำพูดและการกระทำของลูก มากตามนั้นที่ลูก
ประกาศสิทธิในอันดับข้างหน้า โดยการใช้สายตาทางจิตวิญญาณของลูก ทศนคติและการกระทำของลูกจะ
เปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ ด้วยการทำการตัดสินใจที่ถูกต้องด้วยสติปัญญาที่สูงส่งของลูก ตัวลูกเอง งานรับ
ใช้ สายใยความสัมพันธ์จะถูกต้องและมีพลัง

คติพจน์: จะมีประกายของความส่องแผ้วทางจิตวิญญาณในรูปลักษณะของลูก เมื่อลูกได้สร้างสมความบริสุทธิ์ใน
ความคิด คำพูด และการกระทำของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ลืมวัยเด็กที่ได้รับจากพระเจ้าของลูก และเหตุนี้เองจึงสูญเสียมรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดของลูก หากลูกสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ ลูกจะได้รับอาณาจักรในสุริยวงค์
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีดวงวิญญาณในยุคทองและยุคเงินจะต้องเสียใจภายหลังกับการกระทำของพวกเขา?
- คำตอบ:** เป็นเพราะดวงวิญญาณทั้งหมดที่เข้ามาในยุคทองและยุคเงินมีประสบการณ์ผลรางวัลของพวกเขาของยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเขาเรียนรู้การกระทำเช่นนั้นจากพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่พวกเขาไม่ต้องเสียใจภายหลังต่อการกระทำของตนถึง 21 ซาติเกิด เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณถึงการกระทำเช่นนั้น ที่ลูกกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะไม่ต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ต่อการกระทำใด
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงที่หวานชื่นแล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูก ผู้ที่เป็นศรีศรี นั่นคือผู้เดียวที่สูงส่งที่สุด เรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนพูดว่า: พระเจ้าชีวาพูด หรือพระเจ้ารูตราพูด เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นเรียกว่ารูตรา ดังนั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ของท่านด้วยร่างกายนี้ ไม่มีมนุษย์ ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดจะพูดว่า: ท่านเป็นดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดของลูกกำลังพูดผ่านปากดอกบัวนี้ พวกเขาเรียกปากนี้ว่าเกามุก ไม่ได้เป็นเรื่องขบขัน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มีลูกประจำของศรีศรีรูตราหรือชีวา 108 ดังนั้น ก่อนอื่นใด ให้มีศรัทธาที่แข็งแกร่งว่าบapakำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณได้นำสันสการ์ไป เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนด้วยอวัยยะ ดวงวิญญาณเองนั้นพูดว่า: ฉันละร่างหนึ่งแล้ว รับอีกร่างหนึ่งด้วยรูป นาม สถานที่และเวลาที่แตกต่างกันไป เมื่อฉันนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง รูปและนามก็เปลี่ยนไป ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น เมื่อฉันอยู่ในยุคทอง การกลับมาใช้ชาติเกิดนั้นก็ป็นในยุคทองด้วย พ่ออธิบาย: สิ่งนี้หมายความว่าเมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดที่นั่นและรูปและนามของลูกก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน ผู้เป็นพ่อเข้ามาในพาหนะนี้และอธิบายแก่ลูก: ลูกๆ เวลานี้ ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกกำลังมีประสบการณ์ความสุขมากมายในเวลานี้ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านบราห์มานี้ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเล่นบทบาทของนักกฎหมายหรือหมอด้วยร่างกายนี้ ฉัน ดวงวิญญาณเคยปราศจากร่างและแล้วฉันก็ได้เข้ามาในครรภ์ และนำร่างกายมาใช้ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ เราจะไม่พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ไม่เลย ลูกรับอีกร่างหนึ่ง ผู้นี้(ดาต้า)ก็ใช้ร่างอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณนี้ใช้ 84 ซาติเกิดเต็ม ดวงวิญญาณนี้ไม่รู้ถึงชาติเกิดของท่าน เวลานี้ดวงวิญญาณรู้ถึง 84 ซาติเกิดของท่าน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันถือกำเนิดในสุริยวงค์และแล้วดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด และแล้วเขาก็ถือกำเนิดในจันทราวงค์ และแล้วจากการกลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณก็ได้ไปผ่านยุคทอง เงิน ทองแดง และเหล็ก ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้จดจำพ่ออย่างมากมายในยุคทองแดง เราเคยกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์ลึงกัมของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน ฉัน ดวงวิญญาณเคยเป็นนายในยุคทอง ฉันไม่ได้กราบไหว้บูชาใครที่นั่น ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาใดในสวรรค์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ฉันทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เราได้มาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่ออีกครั้งหนึ่ง ลูกทั้งหมดเวลานี้ได้มาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีตัวตนผ่านผู้ที่มีตัวตน พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมชาติเกิดที่ได้รับจากพระเจ้าของลูก ลูกพูดว่า: บาบาส สิ่งนี้ยากลำบากมาก อะไรที่ยากลำบาก? พ่อเป็นพ่อของลูกดวงวิญญาณ พ่อได้มาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อปกครองอาณาจักรในสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีสันสการ์ของความรู้ เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านเองนั้นพูดว่า: อย่างแท้จริงที่พ่อเป็นผู้สร้าง พ่ออาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด พ่อมาที่นั่นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อพ่อต้องสอนลูก พ่อมาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ อย่างแน่นอน ที่เพียงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นจดจำพ่อ ผู้ที่บริสุทธิ์ของยุคทองจะไม่จดจำพ่อ ไม่มีใครพูดว่า: มาและทำให้เราดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เกิด ไม่เลย เป็นมายาที่ทำให้ลูกๆ ไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เอง ลูกพูดว่า: ทำให้เราบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไรที่พ่อมา พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อไม่ได้มาในยุคอื่นใด เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกๆ ที่แสนหวานได้ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อ ลูกรู้ว่าบapakำลังสอนราชาโยคะโบราณแก่ลูกอีกครั้งหนึ่งที่ด้วยสิ่งนั้นจะทำให้บาร์ตกลับมาบริสุทธิ์ นี่คือโรงเรียนของพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน บาบาที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ บราห์มานี้เป็นมามาอาวูโสของลูก มามา สรัสวตี จากด้อมบานนั้นเป็นลูกสาวของบราห์มา มามาอาวูโสไม่สามารถหล่อเลี้ยงลูกได้และเหตุนี้เองจึงมีการแต่งตั้งจากด้อมบา ร่างของผู้นี้ (บราห์มา) ไม่สามารถเรียกว่าจากด้อมบา ผู้

เดี๋ยวนั้นคือแม่และพ่อ บราห์มานี้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน ไม่สามารถได้รับมรดกจากแม่ มรดกนั้นจะได้รับมาจากพ่อ ลูกคือสิ่ง
สร้างที่เกิดมาจากปากของแม่บราห์มานี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ หลังจากที่ เป็นของพ่อและทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์
ในอำนาจในการปกครองสวรรค์ อย่าได้พ่ายแพ้ในสงครามกับมายา อย่าได้วิ่งหนีไป อย่าได้ล้ม้วยเด็กของพระเจ้านี้ หาก
ลูกล้ม ลูกจะต้องร้องไห้ ดังนั้นบีเคสร์สวตี ผู้ที่เรียกว่าจกัธอมบา กลายเป็นเครื่องมือเพื่อหล่อเลี้ยงลูก ผู้นี้ (บราห์มา) จะ
สามารถหล่อเลี้ยงลูกได้อย่างไร? ก่อนอื่นใดมีการให้ไหมแก่ผู้นี้ ก่อนอื่น หูของผู้นี้ได้ยินทุกสิ่ง และแล้วจกัธอมบาก็อยู่ที่
นั้นเพื่อดูแลลูกๆ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อพาลูกๆ ทั้งหมดกลับไป เช่นที่มี
เดือนแห่งบุญ ซึ่งเรียกว่าเดือนที่เป็นสิริมงคลที่สุด ในทำนองเดียวกัน นี่เป็นยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วยเมื่อลูกกลายเป็น
มนุษย์ที่สูงส่งที่สุด “พुरुชอตตัม” หมายถึงมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พวกเขาคือใคร? ศรีลักษมีและนารายณ์กลายเป็นชายและ
หญิงที่สูงส่งที่สุดได้อย่างไรและโดยผ่านใคร? พ่อพูดว่า: โดยผ่านพ่อ ชื่อของพ่อคือศรีศรีด้วย ผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อทำให้ลูก
มนุษย์กลายเป็นเหมือนกับศรีนารายณ์ พ่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ที่ด้วยสิ่งนั้นลูกจึงกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ชายและหญิง
ที่สูงส่งที่สุด พ่อพูดว่า: ลูกๆ เฝ้าแต่ลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด มีโยคะกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกพูด
ว่า: เรากลายเป็นลูกๆ ของพ่อ เราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่พ่อก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ นี่
คือการจาริกแสวงบุญของดวงวิญญาณ หรือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา เป็นดวงวิญญาณที่ต้องเข้าถึงทุกสิ่ง ร่างกาย
นั้นไม่มีชีวิต ร่างกายนั้นกลับมามีชีวิตเมื่อดวงวิญญาณได้เข้าไป พ่ออธิบาย: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก จุดหมายปลายทางของการ
จดจำระลึกถึงนี้ยาวมาก ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญและกลับมาอีกครั้ง พวกเขาไม่เคยต้องแะในกิเลสขณะที่อยู่ในการ
จาริกแสวงบุญ พวกเขาอาจจะมีอาการโคม่าหรือมีความโกรธ แต่อย่างแน่อนที่พวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อ
พวกเขากลับบ้าน พวกเขาที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ ดวงวิญญาณของทุกคนนั้นหลอกลวงและร่างกายของทุกคนก็หล
วกลวงด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่ได้มาจากอาณาจักรลักษมีและนารายณ์นั้นไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ มีความสุข
ความสงบ และความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ในยุคเหล็กไม่มีสิ่งใดทั้งสามนั้นคงอยู่ มีความทุกข์และความไม่สงบ
ในทุกบ้าน ในบางบ้านก็มีความไม่สงบมากมายซึ่งนั้นเป็นเหมือนกับนรก พวกเขาต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันเองอย่าง
มากมาย ดังนั้น พ่อพูดว่า: อย่าได้ล้ม้วยเด็กนี้ หากลูกล้ม ลูกก็จะสูญเสียมรดกที่สูงส่งเหนือสิ่งใดของลูก หากลูกล้มและ
หย่าขาดจากบาบา ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก หากลูกทำตามศรีมัท ลูกจะสูงส่งเช่นศรีลักษมีและนารายณ์ สีดาและราม
มาในยุคเงิน สององศานั้นลดน้อยลงไปก่อนเวลานั้น และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับสัญลักษณ์ของนักรบ ไม่ใช่ว่ามี
สงครามระหว่างรามและราวันที่นั่น ผู้ที่เอาชนะมายาไปสู่ศาสนาเทพ มี 100 คะแนนเต็มสำหรับผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์สุริ
ยวงศ์อันดับหนึ่ง หากมีคะแนนน้อยลงไปกว่านั้นเล็กน้อย ลูกก็จะได้ไปถึงอันดับสอง หากคะแนนของลูกน้อยกว่า 33
เปอร์เซ็นต์ ลูกก็จะเข้าไปสู่อาณาจักรภายหลัง เมื่อสุริยวงศ์สิ้นสุดก็เป็นจักรวาล ผู้คนของสุริยวงศ์ต่อมากลายเป็นผู้คน
ของจักรวาล อาณาจักรสุริยวงศ์ต่อมากลายเป็นอดีต ลูกต้องเข้าใจละครด้วยเช่นกัน หลังจากยุคทองก็มียุคเงิน ลูก
เปลี่ยนจากสโตะประธานสู่สภาพสโตะ อัลลอยด์เฝ้าแต่ปะปนลงไป ก่อนอื่นใด ลูกนั้นเป็นทอง และแล้วก็เงิน และก็
เป็นทองแดง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณมีอัลลอยด์ปะปนอยู่ในลูก แสงของดวงวิญญาณได้ดับลงไปแล้วและสติปัญญากลาย
เป็นหิน เวลานี้พ่อกำลังทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่งอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ขณะที่เดินเหินและ
เคลื่อนไหวไปมาและทำงานใดก็ตาม ให้จดจำพ่อ ลูกต้องช่วยเหลือรัฐบาลพันดาเป็นเวลา 8 ชั่วโมง เวลานี้ลูกได้มาจาก
สกุลที่เป็นเช่นปีศาจสกุลของพระเจ้า ดังนั้น หากลูกกลับไปสู่สกุลที่เป็นเช่นปีศาจอีกครั้ง นั่นคือ หากลูกจดจำสิ่งนั้นอีก
ครั้ง บาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไป ความเพียรพยายามทั้งหมดเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้น ลูกจะต้องร้องไห้และ
เสียใจอย่างมากภายในเวลาสุดท้าย หากภาระของบาปหลงเหลืออยู่ จะมีการตั้งศาลสำหรับลูก และแล้วลูกจะได้รับนิมิต:
นี่คือสิ่งที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนั้นๆ เมื่อใครบางคนสังเวตตนเองที่คาลิ เขาก็ได้รับนิมิตและถูกลงโทษ ที่นี้ด้วย ลูกได้รับ
นิมิต และดรามราชก็จะพูดว่า: มองดู พ่อฉันได้กำลังสอนลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ ท่านสอนลูกมากมาย แต่ทั้งที่เป็นเช่น
นั้น ลูกก็ได้ทำบาปเหล่านี้ ลูกจะไม่เพียงแต่ได้รับนิมิตของบาปของชาติเกิดนี้เท่านั้น แต่บาปของชาติแล้วชาติเล่าด้วย ใช้
เวลามากมาย รวากับว่าลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษเป็นเวลาหลายชาติเกิดและแล้วลูกจะเสียใจภายหลังและร้องไห้
อย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม จะสามารถทำอะไรได้เล่าในเวลานั้น? และเหตุนี้เอง พ่อจึงบอกลูกล่วงหน้า: หากลูกประณาม
ชื่อของพ่อ ก็จะต้องมีการลงโทษอย่างมากมาย ดังนั้น ลูกๆ อย่ากลายเป็นผู้ประณามพ่อ สัตกูรูของลูก ไม่เช่นนั้นแล้ว จะมี
การลงโทษและสถานภาพของลูกจะลดลงไปด้วย บาบาที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัตกูรูของลูกคือผู้เดียว พ่อพูดว่า: ลูกบ
ราห์มานี้จดจำพ่อมากมาย ท่านซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน ผู้นี้และมามาสอบผ่านเป็นอันดับหนึ่ง และแล้วก็กลายเป็นลักษมี
และนารายณ์ ราชวงศ์ของพวกเขานั้นถูกสร้างขึ้น เมื่อทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกเองก็ควรจะทำตามแม่และพ่อด้วยและ
นั่งบนบัลลังก์ในอนาคต ไม่สามารถมีใครรู้ความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: เป็นสิ่งที่เหลือประมาณ เรา

ไม่รู้ พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เนื่องจากการที่ไม่รู้ชาว บารัต นั่นคือลูกๆทั้งหมดกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาเฝ้าแต่ทะเลาะเบาะแว้งและรบราเกี่ยวกับน้ำและพื้นดิน มีคำกล่าวว่า: นี่เป็นผลของการกระทำในอดีตของลูก เวลานี้ลูกกำลังเรียนรู้จากพ่อเพื่อที่จะทำการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะไม่มีวันต้องเสียใจภายหลังสำหรับการกระทำของลูกถึง 21ชาติเกิด ท่านทำให้ลูกสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมที่สมบูรณ์ของลูก พระเจ้าพูดว่า: โอ ลูกๆ หลังจากเป็นของพ่อ ผู้เป็นพ่อและเจ้าบ่าวของลูก อย่าได้มีวันหย่าขาดจากพ่อไป ลูกไม่ควรที่จะแม้กระทั่งมีความคิดของการหย่าขาดจากพ่อ ที่นั่น ภรรยาจะไม่แม้กระทั่งคิดถึงการหย่าขาดจากสามีของเธอ ลูกก็จะไม่มีวันหย่าขาดจากพ่อของเขา ทุกวันนี้ พวกเขาทำสิ่งนี้อย่างมากมาย ในยุคทอง พวกเขาไม่เคยหย่าขาดกัน เพราะลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้นั้น เหตุนี้เองจึงไม่มีเรื่องของความทุกข์หรือการหย่าร้างใดๆ นี่เป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญทางจิต ที่จะไปหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีตัวตนหนึ่งที่นี่และพูดกับลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนผ่านปากนี้ ดังนั้น นี่คือการหมก ท่านเป็นแม่อาวโส ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก เพชรพลอยของความรู้ออกมาจากท่าน น้ำจะออกมาจากปากของว้าวได้อย่างไร? บาบานั้นได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายผ่านปากนี้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าหลายแสนรูปี เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกเข้าถึงมากเพียงไร สิ่งหลักคือ “มานมานะบาฟ” เพชรพลอยนี่คือสิ่งหลัก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: เมื่อลูกจดจำพ่อ พ่อก็ถูกผูกไว้ที่จะให้มรดกของความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก ตราบเท่าที่ลูกมีร่างกาย ให้เฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วพ่อก็จะให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูกเพราะลูกนั้นเชื่อฟังและสวามิภักดิ์ มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกก็จะชำระโลกให้บริสุทธิ์ได้มากตามนั้น เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป มายาทำให้ลูกๆ ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า เหตุนี้เองจึงได้มีการตักเตือนลูก: อย่าได้ลืมพ่อ พ่อได้มาแล้วเพื่อพาลูกกลับไป การแสดงจะชำระรอยด่างแต่ยุคทอง พ่อจะไม่กลายเป็นนายของยุคทอง พ่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก แล้วพ่อก็จะไปแล้วหนึ่งในการปลดเกษียณถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่จะไม่มีใครจดจำพ่อ ทุกคนจดจำพ่อในความทุกข์ ไม่มีใครจดจำพ่อในความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ช่วยรัฐบาลพันดาบเป็นเวลา 8 ชั่วโมงอย่างแน่นอน อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ของการชำระโลกให้บริสุทธิ์
2. อย่าได้มีวันที่ทำการกระทำที่ผิดๆ ใดและด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นการประณามสัตว์ทูล ทำความเพียรพยายามเช่นที่มามาและบาบาทำและประกาศสิทธิในอาณาจักรสุริยวงศ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง เจ้าแห่งความรู้และเดินทางไปรอบทั้ง 3 โลกในพาหนะของสติปัญญาที่สูงส่ง
สติปัญญาที่สูงส่งหมายถึงสติปัญญาของหงส์ที่สูงส่ง หงส์ที่สูงส่งหมายถึงผู้ที่แยกแยะระหว่างน้ำและนม ไข่มุกและก้อนหินและเก็บเกี่ยวไข่มุก เหตุนี้เองหงส์ที่สูงส่งจึงเป็นพาหนะของสร้อยสวตี ผู้เป็นตัวของตัวเอง เทวี่แห่งความรู้ของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกๆทั้งหมดก็เป็นตัวของความรู้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกคือเทวาและเทวีของความรู้ พาหนะนี่คือสิ่งขับเคลื่อนของสติปัญญาที่สูงส่ง ด้วยพาหนะของสติปัญญาที่สูงส่งนี้ ลูกสามารถเดินทางไปทั่วทั้ง 3 โลก พาหนะนี้รวดเร็วมากที่สุดในพาหนะทั้งหมด

คติพจน์: การยกมอบพลังทั้งหมดของลูก ให้แก่ดวงวิญญาณอื่น คืองานรับใช้ที่สูงส่งมาก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้จงนำหัวใจของลูกออกจากโลกเก่าและเวทีเก่า ลูกต้องหันกลับไปหาพ่อ ดังนั้นจงจดจำบ้าน
- คำถาม:** ลูกควรจะให้ความใส่ใจอย่างมากต่อสิ่งใดเพื่อให้สภาพของลูกดี?
- คำตอบ:** อาหาร ลูกๆ ที่รู้จักจะอยู่ในโยคะและเตรียมอาหารของพวกเขาด้วยตนเองและรับประทานสิ่งนั้น หากลูกจดจำบาบาขณะลูกทำอาหารและลูกนั่งและรับประทานด้วยความรักเป็นอย่างมากสภาพของลูกจะสามารถกลับมาดีมาก หากลูกทำอาหารในการจดจำระลึกถึงบาบา บาบาจะรับกลิ่นหอมของสิ่งนั้น ลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ต้องอยู่อย่างตื่นตัวอย่างมาก ทำงานรับใช้ทุกประเภทด้วยตนเอง
- เพลง:** หัวใจพุดขอบคุนต่อผู้เดียวที่ให้การคำจุนแก่หัวใจ...

โอมซานติ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูก ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกกำลังรับฟังพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนหน้านี้ในซุมหมทางจิต ลูกไม่เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเคยรับฟังพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นี้ลูกอยู่เบื้องหน้าพ่อ และพ่ออยู่เบื้องหน้าลูก พ่อที่นั่งและอธิบายแก่บราห์มินเท่านั้น ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าในเวลานี้ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป ที่นี้ไม่ใช่โลกของดวงวิญญาณบุญ ยุคทองนั้นเรียกว่าโลกของดวงวิญญาณบุญ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโลกเก่านี้รวมทั้งร่างกายของลูก ลูกต้องลืม ลูกควรจะมีการวางแผนในสิ่งนั้น นี่คือการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ต้องเข้าไปในป่า ลูกต้องอยู่ในครอบครัวของลูก แต่ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ นี่คือเวทีของยุคเหล็ก เมื่อเป็นยุคทองบนเวทีนี้ก็เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ บทบาทของพวกเขาได้มีการเล่นในเวลานั้น เวลานั้นเวทีนั้นได้กลับมาเก่า ยุคทองเรียกว่าโลกของดวงวิญญาณบุญ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกนั้นในเวลานี้เป็นสิ่งเก่า ลูกต้องจบสิ้น 84 ชาตเกิดของลูก และดังนั้นลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจกับโลกเก่านี้ ลูกต้องผูกพันหัวใจกับโลกใหม่ เวลานั้นเราต้องละร่างเก่าของเราและกลับบ้าน ลูกควรจะมีความสุขที่บาบาได้มาและพาลูกกลับไปอีกครั้งหนึ่ง เราต้องไปสวรรค์และเล่นบทบาทของเราอีกครั้ง นั่นคือขณะที่อยู่ในครอบครัวเราต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด โลกเก่ากำลังจะกลายเป็นสุสาน นักแสดงจบสิ้นบทบาทของพวกเขาในการแสดงพวกเขาก็จดจำบ้านของพวกเขา ลูกๆ บราห์มินรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิดของลูกแล้ว ซึ่งเรียกว่าวงจรของ 84 ชาตเกิด ลูกต้องจดจำวงศ์สกุล ชีพบาบาหนึ่งที่นี้และมองดูดอกไม้ ดวงวิญญาณของผู้นี้เองก็มองดูด้วยเช่นกัน และท่านจดจำบาบาด้วย บาบาได้ให้ความรู้แก่ฉันแล้ว ท่านเป็นพ่อ ครู และสัทกูรู ท่านไม่ได้ถือคัมภีร์ใดๆ ไว้ในมือของท่าน ลูกสาวเองก็พูดว่าชีพบาบาได้ให้ความรู้ของวงจรโลกแก่เราแล้วและเรากำลังบอกพวกท่านถึงสิ่งนั้น ดังนั้นเพียงสัทกูรูเท่านั้นจะเป็นที่จดจำ เราจดจำบาบาในรูปของดวงวิญญาณ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกนั้นเป็นที่จดจำ ลูกดวงวิญญาณรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกอยู่ที่นั่นอย่างปราศจากร่าง พ่อที่นั่งปราศจากร่างเสมอ ท่านกำลังให้คำสอนแก่เราด้วยร่างกายนี้อย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว อย่างแท้จริงที่เราคือดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณบาป จะไม่กล่าวว่าดวงวิญญาณสูงสุดบาปหรือดวงวิญญาณสูงสุดบุญ ชันยาสีเองก็เรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ด้วย หากพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันท่านนั้นก็จะเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่ เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะนั่งและก่อไฟบูชาโยนและทำทาปาเซีย ผู้เลื่อมใสศรัทธามองหาพระเจ้า หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน อีกครั้งหนึ่งที่ลูกต้องมีประสบการณ์ของความสุขถึง 21 ชาตเกิดและแล้วก็มีประสบการณ์ 63 ชาตเกิด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในวงจร ลูกทราบว่าบทบาทของลูกนั้นพิเศษที่สุด ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายแต่ละดวงนั้นก็ได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลาย ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้เล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิด เวลานั้นฉันต้องจบสิ้นบทบาทของฉันและทิ้งเครื่องแต่งกายนี้ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งนั้น เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้ศึกษามากมายด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ร่างกายนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นซากศพ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันนั้นเป็นอมตะ เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: อย่างแท้จริงที่ฉันมีบทบาทของ 84 ชาตเกิด ในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นักแสดงนับไม่ถ้วนเป็นของศาสนาที่แตกต่างกัน มีค่ายกองบารัตอย่างมาก ชาวคริสเตียนเองก็มีความนับถือต่อบารัต พวกเขาเชื่อว่าบารัตนั้นโบราณ ในเวลานั้นไม่ได้มีชาวคริสเตียน อย่างไรก็ตามพวกเขาเพียงแค่พูดเพื่อกำลังจะพูดถึงว่าบารัตนั้นโบราณ พวกเขาไม่รู้ว่

เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่นั่นและพวกเขานั้นก็เรียกได้ว่าเป็นเทวาเทวี พวกเขาไม่ได้พูดว่า: พระเจ้ากฤษณะ พวกเขาพูดว่า: พระผู้เป็นเจ้ากฤษณะ พวกเขาลงมาถึงรูปภาพที่เก่ามากของกฤษณะหรือเหล่าเทพเพราะเหล่าเทพนั้น ยังคงเป็นผู้อาวุโสสำหรับทุกคน มีค่ายกย่องบาร์ตที่ยิ่งใหญ่ หากพวกเขาไม่ได้เปลี่ยนชื่อในกิตะ ทุกคนก็จะรู้ว่าบาร์ตนั้นคือสถานที่เกิดของพ่อของเราดวงวิญญาณมนุษย์ มีวัดให้กับชีวาในสถานที่หลากหลาย พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และดังนั้นท่านนั้นสูงส่ง ค่ายกย่องของท่านก็คือขอคารวะต่อชีวา ท่านคือแม่และพ่อและเราเป็นลูกๆ ของท่าน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด ค่ายกย่องของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามพวกเขา ยังคงลืมท่าน เหตุนี้เองจึงไม่มีค่ายกย่องของบาร์ตหลงเหลืออยู่ เมื่อลูกๆ ไปต่างแดนลูกต้องอธิบายกับพวกเขา พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้น ลูกเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อแต่ลูกไม่รู้ว่ามีใครที่ท่านมา ยาดาวาส ชายยุโรป รู้ว่าพวกเขาจะทำลายวงศ์สกุลของตนเองด้วยชีปนาวุธที่พวกเขาได้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้น สงครามมหาภารตะนั้นโหดร้ายอย่างมาก ความตายเพียงอยู่เบื้องหน้าลูก บาร์ตนั้นโบราณและดังนั้นหลายคนกลายเป็นผู้ช่วยเหลือของบาร์ต พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก พวกเขานั้นเคยมีสมบัติที่มีค่ามากมาย ภายหลังชาวมุสลิมก็จะนำเอาเพชรพลอยทั้งหมด ฯลฯ ไป และประดับประดาสุสานของพวกเขาด้วยเพชรพลอยเหล่านั้น ลูกๆ รู้ว่าอย่างแท้จริงเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่สามารถมีใครกลายเป็นนายของโลกโดยที่ไม่มีพลังโยคะ ชาวคริสเตียนทั้งหมดเป็นของศาสนาเดียว พวกเขาจะต่อสู้กันเองและทำลายสกุลของพวกเขาเอง ผู้ที่เป็นของสกุลยาดาวาสจะต่อสู้กันเองด้วยชีปนาวุธ พวกเขารู้ว่าทั้งโลกจะถูกทำลายด้วยระเบิดและพวกเขาจะไม่สามารถปกครองอาณาจักร ลูกรู้ว่าสิ่งสองตัวจะต่อสู้กันเองและเราจะเอานายไปจากพวกเขา ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายาม เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้เพราะลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเหตุใดลูกจึงจดจำสุสาน สุสานนั้นจะจบสิ้นและจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ในยุคทองเคยมีเหมืองของเพชรและพลอยในบาร์ตเดียวกันนี้ เวลานี้เหมืองทั้งหมดเหล่านั้นว่างเปล่า ลูกๆ เคยได้ยินมีดว่าพวกเขานั้นเอาทองคำมาในวิมานอย่างไร โลกนั้นจะกลับมาใหม่เวลานี้ ที่นั่นดอกไม้ ผลไม้มันดีมาก ทุกสิ่งที่นี่นั้นดี ไม่มีสิ่งใดที่นี่ที่จะสร้างขยะหรือเป็นเหตุของความทุกข์ และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าสวรรค์ ดังนั้นเจ้าบ่าวเดียวได้มาแล้วในเวลานี้และจะพาเจ้าสาวทั้งหมดนั้นกลับไป ร่างกายทุกคนจะถูกทำลายที่นี่ โอลิกันนี้ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นเทศกาลของที่นี่ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้แน่สำคัญที่ลูกต้องแม่นยำของสิ่งเหล่านั้น มีเทศกาลรักชะบันดั้น และเทศกาลเฆรวินด้วย บาบออธิบายแล้วว่า: เวลานี้ทั้งโลกคือบ้านของราวัน ทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ พวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก ดังนั้นจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อทุกคน เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน ลูกต้องจดจำบ้าน ในยุคทองเมื่อร่างกายของลูกนั้นแก่ลูกจะเข้าใจว่าลูกจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและดังนั้นลูกต้องทั้งสำนึกของการเป็นร่าง โลกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ พ่ออธิบาย: นั่นเป็นการพูดเท็จ หากผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นพระเจ้า เหตุใดลูกจึงจดจำพระเจ้าเล่า เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อก็ทำให้ผู้นี้และลูกๆ ทั้งหมดบริสุทธิ์ พ่อทำให้โลกทั้งโลกบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้าน ที่นั่นในอาณาเขตสูงสุดทุกดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ และแล้วจากการที่ได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมพวกเขาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย นี่คือการเกิดสุดท้ายของทุกคน ลักษณะและนารายณ์นั้นในเวลาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขาด้วย ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจวงจรโลกนี้ ลูกๆ ผู้เป็นแม่เองก็สามารถอธิบายวงจรนี้อย่างดีมาก สิ่งนี้เพียงแต่ต้องอาศัยความเข้าใจด้วยสติปัญญา เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นมีรูปภาพเหล่านี้ มีความเคารพมากมายต่อรูปภาพเหล่านี้ บาบอพูดว่า: ส่งรูปภาพต้นไม้นี้และตรีมูรติไปให้กับผู้มีการศึกษา ส่งภาพเหล่านั้นไปต่างแดนด้วย งานรับใช้ชิ้นหนึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ผ่านรูปภาพเหล่านั้น ลูกสามารถไปและอธิบายเป็นการส่วนตัว นี่ก็เป็นความรู้ด้วย ควรที่จะจัดหาไว้ในวิทยาลัยเพื่อที่พวกเขาจะสามารถได้รับความรู้ของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกธนูจะยิ่งถูกผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มิน บาบอเฝ้าแต่ให้การชี้แนะที่แตกต่างกัน บางคน ลูกๆ นั้นก็กระตือรือร้นอย่างมากและในเวลาอื่นพวกเขานั้นก็อยู่อย่างหมดพองเหมือนกับน้ำโซดา ให้รูปภาพเหล่านี้กับมหาวิทยาลัยใหญ่ เมื่อมีการส่งรูปภาพไปลูกธนูก็จะยิ่งถูกใครบางคน ให้รูปภาพฟรีแก่บุคคลสำคัญในต่างแดน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกสามารถให้รูปภาพเหล่านั้นฟรี อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นว่าลูกเฝ้าแต่ให้รูปภาพเหล่านั้นแก่ใครก็ตามที่ลูกพบบนรถไฟหรือรถเมล์ ลูกต้องดูว่าพวกเขามีคุณค่าหรือไม่ รูปภาพเหล่านี้มีความรู้ที่ดีมากในนั้น ลูกสามารถให้รูปภาพกับร้านที่ใหญ่ๆ ด้วย ลูกควรจะทำความเพียรพยายาม ลูกที่มีค่าต้องงานรับใช้สามารถทำงานรับใช้ได้ งานรับใช้ของแต่ละคนนั้นเป็นของเขาเอง ผู้เป็นแม่เองก็ต้องทำงานรับใช้ที่บ้าน เพียงแต่นำภาพไปแล้วก็นั่งและอธิบายด้วยความรัก ได้มีการอธิบายสิ่งต่างๆ แก่เด็กเล็กๆ ด้วยการให้รูปภาพ ลูกๆ บางคนนั้นก็อายุแค่ 4 เดือน บ้างก็ 6 เดือน

และบ้างนั้นแม้กระทั่ง 2 เดือน เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลาที่เรากลายเป็นบรรพต และแล้วเราก็จะกลายเป็นนักรบและพ่อค้า ลูกควรจะพูดกับตนเองในวิธีนี้ ลูกคือผู้ที่พูดกับพ่อเหนือโลก นี่คือการไตร่ตรองของมหาสมุทรแห่งความรู้ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกจะได้รับผลรางวัลมากขึ้นตามนั้น ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า บาบาพูดว่า: ดูแลเอาใจใส่ครอบครัวของลูกแต่ให้ 8 ชั่วโมงสำหรับงานรับใช้นี้ ลูกกำลังได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรจะคงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ลูกควรจะจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิด เหตุใดลูกจึงลืมเล่า ยิ่งลูกจดจำงานมากเพียงใดลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพอมากตามนั้นและแล้วลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิชน ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกสามารถเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีมากที่นี่เพราะลูกไม่มีเพื่อนฝูงและญาติมิตรใดๆที่นี่ ผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้คือผู้ที่อยู่อย่างซื่อและในงานรับใช้ตลอดทั้งวัน พวกเขาได้รับฟังมุรลีย์ของบาบา ซ้าย้า และจดบันทึกลงไป ผู้เป็นครูก็เข้าใจว่าหากนักเรียนมากมายจากโรงเรียนของพวกเขาจะสอบผ่านรัฐบาลจะให้รางวัลแก่พวกเขา ลูกๆ บรรพตควรจะคงอยู่นั้นด้วย “ฉันจะเตรียมกลุ่มที่ดีมากและพาพวกเขาไปหาบาบา” นี่เรียกได้ว่ารู้คิด หากใครบางคนไม่ทำความเพียรพยายามเขาหรือเธอจะถูกไล่ออก เป็นบาปที่จะพักผ่อน ครูควรจะตื่นตัวอย่างมากที่พวกเขาจะสามารถดูแล 10 ศูนย์และวิ่งไปทั่วทั้งที่นั่น การนอน 5-6 ชั่วโมงนั้นก็เพียงพอ อย่างไรก็ตามลูกยังต้องทำความเพียรพยายาม นักเรียนที่รู้คิดที่ดีจะพยายามเตรียมอาหารของเขาเอง พวกเขาจะจดจำบาบาชณะปรุ้งและจะนั่งและรับประทานอาหารด้วยความรักเป็นอย่างมาก และดังนั้นสภาพของพวกเขาจะดีมาก บาบาต้องการให้ลูกๆ ทำอาหารเพื่อตนเองด้วย หากลูกเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงบาบาและแล้วบาบาจะได้รับกลิ่นหอมนั้นด้วยเช่นกัน จะมีความก้าวหน้าที่ดีมาก จากการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ เฝ้าแต่คงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พูดกับตนเองและพ่อเหนือโลก และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้น กลายเป็นผู้คงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
2. เรากำลังจะกลับบ้านในเวลา นี้เป็นกระท่อมของความทุกข์ และดังนั้นนำความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ผูกพัน หัวใจของลูกกับโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความอยากปรารถนาทั้งหมดโดยการทำให้รูปกาลเวลาทั้งสามดีด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ
ลูกๆ ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจร้องเพลงเสมอว่า “ว้าว! ว้าว!” ไม่สามารถมีคำพูดแห่งความทุกข์ออกมาในจิตใจของพวกเขา แม้ในความฝันของพวกเขา เพราะอะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นแล้วนั้นเป็น “ว้าว!” อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้น “ว้าว!” และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น “ว้าว!” ทั้งสามรูปกาลเวลานั้น “ว้าว! ว้าว!” นั่นคือ ทุกสิ่งอย่างที่ดีที่สุด เมื่อทุกสิ่งดี ไม่สามารถมีความอยากปรารถนาใดเกิดขึ้นเพราะลูกสามารถเพียงพูดว่าทุกสิ่งดีเมื่อลูกมีการบรรลุผลทั้งหมด การเติมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดหมายถึงเป็นอิสระจากความอยากปรารถนาทั้งหมด

คติพจน์: ทำให้สัมผัสการของลูกเยือกเย็นมากจนไม่มีสัมผัสการของการบังคับหรือการวางอำนาจปรากฏขึ้นมาเลย

*** โอม ขานติ ***